ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ
เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

นายสุภัทร บุญส่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย
The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COOPERATION STRATEGIES BETWEEN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS AND PROFESSIONAL ORGANIZATIONS FOR THE PROMOTION OF THAI HIGHER EDUCATION INSTITUTIONEXCELLENCE

Mr. Supat Boonsong

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education
Department of Educational Policy Management and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย
โดย	นายสุภัทร บุญส่ง
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สถิรกุล เตชพาหพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สถิรกุล เตชพาหพงษ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ)

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารัมย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ดร.วิจิตร ศรีสุพรรณ)

สุภัทร บุญส่ง : ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (COOPERATION STRATEGIES BETWEEN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS ANDPROFESSIONAL ORGANIZATIONS FOR THE PROMOTION OF THAI HIGHEREDUCATION INSTITUTIONEXCELLENCE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.สิริฉันท์ สถิรกุล เตชพาหพงษ์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. ดร.วราภรณ์ บวรศิริ, 482 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และนำเสนอยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย การสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 30 คน และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 146 คน การสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 15 คน และการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์สาระ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์ฯ การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี Modified Priority Need Index ($PNI_{Modified}$) และสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ พบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (= 2.58, SD = 1.11) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (= 3.74, SD = 1.08) และตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง (= 2.61, SD = 0.71) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (= 4.30, SD = 0.61)

ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ตรงกัน 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ องค์กรวิชาชีพ = 0.71, $PNI_{modified}$ สถาบันอุดมศึกษา = 0.77) อันดับที่ 2 ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ องค์กรวิชาชีพ = 0.64, $PNI_{modified}$ สถาบันอุดมศึกษา = 0.75) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ องค์กรวิชาชีพ = 0.58, $PNI_{modified}$ สถาบันอุดมศึกษา = 0.71)

จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีจุดแข็ง ได้แก่ คณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาและพันธกิจและเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความคล้ายคลึงกันในการมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล จุดอ่อน ได้แก่ องค์ประกอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่มีผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ และองค์กรวิชาชีพทำงานในรูปคณะกรรมการซึ่งส่วนใหญ่มีงานประจำและบางส่วนอยู่ต่างจังหวัดทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องและจริงจัง โอกาส ได้แก่ สังคมรู้จักและให้การยอมรับองค์กรวิชาชีพมากขึ้นทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม และภาวะคุกคาม ได้แก่ รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพน้อย

3. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย คือ ยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วมรวมกันเป็นเลิศ” แบ่งเป็น 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ “สอดคล้อง-สัมพันธ์-พร้อมนำ-หนุนเนื่อง-เกื้อกูล” 12 กลยุทธ์13 มาตรการ 55 โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา อุดมศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2557 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม .....

5284490227 : MAJOR HIGHER EDUCATION
KEYWORDS: COOPERATION / HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS / PROFESSIONAL ORGANIZATIONS

SUPAT BOONSONG: COOPERATION STRATEGIES BETWEEN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS ANDPROFESSIONAL ORGANIZATIONS FOR THE PROMOTION OF THAI HIGHEREDUCATION INSTITUTIONEXCELLENCE. ADVISOR: ASST. PROF. SIRICHAN SATHIRAKUL TACHAPHAHAPONG, Ph.D., CO-ADVISOR: ASSOC. PROF. VARAPORN BOVORNSIRI, Ph.D., 482 pp.

This research aimed to explore the current and desired state of and to conduct the SWOT analysis of the cooperation between higher education institutions and professional organizations for the promotion of Thai higher education institution excellence. It also proposed the strategies related to such cooperation. The samples included questionnaires with 30 professional organization administrators and 146 higher education institution administrators, interviews with 15 professional organization administrators and 15 higher education institution administrators and connoisseurship with 14 senior experts. The tools used in the research were documentary analysis form, questionnaire, interview form and strategy checklist form. The data analysis included content analysis, frequency, percentage, mean, standard deviation, Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) and t-test.

Research results were:

1. In the perspective of professional organization administrators, the current and desired state of the cooperation between higher education institutions and professional organizations for the promotion of Thai higher education institution excellence was, in the overall picture, at an intermediate level (= 2.58, SD = 1.11) and at a high level (= 3.74, SD = 1.08), respectively. Meanwhile, higher education institution administrators viewed that the overall picture of current and desired state of such cooperation was at an intermediate level (= 2.61, SD = 0.71) and at the high level (= 4.30, SD = 0.61), respectively.

With regard to the needs of the cooperation between higher education institutions and professional organizations for the promotion of Thai higher education institution excellence, the first three needs shared by the administrators of professional organizations and of higher education institutions were the administration$PNI_{modified}$ of Prof.Org. = 0.71, $PNI_{modified}$ of HEI. = 0.77), curriculum $PNI_{modified}$ of Prof.Org. = 0.64, $PNI_{modified}$ of HEI. = 0.75) and academic services $PNI_{modified}$ of Prof.Org. = 0.58, $PNI_{modified}$ of HEI. = 0.71), respectively.

2. According to the SWOT analysis of the cooperation between higher education institutions and professional organizations for the promotion of Thai higher education institutions excellence, the strengths were 1) most of the committee of professional organizations were the faculties of higher education insitutions and 2) higher education institutions and professional organizations shared some common missions and goals in enhancing the professions towards the achievement of international-level quality and standards; the weaknesses were 1) higher education institution council lacked the representatives of professional organizations and 2) the professional organizations' works were performed through the committee; however, most of committee members had their own full-time work or reside in upcountry resulting in the lack of work continuity and dedication; the opportunity was the professional organizations gained more social recognition so the cooperation between professional organizations and higher education institutions should be established in order to promote the society's confidence; and the threat was the professional organizations received few financial supports from the government.

3. The strategies of cooperation between higher education institutions and professional organizations for the promotion of Thai higher education institution excellence consisted of the "Consensus towards the Excellence" strategy, which was divided into the other 5 strategies ("Conformity-Relations-Leadership-Support-Aid"), 12 tactics, 13 measures and 55 programs/activities/practices.

Department:	Educational Policy Management and Leadership	Student's Signature	.....
Field of Study:	Higher Education	Advisor's Signature	.....
Academic Year:	2014	Co-Advisor's Signature	.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สถิรกุล เตชพาหพงษ์ ที่ท่านกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจ ในความกรุณาความเอาใจใส่ การให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือศิษย์เป็นอย่างดียิ่งในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.วิจิตร ศรีสุพรรณ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์

ศิริบรรณพิทักษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารัมย์ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ดร.วราภรณ์ สีหนาท

ดร.สุภัทร จำปาทอง รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และผู้บริหารองค์กรวิชาชีพทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์ฯ ในการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ขอกราบขอบพระคุณสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สนับสนุนทุนการศึกษา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สนับสนุนทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต ครั้งที่ 1 ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2557 ปีงบประมาณ 2558

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และประสบการณ์ที่มีค่าอย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณอย่างที่สุดและด้วยความระลึกถึงพระคุณของบิดามารดาผู้ให้กำเนิด

ขอขอบคุณ ดร.วชิราภรณ์ สุรธนะสกุล เพื่อนสาขาวิชาอุดมศึกษา ที่กรุณาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ทุกท่านที่เป็นกำลังใจและมีส่วนช่วยให้การทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วง

ผู้วิจัยขออุทิศคุณงามความดีทั้งหลายของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้กับคุณธนพร เมืองทิพย์ บุคคลผู้ซึ่งเป็นที่รัก ผู้จุดประกายให้ผู้วิจัยได้เข้าศึกษาในระดับปริญญาเอก ผู้ให้การสนับสนุน ให้ความรัก ความห่วงใย ดูแล และเป็นกำลังใจ ให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด ตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญ ..... ช

สารบัญตาราง ..... ฌ

สารบัญแผนภาพ ..... ฎ

บทที่ 1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 6

ขอบเขตของการวิจัย 6

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย 7

กรอบแนวคิดในการวิจัย 8

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 12

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 13

ตอนที่ 1 หลักการอุดมศึกษา 15

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา 16

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรวิชาชีพ 26

ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแต่ละประเภท 65

ตอนที่ 5 บทบาทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 67

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือ 73

ตอนที่ 7 กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) 85

ตอนที่ 8 การประเมินความต้องการจำเป็น 86

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หน้า

ตอนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 89
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 95
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 95
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 98
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ 99
การเก็บรวบรวมข้อมูล 100
การวิเคราะห์ข้อมูล 101
ขั้นตอนการวิจัย 102
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 106
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 248
สรุปผลการวิจัย 250
การอภิปรายผลการวิจัย 273
ข้อเสนอแนะ 277
รายการอ้างอิง 281
ภาคผนวก 307
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ 308
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 312
ภาคผนวก ค ตัวอย่างพระราชบัญญัติองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 342
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 482

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 สรุปอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบกรรมการขององค์กรวิชาชีพเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา 53

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ..... 116

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 30)..... 118

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา..... 125

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121)..... 127

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ องค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ..... 135

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ องค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา..... 145

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศ ของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ และ t-test ตามความเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา..... 157

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15)..... 164

หน้า

ตารางที่ 10 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N=15) 175

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) 182

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) 186

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) 192

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ภาวะคุกคาม (Threats) 196

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ SWOT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 198

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ SO 200

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ ST 202

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ WO 203

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ WT 205

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 206

ตารางที่ 21 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 221

ตารางที่ 22 ผลการตรวจสอบยุทธศาสตร์ 222

ตารางที่ 23 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของ สังคมไทย 223

หน้า

ตารางที่ 24 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 225

ตารางที่ 25 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก 227

ตารางที่ 26 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ .. 229

ตารางที่ 27 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและ จริยธรรม 231

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที 1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 11

แผนภาพที 2 ขั้นตอนการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา 105

แผนภาพที 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 124

แผนภาพที 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121) 133

แผนภาพที 5 เปรียบเทียบค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ 144

แผนภาพที 6 เปรียบเทียบค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา 155

แผนภาพที 7 (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 220

แผนภาพที 8 การพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 247

แผนภาพที 9 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย 272

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งรวมองค์ความรู้ ศาสตร์ และวิทยาการแขนงต่างๆ ตลอดจนเป็นบ่อเกิดแห่งนวัตกรรมทางการศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี เป็นสถาบันทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคม โดยมีพันธกิจหลัก 4 ประการ คือ การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นสถาบันทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อจะได้ใช้ผลแห่งความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงนั้นกระทำภารกิจทางด้านการเรียนสอนเพื่อการผลิตบัณฑิตและบริการทางวิชาการแก่สังคมในลักษณะต่างๆ สิ่งที่จะใช้เป็นเครื่องวัดสถานภาพของสถาบันอุดมศึกษาว่าอยู่ในระดับใด ได้แก่ ความเป็นเลิศ (Excellence) (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2518)

ความเป็นเลิศ (Excellence) มีความหมายเดียวกับคำว่าคุณภาพ (Quality) หมายถึงคุณลักษณะที่มีมาตรฐานสูง และความตั้งใจจะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ไม่ต่ำไปกว่ามาตรฐานนั้น (Gardner, 1961) หรือสิ่งที่เหลือหรือดีกว่าปกติธรรมดา (Baumgart, 1987) ความเป็นเลิศแตกต่างจากคุณลักษณะที่มีมาตรฐานเนื่องจากมาตรฐานเป็นเรื่องของคุณสมบัติขั้นต่ำสุดที่วงการวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงสาขานั้นรับรองว่าใช้ได้ พอไปกันได้ ถ้ามาตรฐานยิ่งสูงแสดงว่าคุณภาพสูง เมื่อใดก็ตามที่บรรลุระดับมาตรฐานอย่างแท้จริงแล้วจึงกล่าวได้ว่าเป็นเรื่อง “เด่น” เรื่อง “เป็นเยี่ยม” และเรื่อง “ความเป็นเลิศ” (อุทัย บุญประเสริฐ, 2529) มาตรฐานจึงเป็นเพียงขอบเขตขั้นต่ำที่สะท้อนให้เห็นว่าอาจพัฒนาให้เกิดความเป็นเลิศต่อไปได้เท่านั้น (Tacker, 1988) ความเป็นเลิศ เมื่อนำมาใช้กับสถาบันอุดมศึกษา หมายถึงการเป็นขุมแหล่งความรู้และวิทยาการที่มีมาตรฐานสูง (อุทัย บุญประเสริฐ, 2529) เมื่อสถาบัน อุดมศึกษามีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นเป้าหมายสำคัญและเป็นสิ่งท้าทายสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2518) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเลิศที่สุดคือสถาบันอุดมศึกษาที่ทรงคุณค่าในด้านของความรู้ของนิสิตนักศึกษา การพัฒนาบุคลากรและอาจารย์ ความสามารถทาง การสอน และการผลิตผลงานทางวิชาการ (Astin, 1993) และเมื่อพิจารณาภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการเรียนการสอนโดยมีเป้าหมายเพื่อมุ่งให้บัณฑิตที่ผลิตออกมามีความเป็นเลิศทางวิชาการและเป็นนักวิชาชีพชั้นสูง (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2522) แล้ว คำว่า “ความเป็น

เลิศ” มีความหมายรวมถึงความเป็นเลิศทั้งในแง่ของคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงจนเป็นที่ยอมรับในระดับสากล หรืออาจกล่าวได้ว่าความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาประกอบไปด้วยความเป็นเลิศทางวิชาการและความเป็นเลิศทางวิชาชีพนั่นเอง

ความเป็นเลิศทางวิชาการและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ คือ ความสมบูรณ์ที่สุดในสาขานั้นในคณะวิชาประเภทนั้น ในวงการวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงเฉพาะสาขานั้น ความสมบูรณ์นั้นจะต้องเริ่มพิจารณาจากหน่วยวิชาการในส่วนของตนเองก่อน ต่อจากนั้นจึงก้าวไปสู่การพิจารณาเปรียบเทียบลักษณะที่แสดงความสมบูรณ์สูงสุดในกลุ่มวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงในสาขาวิชาเดียวกัน และต่อไปสู่การเป็นสุดยอดในระดับภาค ระดับประเทศ ระดับกลุ่มประเทศ ระดับภาคพื้น และระดับโลก ความสมบูรณ์สุดยอดทางวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงระดับโลก หมายถึง ความเป็นสุดยอดหรือความเป็นเลิศทางวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ ในวงการอุดมศึกษาของโลก โดยปกติวงการวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูง (Profession) จะมีมาตรฐานอันหนึ่งซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ต่างๆ ที่วางไว้และบอกให้ทราบว่า บุคคลในวงการของเขาจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญขั้นต่ำสุดแค่ไหนเพียงใดจึงจะยอมรับว่ามีมาตรฐานให้เข้าสู่วงการวิชาชีพชั้นสูงนั้นได้ การที่จะยอมรับเข้าสู่การปฏิบัติในวงการวิชาชีพชั้นสูงนั้นได้จะต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อยที่สุดไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำสุดซึ่งระบุไว้ในมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2529)

มาตรฐานวิชาชีพเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพต้องประพฤติปฏิบัติตาม อาจประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานความประพฤติและการปฏิบัติตน เป็นต้น มาตรฐานวิชาชีพถูกกำหนดขึ้นโดยองค์กรวิชาชีพซึ่งเป็นหน่วยงานรูปแบบสภาที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ มีความเป็นอิสระ (Autonomous Body) มีหน่วยธุรการเป็นของตนเอง มีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคล ได้รับมอบอำนาจจากรัฐไปดำเนินการในการควบคุมหรือบริหารจัดการวิชาชีพ เช่น ในด้านของการมีอำนาจในการออกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อควบคุมวิชาชีพได้เอง มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและควบคุมการประกอบวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงอำนาจหน้าที่ในการรับรองหลักสูตรและการรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ก็เนื่องจากการประกอบวิชาชีพนั้นต้องอาศัยการศึกษาอบรมเป็นพิเศษ ผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพนั้นๆ จะไม่มีคุณสมบัติที่จะประกอบวิชาชีพดังกล่าว จึงมีลักษณะเป็นการผูกขาดการงานนั้นๆ โดยปริยาย นอกจากนี้การประกอบวิชาชีพมักจะมีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนได้เสียอย่างสำคัญแก่ประชาชน หากไม่มีการควบคุมดูแลอย่างถูกต้องรัดกุม ก็อาจมีการใช้วิชาชีพในทางเอารัดเอาเปรียบประชาชน หรือขาดความระมัดระวังในการทำงานก่อความเสียหายแก่ประชาชนได้โดยง่าย เช่น การรักษาคนไข้ของแพทย์ การรับดำเนินคดีของทนายความ การก่อสร้างอาคาร หรือสิ่งก่อสร้างอื่นๆ โดยวิศวกร หรือสถาปนิก เป็นต้น จึงต้องจัดให้มีองค์กรขึ้นมาทำหน้าที่ควบคุมดูแลการประกอบวิชาชีพนั้นๆ โดย

บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพนั้นๆ เองรวมตัวกันดูแล มิให้มีการประพฤติผิดกฎข้อบังคับ ผิดมารยาท และหลัก คติธรรมของวิชาชีพ และลงโทษผู้กระทำผิดกฎข้อบังคับโดยองค์กรดังกล่าว (กุลพล พลวัน, 2541) หากแบ่งเป็นหลักการกว้างๆ แล้ว สามารถแยกเหตุผลความจำเป็นในการควบคุมการประกอบวิชาชีพได้ 3 ประการ คือ เหตุผลในด้านความปลอดภัยของสาธารณะ เหตุผลในด้านความสงบเรียบร้อยของสังคม และการควบคุมด้วยเหตุผลด้านอื่นๆ (อรรถ อินทรศักดิ์, 2549)

นอกจากการทำหน้าที่ดูแลการประกอบวิชาชีพในลักษณะของการควบคุมแล้ว องค์กรวิชาชีพยังต้องทำหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพนั้นๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา และเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย สุขอนามัย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนการคุ้มครองสาธารณประโยชน์ รวมทั้งเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อการใช้วิชาชีพของตนรับใช้ประชาชนอีกด้วย โดยเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพแต่ละฉบับแล้วจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพเกือบทุกฉบับจะกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีจุดเกาะเกี่ยวเชื่อมโยงกับองค์กรวิชาชีพโดยกำหนดให้องค์ประกอบของคณะกรรมการองค์กรวิชาชีพมีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ คณบดี หรือหัวหน้าภาควิชา หรือสมาชิกซึ่งเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการองค์กรวิชาชีพอยู่ด้วย เช่น แพทยสภากำหนดให้มีคณะกรรมการแพทยสภา โดยมีคณบดีคณะแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง (พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525) สภาวิศวกรกำหนดให้มีคณะกรรมการสภาวิศวกรโดยต้องมีกรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญที่ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวน 5 คน (พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542) และคุรุสภากำหนดให้มีคณะกรรมการคุรุสภา โดยต้องมีกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์หรือการศึกษา ซึ่งเลือกกันเองจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวน 3 คน และจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 1 คน (พระราชบัญญัติคุรุสภา พ.ศ. 2546) เป็นต้น การกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพดังกล่าวสอดคล้องกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพต่างๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส และประเทศเยอรมนี ซึ่งกำหนดให้มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษารวมอยู่ด้วย (อรรถ อินทรศักดิ์, 2549) การที่กฎหมายกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีจุดเกาะเกี่ยวเชื่อมโยงกับองค์กรวิชาชีพโดยกำหนดให้องค์ประกอบของคณะกรรมการองค์กรวิชาชีพมีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาก็เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพมีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในลักษณะ “เกื้อหนุน” และ “ถ่วงดุล” กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่สร้างสติปัญญาให้กับนิสิตนักศึกษาเพื่อให้สามารถ

ไปเรียนรู้ต่อเนื่องได้ด้วยตนเอง ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งให้ความรู้เฉพาะด้านทางวิชาชีพเท่าที่เพียงพอต่อการไปเริ่มต้นประกอบอาชีพในอนาคต ในขณะที่องค์กรวิชาชีพมีหน้าที่สร้าง รักษา และส่งเสริมให้ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพทำงานด้วยมาตรฐานระดับสูงและถือปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพ (เกศินี วิฑูรย์ชาติ, 2554)

อย่างไรก็ตาม ในประเทศไทยองค์กรวิชาชีพได้จำกัดบทบาทและหน้าที่ของตนไว้มากโดยปัจจุบันองค์กรวิชาชีพมีผลงานที่เป็นรูปธรรมเฉพาะเรื่องการควบคุมมรรยาทหรือจริยธรรมการประกอบวิชาชีพเท่านั้น (กุลพล พลวัน, 2541) ยังไม่มีบทบาทในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานกับสถาบันอุดมศึกษามากนัก ด้วยเหตุผลนี้เองจึงมักทำให้สถาบันอุดมศึกษาเกิดความไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดในเรื่องบทบาทและหน้าที่ขององค์กรวิชาชีพว่าองค์กรวิชาชีพนั้นจะสามารถเข้ามาตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างไร ประกอบกับในปัจจุบันได้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถาบันอุดมศึกษาโดยตรงมีการกำหนดให้อำนาจหน้าที่ในการอนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอนในสาขาวิชาเป็นอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน การกระจายอำนาจในการอนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอนสาขาวิชาไปยังสถาบันอุดมศึกษานี้เองทำให้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งยิ่งเข้าใจผิดไปว่าสามารถอนุมัติหลักสูตรและเปิดการสอนได้เองโดยไม่ต้องได้รับการตรวจสอบโดยการให้ความเห็นชอบหรือรับรองจากหน่วยงานอื่นโดยเฉพาะจากองค์กรวิชาชีพที่มีอำนาจรับรองปริญญาและรับรองหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้เกิดปัญหาในการประกอบวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเองก็ไม่สามารถเข้าไปแก้ไขปัญหาอย่างทันท่วงทีได้ ดังเช่น กรณีสัตวแพทยสภาไม่ให้การรับรองปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรมีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนผู้เรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนตามหลักเกณฑ์ที่สัตวแพทยสภากำหนด (มติชน, 28 มีนาคม 2554) กรณีสภาเทคนิคการแพทย์ไม่ให้การรับรองปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคนิคการแพทย์) ของวิทยาลัยนครราชสีมา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เนื่องจากอาจารย์ประจำหลักสูตรมีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนผู้เรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนตามหลักเกณฑ์ที่สภาเทคนิคการแพทย์กำหนด (เดลินิวส์, 15 เมษายน 2554) และคุรุสภาไม่ให้การรับรองประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยอีสาน เนื่องจากมหาวิทยาลัยอีสานจัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้งโดยไม่ได้รับอนุญาต และอาจารย์ประจำหลักสูตรมีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนผู้เรียนตามหลักเกณฑ์ที่คุรุสภากำหนด (ผู้จัดการรายวัน, 3 พฤษภาคม 2554) เป็นต้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับมาตรฐานวิชาชีพที่สะท้อนออกมาด้วยการที่องค์กรวิชาชีพไม่ให้การรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อระบบอุดมศึกษาอย่างมาก สถาบันอุดมศึกษาจึงควรจะได้เร่งสถาปนาความสัมพันธ์หรือสร้างความร่วมมือกันกับองค์กรวิชาชีพเพื่อจัดให้มีระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการจัดการศึกษาอบรมที่ดีเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีความรู้อย่างจริงจัง สามารถประกอบวิชาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษาได้เป็นอย่างดี เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจึงจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ และโดยที่การประกอบวิชาชีพที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือวิชาชีพควบคุมในประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนมีแนวโน้มที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพในประเทศเสียก่อน สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องได้รับการรับรองปริญญาจากองค์กรวิชาชีพเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิชาชีพของสถาบันอุดมศึกษาได้มีสิทธิเป็นสมาชิกสามัญและมีสิทธิขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพซึ่งจะเป็นการช่วยเสริมสร้างโอกาสในการประกอบวิชาชีพในต่างประเทศของบัณฑิตวิชาชีพให้มีเพิ่มมากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาต้องมีหลักการที่มั่นคงสำหรับการบริหารจัดการทางด้านวิชาการและวิชาชีพให้มีความเป็นเลิศ ได้คุณภาพมาตรฐานเทียบเคียงกับนานาประเทศ มีความยืดหยุ่นที่พร้อมเปิดรับการเปลี่ยนแปลง และการเปิดเสรีการค้าบริการอุดมศึกษาในประชาคมอาเซียน ซึ่งต้องมีความร่วมมือทางการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านในอนาคต ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนรวมทั้งจากองค์กรวิชาชีพต่างๆ ในการผลักดันและสนับสนุนให้การอุดมศึกษาไทยดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้องและเป็นไปตามบริบทของประเทศไทย (วิจารณ์ พานิช, 2554)

นอกจากเหตุผลความจำเป็นดังกล่าวตามข้างต้นแล้ว ข้อควรพิจารณาอื่นๆ เช่น เจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งต้องการให้ทุกภาคส่วนของสังคมโดยรวมถึงองค์กรวิชาชีพตระหนักถึงความสำคัญและร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (สุเมธ แย้มนุ่น, 2554) และแนวโน้มการเรียกร้องให้มีการคุ้มครองสิทธิของนิสิตนักศึกษาโดยการเรียกร้องให้สถาบันอุดมศึกษารับผิดชอบจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาโดยให้ได้รับการยอมรับหรือการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) รวมทั้งองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเป็นต้น ก็ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพสมควรจะได้เร่งแสวงหาและสร้างเสริมความร่วมมือกันในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องนำเสนอยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของ

สถาบันอุดมศึกษาไทยให้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนปฏิบัติการที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

2. วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

3. พัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. องค์กรวิชาชีพที่เป็นประชากรของงานวิจัยนี้ ได้แก่ องค์กรวิชาชีพที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายในประเทศไทยทั้งหมด จำนวน 15 องค์กรวิชาชีพ ได้แก่ สภากายภาพบำบัด สภาการพยาบาล สัตวแพทยสภา ทันตแพทยสภา สภาวิชาชีพบัญชี สภาเทคนิคการแพทย์ สภาเภสัชกรรม แพทยสภา สภาวิศวกร สภาสถาปนิก สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภาทนายความ คุรุสภา สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และสภาการสาธารณสุขชุมชน

2. สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นประชากรของงานวิจัยนี้ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพทั้ง 15 องค์กรวิชาชีพ จำนวน 146 แห่ง ได้แก่

2.1 สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ จำนวน 17 แห่ง

2.2 สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ จำนวน 62 แห่ง

2.3 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 67 แห่ง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ยุทธศาสตร์ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ความร่วมมือ หมายถึง การร่วมกันปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้บรรลุพันธกิจของทั้งสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ โดยอาศัยลักษณะการร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจ หรือร่วมกันกำหนดวิธีการ หรือเอื้ออำนวยความสะดวกในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือ หมายถึง แนวทางการดำเนินงานสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยการร่วมกันปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้บรรลุพันธกิจของทั้งสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ในลักษณะการร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจ หรือร่วมกันกำหนดวิธีการ หรือเอื้ออำนวยความสะดวกในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

องค์กรวิชาชีพ หมายถึง หน่วยงานรูปแบบสภาที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ มีความเป็นอิสระ (Autonomous Body) มีหน่วยธุรการเป็นของตนเอง มีสถานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคล ได้รับมอบอำนาจจากรัฐไปดำเนินการในการควบคุมหรือบริหารจัดการวิชาชีพ เช่น ในด้านของการมีอำนาจในการออกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อควบคุมวิชาชีพได้เอง มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและควบคุมการประกอบวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงอำนาจหน้าที่ในการรับรองหลักสูตร และการรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา มีจำนวน 15 องค์กรวิชาชีพ ได้แก่ สภากายภาพบำบัด สภาการพยาบาล สัตวแพทยสภาทันตแพทยสภา สภาวิชาชีพบัญชี สภาเทคนิคการแพทย์ สภาเภสัชกรรม แพทยสภา สภาวิศวกร สภาสถาปนิก สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภาทนายความ คุรุสภา สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และสภาการสาธารณสุขชุมชน

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพทั้ง 15 องค์กรวิชาชีพ มี 3 ประเภท ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ความเป็นเลิศ หมายถึง คุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพระดับสูงของสถาบันอุดมศึกษาจนเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ซึ่งรวมถึงความเป็นเลิศทางวิชาการและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ โดยวัดจากผลการประเมินระดับประเทศของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในระดับดีมาก และหรือผลการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาระดับนานาชาติของนิตยสารไทมส์ไฮเออร์เอดูเคชันซัปพลีเมนต์ (Times Higher Education Supplement) ในอันดับไม่เกิน 400 ของโลก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผู้วิจัยอาศัยแนวคิดสำคัญดังนี้

ประการที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์

กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis)

2. การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation)

(จินตนา บุญบงการ และคณะ, 2544; วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ, 2548; ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทร์, 2552; สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2552)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) หมายถึง การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) (Wright et.al, 1992 อ้างถึงในวัฒนาวงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ, 2548) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ถูกใช้เป็นรากฐานของการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กร (สมยศ นาวีการ, 2545)

ประการที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือ

ความหมายของความร่วมมือ

ความร่วมมือ หมายถึง การที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการที่จะทำกิจกรรมหรือเรื่องนั้นๆ โดยจำเป็นจะต้องขอให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้ามาร่วมดำเนินการในกิจกรรมหรืองานนั้นๆ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ (วาริธ ราศรี, 2550)

แนวปฏิบัติของความร่วมมือ

1. การปฏิบัติงานร่วมกันในระดับต่ำ: การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั่วๆไป

2. การปฏิบัติงานร่วมกันในระดับกลาง: การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ ทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้

3. การปฏิบัติงานร่วมกันในระดับสูง: การทำข้อตกลงอย่างเป็นทางการ

(เรวัตร ชาตรีวิศิษฐ์, 2539)

การบริหารภายใต้ความร่วมมือ

1. ความร่วมมือนำไปสู่การแลกเปลี่ยน

2. ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย

3. เป็นการระดมทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันในเรื่องของข้อแตกต่างและวิธีการทำงานของทั้งสองฝ่าย

(มงคล ด่านธานินทร์ และคณะ, 2533) (ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์, 2542)

ประการที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

ความหมายความเป็นเลิศ

- การศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา มีเป้าหมายเพื่อมุ่งให้บัณฑิตที่ผลิตออกมามีความเป็นเลิศทางวิชาการและเป็นนักวิชาชีพชั้นสูง (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2522)

- ความเป็นเลิศ หมายถึง ความสมบูรณ์ที่สุดในสาขานั้น ในคณะวิชาประเภทนั้นในวงการวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงเฉพาะสาขานั้น (อุทัย บุญประเสริฐ, 2529)

- ความเป็นเลิศ (Excellence) มีความหมายเดียวกับคำว่า คุณภาพ (Quality) หมายถึง คุณลักษณะที่มีมาตรฐานสูง และตั้งใจจะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ไม่ต่ำไปกว่ามาตรฐานนั้น (Gardner, 1961)

- สถาบันที่มีความเป็นเลิศที่สุด คือ สถาบันที่ทรงคุณค่าในด้านของความรู้ของนิสิตนักศึกษา การพัฒนาบุคลากรและอาจารย์ ความสามารถทางการสอน และการผลิตผลงานทางวิชาการ (Astin, 1993)

ประการที่ 4 องค์กรวิชาชีพ

อำนาจหน้าที่ขององค์กรวิชาชีพ

1. อำนาจหน้าที่ในการควบคุมการประกอบวิชาชีพ
   1.1 การควบคุมความรู้ความสามารถ และการรับรองปริญญา
   1.2 การกำหนดสาขา แขนง ขนาด และขอบเขตของงาน
   1.3 การควบคุมมรรยาทหรือจรรยาบรรณในวิชาชีพ
2. อำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการประกอบวิชาชีพ
   2.1 การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ
   2.2 การรับรองความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน
   2.3 การส่งเสริมสวัสดิการ

องค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพ

1. องค์กรรวมของสมาชิกหรือสภา
2. คณะกรรมการที่มีหน้าที่ออกกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ
3. เลขาธิการหรือเลขานุการของสภาซึ่งทำหน้าที่หน่วยธุรการ

(อรรถ อินทรศักดิ์, 2549)

องค์ประกอบของคณะกรรมการองค์กรวิชาชีพ

1. ประธานกรรมการ
2. กรรมการโดยตำแหน่ง
   2.1 หัวหน้าส่วนราชการ (ภาคราชการ)
   2.2 นายกสมาคมวิชาชีพ (ภาคเอกชน)
   2.3 ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาหรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ภาคการศึกษา)
3. กรรมการที่เป็นผู้แทนจากส่วนราชการ
4. กรรมการที่ได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิก
5. เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ประการที่ 5 สถาบันอุดมศึกษา

สภาสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีอำนาจอนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอนรวมทั้งการปรับปรุง ยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

ประการที่ 6 บทบาทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

สกอ.จะทำหน้าที่ในการกำกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาโดยเมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาได้อนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งหลักสูตรไปยัง สกอ. เพื่อรับทราบ ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งหลักสูตรไปยัง สกอ. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนที่สถาบันอุดมศึกษาจะนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

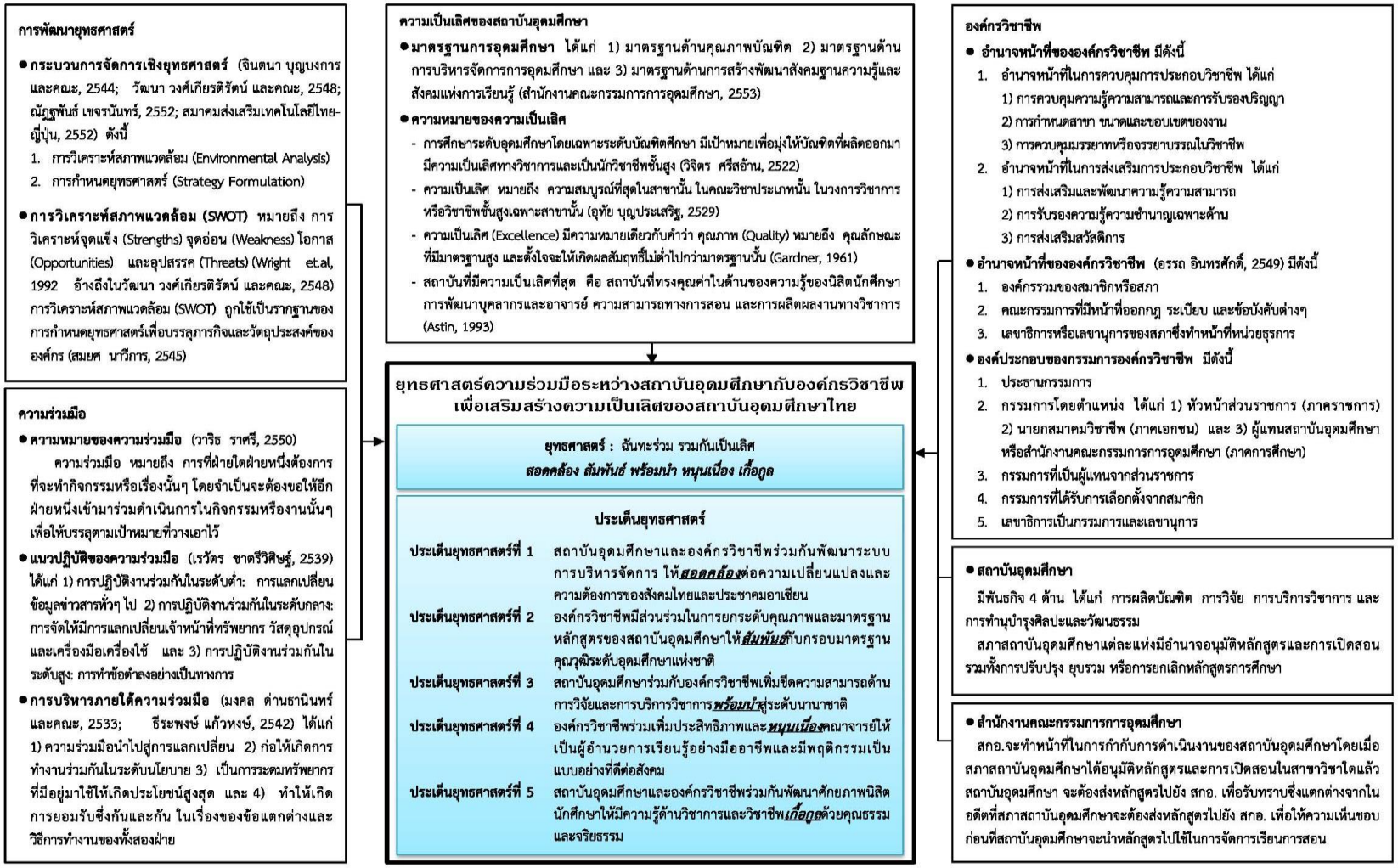

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยอื่นๆ ต่อไป

2. ยุทธศาสตร์ที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพของสถาบันอุดมศึกษาให้ไปสู่ระดับสากล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้า ทบทวนตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ และงานวิจัยต่างๆ ตามกรอบแนวคิด และนำเสนอรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 หลักการอุดมศึกษา

1.1 ความเป็นเลิศ

1.2 ความเป็นอิสระในการดำเนินงาน

1.3 เสรีภาพทางวิชาการ

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

2.1 ความหมายของความเป็นเลิศ

2.2 มาตรฐานการอุดมศึกษา

2.3 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรวิชาชีพ

3.1 ความหมายของวิชาชีพ

3.2 การจัดให้มีองค์กรควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพ

3.3 อำนาจหน้าที่และองค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

3.3.1 แพทยสภา

3.3.2 สภาการพยาบาล

3.3.3 สภาเภสัชกรรม

3.3.4 ทันตแพทยสภา

3.3.5 สภากายภาพบำบัด

3.3.6 สภาเทคนิคการแพทย์

3.3.7 สัตวแพทยสภา

3.3.8 สภาวิศวกร

3.3.9 สภาสถาปนิก

3.3.10 สภาทนายความ

3.3.11 สภาวิชาชีพบัญชี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.3.12 คุรุสภา

3.3.13 สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.3.14 สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

3.3.15 สภาการสาธารณสุขชุมชน

3.4 อำนาจหน้าที่และองค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพในต่างประเทศ

3.4.1 วิชาชีพควบคุมในกลุ่มประเทศสมาชิกเอเปก

3.4.2 วิชาชีพควบคุมในประเทศฝรั่งเศส

3.4.3 ตัวอย่างองค์กรวิชาชีพในต่างประเทศ

(1) ประเทศอังกฤษ

ก. สภาการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ข. สภาการแพทย์

ค. สภาเภสัชกรรม

(2) ประเทศออสเตรเลีย

ก. แพทยสภา

ข. สภาการศึกษาด้านกระดูกสันหลัง

ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแต่ละประเภท

4.1 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

4.2 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

4.3 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548

4.4 พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ: พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551

4.5 พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ: พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541

ตอนที่ 5 บทบาทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือ

6.1 ความหมายของความร่วมมือ

6.2 ความสำคัญของความร่วมมือ

6.3 แนวปฏิบัติของความร่วมมือ

6.4 ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ

6.5 นโยบายของรัฐว่าด้วยความร่วมมือ

ตอนที่ 7 กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

7.1 กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์

7.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ตอนที่ 8 การประเมินความต้องการจำเป็น

8.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment)

8.2 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

8.3 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ตอนที่ 1 หลักการอุดมศึกษา

การอุดมศึกษา คือ การแสวงหาความจริงและความรู้เพื่อนำไปสู่ความดีและความงาม (ประทีป ม.โกมลมาศ, 2552) โดยมีจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา คือ การที่จะมุ่งพัฒนาคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในเชิงของความเรืองปัญญา คุณธรรม ให้เป็นคนที่สามารถเข้าสู่อาชีพการงานที่ต้องการได้ เป็นพลเมืองและพลโลกที่อยู่ในโลกได้อย่างมีความสุข การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาได้จำเป็นต้องยึดหลักการสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ (วิจิตร ศรีสอ้าน, 2518)

1.1 ความเป็นเลิศ (Excellence)

สถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อจะได้ใช้ผลแห่งความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงนั้นกระทำภารกิจทางด้านการสอนเพื่อการผลิตบัณฑิตและบริการทางวิชาการแก่สังคมในลักษณะต่างๆ ได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ สิ่งที่จะใช้เป็นเครื่องวัดสถานภาพของสถาบันอุดมศึกษาว่าอยู่ในระดับใด คือ “ความเป็นเลิศ (Excellence)” โดยถือว่า ความพยายามในการสร้างความเป็นเลิศเป็นอุดมคติของสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัย

1.2 ความเป็นอิสระในการดำเนินงาน (Autonomy)

ความเป็นอิสระในการดำเนินงาน หมายถึง ความรับผิดชอบในการดำเนินกิจการภายในของมหาวิทยาลัย โดยปราศจากการควบคุมหรือแทรกแซงจากอิทธิพลภายนอก กล่าวคือ ให้

มหาวิทยาลัยวินิจฉัยและดำเนินการเรื่องภายในต่างๆ สิ้นสุดในระดับมหาวิทยาลัยเองให้มากที่สุดในลักษณะของ การปกครองตนเอง (Self – Government) ความเป็นอิสระในการดำเนินงานที่สำคัญได้แก่ การกำหนด และควบคุมมาตรฐานการศึกษา การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา การบริหารบุคลากรและการบริหารการเงินในระบบอิสระนี้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นไปในลักษณะที่รัฐทำหน้าที่สนับสนุน (Support) และให้การสนับสนุนทางด้านการเงินเป็นมาตรการควบคุมไปด้วย ส่วนมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ควบคุมดูแลและดำเนินงาน (Control and Opperation) ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากสังคม

1.3 เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom)

เสรีภาพทางวิชาการ หมายถึง เสรีภาพของสมาชิกของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ คณาจารย์ และนิสิตนักศึกษาในการดำเนินกิจกรรมทางวิชาการทั้งในด้านการเรียนการสอนและการวิจัยค้นคว้า การเน้นหลักการด้านเสรีภาพทางวิชาการก็เพื่อที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์และนิสิตนักศึกษาสามารถปฏิบัติภารกิจตามบทบาทและหน้าที่ที่พึงกระทำได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันในการประกอบการกิจการด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาที่ยึดมั่นในหลักการอุดมศึกษาที่สำคัญ 3 ประการ ดังกล่าว ย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และสามารถดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพระดับสูงจนเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

2.1 ความหมายของความเป็นเลิศ

ความเป็นเลิศ (Excellence) ตามพจนานุกรมของ Webster แปลความหมายว่าสิ่งที่ดีที่สุด สมบูรณ์ที่สุดหรือการกระทำที่ประกอบไปด้วยคุณภาพที่สูงสุดจนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป

คุณภาพ (Quality) แปลความหมายว่า ลักษณะความดี ลักษณะที่เป็นไปในทางที่ต้องการน่าปรารถนา น่าพอใจหรือระดับของความเป็นเลิศ

Gardner (1961) กล่าวว่า ความเป็นเลิศ (Excellence) มีความหมายเดียวกับคำว่า คุณภาพ (Quality) หมายถึง คุณลักษณะที่มีมาตรฐานสูง และตั้งใจจะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ไม่ต่ำไปกว่ามาตรฐานนั้น

Jacobi, Astin and Ayala (1987) อธิบายว่า คำว่า “ความเป็นเลิศ” และ “คุณภาพ” มักจะใช้แทนกันได้และเป็นคำที่นิยมใช้กันมากในด้านการศึกษาในปัจจุบัน แต่ส่วนมากจะชอบพูดกันถึงความเป็นเลิศมากกว่า

Baumgart (1987) ได้ให้ความหมายของคุณภาพว่า หมายถึง แบบของความเป็นเลิศหรือสิ่งที่ดีกว่าปกติธรรมดา

Astin (1993) ให้ความหมายของสถาบันที่มีความเป็นเลิศที่สุดว่าคือสถาบันที่ทรงคุณค่าในด้านของความรู้ของนิสิตนักศึกษา การพัฒนาบุคลากรและอาจารย์ ความสามารถทางการสอน และการผลิตผลงานทางวิชาการ

Enarson (1983) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพไว้ดังนี้

คุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับที่ดีกว่าครั้งที่ผ่านมา

คุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับที่ดีกว่าที่เป็นอยู่จริงๆ ในขณะนี้

คุณภาพ หมายถึง การที่รู้ว่าสถาบันตนเองดีกว่าสถาบันอื่นๆ ในประเทศอย่างไร

คุณภาพ หมายถึง อยู่ในระดับที่ดีกว่าค่าเฉลี่ย

Conrad and Blackburn (1985) อธิบายว่า ความเป็นเลิศหรือคุณภาพนั้น มีความหมายที่ยากจะอธิบายได้ (Elusive) และมีความหมายได้หลายด้าน ดังนั้น จึงเป็นการยากที่คนส่วนใหญ่จะเห็นพ้องต้องกันเป็นกรอบมโนทัศน์ที่เป็นสากล แต่จะแตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรม แต่ละบริบท สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ควรจะกำหนดความพยายามไปสู่ความดีเด่น ความเป็นเยี่ยม และเป็นเลิศเกี่ยวเนื่อง (Relevance) กับบริบท และสภาพของตนเอง

Strike (1985) กล่าวว่า เกณฑ์ในการวัดความเป็นเลิศหรือคุณภาพนั้นอาจใช้ลักษณะอิงกลุ่ม (Norm-Reference) หรือ อิงเกณฑ์ (Criterion-Refernce) ก็ได้ แต่มักจะนิยมไว้ใช้ในลักษณะผสมผสานกันมากกว่า เนื่องจากระดับหรือมาตรฐานของคุณภาพของอุดมศึกษาไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจนแน่นอน ไม่ว่าจะเน้นในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการหรือ ผลผลิตเพราะจะต้องประเมินในลักษณะดูคุณค่าในตัวเอง และเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นๆ ในระดับเดียวกันด้วย

Donald (1984) พบว่า การที่จะกำหนดดัชนีของคุณภาพให้ครอบคลุมทั้งด้านการสอน การวิจัย การบริการชุมชนนั้นมีความเป็นไปได้อยู่ แต่อย่างไรด็ตามก็ยังเป็นการยากที่จะวัดในลักษณะของการ อิงกลุ่ม (Norm-Reference) เพราะสถาบันต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน เช่น ระดับความสามารถนักศึกษาใหม่ คุณภาพของอาจารย์ ฯลฯ ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ยากที่จะควบคุมได้

Baumgart (1987) อธิบายว่า การมองความเป็นเลิศหรือคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษานั้น จะแตกต่างกันไป นักเศรษฐศาสตร์ นักสังคมวิทยา และนักการศึกษา จะอธิบายความหมายของความเป็นเลิศหรือคุณภาพต่างกัน กล่าวคือ ทางด้านเศรษฐศาสตร์จะมองคุณภาพในเชิงความสัมพันธ์ของปัจจัยนำเข้า (Input) และผลผลิต (Output) โดยดูว่าผลผลิตที่ออกไปนั้นอยู่ในความต้องการของตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด คุ้มค่ากับการลงทุนการผลิตหรือไม่ การมีคุณภาพต่ำจึงหมายถึง ความไม่สมดุลกันระหว่างอุปสงค์และอุปทาน

ทางด้านสังคมวิทยา จะมองว่าอุดมศึกษาได้ตอบสนองหรือทดแทนให้กับสังคมมากน้อยเพียงใด มีผลทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไร ทำให้ประเทศมีการพัฒนาทั้งทางด้านสังคมและเทคโนโลยีหรือไม่ ถ้ามองในลักษณะรูปธรรมก็คือ สถาบันอุดมศึกษาได้มีส่วนในการบริการวิชาการแก่สังคมมากน้อยเพียงใด มีงานวิจัยที่ช่วยเหลือพัฒนาสังคมและเทคโนโลยีอย่างไร หรือสนับสนุนด้านการศึกษาต่อเนื่องมากน้อยเพียงใด เป็นต้น แต่ถ้ามองในลักษณะนามธรรมก็คือ ชื่อเสียงของสถาบันที่ได้จากการวิจัยและการบริการวิชาการแก่ชุมชน

ทางด้านการศึกษา นักการศึกษาจะมองคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในลักษณะประสิทธิผลและประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน ความสามารถของบัณฑิตในการแก้ปัญหา และคิดวิเคราะห์วิจารณ์ ดังนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

Conrad และ Blackburn (1985) กล่าวว่า ความหมายของคุณภาพอาจอธิบายในเชิงเปรียบเทียบกับมโนทัศน์อื่น ๆ ที่ใช้ในการประเมินโครงการต่าง ๆ กล่าวคือ

1. ภาระความรับผิดชอบ (Accountability) ซึ่งหมายถึง การดำเนินงานในโครงการโดยสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่ระบุไว้ แต่คุณภาพจะหมายถึงการบรรลุเป้าหมายที่สมบูรณ์ ดังนั้น ความหมายของคุณภาพจึงหมายความรวมถึงภาระรับผิดชอบด้วย

2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีจุดเน้นทางเศรษฐศาสตร์ คือ เป็นทางเลือกที่ได้ปฏิบัติบรรลุผลตามเป้าหมาย โดยการลงทุนต่ำและใช้เวลาน้อยแต่คุณภาพมีความหมายกว้างกว่าประสิทธิภาพถึงแม้ความประหยัดหรือ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าที่สุดจะเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดคุณภาพ แต่เมื่อเรียงลำดับความสำคัญ คุณภาพจะมีความสำคัญและครอบคลุมมากกว่าประสิทธิภาพ

3. ประสิทธิผล (Effective) หมายถึง การบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้โดยเน้นที่ผลิตผล (Outcome) ว่าเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ดีเพียงใด คุณภาพไม่เพียงพิจารณาที่ผลเพียงอย่างเดียว แต่จะพิจารณาในส่วนของกระบวนการด้วย เช่น ในโครงการผลิตบัณฑิตจะพิจารณาสิ่งแวดล้อม การปฏิสัมพันธ์ของอาจารย์และนักศึกษา ความพยายามในการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษาด้วย ดังนั้นคุณภาพจะกินความกว้างกว่าประสิทธิผลและครอบคลุมประสิทธิผลด้วย

4. ความเป็นเลิศ (Excellence) ความเป็นเลิศและคุณภาพนั้นมีความหมายคล้ายกัน ใช้แทน กันได้ โดยทั้งสองคำไม่เพียงแต่คำนึงถึงผลสำเร็จอันน่าชื่นชม แต่คำนึงถึงคุณลักษณะซึ่งทำให้เกิดผลสำเร็จด้วย ทั้งคุณภาพและความเป็นเลิศต่างหมายถึงคุณลักษณะที่มีมาตรฐานสูง และตั้งใจจะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ไม่ต่ำไปกว่ามาตรฐานนั้น

อุทัย บุญประเสริฐ (2529) อธิบายว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการ หมายถึง ความสมบูรณ์ที่สุดทางวิชาการในสาขานั้น ในคณะวิชาประเภทนั้น ในวงการวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงเฉพาะสาขานั้น ความสมบูรณ์นั้นจะต้องเริ่มพิจารณาจากหน่วยวิชาการในส่วนของตนเองก่อน

ต่อจากนั้นจึงก้าวไปสู่การพิจารณาเปรียบเทียบลักษณะที่แสดงความสมบูรณ์สูงสุดในกลุ่มวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงในสาขาวิชาเดียวกัน และต่อไปสู่การเป็นสุดยอดในระดับภาค ระดับประเทศ ระดับกลุ่มประเทศ ระดับภาคพื้น และระดับโลก ความสมบูรณ์สุดยอดทางวิชาการระดับโลก หมายถึง ความเป็นสุดยอดหรือความเป็นเลิศทางวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ ในวงการอุดมศึกษาของโลก โดยปกติวงการวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูง (Profession) จะมีมาตรฐานอันหนึ่งซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ต่างๆ ที่วางไว้และบอกให้ทราบว่า บุคคลในวงการของเขาจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญขั้นต่ำสุดแค่ไหน เพียงใดจึงจะยอมรับว่ามีมาตรฐานให้เข้าสู่วงการวิชาชีพชั้นสูงนั้นได้ การที่จะยอมรับเข้าสู่การปฏิบัติในวงการวิชาชีพชั้นสูงนั้นได้จะต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อยที่สุดไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำสุดซึ่งระบุไว้ในมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ ดังนั้น มาตรฐานจึงเป็นเรื่องของคุณสมบัติขั้นต่ำสุดที่วงการวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงสาขานั้นรับรองว่าใช้ได้ พอไปกันได้ ถ้ามาตรฐานยิ่งสูงแสดงว่าคุณภาพสูง เมื่อใดก็ตามที่บรรลุระดับมาตรฐานอย่างงแท้จริงแล้วจึงกล่าวได้ว่าเป็นเรื่อง “เด่น” เรื่อง “เป็นเยี่ยม” และเรื่อง “ความเป็นเลิศ”

ความเป็นเลิศทางวิชาการ เมื่อนำมาใช้กับสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง “การเป็นขุมแหล่งความรู้และวิทยากร” ค่าความเป็นเลิศทางวิชาการจะเป็นคำในเชิงสัมพันธ์ (Relative Value) ซึ่งบอกไม่ชัดเจนตายตัวว่าต้องเป็นคะแนนเท่าใดจึงจะเป็นคำที่แสดงความสุดยอด แต่เป็นค่าของความนิยมยกย่อง ซึ่งเป็นความนิยมที่บุคคลในวงวิชาการหรือวิชาชีพชั้นสูงในสาขาวิชานั้นๆ โดยเฉพาะยอมรับและยกย่อง ดังนั้น จะต้องยอมรับกันว่าผู้เชี่ยวชาญ ผู้รู้ผู้เล่นในแต่ละสาขาวิชาเฉพาะเท่านั้น จึงจะแสดงให้สังคมหรือวงวิชาการของเขาทราบได้อย่างแน่ชัดถูกต้องแม่นยำว่า ในบรรดาหน่วยงานหรือวงวิชาการในสาขาของเขานั้น แห่งใดดีที่สุด

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2536) กล่าวว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการ หมายถึง ระดับคุณภาพสูงสุดทางวิชาการที่สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งสามารถทำให้เกิดความสมบูรณ์ที่สุดซึ่งแต่ละสถาบันก็มีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบริบทของสถาบัน สภาพเศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศโดยความเป็นเลิศทางวิชาการนั้นมีความหมายรวมถึงงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ เช่น ผลงานและความสามารถของอาจารย์และนิสิตนักศึกษา หลักสูตรการสอน การประเมินผล รวมถึงสภาพ แวดล้อมของสถาบันและบุคลากรส่วนต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการด้วย

อาณัติ อาภาภิรมณ์ (2531) อธิบายว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการ หมายถึง ความสามารถของสถาบันการศึกษาที่จะสร้างให้เกิดความรู้ใหม่ และถ่ายทอดความรู้นั้นให้กับสังคมได้

ศุภนิตย์ วัฒนธาดา (2520) กล่าวว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการ แสดงให้เห็นถึงความเก่งกล้าสามารถ ภูมิปัญญาที่เป็นส่วนประกอบหลัก และเป็นหัวใจสำคัญของสถาบัน ทำให้บัง

เกิดผลในการช่วยเสริมและสร้างมาตรฐานความเจริญรุ่งเรือง และพัฒนาสถาบันให้ก้าวหน้าไปพร้อมกับได้บัณฑิตที่มีคุณภาพของประเทศ

ทินพันธุ์ นาคะตะ (2546) สรุปว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการ หมายถึง การเอาดีหรือการเป็นผู้นำในด้านการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม อันเป็นภารกิจสำคัญของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ การถ่ายทอดความรู้ การสร้างความรู้ และการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยจึงเป็นเรื่องของความสามารถของมหาวิทยาลัยในการสร้าง รับหรือถ่ายทอดความรู้ เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม โดยมีความเป็นเลิศ 3 อย่าง คือ สามารถสร้างความรู้ รับความรู้ และถ่ายทอดความรู้ใหม่ๆ ให้สังคมได้

วิจิตร ศรีสอ้าน (2522) กล่าวว่า ในการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา มีเป้าหมายเพื่อมุ่งให้บัณฑิตที่ผลิตออกมามีความเป็นเลิศทางวิชาการและเป็นนักวิชาชีพชั้นสูง

จากความหมายของคำว่า “ความเป็นเลิศ” “คุณภาพ” และ “ความเป็นเลิศทางวิชาการ” ตามข้างต้น จะเห็นได้ว่า คำว่า “ความเป็นเลิศ” หมายความรวมถึง “คุณภาพ” และ “ความเป็นเลิศทางวิชาการ” อย่างไรก็ตาม เมื่อคำว่า “ความเป็นเลิศ” และ “คุณภาพ” ถูกนำมาใช้กับสถาบันอุดมศึกษาแล้วมักจะมักจะมีผู้ให้ความหมายถึง “การมีคุณภาพมาตรฐาน” หรือ “ความเป็นเลิศทางวิชาการ” ซึ่งเมื่อพิจารณาภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า คำว่า “ความเป็นเลิศ” หมายถึง ความเป็นเลิศทั้งในแง่ของคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงจนเป็นที่ยอมรับในระดับสากลนั่นเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.2 มาตรฐานการอุดมศึกษา

การจัดการอุดมศึกษาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานที่สูง และเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ สามารถจัดการศึกษาได้เป็นไปอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก

ตัวบ่งชี้

1.1 บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

1.2 บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม

1.3 บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแล เอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้อง เหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล และพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีดุลยภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้

(1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้อง กับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

(2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน

(3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา

มีการดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้าน อย่างมีดุลยภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชน และสังคมในการจัดการความรู้

ตัวบ่งชี้

(1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมิน

และใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

(2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพ ของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

(3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ

(4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

มีการแสวงหา การสร้างและการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการอันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้

3.1 มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น และต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

3.2 มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่าย และหลักการประสานความร่วมมือรวมพลังอันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

2.3 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพมาตรฐานและเกิดความเป็นเลิศ และเพื่อให้การจัดการศึกษาระดับดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งเป็นไปอย่างมีคุณภาพมาตรฐานและเกิดความเป็นเลิศ จึงได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น มีรายละเอียด ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553)

1. ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาหรือสาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตได้อย่างมีคุณภาพ

2. ความหมายและหลักการ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) หมายถึง กรอบแนวคิดในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามที่มุ่งหวัง โดยมุ่งเน้นที่การกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิ และองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตอย่างชัดเจน สามารถนำกรอบมาตรฐานไปใช้เป็นหลักในการออกแบบหลักสูตรได้อย่างหลากหลายและจัดกระบวนการเรียนการสอนตลอดจนการวัดและประเมินผลได้อย่างมั่นใจว่าบัณฑิตจะบรรลุกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแต่ละคุณวุฒิ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ใช้หลักความร่วมมือในการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพโดยเริ่มต้นด้วยการกำหนดคุณลักษณะและมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาหรือสาขาวิชา และมีปัจจัยนำเข้าและกระบวนการที่ชัดเจนในการพัฒนาบัณฑิตตามที่มุ่งหวัง

3. วัตถุประสงค์

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นเครื่องมือนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

2. เพื่อกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ซึ่งเป็นเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพได้อย่างชัดเจน และสถาบันอุดมศึกษาได้ใช้เป็นหลักในการจัดการศึกษา

3. เพื่อเป็นกรอบอ้างอิงสำหรับการประกันคุณภาพเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และการจัดการเรียนการสอน

4. เพื่อประกันการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะในการทำงานรวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ที่คาดว่าบัณฑิตจะพึงมี

5. เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงและรับรองมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ สนับสนุนการย้ายโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบัน

6. เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของผู้มีส่วนร่วมในแต่ละสาขาหรือสาขาวิชา

7. เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอนหรือระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบัน อุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง

การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) จัดกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domain of Learning) ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม ด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

2. ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3. ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ควมสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับสาขาวิชาที่ต้องการทักษะทางกายภาพสูง เช่น การเต้นรำ ดนตรี การวาดภาพ การแกะสลัก พลศึกษา การแพทย์และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จะต้องเพิ่มการเรียนรู้ทักษะทางด้านพิสัย (Domain of Psychomotor Skills)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษา จากการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตร และสามารถแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างน่าเชื่อถือเมื่อจบการเรียนในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้ว

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ใช้กับนักศึกษาทุกคน แม้ว่าบางสาขาหรือสาขาวิชา นักศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาเป็นการเฉพาะ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ นักบัญชี และนักกฎหมาย เป็นต้น

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาขาหรือสาขาวิชาที่เรียน ซึ่งต้องระบุรายละเอียดของความรู้และทักษะของสาขาหรือสาขาวิชาที่เหมาะสมกับระดับคุณวุฒิไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร และรายละเอียดของรายวิชา

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิและสาขาหรือสาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านนี้

มาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งหวังให้นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นระดับคุณวุฒิและสาขาหรือสาขาวิชาใด ต้องบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านนี้ แต่สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสาขาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาตรฐานผลการเรียนรู้นี้จะต้องเน้นให้มีความชำนาญมากกว่านักศึกษาสาขาหรือสาขาวิชาอื่นๆ เช่น นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะต้องมีความชำนาญและทักษะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มีดังนี้

1. นักศึกษา มี Learning Outcomes ตามกำหนด ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เกิดความสะดวกต่อการเคลื่อนย้าย (Mobility) การเทียบโอนหน่วยกิต (Credit Transfer) บัณฑิตมีคุณลักษณะเหมาะต่อการจ้างงาน (Employability) และเชื่อมโยงกับสถานประกอบการ (Linkage to the Workplace)

2. คณาจารย์ ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ

3. ผู้ใช้บัณฑิตและสถานประกอบการ สถาบันอุดมศึกษามีความร่วมมือและเชื่อมโยงกับสถานประกอบการในการผลิตบัณฑิต

4. สถาบันอุดมศึกษา มีคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในการทำงาน

5. ประเทศชาติ มีระบบการศึกษาที่เชื่อมโยงกันทุกระดับการศึกษา ประชาชนได้รับโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประเทศชาติใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าในการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศ และแข่งขันกับนานาชาติได้

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรวิชาชีพ

3.1 ความหมายของวิชาชีพ

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2528) กล่าวว่า วิชาชีพ คือ คนที่จะประกอบอาชีพนี้ได้ต้องมีความรู้และคุณสมบัติ ตลอดจนประสบการณ์พิเศษที่ผู้ประกอบอาชีพทั่วไปอาจไม่ต้องมี ได้แก่ วิชาชีพสถาปัตยกรรม วิศวกรรม กฎหมาย แพทย์

จิตติ ติงศภัทิย์ (2542) อธิบายว่า วิชาชีพ คือ อาชีพที่ต้องมีการศึกษาชั้นสูงและการฝึกอบรมเป็นพิเศษในศิลปศาสตร์ (Liberal art) หรือวิทยาศาสตร์ (Science) ซึ่งโดยปกติเป็นงานในทางความคิด (Mental) มากกว่ากำลังกาย (Manual) หรือเป็นการหาเลี้ยงชีพด้วยการใช้ความรู้ที่ต้องศึกษาอบรมทางความคิดเป็นพิเศษ

พนม เอี่ยมประยูร (2542) กล่าวว่า วิชาชีพ หมายถึง อาชีพเฉพาะทางด้านใดด้านหนึ่งที่ต้องมีการศึกษาอบรมฝึกฝนจนเกิดทักษะความชำนาญ หรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีความสำคัญต่อความเป็นความตาย และผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้จะต้องเป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณในการให้บริการ (Spirit of Service)

ปรีดี เกษมทรัพย์ (2543) อธิบายว่า คำว่า “วิชาชีพ” เป็นคำที่แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า “Profession” ที่มีรากศัพท์มาจากคำกริยา to profess ที่มาจากภาษาละติน pro+ fateri แปลว่า ยอมรับ หรือรับว่าเป็นของตน หมายความว่า การปฏิญาณตนต่อสรรพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่าจะประกอบอาชีพตามธรรมเนียมที่วางไว้เป็นบรรทัดฐาน หาใช่การทำมาหากินหรือทำมาหาเลี้ยงชีพแต่เพียงอย่างเดียว คำนี้เดิมใช้ในทางศาสนา หมายความว่า การประกาศตนว่ามีศรัทธาในศาสนาหรือการประกาศปฏิญาณตน ใช้ในการปฏิญาณตนในทางศาสนาคริสต์ จึงมีนัยว่า เป็นอาชีพที่มีลักษณะเป็นผู้มีความรู้ชั้นสูงที่ต้องผ่านการศึกษาอบรมเป็นเวลาหลายปี และเป็นอาชีพที่เป็นหมู่คณะที่มีขนบธรรมเนียมและจรรยาบรรณของหมู่คณะโดยเฉพาะ และหมู่คณะวิชาชีพนั้นๆ จะคอยสอดส่องดูแลมวลสมาชิกของเขาให้อยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียมของวิชาชีพนั้นๆ ลักษณะพิเศษที่ทำให้เห็นว่าเป็นวิชาชีพได้จะต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้

1. เป็นอาชีพที่เป็นการงานที่มีการอุทิศตนทำไปตลอดชีวิต

2. การงานที่ทำนั้นต้องได้รับการสั่งสอนอบรมเป็นวิชาชีพชั้นสูงในลักษณะอบรมกันหลายปี

3. ผู้ทำงานประเภทนั้นจะต้องมีชุมชน หรือเป็นหมู่คณะที่มีขนบธรรมเนียมประเพณี สำนึกในจรรยาบรรณ เกียรติยศ และศักดิ์ศรี ตลอดจนมีองค์กรและกระบวนการเพื่อสอดส่องพิทักษ์รักษาขนบธรรมเนียม เกียรติศักดิ์ ศักดิ์ศรี นั้นด้วย

3.2 การจัดให้มีองค์กรควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพ

การประกอบวิชาชีพนั้นต้องอาศัยการศึกษาอบรมเป็นพิเศษ ผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพนั้นๆ จะไม่มีคุณสมบัติที่จะประกอบวิชาชีพดังกล่าว จึงมีลักษณะเป็นการผูกขาดการงานนั้นๆ โดยปริยาย นอกจากนี้การประกอบวิชาชีพมักจะมีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนได้เสียอย่างสำคัญแก่ประชาชน หากไม่มีการควบคุมดูแลอย่างถูกต้องรัดกุม ก็อาจมีการใช้วิชาชีพในทางเอารัดเอาเปรียบประชาชน หรือขาดความระมัดระวังในการทำงาน ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนได้โดยง่าย เช่น การรักษาคนไข้ของแพทย์ การรับดำเนินคดีของทนายความ การก่อสร้างอาคาร หรือสิ่งก่อสร้างอื่นๆ โดยวิศวกร หรือสถาปนิก เป็นต้น ดังนั้น จึงต้องจัดให้มีองค์กรขึ้นมาทำหน้าที่ควบคุมดูแลการประกอบวิชาชีพนั้นๆ โดยบุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพนั้นๆ เองรวมตัวกันดูแล มิให้มีการประพฤติผิดกฎข้อบังคับ ผิดมารยาท และหลักคติธรรมของวิชาชีพ และลงโทษผู้กระทำผิดกฎข้อบังคับโดยองค์กรดังกล่าว (กุลพล พลวัน, 2541) ซึ่งหากแบ่งเป็นหลักการกว้างๆ แล้ว สามารถแยกเหตุผลความจำเป็นในการควบคุมการประกอบวิชาชีพได้ 3 ประการ คือ (อรรถ อินทรศักดิ์, 2549)

1. เหตุผลในด้านความปลอดภัยของสาธารณะ
2. เหตุผลในด้านความสงบเรียบร้อยของสังคม
3. การควบคุมด้วยเหตุผลด้านอื่นๆ

นอกจากการทำหน้าที่ดูแลการประกอบวิชาชีพในลักษณะของการควบคุมแล้ว องค์กรวิชาชีพดังกล่าวยังต้องทำหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพนั้นๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลา และเพื่อให้ ผู้ประกอบวิชาชีพได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย สุขอนามัย และทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนการคุ้มครองสาธารณประโยชน์ รวมทั้งเพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อการใช้วิชาชีพของตนรับใช้ประชาชนอีกด้วย

สำหรับประเทศไทยองค์กรวิชาชีพได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างคุณประโยชน์และพัฒนาวิชาชีพ กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ และส่งเสริมผู้ประกอบวิชาชีพให้เป็นที่ยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องและสาธารณะทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

ปัจจุบันประเทศไทยมีองค์กรวิชาชีพรูปแบบสภา รวม 15 องค์กรวิชาชีพ ได้แก่ สภากายภาพบำบัด สภาการพยาบาล สัตวแพทยสภา ทันตแพทยสภา สภาวิชาชีพบัญชี สภาเทคนิคการแพทย์ สภาเภสัชกรรม แพทยสภา สภาวิศวกร สภาสถาปนิก คุรุสภา สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสภาทนายความ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547
2. พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528
3. พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545
4. พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537
5. พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547
6. พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547
7. พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537
8. พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525
9. พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542
10. พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543
11. พระราชบัญญัติคุรุสภา พ.ศ. 2546
12. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2551
13. พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528
14. พระราชบัญญัติสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์พ.ศ. 2556
15. พระราชบัญญัติสภาการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556

Chulalongkorn University

3.3 อำนาจหน้าที่ และองค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

ปัจจุบันประเทศไทยมีองค์กรวิชาชีพรูปแบบสภา รวม 15 องค์กร ได้แก่

(1) สภากายภาพบำบัด

(2) สภาการพยาบาล

(3) สัตวแพทยสภา

(4) ทันตแพทยสภา

(5) สภาวิชาชีพบัญชี

(6) สภาเทคนิคการแพทย์

(7) สภาเภสัชกรรม

(8) แพทยสภา

(9) สภาวิศวกร

(10) สภาสถาปนิก

(11) สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(12) สภาทนายความ

(13) คุรุสภา

(14) สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(15) สภาการสาธารณสุขชุมชน

มีอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของแต่ละองค์กรวิชาชีพ ดังนี้

3.3.1 แพทยสภา

แพทยสภาจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2511 ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 ได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม ให้มีความเหมาะสมและคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนให้รัดกุมยิ่งขึ้น แพทยสภามีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้ถูกต้องตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพเวชกรรมในทางการแพทย์ ส่งเสริมความสามัคคี และผดุงเกียรติของสมาชิก ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชน และองค์กรอื่น ในเรื่องที่เกี่ยวกับการแพทย์และการสาธารณสุข ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการแพทย์และการสาธารณสุข และเป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย (พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525, มาตรา 7)

คณะกรรมการแพทยสภา ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย เจ้ากรมแพทย์ทหารบก เจ้ากรมแพทย์ทหารเรือ เจ้ากรมแพทย์ทหารอากาศ นายแพทย์ใหญ่กรมตำรวจ คณบดีคณะแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกอีกจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการโดยตำแหน่งในขณะเลือกตั้งแต่ละวาระ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ (พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525, มาตรา 14)

แพทยสภามีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525, มาตรา 8)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(2) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันต่างๆ

(4) รับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันทางการแพทย์

(5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันทางการแพทย์ที่ทำการฝึกอบรมใน (4)

(6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นๆ ในวิชาชีพเวชกรรม

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม (พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525, มาตรา 4) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแพทยสภา (พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525, มาตรา 30.) สมาชิกแพทยสภาต้องมีคุณสมบัติอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ที่แพทยสภารับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา (พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525, มาตรา 11)

3.3.2 สภาการพยาบาล

สภาการพยาบาลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความหมายที่แท้จริงทางวิชาการ การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาพยาบาลที่จะขอขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพนั้นจะต้องสอบความรู้ผ่านตามเกณฑ์ที่สภาการพยาบาลเป็นผู้กำหนด และการกำหนดอายุใบอนุญาตให้มีอายุ 5 ปี ทั้งพยาบาลและผดุงครรภ์ที่ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตใหม่ รวมทั้งพยาบาลและผดุงครรภ์รุ่นเก่าที่เคยมีใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพฯ อยู่เดิมที่ไม่ได้กำหนดวันหมดอายุเอาไว้ จะมีอายุใบอนุญาตต่อไปอีก 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2540

สภาการพยาบาลมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ให้ถูกต้องตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ ส่งเสริมการศึกษา การบริการ การวิจัย และความก้าวหน้าในวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการพยาบาล การผดุงครรภ์ และการสาธารณสุข ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการพยาบาลการผดุงครรภ์ และการสาธารณสุข เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพการ

พยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในประเทศไทย และผดุงความเป็นธรรมและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก (พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540, มาตรา 7)

คณะกรรมการสภาการพยาบาล ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขห้าคน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมสามคน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยสี่คน ผู้แทนกรุงเทพมหานครหนึ่งคน ผู้แทนสภากาชาดไทยหนึ่งคน นายกสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และสมาชิกสามัญสภาการพยาบาลอีกสิบหกคนซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาล เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ (พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540, มาตรา 14)

สภาการพยาบาลมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540, มาตรา 8.)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(2) สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(3) ให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษา ที่จะทำการสอนวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เพื่อเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย

(4) รับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรของสถาบันที่จะทำการสอนวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(5) รับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของสถาบันการศึกษาที่จะทำการฝึกอบรมในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(6) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการสอน และฝึกอบรมตาม ข้อ 4 และ ข้อ 5

(7) รับรองปริญญาประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของสถาบันต่างๆ

(8) ออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้ หรือความชำนาญเฉพาะทาง และหนังสือ แสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(9) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาการพยาบาล

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลและการผดุงครรภ์ (พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540, มาตรา 4) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสามัญสภาการพยาบาล (พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540, มาตรา 31) และต้องมีความรู้โดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาหรือประกาศนียบัตรในสาขาการพยาบาลการผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จากสถาบันการศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการรับรอง หรือสถาบันการศึกษาในต่างประเทศซึ่งคณะกรรมการได้ตรวจสอบหลักฐานการศึกษาแล้ว และผ่านการสอบความรู้ของสภาการพยาบาลแล้ว (พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540, มาตรา 30)

3.3.3 สภาเภสัชกรรม

สภาเภสัชกรรมจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาการวิจัยและการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรมและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการเภสัชกรรมและการสาธารณสุข ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการเภสัชกรรมและการสาธารณสุข และเป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมในประเทศไทย (พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 8)

คณะกรรมการสภาเภสัชกรรม ประกอบด้วย (1) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายกเภสัชกรรมสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งขึ้นตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอจำนวนห้าคน (2) กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยเป็นผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุขสามคนจากกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน และจากกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน และ (3) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (1) และ (2) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราวให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

สภาเภสัชกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 9)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม

(2) วินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับการพิจารณาข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาเภสัชศาสตร์ หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเภสัชกรรมของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(4) รับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพเภสัชกรรมของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพเภสัชกรรม

(5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (4)

(6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมสาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพเภสัชกรรม

(7) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาเภสัชกรรม

สภาเภสัชกรรมมีหน้าที่กำกับดูแลผู้ประกอบวิชาชีพให้ได้มาตรฐานและมีจริยธรรม บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมได้นั้นจะต้องเป็นผู้สอบผ่านความรู้ (ข้อบังคับสภาเภสัชกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์การสอบความรู้เพื่อขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2546, ข้อ 14) และได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมจากสภาเภสัชกรรม (พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 4) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งสภาเภสัชกรรม (พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 32) โดยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพเภสัชกรรมโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาเภสัชศาสตร์จากสถาบันการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรองหรือที่สภาเภสัชกรรมรับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดี ที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเภสัชกรรม (พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 12)

การรับรองปริญญาของสภาเภสัชกรรมประกอบด้วยสองส่วนหลัก คือ การประเมินเพื่อรับรองสถาบันผลิตบัณฑิตทางเภสัชศาสตร์ และการประเมินเพื่อเห็นชอบหลักสูตรเภสัชศาสตร์ โดยประเมินตามเกณฑ์การประเมิน และการตรวจเยี่ยมสถาบันของอนุกรรมการประเมินสถาบันและหลักสูตรเภสัชศาสตร์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการการศึกษาฯ ของสภาเภสัชกรรม เมื่อสถาบันใดได้รับการประเมินแล้วจะนำเสนอสภาเภสัชกรรมเพื่อรับรองปริญญา การรับรองปริญญาทำให้นักศึกษาสามารถสมัครเป็นสมาชิกสภาเภสัชกรรม เพื่อมีสิทธิในการสมัครสอบใบประกอบวิชาชีพ ซึ่งการสอบใบประกอบวิชาชีพเพื่อให้ได้เภสัชกรที่มีความพร้อม ความสามารถที่ได้มาตรฐาน เป็นหลักประกันกระบวนการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาเภสัชศาสตร์ทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน

3.3.4 ทันตแพทยสภา

ทันตแพทยสภาจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพในทางการทันตแพทย์ ส่งเสริมความสามัคคี และผดุงเกียรติของสมาชิก ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรม ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการทันตแพทย์และการทันตสาธารณสุข ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการทันตแพทย์และการทันตสาธารณสุข และเป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมในประเทศไทย (พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 8)

คณะกรรมการทันตแพทยสภา ประกอบด้วย (1) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายกทันตแพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งขึ้น (2) กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยเป็นผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุขสามคน จากกระทรวง กลาโหมหนึ่งคน และจากกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิก มีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (1) และ (2) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว และเลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ (พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 15)

ทันตแพทยสภาอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 9)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม

(2) วินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ในการที่ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวโทษว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรม คือ ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ว่ากล่าวตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกิน 2 ปี หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาทันตแพทยศาสตร์ หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพทันตกรรมของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิกทันตแพทยสภา

(4) รับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพทันตกรรมของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพทันตกรรม

(5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (4)

(6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพทันตกรรมสาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพทันตกรรม

(7) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทันตแพทยสภา

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพทันตกรรมได้นั้น จะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม (พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 4) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกทันตแพทยสภา (พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 32) และสมาชิกทันตแพทย์สภาต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพทันตกรรมโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาชีพทันตแพทยศาสตร์จากสถาบันการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรองหรือที่ทันตแพทยสภารับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับทันตแพทยสภา (พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537, มาตรา 12)

3.3.5 สภากายภาพบำบัด

สภากายภาพบำบัดจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547 เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน **โดยมีวัตถุประสงค์**เพื่อส่งเสริมการศึกษาการวิจัยและการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ควบคุมกำกับ ดูแลและกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกายภาพบำบัด ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับกายภาพบำบัดและการสาธารณสุข ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับงานกายภาพบำบัดและการสาธารณสุขส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรมและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก และเป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของประเทศไทย (พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547, มาตรา 7)

คณะกรรมการสภากายภาพบำบัด ประกอบด้วย (1) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัด กระทรวงสาธารณสุขและนายกสมาคมกายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย (2) กรรมการซึ่งเป็นคณบดี คณะกายภาพบำบัด หรือคณบดีคณะที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตกายภาพบำบัดในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งขึ้นแห่งละหนึ่งคนเลือกกันเองให้เหลือห้าคน (3) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขสามคน กระทรวงกลาโหมหนึ่งคน กรุงเทพมหานครหนึ่งคน และสมาคม

โรงพยาบาลเอกชนหนึ่งคน (4) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (1) (2) และ (3) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว (พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547, มาตรา 14)

สภากายภาพบำบัดมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547, มาตรา 8)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(2) ออกคำสั่งการพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี

(3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพกายภาพบำบัดของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(4) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพกายภาพบำบัดของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว

(5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (4)

(6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพกายภาพบำบัด

(7) จัดทำแผนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง (8) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภากายภาพบำบัด

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสภากายภาพบำบัด (พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547, มาตรา 3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภากายภาพบำบัดและผ่านการสอบความรู้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547, มาตรา 32) สมาชิกสภากายภาพบำบัดต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพกายภาพบำบัดโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพกายภาพบำบัดจากสถาบันการศึกษาที่สภากายภาพบำบัดรับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และไม่เป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภากายภาพบำบัด (พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547, มาตรา 12)

3.3.6 สภาเทคนิคการแพทย์

สภาเทคนิคการแพทย์จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547 เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ กำหนดและควบคุมมาตรฐานการ

ประกอบวิชาชีพและควบคุมมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์ โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ควบคุม กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการเทคนิคการแพทย์และการสาธารณสุข ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการเทคนิคการแพทย์และการสาธารณสุข ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิกผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก และเป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของประเทศไทย (พระราช บัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547, มาตรา 7)

คณะกรรมการสภาเทคนิคการแพทย์ ประกอบด้วย (1) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขและนายกสมาคมเทคนิคการแพทย์แห่งประเทศไทย (2) กรรมการซึ่งเป็นคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์ หรือคณบดีคณะที่เรียกชื่ออย่างอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ ให้จัดตั้งขึ้นแห่งละหนึ่งคน เลือกกันเองให้เหลือห้าคน (3) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขสามคน กระทรวงกลาโหมหนึ่งคน และกรุงเทพมหานครหนึ่งคน (4) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (1) (2) และ (3) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว (พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547, มาตรา 14)

สภาเทคนิคการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547, มาตรา 8.)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(2) ออกคำสั่งตาม มาตรา 42 วรรคสี่

(3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(4) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว

(5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (4)

Chulalongkorn University

(6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์สาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(7) จัดทำแผนดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง

(8) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาเทคนิคการแพทย์

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์จากสภาเทคนิคการแพทย์ (พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547, มาตรา 3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์และผ่านการสอบความรู้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547, มาตรา 32) สมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์โดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์จากสถาบันการศึกษาที่สภาเทคนิคการแพทย์รับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่า จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และไม่เป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์ (พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547, มาตรา 11)

การตรวจประเมินสถาบันการศึกษาที่เปิดใหม่ จะดำเนินการทุกปีจนครบ 4 ปี เมื่อสถาบัน การศึกษาดำเนินการได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด สภาเทคนิคการแพทย์จึงจะรับรองสถาบันการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาจึงมีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์ และสมัครสอบขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับใบประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ได้ เป็นกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ และได้ให้ความสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

3.3.7 สัตวแพทยสภา

สัตวแพทยสภาจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545 เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน ควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ควบคุมความประพฤติ และการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การบริการทางด้านวิชาการแก่สมาชิก รวมทั้งประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพการสัตวแพทย์ ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับ

นโยบายและปัญหาวิชาชีพการสัตวแพทย์ เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของประเทศไทย ผดุงความเป็นธรรมและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก และดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545, มาตรา 8)

คณะกรรมการสัตวแพทยสภา ประกอบด้วย (1) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมปศุสัตว์ คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นายกสมาคมสัตวแพทย์ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์แห่งประเทศไทย และนายกสัตวแพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (2) กรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน กระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน กรมประมงหนึ่งคน กรมปศุสัตว์หนึ่งคน และกรุงเทพมหานครหนึ่งคน (3) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิก มีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (1) และ (2) รวมกัน ในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว (พระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545, มาตรา 16)

สัตวแพทยสภามีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545, มาตรา 9)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(2) ทำคำสั่งตามมาตรา 45

(3) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(4) รับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ของวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสถาบันต่างๆ

(5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (4)

(6) ออกหนังสืออนุมัติหรือให้วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์สาขาต่างๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสัตวแพทย์

(7) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสัตวแพทยสภา

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์จากสัตวแพทยสภา (พระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545, มาตรา 29) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสัตวแพทยสภา (พระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545, มาตรา 34.) สมาชิกสัตวแพทยสภาต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร ในวิชาสัตวแพทยศาสตร์จากสถาบันการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยหรือสัตวแพทยสภารับรอง หรือมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยได้รับปริญญาสาขาอื่นที่มิใช่สัตวแพทยศาสตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตร

จากสถานศึกษาที่สัตวแพทยสภารับรอง ไม่เป็นผู้มีความประพฤติซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่า จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสัตวแพทยสภา (พระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545, มาตรา 13)

การควบคุมมาตรฐานของบัณฑิตสัตวแพทย์นั้น สัตวแพทยสภาได้ดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ กำหนดให้สถาบันที่จัดการเรียนการสอนหลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตต้องได้รับการรับรองหลักสูตร รับรองสถาบัน และรับรองปริญญา ซึ่งภารกิจนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะอนุกรรมการมาตรฐานวิชาชีพของสัตวแพทยสภา และกำหนดให้บัณฑิตสัตวแพทย์ที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ต้องผ่านการประเมิน ความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน ของการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จึงจะมีสิทธิ์ขึ้นทะเบียนและขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ซึ่งภารกิจนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานของการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

3.3.8 สภาวิศวกร

สภาวิศวกรจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ส่งเสริมความสามัคคีและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสมาชิก ส่งเสริมสวัสดิการและผดุงเกียรติของสมาชิก ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการต่างๆ แก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางวิศวกรรม ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านวิศวกรรมรวมทั้งด้านเทคโนโลยี เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของประเทศไทยและดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542, มาตรา 7)

คณะกรรมการสภาวิศวกร ประกอบด้วย (1) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมิได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน (2) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบัน อุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน (3) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรีจำนวนห้าคน (พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542, มาตรา 24)

สภาวิศวกรมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542, มาตรา 8)

(1) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(2) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(4) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(5) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและกาเลิกสาขาวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(6) ออกข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วย

ก. การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12 (6)

ข. การรับสมัครเป็นสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

ค. การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา 32

ง. การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาตและการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

จ. คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งของผู้ตรวจตามมาตรา 20 วรรคสอง

ฉ. หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละระดับตามมาตรา 46

ช. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 49

ซ. จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ฌ. มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ญ. การประชุมของที่ประชุมใหญ่สภาวิศวกร

ฎ. การใดๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ข้อบังคับสภาวิศวกรนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(7) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาวิศวกร

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพวิศวกรได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกร (พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542, มาตรา 45) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภาวิศวกร (พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542, มาตรา 49) สมาชิกสภาวิศวกรต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ สัญชาติไทย มีความรู้ในวิชาชีพวิศวกรรมโดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาวิศวกรรับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาท

หรือลหุโทษไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร (พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542, มาตรา 12)

3.3.9 สภาสถาปนิก

สภาสถาปนิกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม ส่งเสริมความสามัคคีและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสมาชิก ส่งเสริมสวัสดิภาพและผดุงเกียรติของสมาชิก ควบคุมความประพฤติ และดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปนิก ให้ถูกต้องตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางวิชาการต่างๆ แก่ประชาชนและองค์การอื่นที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบาย และปัญหาด้านสถาปัตยกรรม รวมทั้งด้านเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมแห่งประเทศไทย และดำเนินการอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543, มาตรา 7)

คณะกรรมการสภาสถาปนิกประกอบด้วย (1) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมิได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน (2) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน (3) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรี จำนวนห้าคน (พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543, มาตรา 24.)

สภาสถาปนิกมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543, มาตรา 8)

(1) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(2) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(3) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(4) รับรองความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(5) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและการเลิกสาขาวิชาชีพสถาปัตยกรรม

(6) ออกข้อบังคับสภาสถาปนิก

(7) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพสถาปนิกได้นั้น จะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปนิก (พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543, มาตรา 45) ผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องเป็นสมาชิกสามัญของสภาสถาปนิก (พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543, มาตรา

49) สมาชิกสามัญของสภาสถาปนิกต้องมีเป็นผู้มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี มีความรู้ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยได้รับปริญญาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ได้รับอนุปริญญาประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่สภาสถาปนิกรับรอง และต้องประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมมาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละสาขาสถาปัตยกรรม ตามประกาศและข้อบังคับสภาสถาปนิก สมาชิกวิสามัญต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก และสมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกแต่งตั้ง (พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543, มาตรา 12)

3.3.10 สภาทนายความ

สภาทนายความจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการประกอบวิชาชีพทนายความ ควบคุมมรรยาทของทนายความ ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิกสภาทนายความ ส่งเสริมและจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกสภาทนายความ และส่งเสริม ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมาย (พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528, มาตรา 7)

คณะกรรมการสภาทนายความ ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมหนึ่งคนและผู้แทน เนติบัณฑิตยสภาหนึ่งคน เป็นกรรมการ และนายกและกรรมการอื่นอีกไม่เกินยี่สิบสามคนซึ่งสมาชิกสภาทนายความทั่วประเทศได้เลือกตั้งขึ้นโดยกรรมการดังกล่าวไม่น้อยกว่าเก้าคน จะต้องมีสำนักงานประจำอยู่ตามภาคต่าง ๆ ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละหนึ่งคน (พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528, มาตรา 14)

สภาทนายความมีอำนาจหน้าที่ จดทะเบียนและออกใบอนุญาต และดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาทนายความและตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 (พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528, มาตรา 8)

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพทนายความได้นั้น จะต้องได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ (พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528, มาตรา 33) ผู้ขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องมีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันยื่นคำขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาต สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรืออนุปริญญาทางนิติศาสตร์ หรือประกาศนียบัตรในวิชานิติศาสตร์ ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรืออนุปริญญาจากสถาบันการศึกษาซึ่งสภาทนายความเห็นว่าสถาบันการศึกษานั้นมีมาตรฐานการศึกษาที่ผู้ได้รับปริญญาตรีหรืออนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรควรเป็นทนายความได้ และเป็นสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดีและไม่เป็นผู้ได้กระทำการใดซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต ไม่อยู่ในระหว่างต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่เคยต้องโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการ

เห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เป็นบุคคลผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ล้มละลาย ไม่เป็นโรคติดต่อซึ่งเป็นที่รังเกียจแก่สังคม ไม่เป็นผู้มีกายพิการหรือจิตบกพร่องอันเป็นเหตุให้เป็นผู้หย่อนสมรรถภาพในการประกอบอาชีพทนายความ ไม่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเงินเดือนและตำแหน่งประจำเว้นแต่ข้าราชการการเมือง และไม่เป็นผู้ต้องห้ามมิให้ยื่นคำขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 (พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528, มาตรา 35) และผ่านการฝึกอบรมมรรยาททนายความ หลักปฏิบัติเบื้องต้นในการว่าความ และการประกอบวิชาชีพทางกฎหมายแล้ว (พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528, มาตรา 35)

3.3.11 สภาวิชาชีพบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชีจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพบัญชี โดยแบ่งการประกอบวิชาชีพทางบัญชีเป็น 2 ประเภท คือ ผู้สอบบัญชี และผู้ทำบัญชี และมีสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี 4 ประเภท คือ สมาชิกสามัญเป็นผู้สำเร็จการศึกษาวิชาการบัญชีไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หรือได้รับประกาศนียบัตร หรือวุฒิอื่นเทียบเท่าปริญญาตรีสาขาวิชาการบัญชีที่สภาวิชาชีพบัญชีรับรอง สมาชิกวิสามัญ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือสาขาอื่นที่คณะ กรรมการพิจารณาเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพบัญชีผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขาบริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สมาชิกสมทบ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านการบัญชีหรือด้านอื่นที่มีการสอนวิชาการบัญชีเป็นหลักบริหารธุรกิจ (สาขาวิชาการบัญชี) หรืออนุปริญญาทางการบัญชี และสมาชิกกิตติมศักดิ์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีมีมติเชิญ

คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย (1) นายกสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ (2) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีทุกด้านประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี และประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ (3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกสภาวิชาชีพบัญชีและกรรมการโดยตำแหน่งตาม (2) มีมติแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวิชาการบัญชีสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมายหนึ่งคน (4) กรรมการซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ มีจำนวนไม่เกินห้าคน และ (5) เลขาธิการสภาวิชาชีพบัญชีเป็นกรรมการและเลขานุการ

สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

(2) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ระหว่างสมาชิก

(3) กำหนดมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

(4) กำหนดจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(5) รับขึ้นทะเบียนการประกอบวิชาชีพบัญชี ออกใบอนุญาต พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(6) รับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาการบัญชีของสถาบันการศึกษาต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการรับสมัครเป็นสมาชิก

(7) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพบัญชี

(8) รับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการและการศึกษาต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ของ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(9) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของสมาชิกและผู้ขึ้นทะเบียนอันเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพบัญชีให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี

(10) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการวิชาการแก่ประชาชนเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

(11) ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(12) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(13) ให้คำปรึกษาและเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาของวิชาชีพบัญชี

(14) ดำเนินการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพบัญชี

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพผู้สอบบัญชีได้นั้นจะต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพบัญชี และมีคุณสมบัติตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ส่วนบุคคลที่ประกอบวิชาชีพผู้ทำบัญชีต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี หรือ ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำบัญชีกับสภาวิชาชีพบัญชี (เลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น) โดยผู้ทำบัญชีต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547

3.3.12 คุรุสภา

คุรุสภาจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคุรุสภา พ.ศ. 2546 มีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับ ดูแล การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งเป็นการ

Chulalongkorn University

ยกระดับวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยคุรุสภามีวัตถุประสงค์ กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาต กำกับ ดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพ กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาวิชาชีพ และประสานส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ

คณะกรรมการคุรุสภา ประกอบด้วย (1) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงด้านการศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือกฎหมาย (2) กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงด้านการบริหารการศึกษา การอาชีวศึกษา การศึกษาพิเศษ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกฎหมายด้านละหนึ่งคน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นครู ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารการศึกษา ไม่น้อยกว่าสามคน (4) กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งเลือกกันเองจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวนสามคน และจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวนหนึ่งคน (5) กรรมการจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งเลือกตั้งมาจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจำนวนสิบเก้าคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น และมาจากสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา สถานศึกษาเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามสัดส่วนจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

คุรุสภามีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(2) ควบคุม ความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(3) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพ

(4) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(5) สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(6) ส่งเสริม สนับสนุน ยกย่อง และผดุงเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

(7) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรของสถาบันต่าง ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

(8) รับรองความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพ รวมทั้งความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ

(9) ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ

(10) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของประเทศไทย

(11) ออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วย

ก. การกำหนดลักษณะต้องห้ามมาตรา 13

ข. การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ ประสบการณ์ทางวิชาชีพ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ

ค. หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต

ง. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต

จ. จรรยาบรรณของวิชาชีพและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ฉ. มาตรฐานวิชาชีพ

ช. วิธีการสรรหา การเลือก การเลือกตั้ง และการแต่งตั้งคณะกรรมการคุรุสภาและคณะกรรมกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

ซ. องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา

ฌ. หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการคุรุสภา

ญ. การใดๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(12) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายหรือปัญหาการพัฒนาวิชาชีพ

(13) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ หรือการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศต่างๆ

(14) กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคุรุสภา

(15) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคุรุสภา ข้อบังคับของคุรุสภาตาม (11) นั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ใช้บังคับได้

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ จะต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เว้นแต่กรณีตามมาตรา

43 แห่งพระราชบัญญัติคุรุสภา พ.ศ. 2546 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีคุณสมบัติ อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ มีวุฒิปริญญาทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ และไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่คุรุสภาเห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

3.3.13 สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2551 เพื่อส่งเสริม ควบคุมการประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยการศึกษา การค้นคว้า การทดลอง การวิเคราะห์ และการวิจัย ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสเข้าเป็นสมาชิกของสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมความสามัคคี และผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ความรู้ และสร้างจิตสำนึกทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่ประชาชน และให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะกรรมการสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบด้วย (1) นายกสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งสมาชิกเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญเป็นประธานกรรมการ (2) กรรมการซึ่งสมาชิกเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ จำนวนสิบสองคน และต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุมอย่างน้อยหนึ่งในสาม (3) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของกรรมการตาม (1) (2) และ (3) จากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ทางด้านวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวนสี่คน โดยสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) กระทำกิจการต่างๆ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามมาตรา 9

(2) กำหนดแผนการส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็นที่สนใจแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(3) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุม

(4) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(5) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มวิชาของวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตามมาตรา 5 และการเพิ่มเติมสาขาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุมตามมาตรา 6

(6) ออกข้อบังคับว่าด้วย

ก. การรับสมัครสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิก

ข. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิก

ค. การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาต

ง. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 43

จ. จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

ฉ. การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ช. มาตรฐานการประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุม

ซ. การฝึกอบรมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ฌ. หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 39

ญ. การประชุมของที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ฎ. การเลือกตั้ง การสรรหา และการแต่งตั้งบุคคลตามมาตรา 27

ฏ. กิจการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ข้อบังคับนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแห่งสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(7) ดำเนินกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้นั้น จะต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เว้นแต่เป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ในฐานะข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2551 สมาชิกสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมี 3 ประเภท ได้แก่ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ ผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อเป็นสมาชิกสภาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องมี

คุณสมบัติ เป็นผู้มีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด มีความรู้ในวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับ ไม่เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับ และไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคตามที่กำหนดในข้อบังคับ สมาชิกวิสามัญต้องเป็นสมาคมที่มีวัตถุประสงค์หลักด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยตรงหรือเกี่ยวข้องกับงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับ สมาชิกกิตติมศักดิ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแต่งตั้ง

3.3.14 สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556 สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมมาตรฐานจรรยาบรรณ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือหรือบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ (พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556, มาตรา 5)

คณะกรรมการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ ผู้แทนสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ระดับปริญญา เลือกกันเองจำนวนสองคน เป็นกรรมการ ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมที่มีสาชิกสามัญปฏิบัติงานอยู่ เลือกกันเองจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ สมาชิกสามัญซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญด้วยกันเองจำนวนสิบหกคน เป็นกรรมการ (พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556, มาตรา 16)

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556, มาตรา 6)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

(2) กำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(3) จัดทำหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของสภาชีพสังคมสงเคราะห์หรือสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มอบหมายให้ดำเนินการฝึกอบรมในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(4) ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาต

(5) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตสาขาต่าง ๆ

(6) ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัย ในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์และหน่วยงานทางสังคมสงเคราะห์

(7) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(8) รับรองปริญญาของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(9) ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษา

(10) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติ สิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ความสามัคคีและสวัสดิการให้แก่สมาชิก

(11) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ของประเทศไทย

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับอนุญาตได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ (พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556, มาตรา 29) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ (พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556, มาตรา 31) สมาชิกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ต้องมีคุณสมบัติอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ที่สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์รับรอง (พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. 2556, มาตรา 10)

3.3.15 สภาการสาธารณสุขชุมชน

สภาการสาธารณสุขชุมชนจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556 สภาการสาธารณสุขชุมชนมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมมาตรฐานจรรยาบรรณ ส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือหรือบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพสาธารณสุขชุมชน (พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556, มาตรา 5)

คณะกรรมการสภาการสาธรณสุขชุมชน ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และนายกสมาคมวิชาชีพสาธารณสุข กรรมการซึ่งเป็นคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์หรือหน่วยงานที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชาหรือหน่วยงานที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาที่ผลิตบัณฑิตด้านการสาธารณสุขในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนแห่งละหนึ่งคน เลือกกันเองให้เหลือสองคน กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข หนึ่งคน กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากแพทยสภา สภาเภสัชกรรม และสภาพยาบาลแห่งละหนึ่งคน กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากองค์กรเอกชนโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือหารายได้มาแบ่งปันกัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค เลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิก(พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556, มาตรา 13)

สภาการสาธารณสุขชุมชนมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556, มาตรา 6)

(1) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนรับอนุญาต

(2) กำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(3) จัดทำหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนของสภาชีพการสาธารณสุขชุมชนหรือสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนมอบหมายให้ดำเนินการฝึกอบรมในวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(4) ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสังคมการสาธารณสุขชุมชนรับอนุญาต

(5) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนรับอนุญาตสาขาต่าง ๆ

(6) ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัย ในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์และหน่วยงานทางสาธารณสุขชุมชน

(7) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน

(8) รับรองปริญญาของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(9) ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษา

(10) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติ สิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมความก้าวหน้าในการประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนความสามัคคีและสวัสดิการให้แก่สมาชิก

(11) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนของประเทศไทย

บุคคลที่สามารถประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนรับอนุญาตได้นั้นจะต้องได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน(พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556, มาตรา 29) ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน (พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556, มาตรา 31) สมาชิกสภาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน ต้องมีคุณสมบัติอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางสาธารณสุขศาสตร์ที่สภาวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชนรับรอง (พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. 2556, มาตรา 10)

อำนาจหน้าที่ และองค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพในประเทศไทยสามารถสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบกรรมการขององค์กรวิชาชีพเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา

ชื่อองค์กรวิชาชีพ	อำนาจหน้าที่	องค์ประกอบ
1. แพทยสภา	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาแพทย์ศาสตร์หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันต่างๆ	● คณบดีคณะแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
2. สภาการพยาบาล	● ให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในระดับอุดมศึกษาของสถาการศึกษาที่จะทำการสอนวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์เพื่อเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย ● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของสถาบันต่างๆ	● ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยสี่คน
3. สภาเภสัชกรรม	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาเภสัชศาสตร์ หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเภสัชกรรมของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก	● คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งขึ้นตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอจำนวนห้าคน

ตารางที่ 1 สรุปอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบกรรมการขององค์กรวิชาชีพเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา (ต่อ)

ชื่อองค์กรวิชาชีพ	อำนาจหน้าที่	องค์ประกอบ
4. ทันตแพทยสภา	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาทันตแพทยศาสตร์ หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพทันตกรรมของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิกทันตแพทยสภา	● คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดตั้งขึ้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
5. สภากายภาพบำบัด	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาชีพกายภาพบำบัดของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก	● กรรมการซึ่งเป็นคณบดีคณะกายภาพบำบัดหรือคณบดีคณะที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตกายภาพบำบัดในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบ หรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งขึ้นแห่งละหนึ่งคนเลือกกันเองให้เหลือห้าคน
6. สภาเทคนิคการแพทย์	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาชีพสภาเทคนิคการแพทย์ของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก	● กรรมการซึ่งเป็นคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์ หรือคณบดีคณะที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบ หรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งขึ้นแห่งละหนึ่งคนเลือกกันเองให้เหลือห้าคน
7. สัตวแพทยสภา	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก	● คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตารางที่ 1 สรุปอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบกรรมการขององค์กรวิชาชีพเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา (ต่อ)

ชื่อองค์กรวิชาชีพ	อำนาจหน้าที่	องค์ประกอบ
8. สภาวิศวกร	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม	● กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญและดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน
9. สภาสถาปนิก	● รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	● กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญและดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน
10. สภาทนายความ	-ไม่มีอำนาจรับรองปริญญา-	-ไม่มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา-
11. สภาวิชาชีพบัญชี	● ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี ● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสถาบันต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก ● ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่และให้บริการวิชาการแก่ประชาชนเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี	-ไม่มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา-
12. คุรุสภา	● รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรของสถาบันต่างๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ ● รับรองความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพรวมทั้งความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ● ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ	● กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งเลือกกันเองจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวนสามคน และจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวนหนึ่งคน
13. สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-ไม่มีอำนาจรับรองปริญญา-	-ไม่มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา-

ตารางที่ 1 สรุปอำนาจหน้าที่และองค์ประกอบกรรมการขององค์กรวิชาชีพเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา (ต่อ)

ชื่อองค์กรวิชาชีพ	อำนาจหน้าที่	องค์ประกอบ
14. สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์	● รับรองปริญญา ● ส่งเสริมการศึกษา การอบรมและการวิจัย ● ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร	● ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเลือกกันเอง 2 คน
15. สภาการสาธารณสุขชุมชน	● รับรองปริญญา ● ส่งเสริมการศึกษา การอบรมและการวิจัย ● ให้ความเห็นชอบหลักสูตร	● ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเลือกกันเอง 2 คน

3.4 อำนาจหน้าที่ และองค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพในต่างประเทศ

อำนาจหน้าที่ และองค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพในต่างประเทศนั้นมีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประวัติความเป็นมาในการก่อตั้งประเทศรวมถึงรัฐนโยบายในการควบคุมและส่งเสริมการประกอบวิชาชีพต่างๆ ของแต่ละประเทศ บางประเทศมีองค์กรวิชาชีพที่ทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพจำนวนมากกว่า 70 องค์กรวิชาชีพ บางประเทศไม่มีองค์กรวิชาชีพที่ทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพแต่จะทำการควบคุมการประกอบวิชาชีพโดยหน่วยงานของรัฐโดยตรง ตัวอย่างอำนาจหน้าที่ และองค์ประกอบขององค์กรวิชาชีพในต่างประเทศ มีดังนี้

3.4.1 วิชาชีพควบคุมในกลุ่มประเทศสมาชิกเอเปก (APEC)

วิชาชีพของประเทศในกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชียและแปซิฟิกหรือเอเปก (Asia Pacitic Economic Corporation : APEC) จำนวน 21 ประเทศ คือ บูรไน อินโดนีเซีย มาเลยเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย เวียดนาม สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน จีนไทเป ฮ่องกง ปาปัวนิวกินี เม็กซิโก ชิลี เปรู และรัสเซีย พบว่ามีวิชาชีพบางอย่างที่แทบทุกประเทศมีกฎหมายกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุม และมีวิชาชีพบางอย่างที่บางประเทศกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุม แต่บางประเทศกลับไม่มีการกำหนดให้ควบคุมในลักษณะของวิชาชีพ ความแตกต่างกันอย่างมากเช่นนี้ทำให้พบว่าในแต่ละประเทศจะมีกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ในการกำหนดให้อาชีพใดอาชีพหนึ่งเป็นวิชาชีพควบคุมแตกต่างกัน และมีผลให้ในแต่ละประเทศมีกฎหมายจัดตั้งองค์กรวิชาชีพ และกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการควบคุมวิชาชีพแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นในด้านการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพ สถานะทางกฎหมายขององค์กร โครงสร้างและองค์ประกอบขององค์กร ตลอดจนขอบเขตการประกอบ

วิชาชีพ วิธีการควบคุมการประกอบวิชาชีพ และหลักเกณฑ์สำหรับการอนุมัติหรือการอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ (อรรถ อินทรศักดิ์, 2549)

ความแตกต่างและหลากหลายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพ การกำหนดโครงสร้างและรูปแบบขององค์กรวิชาชีพ รวมทั้งการกำหนดให้อาชีพใดเป็นวิชาชีพควบคุมขึ้นมาในยุคปัจจุบันของประเทศต่างๆ ไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนจนสามารถยึดถือเป็นหลักการได้อย่างชัดเจนว่า องค์กรวิชาชีพใดควรมีรูปแบบอย่างใด หรืออาชีพอย่างใดควรจะเป็นวิชาชีพหรือไม่ ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่ทุกวิชาชีพต่างมีลักษณะพื้นฐานสำคัญก่อนจึงจะสามารถเป็นวิชาชีพได้ โดยในยุคปัจจุบันนั้นเพียงแต่อาจถือได้ว่าทุกประเทศมีองค์กรวิชาชีพที่ใช้อำนาจภายใต้หลักการของกฎหมายมหาชนในการจัดทำบริการสาธารณะอย่างหนึ่ง และมีวิชาชีพบางวิชาชีพที่ทุกประเทศต่างกำหนดให้เป็นวิชาชีพที่ต้องมีการควบคุม หรืออาจเรียกว่าเป็นวิชาชีพโดยแท้จริง คือ แพทย์ ทนายความ วิศวกร และวิชาชีพที่ไม่แท้จริงเองจากเป็นวิชาชีพเพราะมีกฎหมายกำหนดให้เป็น อาจจะสรุปในเบื้องต้นนี้ได้ว่าการจะกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีรูปแบบและโครางสร้างอย่างใด และการกำหนดให้อาชีพใดควรเป็นวิชาชีพควบคุมในปัจจุบันของประเทศต่างๆ นั้น ขึ้นอยู่กับว่าประเทศนั้นต้องการจะควบคุมอาชีพใดหรือไม่ ด้วยเหตุผลและวิธีการใด เช่น อาจกำหนดให้มีการควบคุมในด้านความปลอดภัยสาธารณะ หรือเหตุผลในด้านของความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม หรือการมีความพร้อมในด้านวิทยาการในสาขาวิชาชีพนั้นๆ (อรรถ อินทรศักดิ์, 2549)

3.4.2 วิชาชีพควบคุมในประเทศฝรั่งเศส

องค์กรวิชาชีพแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับภูมิภาค และระดับชาติ โดยในระดับชาติจะมีความสัมพันธ์กับส่วนภูมิภาคในการออกระเบียบกลางเพื่อควบคุมสมาคมในระดับภูมิภาค ในเรื่องค่าจดทะเบียนสมาชิก การตั้งหน่วยงานในการประสานงาน การใช้อำนาจพิเศษเพิกถอนใบอนุญาต และการพิจารณาอุทธรณ์ของสมาชิก และมีความสัมพันธ์กับรัฐในการตรากฎระเบียบขององค์กรวิชาชีพที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน และการมีความสัมพันธ์กับรัฐในการเป็นผู้เชี่ยวชาญของทางราชการในเรื่องวิชาชีพควบคุม ส่วนองค์กรในระดับภูมิภาค (Region) มีความสัมพันธ์กับสมาชิกขององค์กรในด้านการควบคุมการประกอบวิชาชีพ โดยสมาชิกต้องลงทะเบียนกับองค์กรในภูมิภาค และองค์กรในภูมิภาคแต่ละระดับจะมีสภาขององค์กรวิชาชีพ (Conseil de l’ ordre) ซึ่งผู้บริหารได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกทั้งหมด ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรวิชาชีพระดับต่างๆ นี้ จะมีลักษณะเป็นโครงสร้างตามลำดับชั้น (Structure hiératchisée) เพื่อกระจายภารกิจขององค์กรวิชาชีพไปในหมู่คณะกรรมการขั้นต้น (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2528) องค์กรวิชาชีพของประเทศฝรั่งเศสล้วนมีสถานะเป็นนิติบุคคลและจะอยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลของรัฐโดยในการตัดสินใจในบางเรื่องขององค์กรวิชาชีพจะต้องมีผู้แทนของรัฐเข้าร่วมอยู่ในองค์กรที่ทำหน้าที่ตัดสินใจด้วย (สุรพล นิติไกรพจน์ และคณะ, 2547)

3.4.3 ตัวอย่างองค์กรวิชาชีพในต่างประเทศ

องค์กรวิชาชีพของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันอยู่หลายประการทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประวัติความเป็นมาในการก่อตั้งประเทศ ระบอบการเมืองการปกครอง รวมถึงรัฐนโยบายในการควบคุมและส่งเสริมการประกอบวิชาชีพต่างๆ ของแต่ละประเทศ ตัวอย่างองค์กรวิชาชีพในต่างประเทศ มีดังนี้

(1) ประเทศอังกฤษ

ก. สภาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (Nursing and Midwifery Council :NMC)

สภาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ทำหน้าที่ครอบคลุม England, Wales, Scotland,Northern Ireland และ Islands เพื่อรักษาความปลอดภัยด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนตาม Nursing and Midwifery Order 2001

หน้าที่

1) ขึ้นทะเบียนพยาบาลและผดุงครรภ์ รวมทั้งรับรองคุณสมบัติและความเหมาะสมในการประกอบวิชาชีพในสหราชอาณาจักร

2) กำหนดมาตรฐานการศึกษา การฝึกอบรมและการปฏิบัติงานซึ่งพยาบาลและผดุงครรภ์จำเป็นต้องมีคุณภาพในการทำงานสูง

3) รับรองทักษะการพัฒนาทักษะและความรู้ของพยาบาลและผดุงครรภ์ ซึ่งต้องรักษามาตรฐานตามระเบียบข้อบังคับของวิชาชีพ

4) ดำเนินการด้านการสอบสวนข้อหาต่างๆ กับพยาบาลและผดุงครรภ์อย่างยุติธรรม

Chulalongkorn University

คณะกรรมการสภาการพยาบาลและผดุงครรภ์ ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมด 14 คนโดยเป็นสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนวิชาชีพพยาบาลและผดุงครรภ์ 7 คน และอีก 7 คน เป็นสมาชิกซึ่งมาจากภูมิหลังที่แตกต่างกันทั้งการศึกษาและอาชีพ

สภาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จะมีการตรวจสอบและรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานของการศึกษาด้านการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การปฏิบัติหน้าที่ทั้งก่อนและหลังการจดทะเบียน ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานต่างๆ ดังนี้

- Standards of proficiency for pre-registration nursing education
- Standards for pre-registration midwifery education

- Standards of proficiency for specialist community public health nurses
- Standards of proficiency for nurse and midwife prescribers
- Standards to support learning and assessment in practice
- The Prep handbook
- Standards for specialist education and practice
- Standards for the preparation and practice of supervisors of midwives

โดยสภาจะมีการรับรองคุณภาพหลักสูตรการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่างๆ ผ่านกระบวนการที่มีมาตรฐาน

ข. สภาการแพทย์ (General Medical Council: GMC)

สภาการแพทย์ เป็นหน่วยงานสำหรับขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในสหราชอาณาจักร มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครอง สนับสนุน ดูแลสุขภาพและความปลอดภัยแก่ประชาชนโดยการรับรองมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ตามกฎหมายทำให้สภาการแพทย์ มี 4 หน้าที่หลัก ภายใต้พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม ค.ศ.1983 (Medical Act 1983) ดังนี้

1) ดำเนินการปรับปรุงข้อมูลการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

2) ให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านเวชกรรมเป็นอย่างดี

3) ส่งเสริมมาตรฐานระดับสูงของการศึกษาด้านการแพทย์และการฝึกงาน

4) จัดการด้านความมั่นคงและความยุติธรรมให้กับแพทย์ที่มีการปฏิบัติงานอยู่ในความไม่น่าเชื่อถือ

สภาการแพทย์มีการควบคุมการเข้ามาจดทะเบียนวิชาชีพเวชกรรม และมีการกำหนดมาตรฐานให้แก่โรงเรียนแพทย์และการศึกษาในระดับปริญญาตรีและการฝึกงาน อำนาจของสภาไม่ได้มีไว้เพื่อปกป้องวิชาชีพเวชกรรมเท่านั้น แต่ยังต้องคุ้มครองประชาชนด้วย นั่นคือ เมื่อใดที่แพทย์ไม่ได้มาตรฐาน สภาจะคุ้มครองผู้ป่วยจากอันตราย และหากจำเป็นก็จะมีการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนวิชาชีพเวชกรรม

คณะกรรมการสภา ประกอบด้วยสมาชิกสภา 24 คน เป็นบุคคลทั่วไป 12 คน และเป็นสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม อีก 12 คน ทั้งหมดได้รับแต่งตั้งจากกรรมาธิการแต่งตั้ง โดยมีวาระ 4 ปี

นอกจากนี้ ยังมีคณะกรรมการอีก 3 ชุด (Three Boards) ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนสภา ที่สำคัญคือทั้งสามเป็นกลุ่มหลักของอาชีพแพทย์และทำงานประสานกับสภา ได้แก่ Undergraduate Board, Postgraduate Board และ Continued Practice, Revalidation and Registration Board มีหน้าที่หลักในการให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่สภาเกี่ยวกับผลกระทบในการพัฒนานโยบายทางการแพทย์ในส่วนที่แต่ละ Board รับผิดชอบก่อนที่นำเสนอต่อสภาและช่วยให้การตัดสินใจด้านนโยบายบรรลุผลสำเร็จ

สภาการแพทย์ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อคุ้มครอง สนับสนุน ดูแลสุขภาพและความปลอดภัยแก่ประชาชนโดยการรับรองมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ดังนั้น เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงมีหน้าที่ตามกฎหมายในการควบคุมดูแลการศึกษาทางการแพทย์และการฝึกงาน เพื่อให้ผู้ป่วยมั่นใจว่าจะได้รับความปลอดภัยและคุณภาพในการรักษาในระดับสูง สภาจึงได้กำหนดมาตรฐานและข้อบังคับ

สภาการแพทย์ได้เข้าไปควบคุมดูแลทุกระยะของการศึกษาและฝึกงาน ทำให้การศึกษาและการฝึกงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้แก่

1) ระยะ Undergraduate medical education สภาให้ทางสถาบันการศึกษามีสิทธิออกใบปริญญาแพทยศาสตร์ โดยที่สภาจะกำหนดมาตรฐานซึ่งทางสถาบันการศึกษาจะต้องมีในการสอนและการประเมินผลผู้เรียน สภามีการทดสอบว่าทางสถาบันการศึกษาจะทำได้หรือไม่ โดยมีการตรวจสอบคุณภาพให้ผู้เชี่ยวชาญเยี่ยมชมสถาบันการศึกษาแล้วมาอภิปรายเพื่อหาข้อตกลง

2) ระยะ The first two years of postgraduate training (the Foundation Programme) สภาต้องตัดสินใจในการรับรอง Curricula and Assessment Systems, Specialty Training Programmes, GP trainers และ Academic post ดังนั้น สภาจึงต้องมีข้อบังคับในการศึกษาและฝึกงานแพทย์ในระดับ Postgraduate และมีการทดสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพ นอกจากนั้นจะส่งผู้เชี่ยวชาญไปพบกับคณบดีเพื่อตรวจสอบและพิจารณาข้อตกลงกัน

3) ระยะ Specialty including GP training สภามีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดและรับรองการฝึกงานเฉพาะทางเพื่อให้ผู้ฝึกได้รับใบรับรองระยะ Continuing professional development (CPD) เพื่อรับรองว่าแพทย์ยังคงมีการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพอยู่เสมอและมีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน

ค. สภาเภสัชกรรม (General Pharmaceutical Council : GPhC)

สภาเภสัชกรรม เป็นองค์กรที่ควบคุมดูแลเภสัชกร (Pharmacist) และนักเทคนิคเภสัชกรรม (Pharmacy technician) และการรับรองใบประกอบวิชาชีพทางเภสัชกรรม

โดยมีหน้าที่คุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาสุขภาพ ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ป่วยและประชาชนผู้ใช้บริการด้านเภสัชกรรมใน Great Britain (England, Scotland และ Wales)

อำนาจหน้าที่

1) ส่งเสริมการพัฒนาด้านเภสัชกรรม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยให้กับผู้ป่วยและประชาชน

2) ยกระดับความปลอดภัยให้สูงสุดเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ป่วยและประชาชน

3) รับรองผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมว่ามีความเหมาะสมในการให้บริการแก่ประชาชน

4) สร้างกรอบแนวคิดและแผนงานในการพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษา

คณะกรรมการสภา ประกอบด้วยกรรมการทั้งหมด 14 คน โดยเป็นสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนวิชาชีพเภสัชกรรม 7 คน และเป็นสมาชิกทั่วไปอีก 7 คน

สภามีหน้าที่กำหนดมาตรฐานในการศึกษาและการฝึกอบรม เพื่อให้มีมาตรฐานความปลอดภัยและมีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นที่มาที่จะต้องมีการจดทะเบียนวิชาชีพขึ้น และสภาจะต้องทำงานร่วมกับหลายภาคส่วนทั้งประชาชน กลุ่มหรือองค์กรต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ป่วย ประชาชน ผู้ขอจดทะเบียน องค์กรหรือหน่วยงานวิชาชีพ รวมทั้งรัฐบาล นักการศึกษา และลูกจ้าง

การทำงานร่วมกับฝ่ายต่างๆ แบ่งเป็น 5 ส่วนด้วยกัน ได้แก่ 1) บันทึกสัญญาทำความเข้าใจเพื่อให้สภาทำงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2) องค์กรประชาชนและผู้ป่วย 3) องค์กรที่ควบคุมดูแลด้านสังคมและสุขภาพ 4) องค์กรแห่งชาติและรัฐบาล และ 5. หน่วยงานทางการศึกษา

ในกรณีความร่วมมือกันระหว่างสภาเภสัชกรรมทั่วไปและหน่วยงานทางการศึกษานั้น ทางสภามีการทำงานร่วมกับหน่วยงานดังต่อไปนี้

- The Council of University Heads of Pharmacy Schools (CUHOP)
- British Pharmaceutical Students Association (BPSA)
- Skills for Health (SfH)
- NHS Pharmacy Education Development and Training
- NHS Education Scotland (Pharmacy) (NES)

- Higher Education Funding Council for England (HEFCE)
- Qualifications and Curriculum Authority (QCA)
- Scottish Qualifications Authority (SQA)
- Centre for Professional Pharmacy Education (CPPE)
- Welsh Centre for Professional Pharmacy Education (WCPPE).

สภาเภสัชกรรมทำงานร่วมกับหน่วยงานด้านการศึกษาก็เพื่อกำหนดมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตรวจสอบและอนุมัติหลักสูตรของหน่วยงานด้านการศึกษาต่างๆ โดยทางสภาจะพบกับตัวแทนจากหน่วยงานด้านการศึกษาเพื่อรับฟังการทำงานของหน่วยงานและมีการอภิปรายกันในประเด็นด้านการศึกษา โดยเมื่อมีการรับรองแล้ว สภายังต้องดูการตอบรับด้วยเพื่อจะนำมาพัฒนากระบวนการทำงานของสภาต่อไป

สำหรับการพัฒนาวิชาชีพและการศึกษานั้น สภาเภสัชกรรมทำหน้าที่ในการรับรองการศึกษาด้านเภสัชกรรมและการฝึกอบรม โดยมีหน้าที่ควบคุม 2 อาชีพด้วยกัน คือ เภสัชกร (Phamacist) และนักเทคนิคเภสัชกรรม (Phamacy Technician) ถึงแม้ว่าการศึกษาและการฝึกอบรมของสองอาชีพนี้จะแตกต่างกัน แต่ก็มีลักษณะการทำงานร่วมกัน ดังนั้น จึงต้องผ่านหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพก่อนที่จะได้จดทะเบียนและต้องมีการพัฒนาการศึกษาต่อเนื่องทางวิชาชีพเมื่อได้จดทะเบียนไปแล้วด้วย นอกจากนั้น สภายังมีการกำหนดมาตรฐานสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ทำงานสนับสนุนด้านเภสัชกรรมด้วย ได้แก่ ผู้ช่วยจ่ายยาและผู้ช่วยเคาน์เตอร์ยา

(2) ประเทศออสเตรเลีย

ก. แพทยสภาออสเตรเลีย (Australian Medical Council Limited :AMC)

มีวัตถุประสงค์เพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา การฝึกอบรม และการประเมินผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม รวมทั้งส่งเสริมและคุ้มครองสุขภาพในออสเตรเลีย

หน้าที่

1) ปฏิบัติงานด้านการรับรองตาม Health Practitioner Regulation National Law

2) พัฒนามาตรฐานการรับรอง นโยบาย และกระบวนการต่างๆ ในการศึกษาหลักสูตรการแพทย์ในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ และประเมินผู้ที่จบแพทย์จากต่างประเทศในการมายื่นจดทะเบียนในออสเตรเลีย

3) ประเมินและรับรองมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาแพทย์ และสถาบันที่มีการเรียนการสอน ทั้งแพทย์ทั่วไปและแพทย์เฉพาะทาง

4) ประเมินการสอบและการรับรองของประเทศอื่นๆ เพื่อตัดสินใจว่าบุคคลนั้นได้ผ่านการสอบหรือสำเร็จหลักสูตรการเรียนอย่างสมบูรณ์หรือไม่ ทั้งด้านความรู้ ทักษะด้านคลินิก และความเหมาะสมในอาชีพ เพื่อทำงานในออสเตรเลีย

5) ประเมินความรู้ ทักษะด้านคลินิก และความเหมาะสมในคุณสมบัติของแพทย์ต่างชาติที่ต้องการเข้ามาขึ้นทะเบียนในออสเตรเลีย

6) ประเมินการรับรองผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ต่างๆ

แพทยสภาออสเตรเลีย มีกระบวนการในการประเมินมาตรฐานการศึกษาและการฝึกอบรมอยู่ 2 ระดับ คือ

1) โปรแกรมการศึกษาพื้นฐานทางการแพทย์ของมหาวิทยาลัย/โรงเรียนแพทย์

แพทยสภามีหน้าที่ประเมินและรับรองหลักสูตรการศึกษาแพทย์พื้นฐาน ซึ่งจะทำให้ได้บุคคลซึ่งจะประกอบอาชีพแพทย์ทั่วไป และทางแพทยสภาออสเตรเลียยังมีความร่วมมือกับแพทยสภานิวซีแลนด์ในเรื่องของการรับรองหลักสูตรการศึกษา โดยทางแพทยสภาออสเตรเลียจะประเมินหลักสูตรการแพทย์พื้นฐานของโรงเรียนแพทย์ในนิวซีแลนด์ด้วย ซึ่งโรงเรียนเหล่านั้นจะได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนวิชาชีพในออสเตรเลียได้ ส่วนแพทยสภานิวซีแลนด์ก็จะใช้การรับรองหลักสูตรการศึกษาแพทย์เช่นเดียวกันในการตัดสินใจรับรองโรงเรียนแพทย์ในนิวซีแลนด์

การรับรองของแพทยสภาเป็นการประเมินตนเองและประเมินคุณสมบัติด้านความสามารถ ซึ่งจะมีทีมงานประเมินที่ต้องรายงานข้อมูลต่อคณะกรรมการรับรองหลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนแพทย์ (Medical School Accreditation Committee) ประกอบด้วย clinicians and scientists from other Australian and New Zealand medical schools, hospital and community based teachers, experienced academic managers, allied health professionals, community members and health administrators

2) โปรแกรมการฝึกอบรมเฉพาะทางและการศึกษาวิชาชีพต่อเนื่องขององค์กรเฉพาะทางหรือวิทยาลัยการแพทย์เฉพาะทาง

แพทยสภาออสเตรเลียมีหน้าที่ประเมินและรับรองการศึกษาและการฝึกอบรมการแพทย์เฉพาะทาง รวมทั้งหลักสูตรพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง โดยองค์กรฝึกอบรมและวิทยาลัยแพทย์เฉพาะทางจะมีส่วนร่วมในกระบวนการประกันและพัฒนาคุณภาพด้วยความสมัครใจ ซึ่งทางแพทยสภานิวซีแลนด์ได้ใช้การรับรองของแพทยสภาออสเตรเลียเป็นข้อมูลในการช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับการรับรองหลักสูตรการฝึกอบรมทางการแพทย์ในนิวซีแลนด์ นั่นคือ แพทยสภาออสเตรเลีย

มีการทำงานร่วมกับแพทยสภานิวซีแลนด์ในการพิจารณาหลักสูตรการฝึกอบรมในสองประเทศ (Bi-National Training Programs)

ข. สภาการศึกษาด้านกระดูกสันหลัง *(*Council on Chiropratic Education Australasia:CCEA)

สภาการศึกษาด้านกระดูกสันหลัง หรือ CCEA เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการรับรองความสามารถและมาตรฐานการศึกษาในระดับสูงด้านกระดูกสันหลังในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

หน้าที่

1) ประเมินและรับรองหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Higher Education Programs) ในด้าน Chiropratic ในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ และในเอเชีย หากมีการร้องขอ

2) พัฒนาและรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานการรับรองวิชาชีพและกระบวนการยื่นขอประเมินหลักสูตรการศึกษา

3) พัฒนาและสร้างกระบวนการประเมินความเหมาะสมของแพทย์กระดูกสันหลังที่ได้รับการฝึกอบรมมาจากต่างประเทศแล้วต้องการเข้ามาปฏิบัติงานในออสเตรเลีย ส่วนประเทศนิวซีแลนด์ให้ปฏิบัติตามระเบียบของ Trans-Tasman Mutual Recognition Regulation

4) ตรวจวัดและตรวจสอบการศึกษาและมาตรฐานการประกอบวิชาชีพด้าน Chiropratic ในออสเตรเลีย และให้การสนับสนุนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่

5) สร้างและรักษาความสัมพันธ์กับหน่วยงานหรือองค์กรต่างชาติที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเช่นเดียวกันในการประเมินและรับรองหลักสูตรการศึกษาด้าน Chiropratic

คณะกรรมการสภา มีทั้งหมด 11 คน โดยมาจาก

1) Chiropractic Board of Australia 1 คน

2) Chiropractic Board of New Zealand 1 คน

3) Chiropractors Association of Australia 1 คน

4) New Zealand Chiropractic Association 1 คน

5) บุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์กระดูกสันหลังในออสเตรเลีย และมีประสบการณ์ในกระบวนการประเมินและรับรองวิชาชีพ 2 คน

6) กรรมการจากสถาบันการสอนด้าน Chiropratic ในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ 2 คน

7) บุคคลที่สภาเลือกมาจากผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพอื่นๆ ซึ่งมีประสบการณ์ในกระบวนการประเมินและรับรองวิชาชีพ 1 คน

8) บุคคลที่สภาเลือกมาจากผู้อาวุโสอิสระในด้านการศึกษา ธุรกิจ หรือชุมชน เพื่อเป็นตัวแทนจากประชาชนซึ่งมีประสบการณ์ในกระบวนการประเมินและรับรองวิชาชีพ 2 คน

ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแต่ละประเภท

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ โดยปัจจุบันสามารถแบ่งพระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาได้เป็น 5 ประเภท ดังนี้

4.1 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถานศึกษาของเอกชนที่ให้การศึกษาระดับปริญญาเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ มหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 โดยจะต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้จัดตั้งรวมจำนวน 71 แห่ง

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีสภาสถาบันทำหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไป โดยพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 มาตรา 34(6) กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจอนุมัติหลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

4.2 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน

วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏมีจำนวนทั้งสิ้น 39 แห่ง

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งจะอยู่ภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 18 (3) และ (7) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งมีอำนาจกำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การเปิดสอนของมหาวิทยาลัย ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

4.3 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีจำนวนทั้งสิ้น 9 แห่ง

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งจะอยู่ภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มาตรา 17 (5) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งมีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

4.4 พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ: พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ เป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาวชิราวุธพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประดิษฐานขึ้นเพื่อเป็นอนุสาวรีย์สมพระเกียรติแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์พระจุลจอมเกล้า

เจ้าอยู่หัว มีวัตถุประสงค์ที่จะบุกเบิก แสวงหา และเป็นคลังความรู้ ให้การศึกษา ส่งเสริม ประยุกต์และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง สร้างบัณฑิต วิจัย เป็นแหล่งรวมสติ ปัญญา และบริการทางวิชาการแก่สังคม รวมทั้งสืบสานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การดำเนินงานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยตรง มีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 มาตรา 21 (11) กำหนดให้สภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีอำนาจอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

4.5 พระราชบัญญัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ: พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ พ.ศ. 2541 เป็นนิติบุคคล เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะอยู่ภายใต้การควบคุมบังคับบัญชาของรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพ.ศ. 2541 มาตรา 16 (6) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

ตอนที่ 5 บทบาทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยให้มีความก้าวหน้า ด้วยการจัดการเรียนการสอนศาสตร์และวิทยาการขั้นสูง การผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์แก่สังคมและประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการด้านบุคลากรของภาคส่วนในสังคมได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีอาเซียนและเวทีโลกเพิ่มขึ้น (อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ, 2554)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการอุดมศึกษาและจัดทำข้อเสนอนโยบายและมาตรฐาน

การอุดมศึกษา จัดทำแผนพัฒนาการอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ และพันธสัญญาที่เป็นไปตามข้อเสนอตกลงระหว่างประเทศ พร้อมทั้งวิเคราะห์หลักเกณฑ์และแนวทางการสนับสนุนทรัพยากร จัดตั้ง จัดสรรงบประมาณอุดหนุนสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาลัยชุมชนตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กำหนด ตลอดจนเสนอแนะการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุง และยกเลิกสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาลัยชุมชน นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ประสานและส่งเสริมการดำเนินงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และศักยภาพนักศึกษา รวมทั้งผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสในระบบอุดมศึกษา และการประสานส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศรวมทั้งพัฒนาระบบและดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา และการรวบรวมข้อมูล จัดทำสารสนเทศด้านการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2544)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ดังต่อไปนี้ (กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546, ข้อ 1)

(1) จัดทำข้อเสนอนโยบายและมาตรฐานการอุดมศึกษาและแผนพัฒนาการอุดมศึกษา รวมทั้งดำเนินงานด้านความสัมพันธ์ระดับอุดมศึกษากับต่างประเทศ

(2) จัดทำหลักเกณฑ์และแนวทางการสนับสนุนทรัพยากร และการจัดตั้ง จัดสรรงบประมาณอุดหนุนสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาลัยชุมชน

(3) ประสานและส่งเสริมการดำเนินงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และศักยภาพนักศึกษา รวมทั้งผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ ในระบบอุดมศึกษา และประสาน ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ

(4) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุงและยกเลิกสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาลัยชุมชน

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอุดมศึกษาตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมาย รวมทั้งการรวบรวมข้อมูลและจัดทำสารสนเทศด้านการอุดมศึกษา

(6) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(7) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแบ่งส่วนราชการออกเป็นดังนี้ (กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมสึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546, ข้อ 2)

(1) สำนักอำนวยการ

(2) สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา

(3) สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน

(4) สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา

(5) สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา

(6) สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ

(7) สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา

(8) สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร

สำนักอำนวยการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารวมทั้งงานเลขานุการของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(2) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(3) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานคลัง การเงิน งบประมาณ การบัญชี การพัสดุและสินทรัพย์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(4) ดำเนินการเกี่ยวกับสารสนเทศประชาสัมพันธ์และเผยแพร่งานการอุดมศึกษา

(5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำข้อเสนอนโยบายในการพัฒนาอุดมศึกษาของประเทศ และจัดทำแผนพัฒนาการอุดมศึกษา

(2) จัดทำแผนการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

(3) วิเคราะห์ กลั่นกรองแผนงานและโครงการของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน รวมทั้งเสนอแนะการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุง และยกเลิกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

(4) จัดทำหลักเกณฑ์และแนวทางการจัดสรรงบประมาณเสนอแนะคำขอตั้งและการจัดสรรงบประมาณตลอดจนการระดมทรัพยากรเพื่ออุดหนุนการอุดมศึกษาทุกประเภท

(5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำข้อเสนอนโยบาย และจัดทำแผนหลักของระบบวิทยาลัยชุมชน เสนอแนะการจัดตั้ง และจัดสรรงบประมาณให้วิทยาลัยชุมชน

(2) จัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศ กำกับ ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานวิทยาลัยชุมชน

(3) จัดทำมาตรฐานการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชน

(4) พัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนและระบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการวิทยาลัยชุมชน

(6) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาและภูมิปัญญาของชาติ

(2) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี

(3) กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศที่เกี่ยวข้อง

(4) ประสาน สนับสนุนและกำกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำข้อเสนอนโยบายและมาตรฐานการอุดมศึกษา

(2) จัดทำระเบียบรับรองวิทยฐานะและการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งเสนอแนวทางการเทียบระดับและการเทียบโอนผลการเรียน

(3) ส่งเสริม สนับสนุน การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการศึกษาวิจัยด้านการเรียนการสอน การส่งเสริม การสร้างองค์ความรู้ใหม่และการจัดความรู้ ตลอดจนเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล หลักสูตรและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(4) ดำเนินการเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำยุทธศาสตร์ด้านอุดมศึกษาต่างประเทศ และแนวทางการสร้างความร่วมมือทางวิชาการและการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างประเทศ

(2) ดำเนินการด้านความสัมพันธ์ระดับอุดมศึกษากับต่างประเทศ

(3) เสนอมาตรการและแนวทางการสนับสนุนส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันตามเงื่อนไขการเปิดเสรีทางการศึกษาและพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาในภูมิภาค

(4) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอุดมศึกษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาอุดมศึกษา

(5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำข้อเสนอแนะด้านนโยบาย และกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา

(2) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความสามารถ และรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรมและสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข รวมทั้งมีศักยภาพที่สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

(3) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตในการทำงานร่วมกับชุมชน ท้องถิ่น และสถานประกอบการ

(4) ส่งเสริมการพัฒนาระบบสวัสดิการ บริการนักศึกษา การศึกษาของคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษในสถาบันอุดมศึกษา

(5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะนโยบาย ประสาน และส่งเสริมการดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระบบอุดมศึกษาในเครือข่ายของมหาวิทยาลัยกับผู้บริการ ผู้ประกอบการ ท้องถิ่น และชุมชน

(2) จัดทำหลักสูตร และประสาน ส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมผู้บริหารระดับสูง สายวิชาการ และผู้บริหารสายสนับสนุนวิชาการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเป็นเครือข่ายที่จะพัฒนาระบบบริหารของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

(3) จัดทำฐานข้อมูลทะเบียนประวัติ ให้คำปรึกษาแนะนำและติดตามประเมินผลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(4) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ งานนิติกรรมและสัญญางานเกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางแพ่ง อาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(6) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

จะเห็นได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทเกี่ยวกับการดำเนินการและกำกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน โดยมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกลางที่ควบคุมกำกับสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ดำเนินการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ ให้การสนับสนุนทรัพยากร มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีบทบาทในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตั้งแต่นำนโยบายของรัฐที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาทางด้านอุดมศึกษาถ่ายทอดไปยังสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้แผนการผลิตบัณฑิตได้ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากปัจจุบันได้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถาบันอุดมศึกษา อำนาจหน้าที่ในการอนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอนในสาขาวิชาจึงเป็นอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะทำหน้าที่ในการกำกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาโดยเมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาได้อนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งหลักสูตรไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อรับทราบ ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งหลักสูตรไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนที่สถาบันอุดมศึกษาจะนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การกระจายอำนาจในการอนุมัติหลักสูตรและการเปิดสอนสาขาวิชาไปยังสถาบันอุดมศึกษานี้เองทำให้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งเข้าใจผิดไปว่าสามารถอนุมัติหลักสูตรและเปิดการสอนได้เองโดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบหรือรับรองจากหน่วยงานอื่น โดยเฉพาะจากองค์กรวิชาชีพที่มีอำนาจรับรองปริญญาและรับรองหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้เกิดปัญหาในการประกอบวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเองก็ไม่สามารถเข้าไปแก้ไขปัญหาอย่างทันท่วงทีได้

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือ

6.1 ความหมายของความร่วมมือ

Thompson. (1958) อ้างถึงใน นิตยา เงินประเสริฐศรี (2540) ได้กล่างถึงความหมายของความร่วมมือว่า เป็นกระบวนการที่องค์กรหนึ่งได้ร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ในสภาพแวดล้อมที่มีความมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงโดยมีการกระทำร่วมกัน ซึ่งการกระทำร่วมกันระดับต่ำสุด คือ การเจรจาแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระดับสูงขึ้นมา คือ การดึงหน่วยงานต่างๆ มาร่วมงานด้วยหรือเข้ามาเป็นพวก และการรวมกำลัง ซึ่งเป็นระดับของการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน จัดเครือข่ายการทำงาน (Networking) และจัดบทบาทหน้าที่รวมทั้งเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน (Sense of Belongings)

Coolins (1970) อ้างถึงใน สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2521) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การที่บุคคลสองคนมีจุดมุ่งหมายอันเดียวกันทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการผลิต ซึ่งการทำหน้าที่ของคนงานคนหนึ่ง จะต้องขึ้นอยู่กับการทำหน้าที่ของบุคคลที่อยู่ก่อนตน และงานที่ตนทำแล้วก็จะต้องส่งผ่านไปยังบุคคลที่อยู่ถัดไปที่เรียกว่า Assembly Line ลักษณะการทำหน้าที่แบบนี้ย่อมต้องการร่วมมืออย่างยิ่ง

Eysenck (1972) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือไว้ดังนี้

1. ระเบียบวิธีการกระทำกิจกรรมของบุคคลที่กระทำร่วมกับผู้อื่น เช่น การทำงานร่วมกัน การปฏิบัติงานกลุ่มในการบำบัดรักษาทางจิต การทำงานเป็นทีม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้อาศัยการจัดระบบการรวมกลุ่ม และความเป็นผู้นำ

2. ความพร้อมที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือการตอบสนองในการให้คำปรึกษาแนะแนว ทุกสังคมจะประกอบไปด้วยกลุ่มหลายประเภทแตกต่างกัน กลุ่มมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลแต่ละคน และแต่ละบุคคลก็มีส่วนช่วยในการจัดสร้าง ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงกลุ่ม คนทุกคนต่างก็เป็นสมาชิกของสังคม มากกว่า 1 กลุ่มขึ้นไป

Lindgrens (1973) ให้ความหมายของความร่วมมือว่าเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันโดยวิธีช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ทุกคนยอมรับของกันและกัน การร่วมมืออาจเกิดขึ้นได้เพียงแต่เราไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับแบบแผน บทบาทที่มีการปฏิบัติ

Marwell (1975) กล่าวว่า ความร่วมมือ คือ สถานการณ์ซึ่งเป็นพฤติกรรมร่วมกันของคน 2 คน หรือมากกว่า ที่แต่ละบุคคลต้องการแรงเสริมทางบวก และขจัดแรงเสริมทางลบ ความร่วมมือเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 2 ประการ 1) แต่ละคนจะต้องรู้จักแยกแยะการแสดงออกของคนอื่น 2) แต่ละคนต้องได้รับการเสริมแรงในแบบของการร่วมมือกัน ซึ่งเขามีส่วนร่วมอยู่ การร่วมมือไม่ใช่พฤติกรรมที่ปกติธรรมดา และไม่ใช่รูปแบบของพฤติกรรมพิเศษ แต่เป็นชุดความสัมพันธ์ระหว่าง

พฤติกรรม และผลของพฤติกรรมที่ตามมามากว่า โดยมีรากฐานจาก 5 สิ่งด้วยกัน คือ 1) เป้าหมายของพฤติกรรม 2) รางวัลตอบแทนสำหรับแต่ละคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 3) การกระจายความรับผิดชอบ 4) ความพร้อมเพรียงกัน 5) ความเท่าเทียมกันในสังคม นอกจากนี้ความหมายของความร่วมมือจะเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาด้วย

Lindgren (1975) อ้างถึงใน นิศากร พ่วงมหา (2536) ได้กล่าวว่าความร่วมมือกันเป็นเรื่องของการมีเป้าหมาย พึ่งพาซึ่งกันและกัน การทำงานด้วยกันเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต่างก็ยอมรับกันอยู่แล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายของผู้ร่วมมือกัน ไม่จำเป็นว่าจะต้องเหมือนกัน แต่การที่ต่างคนต่างดำเนินการไปสู่จุดหมายจะมีผลให้ทุกคนที่อยู่ในกระบวนการนั้นได้รับความพอใจหรือแต่ละคนในกลุ่มของความร่วมมือนั้นจะสามารถบรรลุเป้าหมายของแต่ละคน

Coombs (1981) อธิบายว่า ควรมีการแยกความหมายกันให้ชัดเจนระหว่าง “ความร่วมมือ”กับ“การประสานงาน” เพราะความร่วมมือมีความหมายที่กว้างและลึกซึ้งกว่าการประสานงาน โดยความร่วมมือเป็นเรื่องของการตั้งเป้าหมายและปฏิบัติงานร่วมกันอย่างชัดเจน ส่วนการประสานงานเป็นเพียงการกำหนดข้อตกลงร่วมกันที่จะไม่ก้าวก่ายซึ่งกันและกัน

Slavin (1983) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือไว้ว่า ความร่วมมือ หมายถึงการที่สมาชิก กลุ่มตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป สามารถที่จะทำงานร่วมกัน มีการสื่อสาร กระตุ้น หรือขอร้องให้สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกัน เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย

Seefeldt: & Barboor (1986) กล่าวว่า การให้ความร่วมมือ (Cooperating) เป็นทักษะการลดการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางลง ฝึกคิดถึงประโยชน์ของกลุ่มเป็นสำคัญ

Dubrion and Lreland (1993) ได้สรุปไว้ว่า ความร่วมมือ คือ การที่คนทั้งสองคนหรือสองหน่วยงาน/องค์กรขึ้นไป มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและร่วมกันปฏิบัติภารกิจ อาจจะเพื่อบรรลุเป้าหมายเดียวกัน หรือคนละเป้าหมายก็ได้ ด้วยการระดมทรัพยากรร่วมกัน ร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติและลงมือปฏิบัติ อีกทั้งมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติและ/หรือร่วมรับผลประโยชน์จากการปฏิบัติ โดยการปฏิบัติร่วมกันดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อตกลงและความเป็นอิสระโดยไม่ขึ้นต่อกัน สาเหตุของความร่วมมือระหว่างกันและกันมี 3 ประการ ได้แก่

1. ยอมรับถึงความจำเป็นที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

2. มีลักษณะจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

3. มีการแสดงออกถึงความจำเป็นหรือความต้องการที่จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในระดับปฏิบัติการ

K.J. Holsti (1995) ได้อธิบายว่า ความร่วมมือ (Cooperation) หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ทำร่วมกัน หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อไปสู่เป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง หรือเป็น

การทำงานร่วมกับคนอื่นในทางต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์การหรือหน่วยงาน โดยมีลักษณะของความร่วมมือ ดังนี้

- ความร่วมมือเป็นลักษณะของการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุจุดหมายเดียวกัน
- ความร่วมมือเป็นการช่วยเหลือบุคคลอื่นๆ หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางสร้างเสริม
- ความร่วมมือเป็นการยอมรับการกระทำของบุคคลอื่นและของตนเอง ความร่วมมือเป็นการกระทำที่เห็นพ้องต้องกันและเพิ่มกำลังในทางปฏิบัติ

ความร่วมมือระหว่างองค์กรเกิดขึ้นอย่างมีเหตุมีผล โดยเหตุผลที่นำไปสู่ความร่วมมือขององค์กรหรือการทำให้องค์กรเกิดความร่วมมือกับองค์กรอื่นมี 5 เหตุผล คือ

1. องค์กรต้องการลดต้นทุนในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งขององค์กร (Reducing Costs) คือองค์กรนั้นๆ ต้องสร้างความร่วมมือกับอีกองค์กรหนึ่งๆ เพื่อที่จะทำให้เกิดการแบ่งเบาลดภาระต้นทุนในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อไม่ให้องค์กรนั้นๆ ต้องแบกรับภาระแต่เพียงฝ่ายเดียว เช่น การลดต้นทุน เป็นต้น

2. องค์กรต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในกิจกรรมบางอย่าง (Increase Efficiency) คือ ทั้งนี้เนื่องจากการที่องค์กรต้องดำเนินกิจกรรมบางอย่างตามลำพังจะทำให้ไม่มีประสิทธิภาพ แต่เมื่อใดที่องค์กรสร้างความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ที่สมควรจะสร้างความร่วมมือด้วยแล้ว ก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นหรือมากกว่าการดำเนินการในกิจกรรมนั้นๆ เพียงองค์กรเดียว ดังตัวอย่างของความร่วมมือในลักษณะนี้ เช่น การขนส่งการคมนาคมสินค้าร่วมกัน การลงทุนทางการค้าร่วมกัน การปฏิรูปการศึกษาร่วมกัน เป็นต้น

3. องค์กรต้องการจัดการแก้ปัญหาหรือภัยคุกคามร่วมกัน (Common Threats or Problem) คือในบางเรื่องหรือบางกิจกรรมที่เป็นปัญหานั้น องค์กรหนึ่งๆ จะไม่สามารถจัดการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงลำพังได้ เพราะปัญหาหรือภัยคุกคามบางเรื่องก็จำเป็นที่จะต้องหาวิธีแก้หรือหาทางออกร่วมกันถึงจะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ นั้นได้ โดยความร่วมมือในลักษณะนี้จะเป็นแบบทวิภาคี เช่น การแก้ปัญหามลพิษร่วมกัน การแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนร่วมกัน การต่อต้านกลุ่มโจรก่อการร้ายร่วมกัน การปราบปรามยาเสพติดร่วมกัน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันและอื่นๆ เป็นต้น

4. องค์กรต้องการจะลดผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำฝ่ายเดียวขององค์กร (Reduce The negative Cosis) คือองค์กรจำเป็นจะต้องร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ เพื่อแสวงหาวิธีการปฏิบัติในกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน หรือเพื่อลดการต่อต้านจากองค์กรอื่นเพื่อจะสามารถรักษาสมดุลของกิจกรรมนั้นๆ ไว้ได้

5. องค์กรต้องการสร้างผลประโยชน์ โดยจะทำการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กับองค์กรอื่น (Reciprocity) คือ ความร่วมมือในลักษณะนี้จะเป็นแบบต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์ร่วมกันและมี

ความสมานฉันท์ร่วมกัน โดยผลประโยชน์ที่นำมาแลกกันนั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องเดียวกันเสมอไป เช่น องค์กรหนึ่งอาจนำผลประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจมาแลกกับผลประโยชน์ในด้านความมั่นคงกับอีกองค์กรหนึ่ง เป็นต้น

วิจิตร อาวะกุล (2522) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง ความพร้อมที่จะช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มบุคคล เพื่อบรรลุถึงความสำเร็จของงานด้วยความเต็มใจ ความร่วมมือจึงเป็นเรื่องของจิตใจของบุคคลที่อยากจะช่วยเหลือผู้อื่น

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2527) กล่าวว่า ความร่วมมือ คือ พฤติกรรมกลุ่มที่มีลักษณะไปทางเดียวกันของสมาชิก และบุคคลที่จะได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายได้ดีก็เมื่อกลุ่มได้รับความสำเร็จด้วย การรร่วมมือจึงเป็นพฤติกรรมกลุ่มที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกของกลุ่ม เพราะการร่วมมือนั้นจะนำมาซึ่งความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม

อุไรวรรณ คนึงสุขเกษม และอมรา สุนทรธาดา (2532) พบว่า การสร้างระบบความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ทำให้การปฏิบัติงานของแต่ละองค์กรเกิดประสิทธิผลมากขึ้น

นิศากร พ่วงมหา (2536) สรุปว่า ความร่วมมือ หมายถึง การที่บุคคลมีส่วนร่วมและช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของกลุ่ม หรือหมู่คณะรวมทั้งให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันจะช่วยให้การดำเนินการของกลุ่มบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

เรวัตร ชาตรีวิสิษฏ์ (2539) ได้อธิบายว่า หากความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรเป็นไปในทางร่วมมือกันแล้ว จะมีผลดีในแง่ที่ทรัพยากรถูกใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ลดความซ้ำซ้อนของงานและไม่ก้าวก่ายซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ความคิดริเริ่มในโครงการใหม่ๆ จะเกิดขึ้นได้อย่างสะดวก ทั้งนี้เพราะไม่ต้องเกรงว่าจะต้องไปแย่งชิงทรัพยากรกับองค์กรอื่นๆ โดยที่ต่างคนต่างไม่รู้ว่า ใครกำลังทำอะไรอยู่ก่อนแล้ว จึงเป็นการลดอุปสรรคในการทำงานลงได้

ธีรพงษ์ แก้วหาวงษ์ (2542) ได้ให้ความหมายของความร่วมมือว่า เป็นการร่วมกันปฏิบัติงานของทั้งบุคคล กลุ่ม หรือหน่วยงานเพื่อให้บรรลุทั้งวัตถุประสงค์ของงานหรือหน่วยงาน โดยอาศัยลักษณะการร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจ หรือร่วมกันกำหนดวิธีการ หรือเอื้ออำนวยความสะดวกในทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2546) กล่าวว่า ความร่วมมือ คือ การร่วมกันปฏิบัติภารกิจ ของบุคคล กลุ่มหรือองค์กร ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย วางแผนงาน กระบวนการทำงาน การติดตามและประเมินผลงาน การะดมวางแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อการบรรลุเป้าหมายเดียวกันหรือต่างเป้าหมายกันก็ได้ โดยการร่วมกันปฏิบัติภารกิจดังกล่าวอยู่ภายใต้การร่วมรับผิดชอบและรับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งหากความร่วมมือมีการประสานงานกันดีแล้วจะทำให้ทรัพยากรถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยลดความซ้ำซ้อนของงานไม่ก้าวก่ายซึ่งกันและกัน และ

ก่อให้เกิดประสิทธิผลในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กร ช่วยทำให้องค์กรคงหรือเพิ่มมาตรฐานของผลผลิตและบริการไว้ได้

คนึงนิจ อินทร์อ่อง กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ และพร้อมที่จะทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายเหมือนกัน ซึ่งทุกคนจะมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้งานขององค์กรสำเร็จไปด้วยดี

วาริธ ราศรี (2550) กล่าวว่า ความร่วมมือ หมายถึง การที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องการที่จะทำกิจกรรมหรือเรื่องนั้นๆ โดยจำเป็นจะต้องขอให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้ามาร่วมดำเนินการในกิจกรรมหรืองานนั้นๆ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ โดยทั้งนี้ลักษณะของความร่วมมือนั้น อาจเป็นแบบต่างฝ่ายต่างได้ผลประโยชน์ร่วมกัน หรืออาจเป็นฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เปรียบทางผลประโยชน์แต่เพียงผู้เดียวก็ได้

6.2 ความสำคัญของการร่วมมือ

Parsons (1990) อ้างถึงใน สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2536) ได้กล่าวถึงทฤษฎี โครงสร้างและหน้าที่ (Structure Functional Theory) ซึ่งสรุปได้ว่าสังคมเป็นระบบย่อยระบบหนึ่ง ที่ประกอบด้วยระบบย่อยๆ เป็นขั้นๆ (Hierachy of Subsystem) ซึ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ระบบการกระทำทุกระบบไม่ว่าจะเป็นระบบ วัฒนธรรม ระบบสังคม และระบบอินทรียภาพจะมีการสร้างสมดุลเพื่อการอยู่รอด กล่าวคือ

1. มีการปรับตัว (Adaptation) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการกระทำ

2. มีการบูรณาการโดยการร่วมหน่วย (Integration) เพื่อให้เกิดความร่วมมือและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

3. มีการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย (Goal Achievement) ซึ่งหมายถึงการระดมทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งหาวิธีการเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมาย และ

4. มีการคงไว้ซึ่งแบบแผน และลดความตึงเครียด (Pattern Maintenance and tension Management) หมายถึง การกระทำซึ่งกันและกันของระบบ หรือกลุ่มจะต้องรักษาแบบแผนของการปฏิบัติ หรือการโต้ตอบซึ่งกันและกัน และลดความตึงเครียดเพื่อการรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์ และความรู้สึกของสมาชิก เพื่อความมั่นคงของระบบ

Parsons (1990) อ้างถึงใน สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2536) ได้อธิบายให้เห็นถึงวิธีการศึกษากลุ่มที่ทำหน้าที่ต่างๆ ซึ่งตามทฤษฎีของพาร์สันส์ มีขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ระบบต่างๆ จะสามารถดำรงอยู่ได้ก็ต่อเมื่อมีการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิผล กล่าวคือ ต้องศึกษาว่าอะไรคือลักษณะจำเป็นในระดับต่างๆ ในการพัฒนากลุ่ม

2. ต้องศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างและกระบวนการในการปฏิบัติหน้าที่ ตามความจำเป็นที่จะต้องตอบสนอง

3. ถ้าไม่สามารถตอบสนองความจำเป็นได้ จะต้องหากลไกอื่นมาทดแทน ให้ระบบสามารถทำงานได้ตามปกติอย่างมีประสิทธิผล

4. ต้องศึกษาและพัฒนาโครงสร้างที่จะทำให้ระบบสามารถทำงานได้

มงคล ด่านธานินทร์ และคณะ (2533) และ ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์ (2542) กล่าวว่า การบริหารภายใต้ความร่วมมือมีความสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ความร่วมมือนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแลกเปลี่ยนทรัพยากรบุคคล และวัสดุอุปกรณ์ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการพัฒนางาน และการประสานงานทางวิชาการ

2. ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย ทั้งในด้านการวางแผน การปฏิบัตงาน และการร่วมมือในการติดตาม ตรวจสอบโครงการต่างๆ

3. เป็นการระดมทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และช่วยแก้ไข หรือผ่อนคลายปัญหา การขาดแคลนทรัพยากรได้ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรบุคคล สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้องค์กรสามารถคงหรือเพิ่ม มาตรฐานของผลผลิตและบริการไว้ได้

4. ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ในเรื่องของข้อแตกต่างและวิธีการทำงานของทั้งสองฝ่าย และหากความร่วมมือมีประสิทธิภาพแล้ว องค์กรความร่วมมือจะมีความเข้มแข็งและมีอำนาจในการต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ

6.3 แนวปฏิบัติของความร่วมมือ

Thomas and Robert (1982) อ้างถึงใน ธีระพงษ์ แก้วหาวงษ์ (2542) กล่าวว่า ลักษณะของการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นมีสองลักษณะ คือ

1. การตกลงร่วมกัน (Bargaining) คือ การตกลงร่วมกันระหว่างองค์กร 2 องค์กร หรือมากกว่าเพื่อเป้าหมายอันเดียวกัน

2. การเข้าร่วมกัน (Coordination) คือ การร่วมกันปฏิบัติงานระหว่างสององค์กร หรือมากกว่าเพื่อเป้าหมายอันเดียวกัน

K.J. Holsti (1995) กล่าวว่า วิธีการสร้างความร่วมมือนั้น อาจใช้แนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ชี้ให้เห็นประโยชน์ร่วมกัน ทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมีความรู้สึกต่องานตรงกันด้วย การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและทำความเข้าใจถึงผลงานที่จะเป็นประโยชน์ร่วมกัน การชักจูงให้เห็นประโยชน์ของส่วนรวมอาจใช้ไม่ได้กับคนบางคน จึงต้องชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ทางอ้อมที่ผู้เกี่ยวข้องในการประสานงานจะได้รับด้วย

2. ผูกมิตรไมตรีต่อกัน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยวิธีให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จให้จงได้และย้ำให้เห็นว่าเป็นความสำเร็จร่วมกัน

3. แนะนำกัน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกันมีความสามารถทัดเทียมกันด้วยการพิจารณาความสามารถของผู้ร่วมปฏิบัติในการประสานงานทั้งด้านความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถเฉพาะด้านหรือความถนัดในงาน และให้ข้อแนะนำที่จะเป็นทางทำให้ผู้เกี่ยวข้องมีความสามารถในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อจะได้ทำงานไปด้วยกันได้

4. มีการสื่อสารที่ดี ทำให้ด้วยการประสบการณ์ร่วมหรือสร้างสภาวะคล้ายคลึง ด้วยการร่วมกันคิด หากสามารถร่วมวางแผนปฏิบัติการด้วยกันตั้งแต่ต้นก็จะช่วยให้มีกรอบแห่งการอ้างอิง (Frame of Reference) ร่วมกันทำงานอยู่ในวงประสบการณ์ที่มีสภาวะคล้ายคลึงกัน

5. เพิ่มความใกล้ชิด ทำให้มีการพบปะหารือกันอยู่เสมอเพื่อให้ไว้วางใจกัน เพราะความใกล้ชิดจะช่วยให้ได้และเปลี่ยนความคิดเห็นและถ่ายทอดความรู้สึกถึงกันยิ่งใกล้ชิดกันมากเท่าใดก็จะเกิดความเข้าใจและรู้จักคุ้นเคยกันมากขึ้น ถ้ามีความหวังดีต่อกันมีเจตนาที่บริสุทธิ์และจริงใจก็จะเพิ่มความเชื่อถือไว้วางใจกันยิ่งขึ้น

เรวัตร ชาตรีวิศิษฐ์ (2539) ได้ให้แนวคิดในการทำงานร่วมกันภายใต้ความร่วมมือที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จตามนโยบายและเป้าหมายที่ต้องการว่า ความคาดหวังของความร่วมมือ คือ การสร้างการทำงานเป็นทีมและสามารถร่วมกันพัฒนางานให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานร่วมกันนั้นย่อมมีการกระทบกระทั่ง หรือมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน พฤติกรรมและค่านิยมของผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากอาจก่อให้เกิดปัญหา หรือความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ จึงควรเปลี่ยนหรือปรับความรู้สึก ค่านิยมของแต่ละฝ่ายไม่ว่าจะเป็นการทำงานกับภาคราชการหรือภาคเอกชนก็ตาม ดังนี้

1. สร้างทัศนคติที่ดีไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก แต่คิดว่าเป็นเพื่อนร่วมงานกัน ทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม มีสิ่งใดที่สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ก็ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ ตั้งใจแน่วแน่ที่จะจับมือร่วมกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. สร้างความคิดให้ตรงกัน โดยคิดว่าการทำงานร่วมกันก็เพื่อผลประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติ ซึ่งทั้งสองหน่วยงานก็จำเป็นต้องมีผลตอบแทนและผลประโยชน์ร่วมกัน และควรจะอยู่ในระดับความพอใจของทั้งสองฝ่าย อย่าคิดว่าเป็นหน่วยงานเอกชนก็มักทำงานเพื่อผลประโยชน์ของตน และถ้าเป็นหน่วยงานราชการก็มักทำงานล่าช้าและมีระบบการทำงานที่ไม่ยืดหยุ่น องค์กรต่างๆ จะต้องปรับเข้าหากันให้ได้

3. ระบบการทำงานที่ยึดติดกับกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ หากมีปัญหาในการปฏิบัติงานต้องปรึกษาเพื่อปรับหรือเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดให้สามารถทำงานได้อย่างสะดวกไม่มีอุปสรรค

4. การเอื้ออำนวยด้านข้อมูลและข่าวสาร ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและจัดหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อกันและกัน โดยเน้นด้านข้อมูลของโครงการหรืองานที่เกี่ยวข้องกับแต่ละฝ่าย เพื่อให้การปรับตัวของทั้งสองฝ่ายได้ทันตามเหตุการณ์ผันแปรของสภาวะภายนอก

5. ทำความรู้จักกับผู้ที่เกี่ยวข้อง การทำงานร่วมกันหากผู้ปฏิบัติงานไม่รู้จักหรือคุ้นเคยกันแล้วจะทำให้การทำงานเกิดอาการเกร็ง การร่วมประชุมหรือโต้แย้งจะรุนแรงและบางครั้งก่อให้เกิดปัญหาระหว่างผู้ร่วมงาน หากผู้ปฏิบัติงานได้รู้จักสนิทสนมกันแล้วหากมีปัญหาในเรื่องการทำงานเกิดขึ้นจะสามารถตกลงและปรับความเข้าใจกันได้ง่าย การทำความรู้จักกันนั้นอาจทำในรูปของการร่วมสัมมนา การรับประทานอาหาร หรือการดูงาน แลกเปลี่ยนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น

เรวัตร ชาตรีวิศิษฐ์ (2539) แบ่งลักษณะของการปฏิบัติงานร่วมกันตามระดับความสำคัญออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. การปฏิบัติงานร่วมกันในระดับต่ำ มีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้
   1.1 ทำความรู้จักคุ้นเคยกับโครงการที่เกี่ยวข้องจากองค์กรหรือหน่วยงานอื่น
   1.2 ทำความรู้จักคุ้นเคยกับโครงการที่เกี่ยวข้องและต้องปฏิบัติงานร่วมกัน
   1.3 จัดให้มีการติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นทางการ
   1.4 แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั่วๆไป โดยเน้นด้านโครงการ
   1.5 เป็นคณะกรรมการองค์กรร่วมกัน
2. การปฏิบัติงานร่วมกันในระดับกลาง มีแนวทางในการประสานงาน ดังนี้

   2.1 จัดให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลอย่างเป็นทางการ เช่น รายงาน ข่าวปันการภายในระหว่างองค์กรร่วมมือ

   2.2 จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ ทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้

   2.3 จัดให้โครงการร่วมระหว่างองค์กร
3. การปฏิบัติงานร่วมกันในระดับสูง มีแนวทางในการประสานงาน ดังนี้
   3.1 จัดให้มีคณะกรรมการร่วมกันอย่างเป็นทางการ
   3.2 จัดให้ร่วมเป็นเจ้าของสิ่งอำนวยความสะดวกด้วยกัน
   3.3 จัดให้มีการทำข้อตกลงร่วมกันอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับนโยบายและโครงสร้างการดำเนินงาน

อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2546) เห็นว่า การศึกษาองค์ประกอบทางการบริหารเพื่อพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องศึกษาว่า อะไรคือรูปแบบหรือระบบความร่วมมือที่สามารถทำงานได้ อีกทั้งต้องศึกษาการจัดโครงสร้างและกลไกที่จะทำให้ระบบความร่วมมือ สามารถทำงานได้ การศึกษาลักษณะที่จำเป็นและสำคัญในความร่วมมือ เพื่ออธิบายโครงสร้างและหน้าที่ของกลุ่มที่จะต้องตอบสนองภายใต้ความร่ววมมืออันนำไปสู่ความร่วมมือที่มีประสิทธิผล อันได้แก่

1. ทุกคนเข้าใจวัตถุประสงค์และขอบเขตภารกิจ
2. ร่วมแรงร่วมใจปฏิบัติภารกิจ ภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น สร้างสรรค์ริเริ่มและจริงใจต่อกัน
3. ผู้นำกลุ่มหรือองค์กรมีความรู้ความสามารถ ทักษะและร่วมในการบริหารกลุ่มหรือทีม
4. การจัดการอันได้แก่ การจัดโครงสร้างของกลุ่มหรือทีมที่มีประสิทธิภาพการจัดระบบสื่อสารและการประสานงาน การจัดระบบบริการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิกตลอดจนความพอเพียงของทรัพยากร

6.4 ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ

1. ปัญหา อุปสรรคของความร่วมมือ

Coombs (1981) แบ่งปัญหา อุปสรรคของความร่วมมือเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ปัญหาด้านนโยบายและแผนงาน มักเกิดจากการขาดความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและแผนงานร่วมกัน

กลุ่มที่ 2 ปัญหาด้านสมรรถนะขององค์การ ภายใต้การพัฒนาความร่วมมือ พบปัญหา อุปสรรคที่สำคัญ คือ ขาดวิธีการที่ชัดเจนในการให้การสนับสนุนทางการบริหาร ทั้งในเรื่องทรัพยากร งบประมาณและการพัฒนากำลังคน เนื่องจากไม่ทราบข้อเท็จจริงถึงความต้องการที่แท้จริงขององค์กร

กลุ่มที่ 3 ปัญหาการยอมรับซึ่งกันและกันและความเป็นอิสระภายใต้ความร่วมมือ ซึ่งการผสมผสานความร่วมมือ (Integration Cooperation) ได้นั้น ต้องพัฒนาบนรากฐานของการยอมรับซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่าย มีการสื่อสารแบบเปิดเผยและมีความจริงจังต่อวิธีการของความร่วมมือ

กลุ่มที่ 4 ปัญหาด้านการพัฒนารูปแบบความร่วมมือ ปัญหาการจัดโครงสร้างขององค์กรเพื่อความร่วมมือที่ต่อเนื่องมีประสิทธิภาพ ส่วนหนึ่งมาจากบทบาทขององค์กรและปัญหาของสังคมที่องค์กรตระหนัก ดังนั้นการจัดกลไกความร่วมมือจึงต้องอาศัยระยะเวลา และการพัฒนาความร่วมมือร่วมกัน ซึ่งภายใต้การพัฒนาดังกล่าวพบว่า การจัดกลไกการประสานงาน รูปแบบการ

แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กร การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ล้วนมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนารูปแบบความร่วมมือทั้งสิ้น

อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2546) กล่าวว่า ปัญหา อุปสรรคที่สำคัญของความร่วมมือ ได้แก่ การขาดความร่วมมือในการกำหนดนโยบายและแผนงาน การขาดวิธีการที่ชัดเจนในการให้การสนับสนุนทางการบริหารโดยเฉพาะการจัดสรรทรัพยากรการเงิน งบประมาณ บุคลากร การขาดการยอมรับและจริงใจต่อกัน การขาดการจัดโครงสร้างองค์กรเพื่อความร่วมมือที่ต้อเนื่องมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปัญหาการจัดกลไกการประสานงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กร การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความร่วมมือยังไม่มีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยที่ทำให้ความร่วมมือประสบผลสำเร็จ

วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2539) อธิบายว่า การร่วมมือกันทำงานจำเป็นจะต้องมีการปรับตัวเข้าหากันระหว่างองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยทั้งสองฝ่ายจะต้องรับสภาพความจริงที่ว่าองค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม โดยตัวของมันเองแล้ว ทรัพยากรและศักยภาพที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอที่บรรลุเป้าหมายได้อย่างเต็มที่จำเป็นต้องประสานงานและสร้างเครือข่ายการทำงาน

เรวัตร ชาตรีวิศิษฐ์ (2539) กล่าวว่า ปัจจัยที่จะทำให้บรรลุผลได้ทั้งสองฝ่ายต้องประสานในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1) ทำความเข้าใจและยอมรับเป้าหมายร่วมกัน

2) กำหนดวิธีการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไข รวมทั้งการวางแผนปฏิบัติและอำนวยความสะดวกในทรัพยากรร่วมกัน

3) จัดระบบการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

4) ผู้บริหารระดับสูงควรส่งเสริมการสร้างบรรยากาศในการประสานงานและการทำงานร่วมกันของทั้งสองฝ่าย

5) การพัฒนาภายใต้ความร่วมมือ การยอมรับในความอิสระของแต่ละองค์กรในการกำหนดกิจกรรมในส่วนความรับผิดชอบของตน และส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยยึดเป้าหมายการทำงานมากกว่าวิธีการ

Baum (1993) ได้เสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโครงการ Healthy Cities จากการศึกษาในภาคพื้นยุโรป โดยเกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1) มีการตัดสินใจร่วมกันของกลุ่มต่าง ๆ

2) การสร้างกลไกประสานการทำงานร่วมกัน เพื่อระดมความคิดเห็น ประสบการณ์ และทรัพยากร อีกทั้งประสานการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3) การมีสวนร่วมของชุมชนและประชาชนในการตัดสินใจและควบคุมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต สุขภาพอนามัย และการกินดีอยู่ดี

4) การส่งเสริมวัตกรรมใหม่ ๆ

5) ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีนโยบายที่สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน

Coombs (1981) ได้เสนอให้เห็นว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความสำเร็จในความร่วมมือ ได้แก่

1) ความสามารถ ความตั้งใจ และความจริงจังของผู้นำที่เกี่ยวข้อง

2) ทัศนะของผู้ปฏิบัติงานในการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งจะต้องหาวิธีการสร้างการยอมรับในความร่วมมือ และวิธีการดังกล่าวอยู่ภายใต้การปฏิบัติการแบบเผชิญหน้าและการสั่งการที่เปิดเผย

3) ความร่วมมือจะประสบความสำเร็จลงได้ จะต้องมีมาตรการในการกระจายอำนาจการบริหารและการกระจายความรับผิดชอบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีบทบาทส่งเสริมและประสานงานอย่างใกล้ชิด เพราะความของความร่วมมือแบบผสมผสานนี้จะเกิดขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานระดับล่างที่ใกล้ชิดกับปัญหาโดยตรงมากกว่าในระดับสูง

4) ความคล่องตัวขององค์กร โดยความคล่องตัวดังกล่าวปราศจากการผูกขาดอำนาจ

5) การปรับตนเองเพื่อลดปัญหาอุปสรรคในความร่วมมือและพร้อมในทางปฏิบัติ

6.5 นโยบายของรัฐว่าด้วยความร่วมมือ

รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของความร่วมมือที่จะมีส่วนช่วยผลักดันการบริหารงานให้เกิดการพัฒนา จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

1. มีเอกภาพด้านโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ

2. มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. การกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

4. มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

6. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น

มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษาหลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดผลและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจศักยภาพ ความพร้อม และโอกาสโดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

การเทียบโอนผลการเรียนจะกระทำอย่างมีประสิทธิภาพไม่ได้ หากสถาบันการศึกษาทั้งในระดับเดียวกันและต่างระดับกันไม่ร่วมมือกัน

นอกจากนี้ในหมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาได้กล่าวไว้ในมาตรา 58 ว่า

มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินและทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน เอกชน องค์เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมในและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาดังนี้

1. ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

2. ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและการใช้มาตราลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

ตอนที่ 7 กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT)

7.1 กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์

การจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Management) หมายถึง การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objective) เป้าหมาย (Goal) ขององค์กรในระยะสั้นและระยะยาว จากนั้นจึงวางแผนทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้องค์การสามารถดำเนินงานตามพันธกิจอันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Management Process) มี 5 ขั้นตอนประกอบด้วย (จินตนา บุญบงการ และคณะ, 2544; วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ, 2548; ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทร์, 2552; สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2552)

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง จุดอ่อน” ภายในองค์กร และ “โอกาส ภัยอุปสรรค” จากภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ทั้งที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขในระยะเวลาที่ผ่านมา และที่จะเป็นปัจจัยเงื่อนไขในอนาคต

2. การกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy Formulation) โดยพิจารณาออกแบบและเลือกยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่างๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

7.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) หมายถึง การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินสถานภาพของสภาพแวดล้อมภายในระหว่างจุดแข็งและจุดอ่อน และผลการประเมินสถานภาพของสภาพแวดล้อมภายนอกระหว่างโอกาสและอุปสรรค โดยกำหนดสถานภาพของสภาพแวดล้อมภายในระหว่างจุดแข็งและจุดอ่อนว่ามีสถานภาพโน้มเอียงไปในทางเด่นหรือด้อย และกำหนดสถานภาพของสภาพแวดล้อมภายนอกระหว่างโอกาสและอุปสรรคว่ามีสถานภาพโน้มเอียงไปในทางเอื้อหรือไม่เอื้อ ซึ่งทำให้เกิดกรณีโน้มเอียง 4 กรณี (Wright et.al, 1992 อ้างถึงใน วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ, 2548) ได้แก่ กรณี “เด่นและเอื้อ” ควรจะเลือกยุทธศาสตร์การสร้างความเติบโต (Growth Strategy) โดยการขยายกิจการด้วยตนเอง หรือการขยายกิจการด้วยการร่วมทุนกับองค์กรอื่น กรณี “ด้อยและไม่เอื้อ” ควรจะเลือกยุทธศาสตร์การตัดทอน (Retrenchment

Strategy) โดยการตัดบางกิจกรรมออกไป หรือตัดบางส่วนขององค์กรออกไป หรือเลิกกิจการ กรณี “เด่นแต่ไม่เอื้อ” และ“เอื้อแต่ไม่เด่น” ควรจะเลือกยุทธศาสตร์การรักษาเสถียรภาพ (Stability Strategy) โดยเลือกดำเนินงานชนิดของกิจการหรือประเภทของกิจการที่กำลังดำเนินการอยู่ และจะไม่ขยายไปดำเนินกิจการประเภทอื่น (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ, 2548)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ถูกใช้เป็นรากฐานของการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กร ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวิเคราะห์อาจเสนอแนะว่าองค์กรควรจะเปลี่ยนแปลงภารกิจวัตถุประสงค์ นโยบาย หรือยุทธศาสตร์ขององค์กร ดังนั้น การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมจึงมีประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินงานขององค์กรและการวางแผนยุทธศาสตร์ต่อไป ในอนาคต (สมยศ นาวีการ, 2545)

ตอนที่ 8 การประเมินความต้องการจำเป็น

8.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment)

การประเมินความต้องการจำเป็นมาจากรากศัพท์ว่า Needs Assessment คำว่า Needs แปลว่าความต้องการจำเป็น มีความหมาย 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 Needs หมายถึง ความต้องการจำเป็นในรูปของความแตกต่าง มีการวัดโดยให้ผู้ตอบให้ข้อมูล 2 ชุด คือ สภาพที่มุ่งหวัง กับสภาพที่เป็นจริง รูปแบบที่ 2 needs หมายถึง ความต้องการจำเป็น ซึ่งหากไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดสภาวะที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น หรือสิ่งที่แสดงให้เห็นแล้ว ว่ามีความจำเป็น และเป็นประโยชน์ซึ่งจะต้องเสริมให้กับส่วนที่ขาดหายไปให้มีความสมบูรณ์ขึ้น (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550)

Assessment ภาษาไทยใช้ว่า การประเมินค่า หรือการตีค่า การประเมินค่าหมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลให้อยู่ในรูปที่สามารถตีความได้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปสู่การตัดสินใจในการประเมินผล และบราวน์ (Brown, 1976 อ้างถึงใน คมศร วงษ์รักษา, 2540) ให้ความหมายว่า การประเมินค่า หมายถึง กระบวนการในการสังเคราะห์ข่าวสารข้อมูลต่างๆ เพื่อนำไปสู่การประเมินคุณค่าตามสถานการณ์ที่แตกต่างกันไป

เมื่อนำคำว่า Needs คือ ความต้องการจำเป็น และ Assessment คือ การประเมินค่ามารวมกันจะได้เป็น การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment)

8.2 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2550) แบ่งประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

1. แบ่งตามช่วงระยะเวลาในการดำเนินงานขององค์กร แบ่งได้ 2 ประเภท คือ (1) ประเภทการเตรียมการ (Preparatory Type) ซึ่งดำเนินการเมื่อจะวางแผนหรือผลิต และ (2) ประเภทย้อนหลัง (Retrospective Type) ดำเนินการเมื่อมีการนำแผนไปปฏิบัติเกิดผลแล้ว

2. แบ่งตามวิธีการประเมิน แบ่งได้ 4 ประเภทได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นปทัสสถาน(Normative Needs) เป็นความต้องการจำเป็นที่เปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงอยู่ตามมาตรฐาน (Standard) (2) ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (Perceived Needs) เป็นความจำเป็นที่กำหนดหรือนิยามโดยทัศนะของผู้ถูกประเมิน (3) ความต้องการจำเป็นที่แสดงออก (Expressed Needs) เป็นความต้องการจำเป็นที่แสดงด้วยจำนวนของกลุ่ม ที่ต้องการได้รับบริการอย่างแท้จริง และ (4) ความต้องการจำเป็นเชิงสัมพันธ์(Relative Needs) เป็นความต้องการจำเป็นตามที่วัดจากความแตกต่างของบริการที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่ที่ต่างกัน เน้นที่ความแตกต่างระหว่างกลุ่มหรือพื้นที่

3. แบ่งตามแนวคิดความขาดแคลนหรือการแก้ปัญหาแบ่งได้ 2 ประเภทได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวกับผลงานหรือความสามารถในการปฏิบัติงานและ (2) ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งทดลอง

4. แบ่งตามผลลัพธ์ของการดำเนินงาน แบ่งได้ 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

4.1 ระดับกลาง เป็นความประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับปัจจัยป้อน (input) และกระบวนการหรือวิธีการ (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้นโดยทันที (Immediate Products)

4.2 ระดับรวบยอด เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับผลิตผล (Output) หรือบริการ(Services) เป็นความต้องการจำเป็นระดับองค์กร

4.3 ระดับกลยุทธ์ เป็นความประเมินต้องการจำเป็นองค์รวม(Holistic Level) โดยรวมความต้องการจำเป็นที่เกี่ยวกับผลิตผล (Outputs) ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นเป็นระดับรวบยอดและผลลัพธ์ (Outcome) ซึ่งองค์กรได้ให้บริการที่ส่งผลต่อสังคม

5. แบ่งตามแนวคิดเชิงระบบ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 เป็นความต้องการจำเป็นด้านปัจจัย (Input) เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ประเภทที่ 2 คือ ความต้องการจำเป็นด้านกระบวนการ (Process) ประเภทที่ 3 คือ ความต้องการจำเป็นด้านผลผลิต (Output) และประโยชน์ที่สังคมได้รับจากการทำงานของผลิตผล นั่นคือ ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (Outcome) ความต้องการจำเป็นในระดับที่ 3 เป็นความต้องการจำเป็นที่แท้จริง

6. แบ่งตามลักษณะข้อมูล แบ่งได้ 2 ประเภท คือ (1) ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ(Quantitative Needs) และ (2) ความต้องการจำเป็นเชิงคุณภาพ (Quantitative Needs)

ความต้องการจำเป็นเชิงคุณภาพสามารถเก็บข้อมูลได้จากกลุ่มคนจำนวนน้อย ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณเก็บข้อมูลในวงกว้างกว่า ข้อดีที่สามารถสรุปอ้างอิงผลการประเมินยังประชากรได้

7. แบ่งตามแหล่งที่มาของข้อมูล แบ่งได้ 2 ประเภท คือ ความต้องการจำเป็นจริงกับความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ เนื่องจากการใช้ประสบการณ์ การสังเกต หรือความรู้สึกของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

8. แบ่งตามองค์กรผู้รับหรือผู้ให้บริการ แบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ความต้องการจำเป็นระดับปฐมภูมิ (Primary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ ความต้องการจำเป็นระดับทุติยภูมิ (Secondary Needs) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ และความต้องการจำเป็นระดับตติยภูมิ(Tertiary Needs) ความต้องการจำเป็นด้านทรัพยากรและการแก้ไขปัญหา

9. แบ่งตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น แบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นระดับบุคคล (Personal Needs) (2) ความต้องการจำเป็นของกลุ่ม (Group Needs) และ (3) ความต้องการจำเป็นขององค์กร (Organization Needs)

10. แบ่งตามช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น แบ่งได้ 2 ประเภทได้แก่ (1) ความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (Current Needs) และ (2) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (Future Needs)

11. แบ่งตามขอบเขตการวิจัย แบ่งได้ 3 ขั้นตอน คือ (1) การระบุความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญมากที่สุด (Needs Identification) (2) การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) (3) การกำหนดทางเลือกของการแก้ไขปัญหา (Needs Solution)

8.3 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการประเมินความต้องการจำเป็น แต่เป็นขั้นตอนที่นักประเมินต้องความต้องการจำเป็นตั้งแต่เริ่มต้นความต้องการจำเป็น (Witkin, 1984 อ้างถึงใน สุธิญา จันทร์เจ้าฉาย, 2553) เทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นมีทั้งวิธีเชิงปริมาณและคุณภาพ วิธีการเชิงปริมาณยังมีเทคนิควิธีต่างกันตามลักษณะข้อมูลชุดเดียว หรือข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบกันได้ โดยทั่วไปเทคนิควิธีเชิงปริมาณ คือ การหาค่าดัชนีของความต้องการจำเป็น(Priority Need Index หรือ PNI) ซึ่งมีหลายวิธี

Priority Need Index (PNI) แบบปรับปรุง เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิม เป็นวิธีการที่หาค่าผลต่างของ (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่องกว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่เป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

$PNI_{modified}$ = (I-D) / D

เมื่อ I คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D คือ ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง

$PNI_{modified}$ คือ ค่าPriority Needs Index แบบปรับปรุง

ตอนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

จากการศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัยและจากข้อมูลสื่ออิเลคทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วัชรวี จันทรประกายกุล (2543) ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะหารูปแบบความร่วมมือที่เหมาะสมระหว่างอุตสาหกรรมไทยและมหาวิทยาลัยไทย รวมทั้งเสนอกลยุทธ์ในการสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรมไทย รวบรวมข้อมูลการศึกษาจากหลายแหล่ง ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วารสารต่างประเทศอินเตอร์เน็ต การส่งแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์บุคคลทั้งในส่วนราชการ มหาวิทยาลัย และภาคอุตสาหกรรม ขั้นตอนการวิจัยมี 5 ขั้นตอ ดังนี้ ขั้นตอนแรก คือ การศึกษารูปแบบความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยในประเทศต่างๆ อย่างกว้าง เพื่อศึกษาลักษณะรูปแบบความร่วมมือ ขั้นตอนที่สอง คือ การศึกษาแบบเปรียบเทียบระหว่างแต่ละรูปแบบของความร่วมมือในระเทศต่างๆ จุดประสงค์เพื่อเรียนรู้ถึงปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย และเพื่อเพิ่มประเมินลักษณะของภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับรูปแบบความร่วมมือในแต่ละรูปแบบ ขั้นตอนที่สาม คือ การศึกษาลักษณะของอุตสาหกรรมไทยและมหาวิทยาลัยไทย และขั้นตอนสุดท้าย คือ การเสนอแนะกลยุทธ์ในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม และมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความร่วมมือในประเทศต่างๆ มีความร่วมมือในรูปแบบของอุทยานการวิจัย (Research-Oriented Park Model) มีความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยมากที่สุด ตามด้วยแบบสมาชิกภาพ (Membership Model) และรูปแบบองค์กรตัวแทน (Agency Model) ตามลำดับ โดยความสามารถทางเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยมีผลต่อความร่วมมือด้วย ซึ่งถ้าอุตสาหกรรมและทางมหาวิทยาลัยมีความสามารถทางเทคโนโลยีสูงความเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองก็จะประสบความสำเร็จมากขึ้น ส่วนสถานภาพของประเทศไทยนั้น ประเทศไทยมีวัฒนธรรมการวิจัยและพัฒนา และมีการเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยที่ต่ำมาก

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2546) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบและกลไกการจัดการศึกษาเชิงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเอกชนกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แนวคิดหลักการและสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาเชิงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเอกชนกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในระดับปริญญาตรี และพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเชิงความร่วมมือพร้อมทั้งเสนอกลไกการจัดตามรูปแบบโดยมีขอบเขตของการวิจัยในสาขาที่เกี่ยวกับเกษตรกรรม อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยและหน่วยงานเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร 70 คน มีสถานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลและในจังหวัดที่เป็นฐานทางเศรษฐกิจของแต่ละภูมิภาค ผลการวิจัยสรุปความสำคัญของการเรียนรู้เน้นความร่วมมือในส่วนที่เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและการจัดหลักสูตรที่เน้นประสบการณ์ เพื่อให้บัณฑิตเป็นแรงงานความรู้ ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคธุรกิจเอกชนในลักษณะต่างๆ ความร่วมมือด้านจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนรวมทั้งสหกิจศึกษา และความร่วมมือด้านบริการวิชาการผู้วิจัยได้นำเสนอ 5 รูปแบบความร่วมมือเป็นแผนภูมิและระบบการสนับสนุนมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในการทำธุรกิจเชิงวิชาการ กลไกการจัดการตามรูปแบบความร่วมมือด้านวิจัย ได้แก่ 1) การกำหนดวาระแห่งชาติหรือยุทธศาสตร์ของรัฐบาล โดยสนับสนุนในการออกพระราชบัญญัติต่างๆ ที่สร้างความเจริญก้าวหน้าและการแข่งขันในด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการลงทุนทำวิจัยมากขึ้น 2) การร่วมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายของมหาวิทยาลัยให้มีความพร้อมในการทำวิจัย 3) นโยบายที่ชัดเจนของหน่วยงานสนับสนุนวิจัยระดับชาติ 4) ความเข้าใจบทบาทเสริมของสภาอุตสาหกรรม 5) การมีจิตสำนึกของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพื่อคืนกำไรให้แก่สังคมและประชาชนของภาคธุรกิจเอกชน 6) การที่มหาวิทยาลัยประชาสัมพันธ์ความเชี่ยวชาญของตนเอง 7) สร้างความตระหนักในการทำบทบาทนักวิจัยให้แก่อาจารย์ 8) การสนับสนุนบทบาทระบบทำงานคู่ของอาจารย์ 9) การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม 10) การสร้างองค์กรลิขสิทธิ์ทางเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย 11) การก่อตั้งบริษัทใหม่ของมหาวิทยาลัยร่วมกับเอกชน และ 12) การจัดการด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรม นอกจากนั้นได้เสนอกลไกการจัดการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดสหกิจศึกษา และได้เสนอแนะตัวบ่งชี้ความสำเร็จของความร่วมมือ

พลาพรรณ คำพรรณ์ (2553) ได้วิจัยเรื่องยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศ ด้วยการสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศ โดยใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน กลุ่มนักศึกษานานาชาติที่มาศึกษาในประเทศไทย นักศึกษาไทยในต่างประเทศ อาจารย์ในโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ และผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประมวลเข้ากับนโยบายอุดมศึกษาของประเทศ

และนโยบายการพัฒนาประเทศ ที่มีความเชื่อมโยงกัน รวมไปถึงการวิเคราะห์โอกาสการสร้างความร่วมมือด้านอุดมศึกษาในระดับพหุภาคี และทวิภาคีทำให้ได้ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ดังนี้ วิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศในภาพรวม เน้นที่การสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถของอุดมศึกษาไทยให้เป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของภูมิภาค และได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยกำหนดเป้าหมายไว้ 3 ประการคือ 1) ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ภายใน 10 ปี (พ.ศ. 2550-2559) 2) ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุดมศึกษาของภูมิภาคอาเซียน ภายใน 20 ปี (พ.ศ. 2550-2569) และ 3) ทำให้ประเทศไทยมีรายได้จากธุรกิจอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่าปีละ 8,000 ล้านบาท ภายใน 20 ปี (พ.ศ. 2569) โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญในการทำให้เป้าหมายตามยุทธศาสตร์ภาพรวมไปสู่ความสำเร็จ ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาไทย การสร้างความร่วมมือเพื่อยกระดับอุดมศึกษาไทยสู่มาตรฐานสากล การดำเนินความร่วมมือเชิงรุกในการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ การปรับกฎระเบียบให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ การสร้างจุดขายของอุดมศึกษาไทยเพื่อโอกาสการระดมความร่วมมือระหว่างประเทศ และการขยายโอกาสทางการตลาดของธุรกิจอุดมศึกษาไทย นอกจากนี้ ยังมียุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศในเวทีพหุภาคีและในเวทีขององค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างให้ยุทธศาสตร์รวมบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียตะวันออก ยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับภูมิภาคแปซิฟิก ยุทธศาสตร์ความร่วมมือในภูมิภาคอเมริกาเหนือ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับภูมิภาคยุโรป ยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียใต้ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกกลาง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือในภูมิภาคอเมริกาใต้ และยุทธศาสตร์ความร่วมมือในเวทีขององค์การระหว่างประเทศ

สุนทรี วรรณไพเราะ (2555) ได้วิจัย เรื่องยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และพัฒนายุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน วิธีการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา จำนวน 148 แห่งโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยเทคนิค PNI ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาแนวทางการบริหาร

สถาบันอุดมศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีความเป็นเลิศในเอเชีย โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเลิศในเอเชีย จำนวน 7 แห่ง และการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของยุทธศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.25) โดยด้านการผลิตบัณฑิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.85) ส่วนด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (ค่าเฉลี่ย = 2.11) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ย = 2.04) และด้านการวิจัย (ค่าเฉลี่ย = 2.00) สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการผลิตบัณฑิต (ค่าเฉลี่ย = 4.12) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (ค่าเฉลี่ย = 3.65) ด้านการวิจัย (ค่าเฉลี่ย = 3.61) และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ย = 3.58) ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม PNI = 6.19 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านการวิจัย (PNI = 7.10) รองลงมา คือ ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (PNI = 6.39) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (PNI =6.20) และด้านการผลิตบัณฑิต (PNI =5.63) ตามลำดับ สำหรับยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์หลัก คือ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาบัณฑิตสู่สากลตามบริบทที่เป็นจริงจากหลากหลายมุมมอง 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเครือข่ายการวิจัยด้านอาเซียน 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านอาเซียนเพื่อการจัดการความรู้และการบริการสังคม และ 4) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเพื่อสานสัมพันธ์ในอาเซียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2557) ได้วิจัยเรื่อง การสังเคราะห์นโยบายความร่วมมือด้านการศึกษากับต่างประเทศ โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นความร่วมมือด้านการศึกษาในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) ในระดับกระทรวงของกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการต่างประเทศ ที่มีการลงนาม และผลการเยือนต่างประเทศในระดับรัฐบาล (ปี พ.ศ. 2554-2556) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องของนโยบายการศึกษาของรัฐบาลกับประเด็นความร่วมมือทางการศึกษาในบันทึกความเข้าใจระดับกระทรวงที่มีการลงนาม และผลการเยือนต่างประเทศในระดับรัฐบาล (ปี พ.ศ. 2554-2556) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางการลงนามความร่วมมือด้านการศึกษาของประเทศไทยกับต่างประเทศในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ด้านการอุดมศึกษา สาธารณรัฐฝรั่งเศสให้ความร่วมมือด้านการอุดมศึกษาผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสถาบันการศึกษา ในด้านการอุดมศึกษาและการวิจัยว่าด้วยการอุดมศึกษาสำหรับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมณี ให้ทุนการศึกษาดูงาน ฝึกอบรม ความร่วมมือทางวิชาการไทย-

เยอรมนีกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ส่วนนิวซีแลนด์ สนับสนุนในเรื่องการส่งคณะไปศึกษาดูงานและเจรจาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาของนิวซีแลนด์ทางด้าน E-Learning การพัฒนาหลักสูตรการบินและการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ผลการเยือนต่างประเทศของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2554-2556 สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้ 1) ด้านการเรียนการสอนภาษาไทย ประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือในการสอนภาษาไทยให้แก่ กัมพูชา เมียนมาร์ เวียดนาม โดยสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาภาควิชาภาษาไทย และการสอนภาษาไทยในระดับมหาวิทยาลัย การจัดส่งผู้เชี่ยวชาญไปฝึกสอนและพัฒนาหลักสูตร และพร้อมสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาไทยแก่รัสเซีย สำหรับการรับความช่วยเหลือนั้น รัสเซียจะสนับสนุนการสอนภาษารัฐเซียในมหาวิทยาลัยของไทย 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ ประเทศไทยได้ร่วมมือกับลาวในการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในระดับปริญญาโท 3) ด้านการสร้างหลักสูตรปริญญาร่วม มองโกเลียมีความสนใจร่วมสร้างหลักสูตรปริญญาร่วมในระดับปริญญาตรี 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนในระบบ E-Learning มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมได้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการติดตั้งระบบการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมเพื่อให้การศึกษาแก่เยาวชนเนปาลและอินเดีย 5) ด้านการสนับสนุนทุนการศึกษาและฝึกอบรมในด้านการให้ความช่วยเหลือ ประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนทุนการศึกษาทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก และทุนฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ ในแต่ละปีแก่ลาว กัมพูชา เมียนมาร์ เซเนกัล ปากีสถาน และตุรกี ในส่วนการรับความช่วยเหลือนั้น ตุรกีได้จัดสรรทุนให้แก่นักเรียนไทย รัสเซียพร้อมสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาไทย และการผลักดันให้แคนาดาจัดสรรทุนการศึกษา และการฝึกงานตามกรอบความร่วมมืออาเซียน-แคนาดา 6) ด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและการฝึกอบรมบุคลากร มองโกเลียสนใจร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในไทยในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอบรมบุคลากรระดับอาชีวศึกษา การโรงแรมและการท่องเที่ยวกับมหาวิทยาลัย และ 7) ความร่วมมืออื่นๆ ไทยกับประเทศต่างๆ ต่างยืนข้อเสนอเพื่อสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาในหลายๆ สาขา อาทิเช่น ไทยกับเบลเยี่ยมจะสร้างความร่วมมือระหว่างศูนย์วิจัยและมหาวิทยาลัยต่างๆ ของทั้งสองประเทศ โดยไทยเสนอสร้างความร่วมมือกับสถาบันวิจัยของโปแลนด์ และสวิสเซอร์แลนด์จะให้ความช่วยเหลือในการจัดวัดความสามารถในการแข่งขันของ SME ไทย เป็นต้น

9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

จากการศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย และจากข้อมูลสื่ออิเลคทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

Young (2000) ได้วิจัยเรื่อง ความยั่งยืนของการดำเนินความร่วมมือระหว่างองค์กรโดยมุ่งที่ผลลัพธ์ของการให้และรับระหว่างสมาชิก ทั้งในมหาวิทยาลัยและบริษัท/ภาคอุตสาหกรรม

ซึ่งได้มีการสำรวจในปี ค.ศ. 19997 ด้วยการจัดสัมมนา 2 กลุ่ม สำหรับคณาจารย์มหาวิทยาลัยและผู้จัดการในบริษัท/อุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่ทำให้การดำเนินความร่วมมือระหว่างองค์กรเกิดความยั่งยืน คือ ผู้มีส่วนร่วมในความร่วมมือจะต้องได้รับผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย ทั้งผู้ที่คาดหวังและไม่คาดหวังผลประโยชน์ โดยผลประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของบริษัทในภาคเอกชน คือ การเพิ่มขึ้นของผลงานวิจัย และการค้นพบใหม่ๆ สำหรับผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย คือ การที่มหาวิทยาลัยได้ทำการศึกษาวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ โดยได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุน และนักศึกษาปริญญาโท ได้ศึกษาวิจัยจากประสบการณ์ตรงและได้ค้นหาแนวทางการวิจัยใหม่เพิ่มขึ้น

Saez & Arribas (2002) ได้วิจัยเรื่อง ลักษณะการดำเนินความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและศูนย์วิจัยต่างๆ โดยศึกษาลักษณะความร่วมมือด้านการวิจัยจากบริษัทต่างๆ ในประเทศสเปน จำนวน 747 แห่ง และศึกษาประเภทของโครงการความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อการพัฒนานวัตกรรมร่วมกันในระหว่างปี ค.ศ. 1994-1996 ผลการวิจัยพบว่า ความร่วมมือที่ดำเนินการโดยศูนย์วิจัยนั้น ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยพื้นฐานภายใต้การสนับสนุนของกลุ่มผู้ให้ทุนวิจัย โดยสนับสนุนให้วิจัยในประเด็นที่เกี่ยวกับการบริหงานงานวิจัยทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคโดยผลของความร่วมมือระหว่างองค์กรที่มีความแตกต่างกันนั้น บริษัทต่างๆ จะมีข้อตกลงที่เป็นทางการในการดำเนินงานความร่วมมือด้านการวิจัยที่แตกต่างกัน แต่ละกลุ่มองค์กร เช่น กลุ่มคู่แข่ง กลุ่มผู้ส่งสินค้า กลุ่มลูกค้า หรือกลุ่มศูนย์วิจัยต่างๆ โดยมีการกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ ความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาคเอกชน และนโยบายความร่วมมือด้านการศึกษากับต่างประเทศ พบว่า ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพควรมีความร่วมมือในด้านต่อไปนี้ 1) ด้านบริหาร 2) ด้านการวิจัย 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านการเรียนการสอน 5) ด้านบริการวิชาการ 6) ด้านคณาจารย์ 7) ด้านนิสิต/นักศึกษา 8) ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนสิ่งอำนวยความสะดวก และ 9) ด้านอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลต่างๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยและพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ข้อมูลเอกสารในการวิจัย

1.1 เอกสารทางวิชาการ ได้แก่ หนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

1.2 เอกสารทางกฎหมาย ได้แก่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

1.3 เอกสารในรูปแบบอิเลคทรอนิกส์จากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต

2. ข้อมูลจากองค์กรและสถาบันในการวิจัย

2.1 องค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 องค์กรวิชาชีพ ได้แก่

(1) สภากายภาพบำบัด

(2) สภาการพยาบาล

(3) สัตวแพทยสภา

(4) ทันตแพทยสภา

(5) สภาวิชาชีพบัญชี

(6) สภาเทคนิคการแพทย์

(7) สภาเภสัชกรรม

(8) แพทยสภา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

(9) สภาวิศวกร

(10) สภาสถาปนิก

(11) สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(12) สภาทนายความ

(13) คุรุสภา

(14) สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(15) สภาการสาธารณสุขชุมชน

2.2 สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพทั้ง 15 องค์กรวิชาชีพ จำนวน 146 แห่ง ได้แก่

(1) สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ จำนวน 17 แห่ง

(2) สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ จำนวน 62 แห่ง

(3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 67 แห่ง

2.3 ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเพื่อเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.4 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 30 คน เพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย ได้แก่ นายกและเลขาธิการสภากายภาพบำบัด นายกและเลขาธิการสภาการพยาบาล นายกและเลขาธิการสัตวแพทยสภา นายกและเลขาธิการทันตแพทยสภา นายกและเลขาธิการสภาวิชาชีพบัญชี นายกและเลขาธิการสภาเทคนิคการแพทย์ นายกและเลขาธิการสภาเภสัชกรรม นายกและเลขาธิการแพทยสภา นายกและเลขาธิการสภาวิศวกร นายกและเลขาธิการสภาสถาปนิก นายกและเลขาธิการสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นายกและเลขาธิการสภาทนายความ ประธานกรรมการและเลขาธิการคุรุสภา นายกและเลขาธิการสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และนายกและเลขาธิการสภาการสาธารณสุขชุมชน

2. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพทั้ง 15 องค์กรวิชาชีพ จำนวน 146 คน เพื่อเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ ได้แก่

(1) สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ จำนวน 17 แห่ง

(2) สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ จำนวน 62 แห่ง

(3) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 67 แห่ง

3. ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน เพื่อเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย ได้แก่

(1) นายกสภากายภาพบำบัด

(2) นายกสภาการพยาบาล

(3) นายกสัตวแพทยสภา

(4) นายกทันตแพทยสภา

(5) นายกสภาวิชาชีพบัญชี

(6) นายกสภาเทคนิคการแพทย์

(7) นายกสภาเภสัชกรรม

(8) นายกแพทยสภา

(9) นายกสภาวิศวกร

(10) นายกสภาสถาปนิก

(11) นายกสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(12) นายกสภาทนายความ

(13) ประธานกรรมการคุรุสภา

(14) นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

(15) นายกสภาการสาธารณสุขชุมชน

4. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน เพื่อเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย โดยใช้หลักเกณฑ์การเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย ได้แก่

(1) คณบดีคณะกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยมหิดล

(2) คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(3) คณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(4) คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(5) คณบดีคณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

(6) คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(7) คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(8) คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

(9) คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(10) คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

(11) คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(12) คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

(13) คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

(14) คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

(15) คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

5. ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ด้วยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มี 4 แบบ ประกอบด้วย

1. แบบวิเคราะห์สาระ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

2. แบบสอบถาม ได้แก่

2.1 แบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

2.2 แบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

3. แบบสัมภาษณ์ ได้แก่

3.1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

3.2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

4. แบบตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบวิเคราะห์สาระเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

นำแบบวิเคราะห์สาระที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของการใช้ภาษา เพื่อให้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. แบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

2.1 ทำการทบทวนวรรณกรรมและนำมาสร้างแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมตรวจสอบแก้ไขในขั้นต้น เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำเสนอผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจแบบสอบถามและวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.92

3. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของการใช้ภาษา เพื่อให้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. แบบตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

การตรวจสอบคุณภาพของแบบตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความครอบคลุมของข้อมูล และนำไปพิจารณาแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เอกสารเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย โดยการสืบค้นเอกสารจากแหล่งต่างๆ ได้แก่

1.1 หนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

1.2 เอกสารทางกฎหมายจากกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

1.3 เอกสารในรูปอิเลคทรอนิกส์จากอินเทอร์เน็ต

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย โดยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อทำหนังสือถึงผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นจึงส่งแบบสอบถามถึงผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา เพื่อรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย โดยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือถึงผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ ติดต่อประสานงาน ขอนัดวัน เวลา สถานที่ ในการสัมภาษณ์ พร้อมส่งประเด็นการสัมภาษณ์ล่วงหน้า โดยเดินทางไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบวิเคราะห์สาระ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. แบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย แบ่งเป็น 9 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านการวิจัย ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านบริการวิชาการ ด้านคณาจารย์ ด้านนิสิต/นักศึกษา ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านอื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานสำหรับแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert Scale โดยมีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึง	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	0.00-1.49	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

3. แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4. แบบตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยไปใช้ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน

ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย จำแนกขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังนี้

(1) เอกสารทางวิชาการ ได้แก่ หนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

(2) เอกสารทางกฎหมาย ได้แก่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

(3) เอกสารในรูปแบบอิเลคทรอนิกส์จากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต

2. สร้างแบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

3. นำแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยไปใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 30 คน และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 146 คน

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานสำหรับแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert Scale

5. นำข้อมูลที่ได้ตามจากแบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยการหาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Need Index หรือ PNI)

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังนี้

(1) เอกสารทางวิชาการ ได้แก่ หนังสือ ตำรา วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และบทความทางวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพของประเทศไทยและต่างประเทศ

(2) เอกสารทางกฎหมาย ได้แก่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพของประเทศไทยและต่างประเทศ

(3) เอกสารในรูปแบบอิเลคทรอนิกส์ จากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต

2. สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

3. นำแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ไปใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน

4. วิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

5. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาระดับคณะที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ มาใช้วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยการทำ SWOT Analysis

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

1. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1-2 มาใช้จัดทำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบัน อุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

2. ทำการตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 14 คน (รายชื่อดังภาคผนวก)

3. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) แล้วนำเสนอยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่สมบูรณ์ต่อไป

ผู้วิจัยได้แสดงขั้นตอนการวิจัยไว้ดังแผนภาพต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

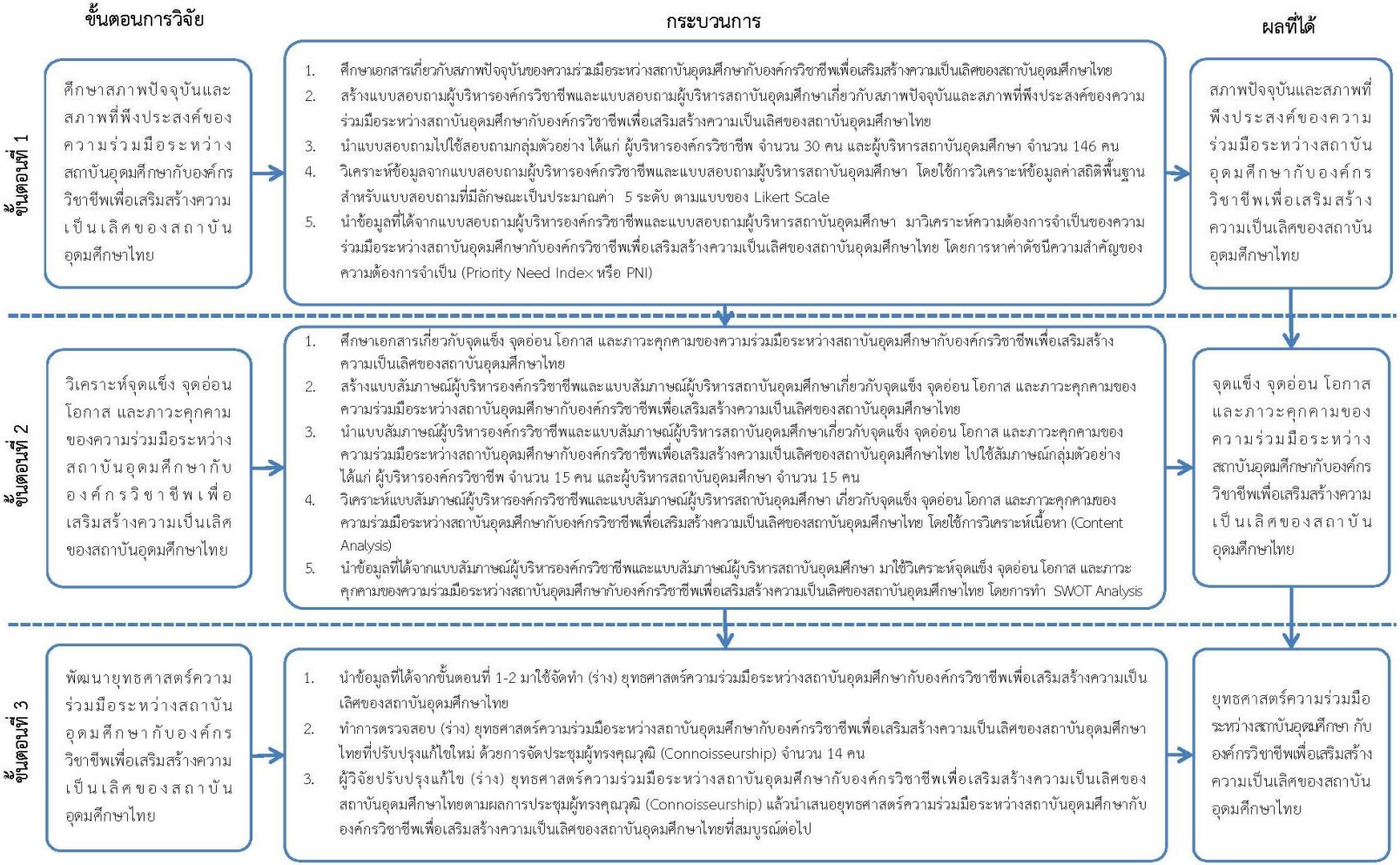

แผนภาพที่ 2 ขั้นตอนการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

2. วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

3. พัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผู้วิจัยได้แบ่งผลการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 4 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 5 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนา (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ด้วยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ส่วนที่ 3 การนำเสนอยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ฉบับสมบูรณ์

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ไทย

ในตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (รายชื่อดังภาคผนวก) พบว่า องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

(1) สภากายภาพบำบัด

ด้านการบริหาร คณะกรรมการสภากายภาพบำบัดมีองค์ประกอบจากคณบดีคณะกายภาพบำบัดซึ่งเลือกกันเอง จำนวน 5 คน ด้านการให้บริการทางวิชาการ พบว่า มีการประชาสัมพันธ์

ถึงกิจกรรมการบริการทางวิชาการร่วมกันทางเว็ปไซต์ของสภากายภาพบำบัด และมีการจัดพิมพ์วารสารของสภากายภาพบำบัดเป็นประจำและส่งให้กับ 16 สถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตกายภาพบำบัด มีการจัดประชุมทางวิชาการร่วมกันระหว่างสภากายภาพบำบัดกับคณะกายภาพบำบัดของสถาบันอุดมศึกษา และด้านอื่นๆ พบว่า มีความร่วมมือในด้านการประกาศประชาสัมพันธ์รับสมัครงานในตำแหน่งนักกายภาพบำบัดผ่านทางเว็ปไซต์ของสภากายภาพบำบัดร่วมกัน คณะกายภาพบำบัดของสถาบันอุดมศึกษามีการรวมตัวกันเป็นสภาการศึกษากายภาพบำบัดแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นหน่วยงานที่ประสานงานระหว่าง คณะกายภาพบำบัดด้วยกันเอง สภากายภาพบำบัด และหน่วยงานอื่นๆ

(2) สภาการพยาบาล

ด้านการบริหาร สภาการพยาบาล มีคณะกรรมการสภาการพยาบาลเป็นองค์กรผู้บริหารสูงสุดมีองค์ประกอบจากผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 4 คน ซึ่งแม้ว่าจะไม่ได้กำหนดให้เป็นผู้แทนจากคณะพยาบาลศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา แต่ในทางปฏิบัติสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะส่งผู้แทนจากผู้ที่เป็นคณาจารย์จากคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้แทน ด้านการวิจัย สภาการพยาบาลมีการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยให้กับนิสิตนักศึกษาพยาบาลระดับบัณฑิตศึกษาสาขาการพยาบาล โดยมีเงื่อนไขเพียงว่าต้องเป็นสมาชิกของสภาการพยาบาลด้วย มีการให้ทุนอุดหนุนการเสนอผลงานวิจัย ณ ต่างประเทศให้แก่สมาชิกสภาการพยาบาล มีวารสารสภาการพยาบาลเป็นแหล่งเผยแพร่หรือเสนอผลการวิจัยให้กับสมาชิกที่เป็นพยาบาลซึ่งรวมถึงคณาจารย์ในคณะพยาบาลศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาด้วย ด้านการพัฒนาคณาจารย์ สภาการพยาบาลมีการยกย่องให้เกียรติหรือแสดงความยินดีให้กับคณาจารย์พยาบาลที่ประสบความสำเร็จซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกของสภาการพยาบาลด้วย และด้านอื่นๆ สถาบันอุดมศึกษาหรือคณะพยาบาลศาสตร์จะมีการรวมตัวกันเป็นตัวแทนหรือเป็นหน่วยงานที่จะประสานความร่วมมือกันเรียกว่า “ที่ประชุมคณะพยาบาลศาสตร์แห่งประเทศไทย”

(3) สัตวแพทยสภา

ด้านการบริหาร คณะกรรมการสัตวแพทยสภามีองค์ประกอบที่ประกอบไปด้วยคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ทุกแห่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง คณะกรรมการสัตวแพทยสภา มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงคณะอนุกรรมการมาตรฐานวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่ทำหน้าที่ในการรับรองหลักสูตรและสถาบันผลิตสัตวแพทย์ ซึ่งอนุกรรมการมาตรฐานวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะได้รับการแต่งตั้งจากอาจารย์สัตวแพทย์จากคณะสัตวแพทยศาสตร์ต่างๆ คณะกรรมการสัตวแพทยสภามีนโยบายที่จะให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนโดยเฉพาะจากสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตสัตวแพทย์ ด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ สัตวแพทยสภามีวารสารชื่อว่า “สารสัตวแพทยสภา” มีการเปิดโอกาสให้สมาชิกซึ่งรวมถึงสมาชิกที่เป็นคณาจารย์ส่งบทความลงตีพิมพ์ในสารสัตวแพทยสภา ด้านการเรียนการสอน สัตวแพทยสภาและคณะสัตวแพทยศาสตร์

ต่างๆ มีความร่วมมือด้านการวัดและประเมินผลบัณฑิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต เพื่อให้ได้มาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศโดยการจัดสอบประเมินนิสิตนักศึกษาสัตวแพทย์ตามเกณฑ์ของสัตวแพทยสภา ด้านการพัฒนาคณาจารย์ สัตวแพทยสภาได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญคณาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์เข้ามาร่วมเพื่อเป็นการพัฒนาข้อสอบของสัตวแพทยสภา ในขณะเดียวกันก็เป็นการพัฒนาคณาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ ในการออกข้อสอบ ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา พบว่ามีความร่วมมือกันในการเพิ่มขีดความสามารถนิสิตนักศึกษาสัตวแพทย์ โดยความพยายามจัดให้มีการสอบประเมินนิสิตนักศึกษาสัตวแพทย์ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ด้านการให้บริการทางวิชาการ สัตวแพทยสภามีความร่วมมือกับคณะสัตวแพทย์ต่างๆ ในการจัดอบรมและประชุมเชิงปฏิบัติการ มีการจัดกิจกรรมบริการทางวิชาการซึ่งสัตวแพทยสภาได้เชิญคณาจารย์จากคณะสัตวแพทยศาสตร์ร่วมเป็นวิทยากรผู้บรรยาย สัตวแพทยสภามีการจัดประชุมสัตวแพทยสภาวิชาการประจำปีซึ่งจะเชิญคณาจารย์จากคณะสัตวแพทยศาสตร์เป็นวิทยากรและผู้ดำเนินรายการ ด้านอาคารสถานที่ มีความร่วมมือในการใช้สถานที่ของคณะสัตวแพทยศาสตร์ในการจัดสอบประเมินความรู้นิสิตนักศึกษาสัตวแพทย์ และมีความร่วมมือ ในการใช้สถานที่ในการจัดประชุมคณะกรรมการสัตวแพทยสภาสัญจรในคณะสัตวแพทยศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ และด้านอื่นๆ ในเรื่องของความร่วมมือของคณะสัตวแพทยศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษามีการรวมตัวกันเป็น “ภาคีคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย” ซึ่งจะมีการประสานงานความร่วมมือกับสัตวแพทยสภา

(4) ทันตแพทยสภา

ด้านการบริหาร คณะกรรมการทันตแพทยสภามีองค์ประกอบจากคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ทุกแห่ง คณะกรรมการทันตแพทยสภามีนโยบาย “วงวิชาชีพที่ไร้รอยต่อ” กล่าวคือ นโยบายความร่วมมือระหว่างคณะทันตแพทยศาสตร์ สโมสรนิสิตนักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ และทันตแพทยสภา ด้านหลักสูตร คณะกรรมการทันตแพทยสภาได้จัดตั้งศูนย์ประเมินและรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพทันตกรรม เรียกโดยย่อว่า “ศปท.” โดย ศปท. บริหารโดยคณะกรรมการบริหารมีองค์ประกอบที่เป็นคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ทุกคณะ ศปท. เป็นหน่วยงานในกำกับของคณะกรรมการทันตแพทยสภาที่ทำหน้าที่แทนทันตแพทยสภาในด้านการรับรองหลักสูตรและการรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา และในการดำเนินงาน ศปท. จะมีการรับฟังความเห็นจากคณะทันตแพทยศาสตร์ทุกแห่ง ด้านการพัฒนาคณาจารย์ ทันตแพทยสภามีการจัดกิจกรรมที่เป็นการแสดงความยินดีหรือการยกย่องเชิดชูเกียรติให้กับคณาจารย์ ที่เป็นทันตแพทย์ที่ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา มีกิจกรรมให้โอวาทสำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาเป็นทันตแพทยศาสตรบัณฑิต มีพิธีการมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทันตกรรม โดยการดำเนินการร่วมกันระหว่างทันตแพทยสภากับคณะทันตแพทยศาสตร์ทุกคณะ มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาทันตแพทย์ร่วมกับทันตแพทยสภา ด้านการให้บริการทางวิชาการ ทันตแพทยสภามี

การจัดประชุมเสวนาทางวิชาการโดยได้เชิญอาจารย์จากคณะทันตแพทย์ร่วมเป็นวิทยากรอย่างสม่ำเสมอ ด้านอาคารสถานที่ มีการใช้สถานที่ของคณะทันตแพทย์ศาสตร์ต่างๆ ในการจัดกิจกรรมของทันตแพทยสภา และด้านอื่นๆ ทันตแพทยสภามีการสนับสนุนการรวมตัวของสโมสรนิสิตนักศึกษาทันตแพทย์ โดยมีการรวมตัวกัน 10 สถาบัน เรียกว่า “ม่วงสัมพันธ์”

(5) สภาวิชาชีพบัญชี

ด้านหลักสูตร พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งชื่อว่า “คณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี” ทำหน้าที่ในการสนับสนุนและร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต นอกจากนี้คณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี ได้มีการจัดส่งผู้แทนของคณะกรรมการฯ ให้กับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อร่วมเป็นคณะกรรมการในการพัฒนาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต ด้านการพัฒนาคณาจารย์ สภาวิชาชีพบัญชีโดยคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี ได้มีความพยายามที่จะสร้างกลไกและโอกาสให้คณาจารย์ทางด้านการบัญชีของสถาบันอุดมศึกษานำองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติจริง และนำประสบการณ์ไปพัฒนาแผนการสอน โดยการจัดให้มีการสัมมนาคณาจารย์ที่สอนวิชาบัญชีของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาและแลกเปลี่ยนความรู้ โดยเน้นความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติจริงเพื่อนำไปพัฒนาแผนการสอนและรูปแบบการสอนต่อไป ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา สภาวิชาชีพบัญชีได้จัดให้มีการแข่งขันตอบปัญหาทางบัญชีและเชิญชวนให้คณะบัญชี หรือคณะบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วม เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของนิสิตนักศึกษาทางด้านบัญชี คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีมีการแต่งตั้งคณะทำงานการจัดการแข่งขันตอบปัญหาทางบัญชีระดับประเทศเพื่อจัดกิจกรรมนี้ทุกปี และคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีมีการเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาได้นำนิสิตนักศึกษาเข้ามาศึกษาดูงานที่สภาวิชาชีพบัญชี ด้านการให้บริการทางวิชาการ สภาวิชาชีพบัญชีและสถาบันอุดมศึกษาได้จัดให้มีการสัมมนาทางวิชาการร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยจัดอบรมสัมมนาของสภาวิชาชีพบัญชีด้วย

(6) สภาเทคนิคการแพทย์

ด้านการบริหาร คณะกรรมการสภาเทคนิคการแพทย์มีองค์ประกอบจากคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์หรือคณะที่ผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์ซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นเลือกกันเองจำนวน 5 คน ในการประชุมคณะกรรมการสภาเทคนิคการแพทย์จะเชิญคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์หรือคณะที่ผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์ซึ่งเรียกชื่ออย่างอื่นเข้าร่วมประชุมเรื่อยมาตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2555 ด้านการพัฒนาคณาจารย์ พบว่า สภาเทคนิคการแพทย์มีการประกาศยกย่องหรือแสดงความยินดีแก่คณาจารย์เทคนิคการแพทย์จากคณะเทคนิคการแพทย์ซึ่งเป็นสมาชิกของสภาเทคนิคการแพทย์ที่ประสบความสำเร็จ ด้านการให้บริการทางวิชาการ พบว่า มีการจัดกิจกรรมบริการทาง

วิชาการร่วมกับคณะเทคนิคการแพทย์ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ด้านอาคารสถานที่ พบว่า มีความร่วมมือในกรณีสภาเทคนิคการแพทย์ใช้สถานที่ของคณะเทคนิคการแพทย์ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นที่จัดสอบในการประเมินความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ และด้านอื่นๆ สถาบันผลิตนักเทคนิคการแพทย์มีการรวมกลุ่มกัน โดยใช้ชื่อว่า “สภาคณบดีสถาบันผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์แห่งประเทศไทย” การประชุมของสภาเทคนิคการแพทย์มีการเชิญคณบดีรวมถึงสภาคณบดีเข้าร่วมประชุมด้วย มีความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางวิชาการผ่านทางเว็ปไซต์ของสภาเทคนิคการแพทย์ และมีการร่วมมือในการประชาสัมพันธ์การรับสมัครงานในตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์ร่วมกันในทางเว็ปไซต์ของสภาเทคนิคการแพทย์

(7) สภาเภสัชกรรม

ด้านการบริหาร คณะกรรมการสภาเภสัชกรรมมีองค์ประกอบจากคณบดีคณะเภสัชกรรมที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอชื่อจำนวน 5 คน การดำเนินงานของคณะกรรมการสภาเภสัชกรรมจะแต่งตั้งคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการต่างๆ ขึ้น โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษาเภสัชศาสตร์ซึ่งมีผู้แทนคณบดีคณะเภสัชศาสตร์เป็นกรรมการ ด้านหลักสูตร คณะกรรมการการศึกษาเภสัชศาสตร์ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการประเมินสถาบันและหลักสูตรเภสัชศาสตร์ซึ่งองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการได้มาจากคณาจารย์จากคณะเภสัชศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา

(8) แพทยสภา

ด้านการบริหาร คณะกรรมการของแพทยสภามีองค์ประกอบจากคณบดีคณะแพทยศาสตร์หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์ของทุกสถาบันเป็นกรรมการแพทยสภา ส่วนในด้านการดำเนินงานนั้นแพทยสภามีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ซึ่งคณะอนุกรรมการด้านต่างๆ มีองค์ประกอบจากคณบดีคณะแพทยศาสตร์หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์เข้าร่วมเป็นอนุกรรรมการรวมอยู่ด้วย ด้านหลักสูตร คณะกรรมการแพทยสภาซึ่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2511 กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อที่จะรับสมัครเป็นสามัญสมาชิกและมีสิทธิที่จะสอบรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองวิชาการเพื่อพิจารณาว่าหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตแพทย์เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพที่แพทยสภาจะให้การรับรองปริญญาหรือไม่ ซึ่งคณะอนุกรรมการกลั่นกรองวิชาการนั้นได้มอบหมายให้ “กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย” เป็นผู้พิจารณา โดยกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเกิดขึ้นจากการรวมตัวของคณะแพทยศาสตร์ในประเทศไทยทั้งหมด เริ่มแรกมีวัตถุประสงค์ในการรวมตัวเพื่อดำเนินการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ร่วมกัน ซึ่งแยกจากการเอ็นทรานซ์ แยกจากการแอดมิดชั่นของทบวงมหาวิทยาลัย หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปัจจุบันไปดำเนินการเอง เพื่อให้ได้

นักศึกษาแพทย์ที่เป็นไปตามความประสงค์ของคณะแพทยศาสตร์ ในการนี้คณะกรรมการแพทยสภาได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการกลั่นกรองวิชาการไปพิจารณาหลักสูตร การรับรองปริญญา และคณะอนุกรรมการกลั่นกรองวิชาการได้มอบหมายให้กลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทยเป็นผู้ดูแลเรื่องการรับรองหลักสูตรและการรับรองปริญญาจากคณะแพทยศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าในด้านหลักสูตรและการรับรองปริญญานั้น แพทยสภาหรือกรรมการแพทยสภาได้ให้คณะแพทยศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษากำกับดูแลกันเองนั่นเอง ด้านการพัฒนานักวิจัยหรือบุคลากรอื่น พบว่า มีการประชาสัมพันธ์การรับสมัครบุคลากรร่วมกัน มีศูนย์การศึกษาต่อเนื่องซึ่งคณะกรรมการบริหารมีผู้แทนจากคณะแพทยศาสตร์เป็นกรรมการ มีคณะกรรมการส่งเสริมจริยธรรมวิชาชีพเวชกรรมซึ่งมีผู้แทนจากคณะแพทยศาสตร์เป็นกรรมการ และมีคณะอนุกรรมการส่งเสริมจริยธรรมนิสิตนักศึกษาแพทย์ซึ่งมีผู้แทนจากคณะแพทยศาสตร์เป็นอนุกรรมการ ด้านการพัฒนานิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษากับแพทยสภามีกิจกรรมต้อนรับหมอใหม่ที่ดำเนินการร่วมกัน มีโครงการเสริมสร้างจริยธรรมนิสิตนักศึกษาแพทย์ มีการจัดทำจรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาแพทย์ไทยร่วมกัน มีการเชิญคณบดีคณะแพทยศาสตร์ทั้ง 19 แห่ง มาลงนามให้สัตยาบันจรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาแพทย์ไทยร่วมกัน แพทยสภามีการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของนิสิตนักศึกษาแพทย์ โดยนิสิตนักศึกษาแพทย์ ได้รวมกลุ่มกันในนาม “สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแพทย์แห่งประเทศไทย” หรือเรียกชื่อย่อว่า “สพท.” ด้านการให้บริการทางวิชาการ สถาบันอุดมศึกษากับแพทยสภามีกิจกรรมวิชาการร่วมกันหลายกิจกรรม เช่น การออกหน่วยแพทย์อาสา การจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ การจัดนิทรรศการในการสัมมนาทางวิชาการร่วมกัน การจัดกิจกรรมงานใหญ่ประจำปีของแพทยสภาที่ใช้ชื่อว่า “รวมพลคนรักสุขภาพ” เป็นการจัดร่วมกันระหว่างแพทยสภาและคณะแพทย์ทั้ง 19 แห่ง ซึ่งดำเนินการร่วมกันเป็นประจำทุกปี ด้านอื่นๆ แพทยสภามีนโยบายที่จะควบคุมการผลิตแพทย์ โดยมีนโยบายที่จะปรับปรุงมาตรฐานการผลิตแพทย์ หมายถึง มีนโยบายที่จะเข้าไปช่วยยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาแพทย์ ส่วนความร่วมมือกันของสถาบันอุดมศึกษาหรือคณะแพทยศาสตร์ทั้ง 19 แห่ง มีการรวมตัวกันในรูปของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย การรวมกันของสโมสรนิสิตนักศึกษาแพทย์เป็นสหพันธ์นิสิตนักศึกษาแพทย์แห่งประเทศไทย

(9) สภาวิศวกร

ด้านการบริหาร คณะกรรมการสภาวิศวกรมีองค์ประกอบจากผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากผู้ที่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 5 คน และคณะกรรมการสภาวิศวกรมีนโยบายชัดเจนที่จะเสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ด้านหลักสูตร พบว่า สภาวิศวกรมีการจัดสัมมนาร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการรับรองหลักสูตรและการรับรองปริญญา ด้านอาคารสถานที่ พบว่า สภาวิศวกรมีการจัดสัมมนาโดยได้ใช้สถานที่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา และด้านอื่น ๆ คณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา

ได้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อเป็นตัวแทนและประสานงานกัน โดยใช้ชื่อว่า “สภาคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย” มีความร่วมมือกับสภาวิศวกรในเรื่องเกี่ยวกับแนวทางการรับรองปริญญาของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์

(10) สภาสถาปนิก

ด้านการบริหาร คณะกรรมการสภาสถาปนิกมีองค์ประกอบจากกรรมการที่เลือกจากผู้ที่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 5 คน ด้านหลักสูตร สภาสถาปนิกมีการจัดประชุมร่วมกับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการรับรองปริญญา และการรับรองหลักสูตร และด้านอื่นๆ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ได้รวมตัวกันใช้ชื่อว่า “สภาคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย” เป็นหน่วยงานในการประสานความร่วมมือระหว่างคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์กับสภาสถาปนิก และสถาบันต่างๆ

(11) สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คณะวิทยาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาได้รวมกลุ่มกันเองโดยใช้ชื่อว่า “ที่ประชุมคณบดีวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย” ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะวิทยาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งร่วมกัน และสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(12) คุรุสภา

ด้านการบริหาร คณะกรรมการคุรุสภามีผู้แทนจากคณบดีคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ซึ่งเลือกกันเอง จำนวน 4 คน มีนโยบายชัดเจนที่จะกำหนดให้คุรุสภาร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครู ในการพัฒนาวิชาชีพครู รวมถึงให้คุรุสภามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูให้มีความเป็นเลิศ ด้านการวิจัย คุรุสภามีการจัดประชุมวิชาการเป็นประจำทุกปี โดยให้เวทีประชุมแห่งนี้เป็นเวทีแห่งการเผยแพร่งานวิจัยให้กับคณาจารย์คณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์มีการดำเนินการวิจัยร่วมกันกับสถาบันอุดมศึกษาในลักษณะของการวิจัยร่วมกัน การจ้างวิจัยหรืออุดหนุนการวิจัย และด้านอื่น ๆ มีความร่วมมือกันระหว่างคุรุสภากับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตครูให้มีการบันทึกจำนวนผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ การบันทึกข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาในฐานข้อมูลของคุรุสภาเพื่อประโยชน์ในการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และในส่วนของสถาบันอุดมศึกษามีการรวมตัวกันของคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ใช้ชื่อว่า “สภาคณบดีครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์” ซึ่งเป็นหน่วยประสานงานระหว่างคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ด้วยกันเองและเป็นตัวแทนในการประสานงานกับคุรุสภาและหน่วยงานอื่นๆ

จากการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย สรุปได้ดังนี้

1. ผู้วิจัยแบ่งองค์กรวิชาชีพตามลักษณะของวิชาชีพได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพ กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่ม

องค์กรวิชาชีพทางด้านสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่า องค์กรวิชาชีพในแต่ละกลุ่มนั้นมีความเข้มแข็ง มีวัฒนธรรมการทำงานที่แตกต่างกัน โดยความเข้มแข็ง และวัฒนธรรมการทำงานจะมีผลต่อความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1.1 กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพ อันได้แก่ แพทยสภา ทันตแพทยสภา สัตวแพทยสภา สภาเภสัชกรรม สภากายภาพบำบัด สภาเทคนิคการแพทย์ และสภาการพยาบาล จะมีความเข้มงวดในการกำกับดูแลมาตรฐานวิชาชีพมาก และมีแนวทางการพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ในลักษณะที่เป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมหรือเข้าไปร่วมมือตั้งแต่การเริ่มคัดเลือก ผู้ที่จะเข้ามาเป็นนิสิตนักศึกษา เข้าไปดูแลในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คุณสมบัติของคณาจารย์ จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาเข้าสู่การประกอบวิชาชีพ กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพ (ยกเว้น สภาการสาธารณสุขชุมชน ซึ่งจัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2556) จึงมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสังคม

1.2 กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันได้แก่ สภาวิศวกร สภาสถาปนิก และสภาวิทยาศาสาตร์และเทคโนโลยี จะเป็นองค์กรวิชาชีพที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้กับผู้ประกอบวิชาชีพภายหลังจากที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพแล้ว ไม่ค่อยเข้าไปควบคุมผู้ที่จะเข้าสู่วิชาชีพตั้งแต่ก่อนที่จะเข้าสู่วิชาชีพ

1.3 กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสังคม อันได้แก่ สภาทนายความ คุรุสภา สภาวิชาชีพบัญชี และสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ องค์กรวิชาชีพเหล่านี้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้ที่ประกอบวิชาชีพ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้กับผู้ที่ประกอบวิชาชีพภายหลังจากที่ประกอบวิชาชีพแล้ว โดยไม่เข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิตวิชาชีพดังเช่นกรณีของกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพมากนัก แต่จะเน้นการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพเป็นหลัก

2. ผู้วิจัยแบ่งองค์กรวิชาชีพตามระยะเวลาในการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพ ได้เป็น 3 ระยะ คือ จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานาน (ไม่น้อยกว่า 30 ปี) จัดตั้งมาเป็นระยะเวลาปานกลาง (ไม่น้อยกว่า 20 ปีแต่ไม่ถึง 30 ปี) และจัดตั้งใหม่ (น้อยกว่า 20 ปีลงมา)

2.1 องค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานาน ได้แก่ แพทยสภา (ก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2511) สภาการพยาบาล และสภาทนายความ (ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2528) จะเห็นได้ว่าองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานานมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานค่อนข้างมาก กรณีแพทยสภา และสภาการพยาบาล จะเข้าไปควบคุมขั้นตอนในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพแพทย์และวิชาชีพพยาบาลอย่างเข้มงวด ทำให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนของสภาทนายความ เนื่องจากเป็นองค์กรวิชาชีพที่เกิดขึ้นมาโดยมุ่งเน้นที่จะช่วยเหลือหรือให้เกิดความสามัคคีกันระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพทนายความเป็นหลัก การดำเนินงานจึงไม่ได้มุ่งเน้นในเรื่องของการเข้าไป

ควบคุมการผลิตบัณฑิตที่จะไปเป็นทนายความดังเช่นกรณีของแพทยสภาและสภาการพยาบาล อย่างไรก็ตามทั้ง 3 องค์กรวิชาชีพนี้มีการดำเนินงานที่ค่อนข้างเข้มแข็ง มีประสบการณ์ในการดำเนินงานยาวนาน และมีความรู้ที่จะสามารถช่วยเหลือหรือให้ความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้เกิดความเป็นเลิศได้

2.2 องค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาในระยะปานกลาง ได้แก่ ทันตแพทยสภา และสภาเภสัชกรรม (ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2537) ทันตแพทยสภา และสภาเภสัชกรรม แม้จะมีการดำเนินงานที่ไม่เข้มแข็งเท่ากับแพทยสภา สภาการพยาบาล หรือสภาทนายความ แต่ก็มีความพยายามที่จะดำเนินงานให้มีความเข้มแข็งในการควบคุมการผลิตบัณฑิต และพัฒนามาตรฐานวิชาชีพทำนองเดียวกับแพทยสภาและสภาการพยาบาล โดยทันตแพทยสภา และสภาเภสัชกรรม ได้ดำเนินการในลักษณะหรือทำนองเดียวกับ หรือคล้ายกับการดำเนินงานของแพทยสภาและสภาการพยาบาล คือ มีความเข้มงวดในการเข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิต หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคณาจารย์ แม้ปัจจุบันจะยังไม่ค่อยมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษามากนัก แต่ลักษณะการดำเนินงานในทำนองเดียวกันนี้ก็จะสามารถพัฒนาให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพได้ในอนาคตต่อไป

2.3 องค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งมีระยะเวลาการดำเนินงานที่ไม่มาก และอาจจะยังมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานไม่เท่ากับองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานานและจัดตั้งมาเป็นระยะเวลาปานกลาง อันได้แก่ สภาวิศวกร (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2542) สภาสถาปนิก (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2543) สัตวแพทยสภา (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2545) คุรุสภา (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2546) สภาเทคนิคการแพทย์ สภากายภาพบำบัด และสภาวิชาชีพบัญชี (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2547) สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2551) สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์และสภาการสาธารณสุขชุมชน (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2556) ลักษณะการดำเนินงานในกลุ่มองค์กรวิชาชีพเหล่านี้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพภายหลังจากที่ประกอบวิชาชีพแล้ว ยังไม่มุ่งเน้นที่จะเข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิตเท่าใดนัก อย่างไรก็ตาม องค์กรวิชาชีพเหล่านี้ก็มีความพยายามที่จะเข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิตเช่นเดียวกับองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานานแล้ว นอกจากนี้ยังมีความพยายาม และ มีนโยบายที่จะแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น ซึ่งมีโอกาสที่จะพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดมีมากขึ้นได้ เนื่องจากองค์กรวิชาชีพเหล่านี้มุ่งเน้นที่จะทำภารกิจของตนเองให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และภารกิจขององค์กรวิชาชีพก็มีความสอดคล้องกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาเกิดความเป็นเลิศได้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจาก**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม **กลุ่มผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**

สถานภาพ		**ความถี่ (N = 30)**	**ร้อยละ (100)**
เพศ	ชาย	22	73.33
	หญิง	8	26.67
อายุ	ไม่เกิน 50 ปี	-	-
	51 - 60	9	30.00
	61 – 70	20	66.67
	71 ปีขึ้นไป	1	3.33
ระดับการศึกษาสูงสุด	ปริญญาตรี	5	16.67
	ปริญญาโท	4	13.33
	ปริญญาเอก	21	70.00
ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน	ไม่เกิน 4 ปี	9	30.00
	5 – 8 ปี	12	40.00
	9 - 12 ปี	6	20.00
	13 ปีขึ้นไป	3	10.00

จากตาราง สามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่ม**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** จำนวน 30 คน ได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารองค์กรวิชาชีพจำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ มีอายุตั้งแต่ 51 – 71 ปีขึ้นไป โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 61 – 70 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมามีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ มีระดับการศึกษาปริญญาเอก 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ระดับปริญญาโท 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และระดับปริญญาตรี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งถึงปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารองค์กรวิชาชีพดำรงตำแหน่ง 5 – 8 ปี จำนวน 12 คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาดำรงตำแหน่งไม่เกิน 4 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ดำรงตำแหน่ง 9-12 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และดำรงตำแหน่ง 12 ปีขึ้นไป 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ ประกอบด้วย นายกสภาขององค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน และเลขาธิการขององค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 30)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ภาพรวมทุกด้าน	**2.58**	**1.11**	**ปานกลาง**	**3.74**	**1.08**	**มาก**
1. ด้านบริหาร	**1.80**	**0.99**	**น้อย**	**3.08**	**0.88**	**ปานกลาง**
1.1 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา	1.69	1.30	น้อย	3.33	0.45	ปานกลาง
1.2 คณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่าน มีองค์ประกอบของอนุกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา	1.58	0.72	น้อย	2.80	0.47	ปานกลาง
1.3 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา	1.60	1.06	น้อย	3.07	1.44	ปานกลาง
1.4 คณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา	1.80	1.08	น้อย	3.33	1.40	ปานกลาง
1.5 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมการประชุมด้วยทุกครั้ง	2.47	0.74	น้อย	3.00	0.25	ปานกลาง
1.6 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการประชุมร่วมกับคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	1.67	1.05	น้อย	2.93	1.28	ปานกลาง
2. ด้านการวิจัย	**3.51**	**0.46**	**มาก**	**4.56**	**0.70**	**มากที่สุด**
2.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี	4.00	0.12	มาก	4.69	0.67	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 30) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
2.2 องค์กรวิชาชีพของท่านได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี	3.81	0.34	มาก	4.54	0.99	มากที่สุด
2.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี	3.44	0.56	ปานกลาง	4.78	0.45	มากที่สุด
2.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา	2.75	0.43	ปานกลาง	3.98	0.51	มาก
2.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	3.44	0.87	ปานกลาง	4.78	0.79	มากที่สุด
2.6 สถาบันอุดมศึกษามีการนำผลการวิจัยขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์	3.50	0.46	มาก	4.56	0.80	มากที่สุด
3. ด้านหลักสูตร	**2.59**	**1.28**	**ปานกลาง**	**4.24**	**0.87**	**มาก**
3.1 คณะกรรมการที่มีหน้าที่รับรองหลักสูตรหรือรับรองปริญญาขององค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา	2.45	1.30	น้อย	4.52	0.45	มากที่สุด
3.2 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพหรือผู้แทนองค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา	2.27	1.22	น้อย	3.79	1.12	มาก
3.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการวิพากษ์หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา	2.75	1.34	ปานกลาง	4.21	0.97	มาก
3.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นๆ เอง	2.88	1.26	ปานกลาง	4.43	0.94	มาก

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 30) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
4. ด้านการเรียนการสอน	**3.13**	**1.58**	**ปานกลาง**	**4.01**	**0.90**	**มาก**
4.1 กรรมการองค์กรวิชาชีพหรืออนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งโดยชื่อให้เป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันอุดมศึกษา	3.00	1.77	ปานกลาง	4.40	1.40	มาก
4.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	3.63	1.67	มาก	4.50	0.22	มากที่สุด
4.3 สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณหรือความประพฤติขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน	3.47	1.55	ปานกลาง	4.27	1.10	มาก
4.4 สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน	2.73	1.62	ปานกลาง	3.60	0.68	มาก
4.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ เอง	1.87	1.30	น้อย	3.50	1.09	มาก
5. ด้านบริการวิชาการ	**2.44**	**1.51**	**น้อย**	**3.84**	**1.13**	**มาก**
5.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหญ่ประจำปี)	2.06	1.34	น้อย	3.86	1.23	มาก
5.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	2.06	1.44	น้อย	3.71	1.20	มาก

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 30) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
5.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามาเป็นวิทยากรหรือผู้บรรยายในการบริการวิชาการ	2.75	1.48	ปานกลาง	4.14	0.86	มาก
5.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ	2.44	1.50	น้อย	3.64	1.08	มาก
5.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดตั้งหรือมอบหมายให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยบริการวิชาการหรือจัดอบรมหรือสัมมนา	2.87	1.81	ปานกลาง	3.86	1.29	มาก
6. ด้านคณาจารย์	**2.15**	**1.08**	**น้อย**	**3.34**	**1.06**	**ปานกลาง**
6.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแต่งตั้งคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ	3.50	1.55	มาก	4.50	1.21	มากที่สุด
6.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอทุกปี	1.80	1.15	น้อย	3.57	1.09	มาก
6.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการประกาศเกียรติคุณหรือยกย่องหรือเชิดชูเกียรติคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ	2.73	1.03	ปานกลาง	3.57	1.02	มาก
6.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการให้ทุนศึกษาต่อกับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา	1.27	0.59	น้อยที่สุด	3.00	0.93	ปานกลาง
6.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการให้ทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนากับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา	1.47	1.06	น้อยที่สุด	2.07	1.07	น้อย

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 30) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
7. ด้านนิสิต/นักศึกษา	**1.99**	**1.42**	**น้อย**	**3.01**	**1.32**	**ปานกลาง**
7.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	1.73	1.39	น้อย	2.90	1.45	ปานกลาง
7.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.40	1.50	น้อย	3.57	1.40	มาก
7.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา (เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา/การออกหน่วยเคลื่อนที่) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	1.47	1.13	น้อยที่สุด	2.36	1.08	น้อย
7.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการยกย่องเชิดชูประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลหรือได้ทำคุณงามความดี	2.00	1.56	น้อย	3.00	1.36	ปานกลาง
7.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพ	1.80	1.21	น้อย	3.07	1.21	ปานกลาง
7.6 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมการให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.53	1.77	ปานกลาง	3.64	1.45	มาก
8. ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก	**2.32**	**1.17**	**น้อย**	**3.37**	**1.38**	**ปานกลาง**
8.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.40	0.74	น้อย	3.50	1.35	มาก
8.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.53	0.92	ปานกลาง	3.29	1.38	ปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 30) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
8.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	1.80	1.21	น้อย	3.36	1.39	ปานกลาง
8.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	1.73	1.28	น้อย	3.21	1.53	ปานกลาง
8.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.00	1.31	น้อย	3.57	1.34	**มาก**
8.6 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้สถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน เช่น การจัดบริการวิชาการ การจัดสอบรับใบอนุญาต	3.44	1.55	ปานกลาง	3.93	1.27	มาก
9. ด้านอื่น ๆ (ระบุ)	**3.34**	**0.45**	**ปานกลาง**	**4.57**	**1.45**	**มากที่สุด**
9.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	3.34	0.45	ปานกลาง	4.57	1.45	มากที่สุด

จากความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 พบว่า **สภาพปัจจุบันในภาพรวม** อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$= 2.58, SD = 1.11) ส่วน**สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.74, SD = 1.08)

สภาพปัจจุบันรายด้าน พบว่า ไม่มีความร่วมมือด้านใดที่อยู่ในระดับมากที่สุดและน้อยที่สุด ความร่วมมือที่อยู่ในระดับมากมีเพียงด้านเดียว ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{X}$ = 3.51, SD = 0.46) ความร่วมมือที่อยู่ในระดับปานกลางมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 2.59, SD = 1.28) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 3.13, SD = 1.58) และด้านอื่นๆ ($\bar{X}$ = 3.34, SD = 0.45) นอกนั้นมีความร่วมมือในระดับน้อย ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{X}$ = 1.80, SD = 0.99) ด้านบริการวิชาการ ($\bar{X}$ = 2.44, SD = 1.51) ด้านคณาจารย์ ($\bar{X}$ = 2.15, SD = 1.08) ด้านนิสิต/นักศึกษา ($\bar{X}$ = 1.99, SD = 1.42) และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ = 2.32, SD = 1.17)

สภาพที่พึงประสงค์รายด้าน พบว่า มีความร่วมมือที่อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{x}$ = 4.56, SD = 0.70) และด้านอื่นๆ ($\bar{x}$ = 4.57, SD = 1.45) ความร่วมมือที่อยู่ในระดับมาก มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\bar{x}$ = 4.24, SD = 0.87) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.01, SD = 0.90) และด้านบริการวิชาการ ($\bar{x}$ = 3.84, SD = 1.13) และความร่วมมือที่อยู่ในระดับปานกลาง มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{x}$ = 3.08, SD = 0.88) ด้านคณาจารย์ ($\bar{x}$ = 2.99, SD = 1.06) ด้านนิสิต/นักศึกษา ($\bar{x}$ = 3.01, SD = 1.32) และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}$ = 3.37, SD = 1.38) ไม่มีความร่วมมือด้านใดที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดแต่อย่างใด

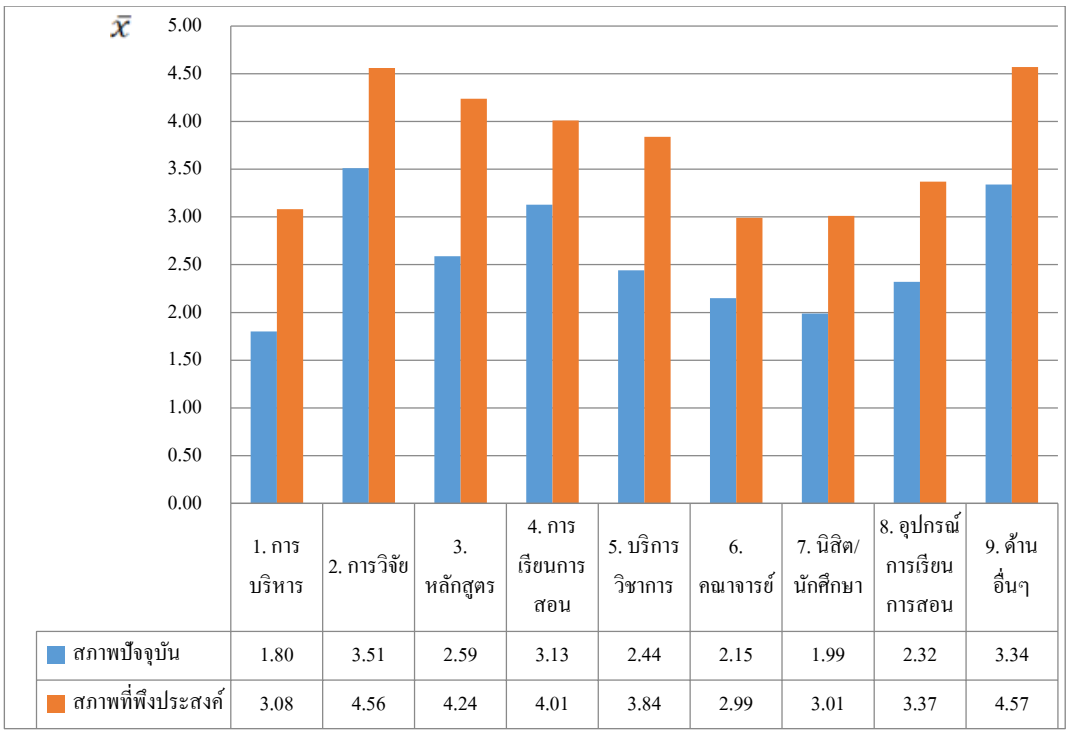

	1. การบริหาร	2. การวิจัย	3. หลักสูตร	4. การเรียนการสอน	5. บริการวิชาการ	6. คณาจารย์	7. นิสิต/นักศึกษา	8. อุปกรณ์การเรียนการสอน	9. ด้านอื่นๆ
สภาพปัจจุบัน	1.80	3.51	2.59	3.13	2.44	2.15	1.99	2.32	3.34
สภาพที่พึงประสงค์	3.08	4.56	4.24	4.01	3.84	2.99	3.01	3.37	4.57

แผนภาพที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจาก**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่ม**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**

สถานภาพ		**ความถี่ (N = 121)**	**ร้อยละ (100)**
เพศ	ชาย	98	80.99
	หญิง	23	19.01
อายุ	ไม่เกิน 50 ปี	-	0.00
	51 - 60	113	93.39
	61 - 70	8	6.61
	71 ปีขึ้นไป	-	0.00
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	-	0.00
สูงสุด	ปริญญาโท	15	12.40
	ปริญญาเอก	106	87.60
ระยะเวลาในการ	ไม่เกิน 4 ปี	116	95.87
ดำรงตำแหน่ง	5 – 8 ปี	5	4.13
จนถึงปัจจุบัน	9 - 12 ปี	-	0.00
	13 ปีขึ้นไป	-	0.00
ประเภท	สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ	9	7.44
สถาบันอุดมศึกษา	สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ	50	41.31
	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	62	51.23

จากตารางสามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่ม**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** ได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 121 คน เป็นเพศชาย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 80.99 และเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.01

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา มีอายุตั้งแต่ 51 – 70 ปี โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุ 51 – 60 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 93.39 และอายุ 61 – 70 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.61

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา มีระดับการศึกษาปริญญาเอกถึง 106 คน คิดเป็นร้อยละ 87.60 ระดับปริญญาโท 15 คน คิดเป็น

ร้อยละ 12.40 **ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งถึงปัจจุบัน** พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ดำรงตำแหน่งไม่เกิน 4 ปี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 95.87 ดำรงตำแหน่ง 5-8 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.13 ตามลำดับ

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 41.31 รองลงมาเป็นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 51.23 และเป็นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.44 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ภาพรวมทุกด้าน	**2.86**	**0.51**	**ปานกลาง**	**4.30**	**0.61**	มาก
1. ด้านการบริหาร	**2.61**	**0.71**	**ปานกลาง**	**4.62**	**0.73**	**มากที่สุด**
1.1 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการเป็นผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ	1.52	0.52	น้อย	4.90	0.70	มากที่สุด
1.2 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ	3.67	0.82	มาก	4.97	0.90	มากที่สุด
1.3 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	1.23	0.63	น้อยที่สุด	4.70	0.45	มากที่สุด
1.4 สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ	3.34	0.55	ปานกลาง	4.99	0.59	มากที่สุด
1.5 สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	1.58	0.55	น้อย	4.71	0.90	มากที่สุด
1.6 คณะผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของท่าน (อธิการบดี/รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี) อย่างน้อยหนึ่งคน ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ	2.12	0.82	น้อย	3.46	0.85	ปานกลาง
1.7 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	3.67	1.12	มาก	4.86	0.85	มากที่สุด

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
2. ด้านการวิจัย	**2.65**	**0.55**	**ปานกลาง**	**4.24**	**0.47**	**มาก**
2.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี	3.00	0.37	ปานกลาง	4.34	0.75	มาก
2.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี	2.00	0.77	น้อย	2.83	0.36	ปานกลาง
2.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการทำวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี	2.60	0.58	ปานกลาง	3.67	0.59	มาก
2.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับองค์กรวิชาชีพ	3.76	0.26	มาก	4.33	0.28	มาก
2.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	1.25	0.36	น้อยที่สุด	4.90	0.25	มากที่สุด
2.6 องค์กรวิชาชีพมีการนำผลการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาของท่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์	2.00	0.95	น้อย	4.95	0.28	มากที่สุด
3. ด้านหลักสูตร	**2.68**	**0.80**	**ปานกลาง**	**4.68**	**0.81**	**มากที่สุด**
3.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงจะต้องมีการกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ	1.00	1.76	น้อยที่สุด	4.41	1.41	มาก
3.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้มีองค์ประกอบจากองค์กรวิชาชีพ	2.50	0.28	ปานกลาง	4.67	0.22	มากที่สุด
3.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตรโดยจะต้องเป็นหลักสูตร ที่ได้ผ่านการวิพากษ์หลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพแล้ว	3.60	0.84	มาก	4.98	0.98	มากที่สุด

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
3.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประเมินหลักสูตรโดยจะต้องให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร	3.62	0.32	มาก	4.67	0.64	มากที่สุด
4. ด้านการเรียนการสอน	**3.14**	**0.27**	**ปานกลาง**	**4.44**	**0.50**	**มาก**
4.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแต่งตั้งกรรมการ/ผู้บริหารขององค์กรวิชาชีพให้เป็นอาจารย์พิเศษ	3.23	0.01	ปานกลาง	4.27	0.39	มาก
4.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.43	0.17	ปานกลาง	4.71	0.12	มากที่สุด
4.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณมาใช้ในการเรียนการสอน	3.29	0.26	ปานกลาง	4.23	0.97	มาก
4.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอน	2.43	0.62	น้อย	4.44	0.95	มาก
4.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนการสอน	3.33	0.28	ปานกลาง	4.53	0.09	มากที่สุด
5. ด้านบริการวิชาการ	**2.57**	**0.38**	**ปานกลาง**	**4.39**	**0.52**	**มาก**
5.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหญ่ประจำปี)	2.14	0.15	น้อย	3.57	0.23	มาก
5.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการนอกจากข้อ 5.1 ร่วมกับองค์กรวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอทุกปี	2.00	0.24	น้อย	4.43	0.20	มาก
5.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเชิญกรรมการ/ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพมาเป็นวิทยากร/ผู้บรรยายในกิจกรรมบริการวิชาการ	2.43	0.51	น้อย	4.71	0.82	มากที่สุด

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
5.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเชิญกรรมการ/ผู้บริองค์กรวิชาชีพมาเป็นวิทยากร/ผู้บรรยายในกิจกรรมบริการวิชาการ	2.43	0.51	น้อย	4.71	0.82	มากที่สุด
5.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเรียนเชิญหรือเปิดโอกาสให้กรรมการหรือผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ	3.71	0.62	มาก	4.86	0.82	มากที่สุด
6. ด้านคณาจารย์	**3.06**	**0.75**	**ปานกลาง**	**3.91**	**0.88**	**มาก**
6.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้คณาจารย์ไปเป็นกรรมการ/อนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ	3.14	1.67	ปานกลาง	4.86	0.21	มากที่สุด
6.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับองค์กรวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอทุกปี	3.29	0.41	ปานกลาง	3.71	1.09	มาก
6.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่องเชิดชูประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.57	0.63	มาก	4.29	1.02	มาก
7. ด้านนิสิต/นักศึกษา	**3.35**	**0.55**	**ปานกลาง**	**4.38**	**0.37**	**มาก**
7.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.47	0.46	ปานกลาง	4.43	0.25	มาก
7.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.14	0.64	ปานกลาง	4.16	0.86	มาก
7.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา (เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา/การออกหน่วย เคลื่อนที่) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	3.71	0.18	มาก	4.39	0.08	มาก

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
7.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่องเชิดชูประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลหรือได้ทำคุณงามความดีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.00	0.87	ปานกลาง	4.56	0.36	มากที่สุด
7.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.06	0.27	ปานกลาง	4.04	0.21	มาก
7.6 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.73	0.86	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด
8. ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก	**3.38**	**0.56**	**ปานกลาง**	**4.47**	**0.73**	**มาก**
8.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.60	0.62	มาก	4.86	0.35	มากที่สุด
8.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.71	0.27	มาก	4.14	0.38	มาก
8.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.56	0.26	มาก	4.57	1.27	มากที่สุด
8.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	2.43	1.12	น้อย	4.14	1.28	มาก
8.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.71	0.46	มาก	4.57	0.42	มากที่สุด
8.6 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้สถานที่ขององค์กรวิชาชีพเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ	3.29	0.65	ปานกลาง	4.53	0.69	มากที่สุด

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121) (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
9. ด้านอื่น ๆ (ระบุ)	**2.29**	**0.05**	**น้อย**	**3.55**	**0.45**	**มาก**
9.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	2.29	0.05	น้อย	3.55	0.45	มาก
9.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.73	0.86	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด

จากความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังแสดงไว้ในตารางที่ 5 พบว่า **สภาพปัจจุบันในภาพรวม** อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$= 2.61, SD = 0.71) ส่วน**สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม** อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30, SD = 0.61)

สภาพปัจจุบันรายด้าน พบว่า ไม่มีความร่วมมือด้านใดที่อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก มีความร่วมมือที่อยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{X}$ = 2.61, SD = 0.71) ด้านการวิจัย ($\bar{X}$ = 2.65, SD = 0.55) ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 2.68, SD = 0.80) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 3.14, SD = 0.27) ด้านบริการวิชาการ ($\bar{X}$ = 2.57, SD = 0.38) ด้านคณาจารย์ ($\bar{X}$ = 3.06, SD = 0.75) ด้านนิสิต/นักศึกษา ($\bar{X}$= 3.35, SD = 0.55) และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X}$ = 3.38, SD = 0.56) และความร่วมมือที่อยู่ในระดับน้อยมีเพียง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านอื่นๆ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($\bar{X}$ = 2.29, SD = 0.05) ไม่มีความร่วมมือในระดับน้อยที่สุดแต่อย่างใด

สภาพที่พึงประสงค์รายด้าน พบว่า มีความร่วมมือที่อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{X}$ = 4.62, SD = 0.73) และด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 4.68, SD = 0.81) ความร่วมมือที่อยู่ในระดับมาก มี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{X}$ = 4.24, SD = 0.47) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.44, SD = 0.50) ด้านบริการวิชาการ ($\bar{X}$ = 4.39, SD = 0.52) ด้านคณาจารย์ ($\bar{X}$ = 3.91, SD = 0.88) ด้านนิสิต/นักศึกษา ($\bar{X}$ = 4.38, SD = 0.37) ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความ

สะดวก ($\bar{x}$ = 4.47, SD = 0.73) และด้านอื่นๆ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($\bar{x}$ = 3.55, SD = 0.45) ไม่มีความร่วมมือที่อยู่ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

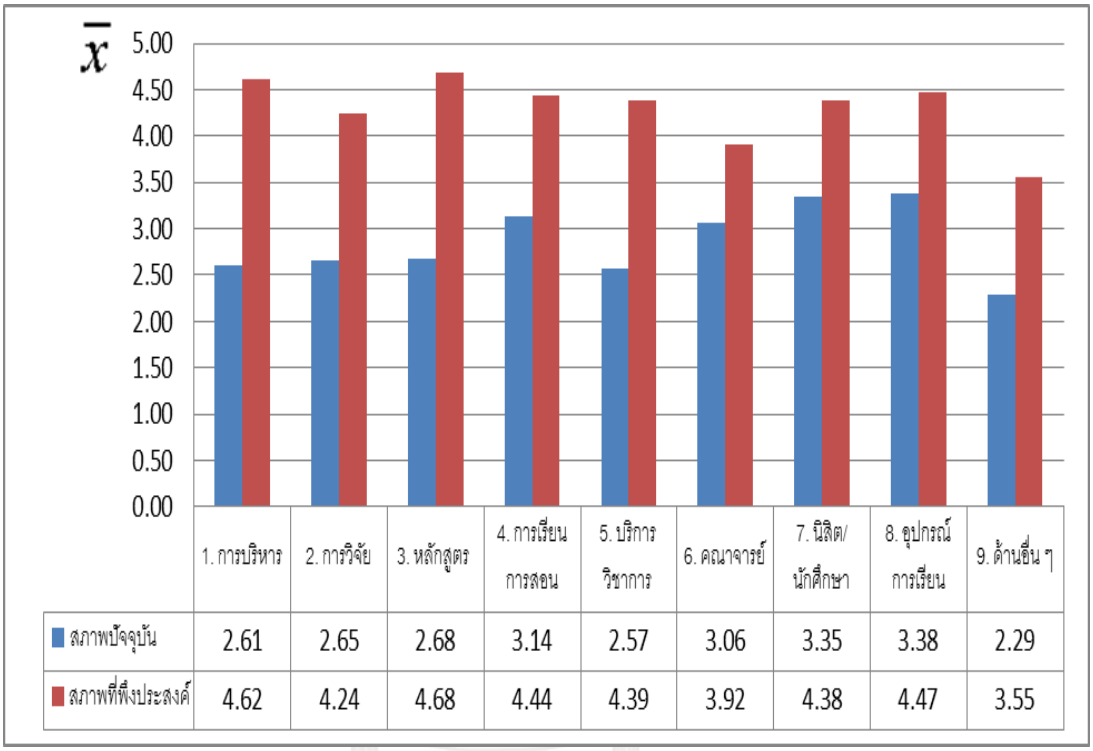

	1. การบริหาร	2. การวิจัย	3. หลักสูตร	4. การเรียนการสอน	5. บริการวิชาการ	6. คณาจารย์	7. นิสิต/นักศึกษา	8. อุปกรณ์การเรียน	9. ด้านอื่น ๆ
สภาพปัจจุบัน	2.61	2.65	2.68	3.14	2.57	3.06	3.35	3.38	2.29
สภาพที่พึงประสงค์	4.62	4.24	4.68	4.44	4.39	3.92	4.38	4.47	3.55

แผนภาพที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 121)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยจากแบบสอบถาม**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดงจุดแข็ง และจุดอ่อนของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้การอิงเกณฑ์และแปลผลตามเกณฑ์ (ศักดา สกนธวัฒน์, 2555) มีดังนี้

1. กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงกว่าหรือเทียบเท่ากับค่า $PNI_{modified}$ เฉลี่ยของแต่ละด้าน หมายถึง จุดอ่อน

2. กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำกว่าค่า $PNI_{modified}$ เฉลี่ยของแต่ละด้านหมายถึง จุดแข็ง

3. จัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

4. จัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

ดำเนินการคำนวณหาจุดแข็ง และจุดอ่อนของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้การอิงเกณฑ์จากค่าดัชนี $PNI_{modified}$ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแสดง จุดแข็ง และจุดอ่อน ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.			
ภาพรวมทุกด้าน	**2.58**	**1.11**	**3.74**	**1.08**	**0.45**		
1. ด้านการบริหาร	**1.80**	**0.99**	**3.08**	**0.88**	**0.71**	**1**	**จุดอ่อน**
1.1 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา	1.69	1.30	3.33	0.45	0.98	1	จุดอ่อน
1.2 คณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่าน มีองค์ประกอบของอนุกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา	1.58	0.72	2.80	0.47	0.77	4	จุดอ่อน
1.3 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา	1.60	1.06	3.07	1.44	0.92	2	จุดอ่อน
1.4 คณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา	1.80	1.08	3.33	1.40	0.85	3	จุดอ่อน
1.5 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมการประชุมด้วยทุกครั้ง	2.47	0.74	3.00	0.25	0.22	6	จุดแข็ง
1.6 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการประชุมร่วมกับคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	1.67	1.05	2.93	1.28	0.76	5	จุดอ่อน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.			
2. ด้านการวิจัย	**3.51**	**0.46**	**4.56**	**0.70**	**0.30**	**8**	**จุดอ่อน**
2.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี	4.13	0.12	4.69	0.67	0.14	6	จุดแข็ง
2.2 องค์กรวิชาชีพของท่านได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี	3.81	0.34	4.54	0.99	0.19	5	จุดอ่อน
2.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี	3.44	0.56	4.78	0.45	0.39	2	จุดอ่อน
2.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา	2.75	0.43	3.98	0.51	0.45	1	จุดอ่อน
2.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	3.44	0.87	4.78	0.79	0.39	2	จุดอ่อน
2.6 สถาบันอุดมศึกษามีการนำผลการวิจัยขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์	3.50	0.46	4.56	0.80	0.30	4	จุดอ่อน
3. ด้านหลักสูตร	**2.59**	**1.28**	**4.24**	**0.87**	**0.64**	**2**	**จุดอ่อน**
3.1 คณะกรรมการที่มีหน้าที่รับรองหลักสูตรหรือรับรองปริญญาขององค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา	2.45	1.30	4.52	0.45	0.84	1	จุดอ่อน
3.2 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพหรือผู้แทนองค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา	2.27	1.22	3.79	1.12	0.67	2	จุดอ่อน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
3.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการวิพากษ์หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา	2.75	1.34	4.21	0.97	0.53	4	จุดอ่อน
3.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นๆ เอง	2.88	1.26	4.43	0.94	0.54	3	จุดอ่อน
4. ด้านการเรียนการสอน	**3.13**	**1.58**	**4.01**	**0.90**	**0.28**	**9**	**จุดอ่อน**
4.1 กรรมการองค์กรวิชาชีพหรืออนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งโดยชื่อให้เป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันอุดมศึกษา	3.94	1.77	4.40	1.40	0.12	5	จุดแข็ง
4.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	3.63	1.67	4.50	0.22	0.18	4	จุดอ่อน
4.3 สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณหรือความประพฤติขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน	3.47	1.55	4.27	1.10	0.23	3	จุดอ่อน
4.4 สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน	2.73	1.62	3.60	0.68	0.32	2	จุดอ่อน
4.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ เอง	1.87	1.30	3.50	1.09	0.88	1	จุดอ่อน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
5. ด้านบริการวิชาการ	**2.44**	**1.51**	**3.84**	**1.13**	**0.58**	**3**	**จุดอ่อน**
5.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหญ่ประจำปี)	2.06	1.34	3.86	1.23	0.87	1	จุดอ่อน
5.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	2.06	1.44	3.71	1.20	0.80	2	จุดอ่อน
5.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามาเป็นวิทยากรหรือผู้บรรยายในการบริการวิชาการ	2.75	1.48	4.14	0.86	0.51	3	จุดอ่อน
5.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ	2.44	1.50	3.64	1.08	0.49	4	จุดอ่อน
5.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดตั้งหรือมอบหมายให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยบริการวิชาการหรือจัดอบรมหรือสัมมนา	2.87	1.81	3.86	1.29	0.35	5	จุดอ่อน
6. ด้านคณาจารย์	**2.15**	**1.08**	**2.99**	**1.06**	**0.39**	**6**	**จุดอ่อน**
6.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแต่งตั้งคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ	3.50	1.55	4.07	1.21	0.16	5	จุดแข็ง

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
6.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอทุกปี	1.80	1.15	3.57	1.09	0.98	1	จุดอ่อน
6.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการประกาศเกียรติคุณหรือยกย่องหรือเชิดชูเกียรติคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ	2.73	1.03	3.57	1.02	0.31	3	จุดอ่อน
6.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการให้ทุนศึกษาต่อกับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา	1.27	0.59	1.64	0.93	0.30	4	จุดอ่อน
6.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการให้ทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนากับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา	1.47	1.06	2.07	1.07	0.41	2	จุดอ่อน
7. ด้านนิสิต/นักศึกษา	**1.99**	**1.42**	**3.01**	**1.32**	**0.51**	**4**	**จุดอ่อน**
7.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	1.73	1.39	2.43	1.45	0.40	6	จุดอ่อน
7.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.40	1.50	3.57	1.40	0.49	4	จุดอ่อน
7.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา (เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา/การออกหน่วยเคลื่อนที่)ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	1.47	1.13	2.36	1.08	0.61	2	จุดอ่อน
7.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการยกย่องเชิดชู ประกาศเกียรติคุณให้กับ	2.00	1.56	3.00	1.36	0.50	3	จุดอ่อน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
นิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัล หรือได้ทำคุณงามความดี							
7.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพ	1.80	1.21	3.07	1.21	0.71	1	จุดอ่อน
7.6 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรม การให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.53	1.77	3.64	1.45	0.44	5	จุดอ่อน
8. ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก	**2.32**	**1.17**	**3.37**	**1.38**	**0.45**	**5**	**จุดอ่อน**
8.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.40	0.74	2.86	1.35	0.19	5	จุดแข็ง
8.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.53	0.92	3.29	1.38	0.30	4	จุดอ่อน
8.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	1.80	1.21	3.36	1.39	0.87	1	จุดอ่อน
8.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	1.73	1.28	3.21	1.53	0.85	1	จุดอ่อน
8.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2.00	1.31	3.57	1.34	0.79	2	จุดอ่อน
8.6 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้สถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ	3.44	1.55	3.93	1.27	0.14	6	จุดแข็ง

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน เช่น การจัดบริการวิชาการ การจัดสอบรับใบอนุญาต							
9. ด้านอื่น ๆ (ระบุ)	**3.34**	**0.45**	**4.57**	**1.45**	**0.37**	**7**	**จุดอ่อน**
9.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	3.34	0.45	4.57	1.45	0.37	1	จุดอ่อน

เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยจากความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** ดังแสดงไว้ในตารางที่ 6 พบว่า **ความต้องการจำเป็นในภาพรวม ทั้ง 9 ด้าน มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ = 0.45**

ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยรายด้าน พบว่า **ด้านที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ =0.71) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.64) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.58)** ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.28)

ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ =0.71) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ = 0.98) อันดับที่ 2 คือ คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ = 0.92) และอันดับที่ 3 คือ คณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ = 0.85) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมการประชุมด้วยทุกครั้ง ($PNI_{modified}$ = 0.22)

ด้านการวิจัย ($PNI_{modified}$ =0.30) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ องค์กรวิชาชีพของท่าน มีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.45) อันดับที่ 2 มี

2 ข้อ คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี ($PNI_{modified}$ =0.39) และองค์กรวิชาชีพของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.39) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี ($PNI_{modified}$ =0.14)

ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.64) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ คณะกรรมการที่มีหน้าที่รับรองหลักสูตรหรือรับรองปริญญาขององค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของคณะกรรมการ ที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ = 0.84) อันดับที่ 2 คือ คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพหรือผู้แทนองค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ = 0.67) และอันดับที่ 3 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตร นั้นๆ เอง ($PNI_{modified}$ = 0.54) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วร่วมในการวิพากษ์หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ = 0.53)

ด้านการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.28) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ เอง ($PNI_{modified}$ =0.88) อันดับที่ 2 คือ สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.32) และอันดับที่ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณหรือความประพฤติขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.23) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ กรรมการองค์กรวิชาชีพหรืออนุกรรมการองค์กรวิชาชีพด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งโดยชื่อให้เป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.12)

ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.58) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ = 0.87) อันดับที่ 2 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($PNI_{modified}$=0.80) และอันดับที่ 3 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณาจารย์ของสถาบัน อุดมศึกษามาเป็นวิทยากรหรือผู้บรรยายในการบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.51) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดตั้งหรือมอบหมายให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยบริการวิชาการหรือจัดอบรมหรือสัมมนา ($PNI_{modified}$ =0.35)

ด้านคณาจารย์ ($PNI_{modified}$ =0.39) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอทุกปี

($PNI_{modified}$ =0.98) อันดับที่ 2 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการให้ทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนากับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.41) และอันดับที่ 3 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการประกาศเกียรติคุณหรือยกย่องหรือเชิดชูเกียรติคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.31) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแต่งตั้งคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.16)

ด้านนิสิต/นักศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.51) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.71) อันดับที่ 2 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($PNI_{modified}$ =0.61) และอันดับที่ 3 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการยกย่อง เชิดชู ประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัล หรือได้ทำคุณงามความดี ($PNI_{modified}$ =0.50) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.40)

ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($PNI_{modified}$ =0.45) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.87) อันดับที่ 2 คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.85) และอันดับที่ 3 คือ องค์กรวิชาชีพของท่าน มีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.79) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้สถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง ของการดำเนินงาน เช่น การจัดบริการวิชาการ การจัดสอบรับใบอนุญาต ($PNI_{modified}$ =0.14)

ด้านอื่น ($PNI_{modified}$ =0.37) พบว่า องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา มีค่า $PNI_{modified}$ =0.37

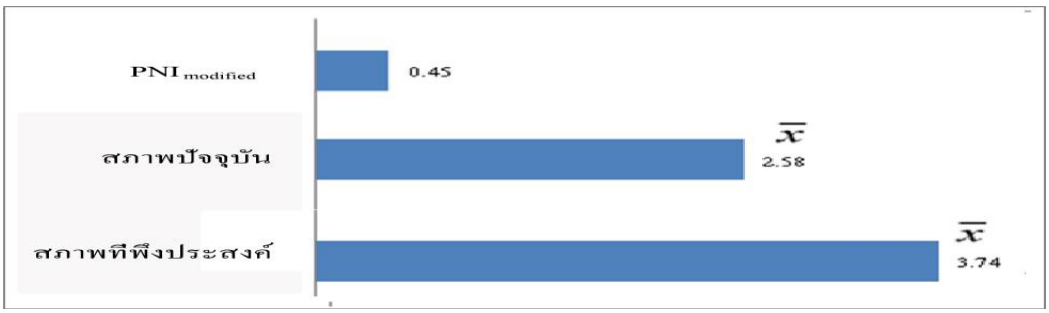

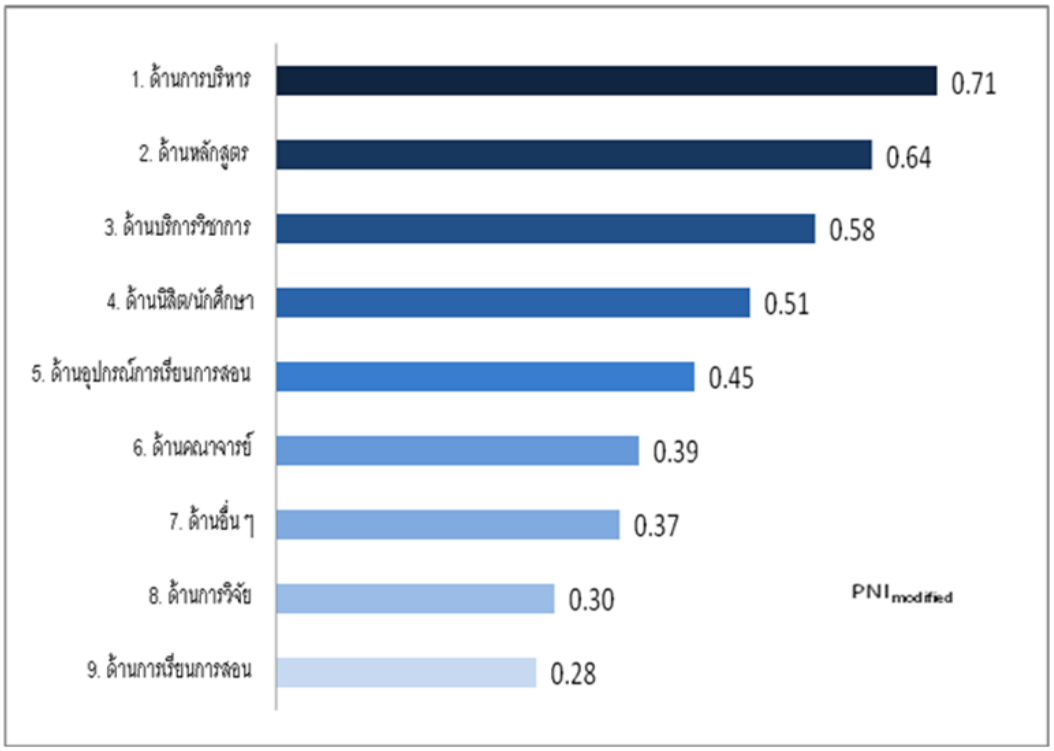

แผนภาพที่ 5 เปรียบเทียบค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
ภาพรวมทุกด้าน	**2.86**	**0.51**	**4.30**	**0.61**	**0.50**		
1. ด้านการบริหาร	**2.61**	**0.71**	**4.62**	**0.73**	**0.77**	**1**	**จุดอ่อน**
1.1 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการเป็นผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ	1.52	0.52	4.90	0.70	2.22	2	จุดอ่อน
1.2 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ	3.67	0.82	4.97	0.90	0.36	5	จุดแข็ง
1.3 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	1.23	0.63	4.70	0.45	2.82	1	จุดอ่อน
1.4 สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ	3.40	0.55	4.99	0.59	0.11	7	จุดแข็ง
1.5 สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	1.58	0.55	4.71	0.90	1.98	3	จุดอ่อน
1.6 คณะผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของท่าน (อธิการบดี/รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี) อย่างน้อยหนึ่งคน ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ	2.12	0.82	3.46	0.85	0.63	4	จุดอ่อน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
1.7 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	3.67	1.12	4.86	0.85	0.32	6	จุดแข็ง
2. ด้านการวิจัย	**2.65**	**0.55**	**4.24**	**0.47**	**0.60**	**4**	**จุดอ่อน**
2.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี	4.30	0.37	4.34	0.75	0.01	6	จุดแข็ง
2.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากองค์กรวิชาชีพ เป็นประจำทุกปี	2.00	0.77	2.83	0.36	0.42	3	จุดอ่อน
2.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการทำวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี	2.60	0.58	3.67	0.59	0.41	4	จุดอ่อน
2.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับองค์กรวิชาชีพ	3.76	0.26	4.33	0.28	0.15	5	จุดแข็ง
2.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	1.25	0.36	4.90	0.25	2.92	1	จุดอ่อน
2.6 องค์กรวิชาชีพมีการนำผลการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาของท่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์	2.00	0.95	4.95	0.28	1.48	2	จุดอ่อน
3. ด้านหลักสูตร	**2.68**	**0.80**	**4.68**	**0.81**	**0.75**	**2**	**จุดอ่อน**
3.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้	1.00	1.76	4.41	1.41	3.41	1	จุดอ่อน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงจะต้องมีการกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ							
3.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้มีองค์ประกอบจากองค์กรวิชาชีพ	2.50	0.28	4.67	0.22	0.87	2	จุดอ่อน
3.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตรโดยจะต้องเป็นหลักสูตรที่ได้ผ่านการวิพากษ์หลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพแล้ว	3.60	0.84	4.98	0.98	0.38	3	จุดอ่อน
3.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประเมินหลักสูตรโดยจะต้องให้องค์กรวิชาชีพ มีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร	3.62	0.32	4.67	0.64	0.29	4	จุดแข็ง
4. ด้านการเรียนการสอน	**3.14**	**0.27**	**4.44**	**0.50**	**0.41**	**6**	**จุดอ่อน**
4.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแต่งตั้งกรรมการ/ผู้บริหารขององค์กรวิชาชีพให้เป็นอาจารย์พิเศษ	3.23	0.01	4.27	0.39	0.32	4	จุดอ่อน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.			
4.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.43	0.17	4.71	0.12	0.37	2	จุดอ่อน
4.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณมาใช้ในการเรียนการสอน	3.29	0.26	4.23	0.97	0.29	5	จุดอ่อน
4.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้ผู้บริหารนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอน	2.43	0.62	4.44	0.95	0.83	1	จุดอ่อน
4.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนการสอน	3.33	0.28	4.53	0.09	0.36	3	จุดอ่อน
5. ด้านบริการวิชาการ	**2.57**	**0.38**	**4.39**	**0.52**	**0.71**	**3**	**จุดอ่อน**
5.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหม่ประจำปี)	2.14	0.15	3.57	0.23	0.67	3	จุดอ่อน
5.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการนอกจากข้อ 5.1 ร่วมกับองค์กรวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอทุกปี	2.00	0.24	4.43	0.20	1.21	1	จุดอ่อน
5.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเชิญกรรมการ/ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพมาเป็นวิทยากร/ผู้บรรยายในกิจกรรมบริการวิชาการ	2.43	0.51	4.71	0.82	0.94	2	จุดอ่อน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.			
5.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเรียนเชิญหรือเปิดโอกาสให้กรรมการหรือผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ	3.71	0.62	4.86	0.82	0.31	4	จุดแข็ง
6. ด้านคณาจารย์	**3.06**	**0.75**	**3.91**	**0.88**	**0.28**	**9**	**จุดอ่อน**
6.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้คณาจารย์ไปเป็นกรรมการ/อนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ	3.14	1.67	4.86	0.21	0.55		จุดอ่อน
6.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับองค์กรวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอทุกปี	3.29	0.41	3.71	1.09	0.13	4	จุดแข็ง
6.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่อง เชิดชู ประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.57	0.63	4.29	1.02	0.20	3	จุดอ่อน
6.4 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนศึกษาต่อจากองค์กรวิชาชีพ	2.57	0.88	2.86	0.93	0.11	5	จุดแข็ง
6.5 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาจากองค์กรวิชาชีพ	2.71	0.16	3.86	1.16	0.42	2	จุดอ่อน
7. ด้านนิสิต/นักศึกษา	**3.35**	**0.55**	**4.38**	**0.37**	**0.31**	**8**	**จุดอ่อน**
7.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.47	0.46	4.43	0.25	0.28	4	จุดอ่อน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
7.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.14	0.64	4.16	0.86	0.32	2	จุดอ่อน
7.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา(เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา/การออกหน่วย เคลื่อนที่) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	3.71	0.18	4.39	0.08	0.18	6	จุดอ่อน
7.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่องเชิดชู ประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลหรือได้ทำคุณงามความดีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.00	0.87	4.56	0.36	0.52	1	จุดอ่อน
7.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.06	0.27	4.04	0.21	0.32	2	จุดอ่อน
7.6 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.73	0.86	4.71	0.45	0.26	5	จุดอ่อน
8. ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก	**3.38**	**0.56**	**4.47**	**0.73**	**0.32**	**7**	**จุดอ่อน**
8.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.60	0.62	4.86	0.35	0.35	3	จุดอ่อน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	การปฏิบัติในปัจจุบัน		การปฏิบัติที่พึงประสงค์		$PNI_{modified}$	อันดับภาพรวม/อันดับรายข้อ	แปลผล
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.			
8.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.71	0.27	4.14	0.38	0.12	6	จุดแข็ง
8.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.56	0.26	4.57	1.27	0.29	4	จุดอ่อน
8.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	2.43	1.12	4.14	1.28	0.71	1	จุดอ่อน
8.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	3.71	0.46	4.57	0.42	0.23	5	จุดอ่อน
8.6 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้สถานที่ขององค์กรวิชาชีพเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ	3.29	0.65	4.53	0.69	0.38	2	จุดอ่อน
9. ด้านอื่น ๆ (ระบุ)	**2.29**	**0.05**	**3.55**	**0.45**	**0.55**	**5**	**จุดอ่อน**
9.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	2.29	0.05	3.55	0.45	0.55	1	จุดอ่อน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยจากความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** ดังแสดงไว้ในตารางที่ 7 พบว่า **ความต้องการจำเป็นในภาพรวม ทั้ง 9 ด้าน มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ = 0.50**

ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยรายด้าน พบว่า **ด้านที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ =0.77) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.75) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.71)** ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านคณาจารย์ ($PNI_{modified}$ =0.28)

ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ =0.77) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =2.82) อันดับที่ 2 คือ สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการเป็นผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =2.22) และอันดับที่ 3 คือ สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =1.98) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.11)

ด้านการวิจัย ($PNI_{modified}$ =0.60) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สถาบันอุดมศึกษา ของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =2.92) อันดับที่ 2 คือ องค์กรวิชาชีพมีการนำผลการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาของท่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ($PNI_{modified}$ =1.48) และอันดับที่ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี ($PNI_{modified}$ =0.42) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี ($PNI_{modified}$ =0.01)

ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.75) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สถาบันอุดมศึกษา ของท่านมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงจะต้องมีการกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =3.41) อันดับที่ 2 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้มีองค์ประกอบจากองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.87) และอันดับที่ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการให้ความเห็นชอบหลักสูตรโดยจะต้องเป็นหลักสูตรที่ได้ผ่านการวิพากษ์หลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพแล้ว ($PNI_{modified}$ =0.38) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ

สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประเมินหลักสูตรโดยจะต้องให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.29)

ด้านการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.41) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.83) อันดับที่ 2 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.37) และอันดับที่ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.36) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ สถาบันอุดมศึกษาของมีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณมาใช้ในการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.29)

ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.71) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการนอกจากข้อ 5.1 ร่วมกับองค์กรวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอทุกปี ($PNI_{modified}$ =1.21) อันดับที่ 2 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเชิญกรรมการ/ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพมาเป็นวิทยากร/ผู้บรรยายในกิจกรรมบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.94) และอันดับที่ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.67) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเรียนเชิญหรือเปิดโอกาสให้กรรมการหรือผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.31)

ด้านคณาจารย์ ($PNI_{modified}$ =0.28) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้คณาจารย์ไปเป็นกรรมการ/อนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.55) อันดับที่ 2 คือ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาจากองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ = 0.42) อันดับที่ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่องเชิดชู ประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ($PNI_{modified}$ =0.20) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนศึกษาต่อจากองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ = 0.11)

ด้านนิสิต/นักศึกษา ($PNI_{modified}$ =0.31) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่อง เชิดชู ประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลหรือได้ทำคุณงามความดีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.52) อันดับที่ 2 มี 2 ข้อ คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.32) และสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.32) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย

คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($PNI_{modified}$ =0.18)

ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($PNI_{modified}$ =0.32) พบว่า ข้อที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.71) อันดับที่ 2 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้สถานที่ขององค์กรวิชาชีพเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.38) อันดับที่ 3 คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.35) ส่วนข้อที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($PNI_{modified}$ =0.12)

ด้านอื่นๆ ($PNI_{modified}$ =0.55) พบว่า มีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพมีค่า $PNI_{modified}$ =0.55

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

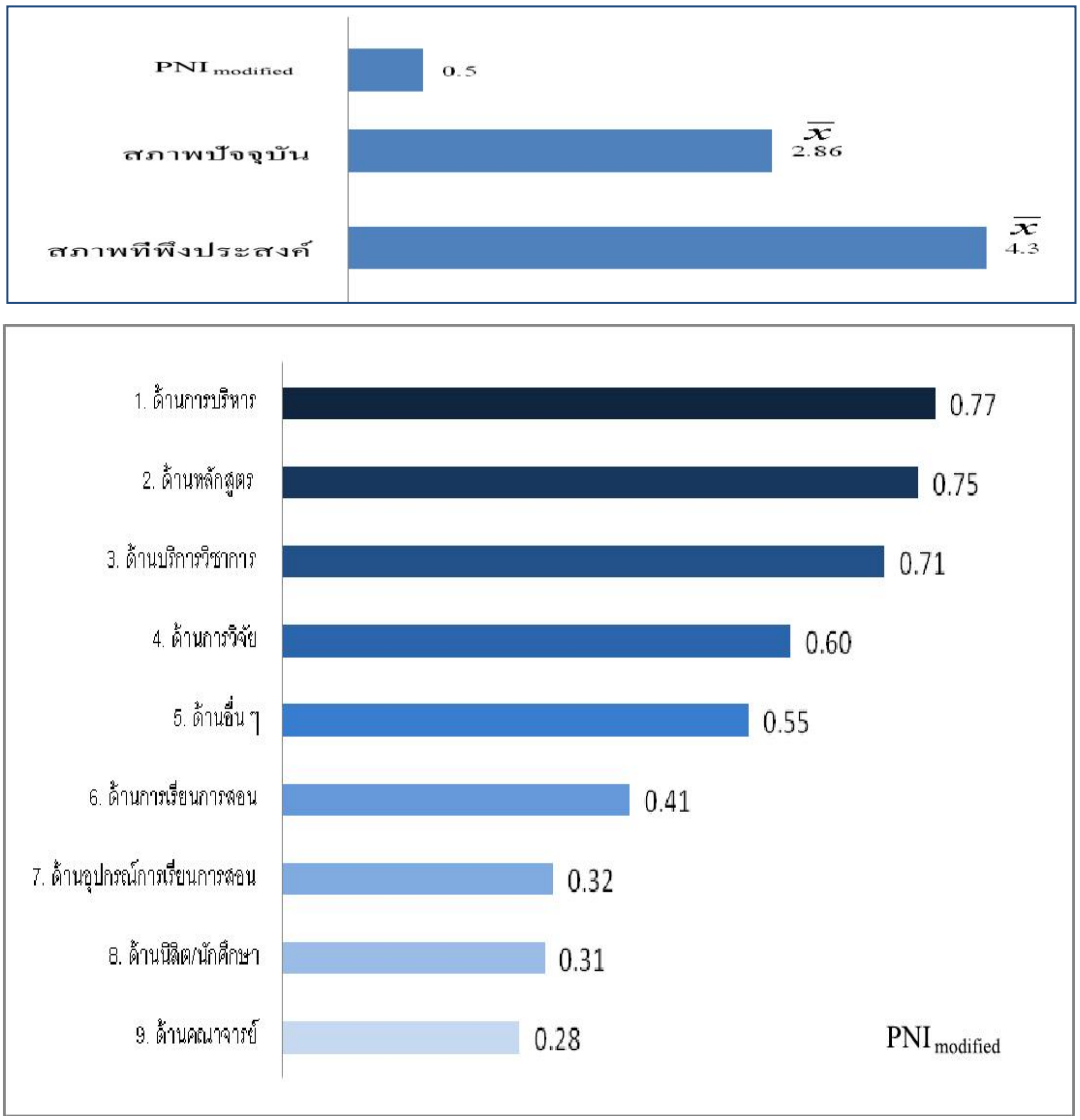

แผนภาพที่ 6 เปรียบเทียบค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร**สถาบันอุดมศึกษา**

เมื่อเปรียบเทียบแผนภาพที่ 4 และแผนภาพที่ 5 สามารถสรุปได้ ดังนี้

ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.58, SD = 1.11) และสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.74, SD = 1.08)

ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพมีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย อันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ =0.71) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.64) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.58) ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.28)

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.86, SD = 0.51) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก($\bar{X}$= 4.30, SD = 0.61)

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย อันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหาร 8 ($PNI_{modified}$ =0.77) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.75) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.71) ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านคณาจารย์ ($PNI_{modified}$ =0.28)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้ค่า $PNI_{modified}$ และ t-test ตามความเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

ความร่วมมือด้าน	องค์กรวิชาชีพ		$t_{(sig)}$	PNI*	อันดับ	สถาบันอุดมศึกษา		$t_{(sig)}$	PNI*	อันดับ	รวม		$t_{(sig)}$	PNI*	อันดับ
	ความร่วมมือ $\bar{x}$					ความร่วมมือ $\bar{x}$					ความร่วมมือ $\bar{x}$				
	ปัจจุบัน	พึงประสงค์				ปัจจุบัน	พึงประสงค์				ปัจจุบัน	พึงประสงค์			
การบริหาร	1.80	3.08	$-13.55_{(0.00)}$	0.71	1	2.61	4.62	$-23.07_{(0.00)}$	0.77	1	2.21	3.85	$-31.64_{(0.00)}$	0.75	1
หลักสูตร	2.59	4.24	$-26.66_{(0.00)}$	0.64	2	2.68	4.68	$-14.56_{(0.00)}$	0.75	2	2.64	4.46	$-47.50_{(0.00)}$	0.69	2
การบริการวิชาการ	2.44	3.84	$-16.45_{(0.00)}$	0.58	3	2.57	4.39	$-10.50_{(0.00)}$	0.71	3	2.51	4.12	$-27.98_{(0.00)}$	0.64	3
อื่น ๆ	3.34	4.57	$-12.45_{(0.00)}$	0.37	7	2.29	3.55	$-21.32_{(0.00)}$	0.55	5	2.82	4.06	$-32.12_{(0.00)}$	0.44	4
การวิจัย	3.51	4.56	$-17.31_{(0.00)}$	0.30	8	2.65	4.24	$-20.12_{(0.00)}$	0.60	4	3.08	4.40	$-42.29_{(0.00)}$	0.43	5
นิสิต/นักศึกษา	1.99	3.01	$-15.62_{(0.00)}$	0.51	4	3.35	4.38	$-31.21_{(0.00)}$	0.31	8	2.67	3.70	$-30.53_{(0.00)}$	0.38	6
อุปกรณ์ฯ	2.32	3.37	$-19.77_{(0.00)}$	0.45	5	3.38	4.47	$-23.17_{(0.00)}$	0.32	7	2.85	3.92	$-26.15_{(0.00)}$	0.38	6
การเรียนการสอน	3.13	4.01	$-18.47_{(0.00)}$	0.28	9	3.14	4.44	$-13.68_{(0.00)}$	0.41	6	3.14	4.23	$-31.00_{(0.00)}$	0.35	8
คณาจารย์	2.15	2.99	$-11.33_{(0.00)}$	0.39	6	3.06	3.91	$-8.37_{(0.00)}$	0.28	9	2.61	3.45	$-10.61_{(0.00)}$	0.32	9

** $p < 0.01$

PNI* = $PNI_{modified}$

จากตาราง พบว่า ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ** ความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติในปัจจุบันกับระดับที่พึงประสงค์มากที่สุด โดยคิดเป็นความสำคัญอันดับ 1 ด้านการบริหาร $PNI_{modified}$ =0.71 (t = -13.55$_{(0.00)}$) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร $PNI_{modified}$ =0.64 (t = -26.66 $_{(0.00)}$) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ $PNI_{modified}$ =0.58 (t = -16.45 $_{(0.00)}$) ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ =0.28 (t = -18.47$_{(0.00)}$) โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตามความคิดเห็นของ**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา** ความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติในปัจจุบันกับระดับที่พึงประสงค์มากที่สุด โดยคิดเป็นความสำคัญอันดับ 1 ด้านการบริหาร $PNI_{modified}$ =0.77 (t = -23.07 $_{(0.00)}$) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร $PNI_{modified}$ =0.75 (t = -14.56$_{(0.00)}$) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ $PNI_{modified}$ =0.71 (t = -10.50$_{(0.00)}$) ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านคณาจารย์ ($PNI_{modified}$ =0.28 (t = -8.37$_{(0.00)}$) โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วน**ภาพรวม**ที่มีความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติในปัจจุบันกับระดับที่พึงประสงค์มากที่สุด โดยคิดเป็นความสำคัญอันดับ 1 ด้านการบริหาร $PNI_{modified}$ =0.75 (t = -31.64 $_{(0.00)}$) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร $PNI_{modified}$ =0.69 (t =-47.50$_{0.00)}$) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ $PNI_{modified}$ =0.64 (t = -27.98$_{(0.00)}$) ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านคณาจารย์ ($PNI_{modified}$ =0.32 (t = -10.61$_{(0.00)}$) โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยจากแบบสอบถาม

ผู้บริหารองค์การวิชาชีพให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องร่วมเข้าปฏิบัติงานกับองค์กรวิชาชีพต่างๆ ที่เป็นระบบหรือเพิ่มประสบการณ์ด้านวิชาชีพและทราบปัญหาทางปฏิบัติวิชาชีพ เพื่อสามารถนำกลับไปถ่ายทอดต่อนิสิตนักศึกษาได้อย่างชัดเจนต่อไป และควรมีแหล่งฝึกปฏิบัติวิชาชีพของตนเองหรือร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ชัดเจน

2. สถาบันอุดมศึกษาในฐานะหน่วยต้นทางที่ทำการผลิตบัณฑิต กระทรวงสาธารณสุขในฐานะผู้ใช้ที่ต้องคำนึงถึงมาตรฐานบริการสาธารณสุข ซึ่งรวมถึงองค์กรต่างๆ ทั้งรัฐและเอกชนที่จะเป็นหน่วยผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้ให้บริการ รวมถึงประชาชนอยู่ในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)

จะต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ.2556 ซึ่งมีสภาวิชาชีพเป็นองค์กรนิติบุคคลที่มีหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแลมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานจริยธรรมให้กับบุคคลที่ทำหน้าที่บริการประชาชน จึงมีข้อเสนอแนะให้มีการจัดทำยุทธศาสตร์หรือวางมาตรการความร่วมมือให้เกิดขึ้นกับองค์กรวิชาชีพ โดยเริ่มต้นตั้งแต่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพที่สามารถไปประกอบวิชาชีพได้อย่างมีมาตรฐาน และมีจริยธรรม/จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และร่วมมือกันพัฒนาโดยจัดให้มีกระบวนการฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ให้บริการสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง และจัดให้มีกระบวนการติดตามประเมินเพื่อพัฒนาในเชิงระบบ เช่น ระบบการฝึกอบรม ระบบการศึกษา ระบบความรู้ ระบบข้อมูล ระบบการจัดการข้อมูล และระบบสังเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น สมรรถนะ (Competency) เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาคน/ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรการศึกษาใหม่

3. สถาบันอุดมศึกษาควรจะปรับตัวให้มีมาตรฐานให้ใกล้เคียงกัน เพื่อการศึกษาการถ่ายโอนหน่วยกิต การศึกษาที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนที่เรียนตามผู้ปกครองหรือสาเหตุอื่น สามารถทำได้โดยอิสระและมีคุณภาพ รวมถึงปัจจัยหลัก คือ การสร้างคนให้เป็นคนดีของสังคมไทย

4. จัดหลักสูตรวิชานิติศาสตร์ให้เป็นหลักเชิงวิชาชีพนักศึกษา เช่น ผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ และทนายความ นิติกร และผู้ปรึกษากฎหมาย

5. ควรมีความร่วมมือในการให้คำปรึกษากฎหมายแก่ประชาชน ตลอดจนการช่วยเหลือทางคดีโดยประสานกับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความรู้ทางวิชาชีพให้นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และเป็นการเสริมสร้างทางวิชาการแก่สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพในขณะเดียวกัน

6. เนื่องจากองค์กรวิชาชีพการสัตวแพทย์ (สัตวแพทย์สภา) ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเพียงปีละ 500,000 บาท ทำให้มีข้อจำกัดในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งปัจจุบันก็ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาที่องค์กรวิชาชีพให้การรับรองปริญญาเป็นอย่างดียิ่ง

7. สถาบันอุดมศึกษาควรสร้างความเข้าใจด้านวิชาชีพ ระหว่างการศึกษาด้านวิชาชีพโดยตัวสถาบันเองและผู้สอนด้านวิชาชีพต้องเข้าใจในองค์กรวิชาชีพพอสมควร จัดให้มีความร่วมมือทั้งด้านวิชาชีพ วิชาการ ร่วมกัน ในทุกๆ กิจกรรม โดยเฉพาะด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

โดยสรุป ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพมีข้อเสนอแนะให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันและกัน โดยคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับองค์กรวิชาชีพและนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับกลับไปถ่ายทอดให้นิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะประสบการณ์ในเรื่องการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพและเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ

ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. การใช้ยุทธศาสตร์การเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาทุกๆ มิติ เพื่อสร้างความร่วมมือที่ยั่งยืนเป็นพื้นฐานประโยชน์ร่วมกัน

2. องค์กรวิชาชีพพยายามตรวจสอบมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยขนาดเล็กมากกว่าการให้คำแนะนำและการสนับสนุนทางวิชาการเพื่อพัฒนามาตรฐานการจัดการเรียนการสอนให้เท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่

3. องค์กรวิชาชีพควรสนับสนุนและเสนอแนะการดำเนินการที่ควรจะต้องทำให้แก่หลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสมทันต่อความต้องการขององค์กรวิชาชีพ

4. ให้เกิดความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนด้านมาตรฐานและเป้าหมายสู่ความเข้มแข็ง แข่งขันได้ในระดับชาติและนานาชาติ

5. ควรทำเป็นโมเดลชัดเจนและมีกระบวนการที่เป็นรูปธรรม ไม่เฉพาะแต่การกำหนดนโยบาย

6. ต้องมีความร่วมมืออย่างต่อเนื่องและมีการประเมินผลการดำเนินงานและนำมาปรับปรุงวางแผนแก้ไขเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา

7. องค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเพิ่งตั้งขึ้นไม่นาน ยังไม่ทราบบทบาทที่ชัดเจนความร่วมมือจึงน้อย

8. เนื่องจากองค์กรวิชาชีพมีการทำงานเข้มแข็งแตกต่างกันมาก ดังนั้น คำถามที่แจกมาในแบบสอบถามจึงตอบได้ยากในภาพรวม และผลจากคำตอบอาจมีความคลาดเคลื่อนไปได้มาก โปรดพิจารณาตีความให้รอบคอบด้วย เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีสาขาวิชาที่เกี่ยวกับองค์กรวิชาชีพหลายสาขามาก และความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสาขาวิชาต่างกันตั้งแต่น้อยมากจนถึงมากการจะพิจารณาเป็นภาพรวมจึงทำได้ยาก ควรแยกสาขาวิชาชีพ หากต้องการข้อมูลที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

9. องค์กรวิชาชีพควรมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาโดยร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษารับนิสิต/นักศึกษาเสมือนเป็นพนักงานชั่วคราว เพื่อเรียนรู้จากการทำงานจริงและประเมินผลร่วมกัน รวมถึงการคัดเลือกนักศึกษาที่มีศักยภาพเป็นพนักงานประจำเมื่อสำเร็จการศึกษา

10. กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจนว่า แต่ละหลักสูตรควรผ่านการประเมินหลักสูตรโดยองค์กรวิชาชีพ (เช่น คุรุสภาที่ประเมินหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ อย่างเข้มข้น) องค์กรวิชาชีพอื่นๆ เช่น สภาวิศวกร สภาสถาปนิก ฯลฯ ก็ควรจะประเมินหลักสูตรเหมือนกัน แต่ประเมินแล้ว ผลคือ หลักสูตรผ่าน – ไม่ผ่าน องค์กรวิชาชีพไม่ค่อยมีบทบาทในการเข้าช่วยพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างหนึ่งแต่ถูกทดสอบมาตรฐานอีกอย่างหนึ่ง

11. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ควรให้งบประมาณสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการทำความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพด้วย

12. สถาบันอุดมศึกษาควรมีการจัดงานแนะแนวการหางานทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพหลาย ๆ องค์กร เช่น สถาบันการพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน หรือกับโรงเรียนเอกชน มหาวิทยาลัยเอกชน เป็นต้น

13. เมื่อองค์กรวิชาชีพเข้ามากำกับดูแลมาตรฐานการศึกษาเพิ่มจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขขององค์กรวิชาชีพทุกกรณี นักศึกษาจึงจะมีคุณสมบัติครบ และได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ แต่สถาบันอุดมศึกษาก็ควรมีข้อเสนอแนะให้กับองค์กรวิชาชีพด้วย

14. องค์กรวิชาชีพควรมีหน้าที่ทดสอบสมรรถนะ (Competency) ของผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพนั้น ไม่ควรเข้ามาล้วงลูกในระบบการศึกษา ซึ่งควรให้แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนเอง และเชื่อว่าคณาจารย์และนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ไม่ใช่ไม่มีความรู้ความสามารถที่จะทำให้บัณฑิตไม่มีคุณภาพ องค์กรวิชาชีพไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอน ถ้าสถาบันอุดมศึกษาใดผลิตบัณฑิตไม่มีคุณภาพเพียงพอก็ไม่ผ่านการสอบเข้าทำงานในสาขานั้นๆ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเองก็ควรกำกับดูแลด้วยตนเองร่วมกับนักวิชาการและคณาจารย์ มิฉะนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะทำหน้าที่อะไรในขณะที่องค์กรวิชาชีพทำหน้าที่แทน แน่นอนสถาบันอุดมศึกษาที่ขายปริญญาก็มี ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาก็ควรมีกลไกจัดการกับสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้น

15. อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบายความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพให้ชัดเจน/ทำงานแบบเดิมๆ ไม่ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพมากนัก

16. องค์กรวิชาชีพควรเป็นศูนย์กลางในการประเมินคุณภาพบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและไม่รบกวนสถานประกอบการจนเกินไป

17. องค์กรวิชาชีพควรควบคุมหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษาในกรอบกว้าง ๆ ไม่ควรลงลึกในรายละเอียดหรือมีข้อกำหนดมากเกินไปจนทำให้การผลิตบัณฑิตเหมือนกันทุกๆ สถาบัน

18. องค์กรวิชาชีพบางแห่งไม่มีบุคลากรมากพอที่จะจัดให้มีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาได้ครอบคลุมทั่วประเทศ ควรมีการกระจายเครือข่ายองค์กรวิชาชีพไปให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อให้มีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาค และต่างจังหวัดด้วย

19. องค์กรวิชาชีพควรมีนโยบายในการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะกับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาด้วย ปัจจุบันมีหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมไม่มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

20. สถาบันอุดมศึกษาต่างจังหวัดมีข้อจำกัดในการมีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ

21. ควรให้บุคลากรจากองค์กรวิชาชีพที่มีความเชี่ยวชาญเข้ามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการประจำหลักสูตรโดยที่ยังคงความเป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพนั้นๆ อยู่

22. ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพถือได้ว่ามีประโยชน์มากที่จะร่วมสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการ วิจัย ทั้งองค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้ (1) สถาบันอุดมศึกษาควรออกแบบรูปแบบของความร่วมมือ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษามีสาขาที่เปิดสอนหลายสาขา มีบริบทที่ต่างกัน ควรมีการวางแผน กำหนดตั้งแต่ระดับนโยบาย (2) สร้างความชัดเจนเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ หลักสูตร วิธีการ แนวปฏิบัติ ผลลัพธ์ การนำผลลัพธ์ไปใช้ประโยชน์ และควรพัฒนาที่จะให้เกิดสิ่งใหม่ๆ จะส่งผลต่อการทำงานของบัณฑิต และความทันสมัยของการเรียนการสอนร่วมกับเทคโนโลยีใหม่ในโลกปัจจุบัน และ (3) ควรพิจารณาข้อกฎหมายร่วมด้วยในความร่วมมือแต่ละวิชาชีพมีข้อกฎหมายกำหนดที่สถาบันอุดมศึกษาควรทราบ และนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผน

23. วิทยาลัยมีความประสงค์จะร่วมกับองค์กรวิชาชีพทุกๆ องค์กรที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ของวิทยาลัยเปิดสอน แต่เนื่องจากเป็นวิทยาลัยเกิดใหม่จึงยังขาดการประสานงานการรับข่าวสารจากองค์กรวิชาชีพน้อยมาก

24. องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือด้านวิชาการเป็นส่วนมาก ส่วนด้านการบริการวิชาการและการวิจัยนั้น ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีความร่วมมือกัน โดยเฉพาะทุนวิจัยที่ให้แก่เอกชนนั้นจะมีน้อยมาก อย่างไรก็ตาม เห็นควรเพิ่มการพัฒนาความร่วมมือด้านการบริการทางวิชาการให้เพิ่มมากขึ้น

25. ควรมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันในบทบาทของสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ เพื่อการควบคุมมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต

Chulalongkorn University

26. ควรมีการประชุมร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อร่วมกำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายไม่ให้ซ้อนทับกันในการดูแลคุณภาพบัณฑิต เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค (ประชาชน) (1) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับผิดชอบดูแลกระบวนการจัดการเรียนการสอน (Process) และ (2) องค์กรวิชาชีพรับผิดชอบดูแลผลผลิต (Output) โดยให้เกียรติและเชื่อมั่นในสถาบันอุดมศึกษา ไม่ควรก้าวล่วงมากำหนดความละเอียดใน Process

โดยสรุป ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีข้อเสนอแนะให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันและกัน โดยต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ของกันละกันให้ชัดเจน กล่าวคือ องค์กรวิชาชีพมีหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพจึงควรมีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ การให้การรับรองหลักสูตร และการรับรองปริญญา และสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีความพร้อมในการเข้าสู่วิชาชีพ จึงควรมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากองค์กรวิชาชีพด้วย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ในตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

1. ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
1. องค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาหรือไม่ อย่างไร และได้มีความร่วมมือกับคณะ/สถาบันอุดมศึกษาอะไรบ้าง	1.1 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับทุกคณะ/สาขาวิชา ที่ผลิตบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ	14
	1.2 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพมีองค์ประกอบจากผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษา	13
	1.3 คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการรับรองหลักสูตรและรับรองปริญญาขององค์กรวิชาชีพมีองค์ประกอบจากผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษา	13
	1.4 กฎหมายกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีอำนาจรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา	13
	1.5 องค์กรวิชาชีพมีการเผยแพร่กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพให้กับสถาบันอุดมศึกษา	11
	1.6 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบัน อุดมศึกษา โดยให้สถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์การรับรองหลักสูตร/รับรองปริญญา	10
	1.7 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาโดยให้สถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำมาตรฐานวิชาชีพ	10
	1.8 คณบดี/ประธานสาขาวิชาเป็นสามัญสมาชิกขององค์กรวิชาชีพ	8
	1.9 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาผ่านทางกลุ่มที่เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มกันเองของคณะ/สาขาวิชา (Consortium) เช่น สภาคณบดี และที่ประชุมคณบดี เป็นต้น	7
	1.10 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาโดยให้สถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำข้อสอบเพื่อรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ	7
	1.11 สถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพ	5
	1.12 องค์กรวิชาชีพมีการจัดทำโครงการบริการทางวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	3

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
	1.13 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนานิสิต/นักศึกษา	3
	1.14 องค์กรวิชาชีพมีการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา	2
	1.15 องค์กรวิชาชีพมีการจัดทำโครงการวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	2
	1.16 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาคณาจารย์	2
	1.17 องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร	2
	1.18 กฎหมายกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีอำนาจรับรองหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา	1
	1.19 องค์กรวิชาชีพยังไม่มีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาแต่ที่แผนการที่จะร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา	1
2. ความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็น ผู้บริหารกับสถาบัน อุดมศึกษา เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ไทยมีปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) อย่างไรบ้าง	**จุดแข็ง**	
	2.1 ภารกิจขององค์กรวิชาชีพและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษามีความคล้ายคลึงกันและต้องทำงานร่วมกัน	15
	2.2 กฎหมายกำหนดให้องค์กรวิชาชีพเป็นผู้ควบคุมการประกอบวิชาชีพ โดยผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมจะต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพ	15
	2.3 องค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษามีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาวิชาชีพ	13
	2.4 กรรมการองค์กรวิชาชีพมีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา	13
	2.5 กฎหมายกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีอำนาจรับรองหลักสูตร/ปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา	**13**
	2.6 โดยลักษณะของวิชาชีพองค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษาจะต้องพึ่งพาอาศัยกัน	**12**

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
	2.7 คณบดี/ประธานสาขาวิชา ทุกคนเป็นสามัญสมาชิกขององค์กรวิชาชีพ	10
	2.8 หลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตร/ปริญญา ขององค์กรวิชาชีพได้มาจากการมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษา	10
	2.9 กรรมการ/ผู้บริหารขององค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ดีกับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากคณาจารย์ทุกคนเป็นสามัญสมาชิกขององค์กรวิชาชีพเช่นเดียวกัน/เป็นผู้อยู่ร่วมในวิชาชีพเดียวกัน	8
	2.10 ในการดำเนินงานต่างๆ องค์กรวิชาชีพมีหลักเกณฑ์ว่าจะต้องใช้อาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาด้วย	7
	2.11 คณบดี/ประธานสาขาวิชา ทุกคนเป็นกรรมการขององค์กรวิชาชีพ	1
	2.12 องค์กรวิชาชีพมีการประชุมร่วมกับคณบดี/ประธานสาขาวิชา เป็นประจำทุกเดือน	1
	2.13 องค์กรวิชาชีพได้รับการยอมรับจากสถาบันอุดมศึกษา	1
	2.14 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานในนามขององค์กรวิชาชีพจำนวนมาก	1
	จุดอ่อน	
	2.15 องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณน้อย	10
	2.16 สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมาก และมีมาตรฐานการศึกษาแตกต่างกัน	6
	2.17 สถาบันอุดมศึกษาไม่ยอมลงทุนในการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานตามที่องค์กรวิชาชีพกำหนด	4
	2.18 องค์กรวิชาชีพเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตร/รับรองปริญญา ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งที่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ไม่ค่อยพอใจองค์กรวิชาชีพ	3
	2.19 องค์กรวิชาชีพต้องใช้เงินค่าธรรมเนียมต่างๆ จากสถาบันอุดมศึกษา ในการรับรองหลักสูตร/ปริญญา ทำให้เกิดความขัดกันแห่งผลประโยชน์	3

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
	2.20 สถาบันอุดมศึกษายังคงเน้นการจัดการเรียนการสอนในภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ทำให้คณาจารย์มีบทบาทในการพัฒนาแหล่งฝึกปฏิบัติการทางวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพน้อย	3
	2.21 ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมกับองค์กรวิชาชีพไม่มี อำนาจ (Authority) เบ็ดเสร็จ /ตัดสินใจไม่ได้	2
	2.22 สถาบันอุดมศึกษามักจะเปิดดำเนินการหลักสูตรที่มีความแตกต่างไปจากมาตรฐานขององค์กรวิชาชีพไปก่อน โดยจะแจ้งการเปิดดำเนินการหลักสูตรดังกล่าวให้กับองค์กรวิชาชีพทราบในภายหลัง เนื่องจากกลัวว่าหากแจ้งองค์กรวิชาชีพก่อนแล้ว หากองค์กรวิชาชีพไม่เห็นด้วย ก็จะทำให้ไม่ สามารถเปิดดำเนินการหลักสูตรได้	2
	2.23 สถาบันอุดมศึกษาเข้าใจผิดว่าองค์กรวิชาชีพต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำหลักสูตรให้เหมือนกันทั้งหมด ทั้งที่องค์กรวิชาชีพต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างที่หลากหลาย และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว บนพื้นฐานของความเหมือนหรือความเท่าเทียมกันในมาตรฐานวิชาชีพ	2
	2.24 องค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสถาบันอุดมศึกษามาก ทำให้แยกบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไม่ค่อยชัดเจน	1
	2.25 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้ามาทำงานให้กับองค์กรวิชาชีพ ไม่ค่อยทุ่มเทเท่าที่ควร เนื่องจากองค์กรวิชาชีพไม่ใช่ต้นสังกัด	1
	2.26 องค์กรวิชาชีพยังขาดองค์ความรู้ในวิชาชีพ และยังต้องพึ่งพาสถาบันอุดมศึกษา	1
	2.27 คณบดี/ประธานสาขาวิชา มีภาระงานมาก	1

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
	2.28 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพไม่มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง มีเพียงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง	1
	2.29 แนวนโยบายของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมค่อนข้างยาก	1
	2.30 ภาระงานของคณาจารย์ไม่สามารถกำหนดเฉพาะอย่างได้	1
	2.31 สถาบันอุดมศึกษาเน้นจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตได้งานทำมากเกินไป ทำให้ขาดการพัฒนาทางวิชาการที่จำเป็นต่อสังคม	1
	2.32 สถาบันอุดมศึกษามีนโยบายในการทำความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพแตกต่างกัน ทำให้เกิดการรวมกลุ่มในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพได้ยาก	1
	2.33 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามีภาระงานมากทำให้ไม่สามารถพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพได้อย่างเต็มที่	1
	2.34 สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	1
3. ความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีปัจจัยภายนอกได้แก่ โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) อย่างไรบ้าง	**โอกาส**	
	3.1 ความเข้มแข็งในระบบการศึกษาของประเทศโดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ	7
	3.2 รัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ความสำคัญสนับสนุนงบประมาณให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับทุกภาคส่วน	5
	3.3 นโยบายของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ	5
	3.4 การเข้าสู่การเป็นประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้องค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และ	4

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
	สถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพต้องทำความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น	
	3.5 การพัฒนาระบบมาตรฐานการศึกษาของประเทศอย่างต่อเนื่อง	2
	3.6 นโยบายของรัฐบาลในการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์	2
	3.7 การประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) ของกระทรวงศึกษาธิการ	2
	3.8 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ดีขึ้นและแนวโน้มราคาที่ถูกลงและความสามารถในการเข้าถึงที่ทำได้ง่ายขึ้น	1
	3.9 สังคมมีความตระหนักและมีความต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพ	1
	3.10 บัณฑิตไทยมีความพร้อมต่อการแข่งขันกับประเทศอาเซียน	1
	3.11 รัฐบาลให้ความสำคัญต่อความเห็นขององค์กรวิชาชีพในการวางแผนการพัฒนากำลังคนทางด้านวิชาชีพ	1
	3.12 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว	1
	ภาวะคุกคาม	
	3.13 มีสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนเพิ่มขึ้นจำนวนมาก	5
	3.14 รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรวิชาชีพไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน	4
	3.15 คุณภาพของนักเรียนมัธยมมีแนวโน้มลดต่ำลง (Input ของสถาบันอุดมศึกษา)	3
	3.16 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายังไม่มีนโยบายในการเทียบคุณวุฒิสำหรับวุฒิบัตรของ องค์กรวิชาชีพอย่างเป็นระบบทำให้การพัฒนาวิชาชีพไม่เจริญก้าวหน้ามากเท่าที่ควร	2
	3.17 องค์กรวิชาชีพต้องมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการ สอบสวนจริยธรรมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ	2
	3.18 กฎหมายใหม่ๆ ที่มุ่งให้ความคุ้มครองผู้รับบริการทางการ	2

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์		ความถี่ (N = 15)
		แพทย์ ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ และองค์กรวิชาชีพทำงานยากขึ้น	
	3.19	การแข่งขันทางการศึกษาทั้งภายใน ประเทศและต่างประเทศสูงขึ้น	2
	3.20	แนวโน้มของผู้ให้ความสนใจเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีลดต่ำลง	2
	3.21	ความเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรวิชาชีพปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง	1
	3.22	เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการนำเทคโนโลยีหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้ทดแทนผู้ประกอบวิชาชีพ	1
4. สาเหตุใดบ้างที่เป็นแรงจูงใจให้องค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยของสถาบันอุดมศึกษาไทย	4.1	เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรวิชาชีพ	14
	4.2	ผู้ประกอบวิชาชีพ มีปณิธานร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพ	12
	4.3	องค์กรวิชาชีพมีความประสงค์ที่จะได้คนที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพเข้ามาสู่วิชาชีพ	12
	4.4	ความต้องการให้มาตรฐานวิชาชีพของประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา หรือประเทศในยุโรปตะวันตก	10
	4.5	เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรวิชาชีพ	14
	4.6	ผู้ประกอบวิชาชีพ มีปณิธานร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพ	12
	4.7	องค์กรวิชาชีพมีความประสงค์ที่จะได้คนที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพเข้ามาสู่วิชาชีพ	12
	4.8	ความต้องการให้มาตรฐานวิชาชีพของประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา หรือประเทศในยุโรปตะวันตก	10
	4.9	เป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักขององค์กรวิชาชีพ	10
	4.10	องค์กรวิชาชีพถูกจัดตั้งจากการรวมกลุ่มและผลักดันร่วมกันของผู้ประกอบวิชาชีพซึ่งรวมถึงคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา	10

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
5. กรณีองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารยังไม่มีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาท่านมีนโยบาย/แผนงาน/โครงการ ที่จะร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย หรือไม่อย่างไรบ้าง	5.1 มีโยบายที่จะต้องทำความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาอยู่แล้ว เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ผลิตและเป็นต้นทางของการเข้าสู่วิชาชีพ	1
6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งซึ่งส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่สามารถประกอบวิชาชีพได้	6.1 สถาบันอุดมศึกษาไม่เตรียมการให้พร้อมก่อนที่จะเปิดสอน ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากความไม่พร้อมทั้งสิ้น	12
	6.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังมีข้อขัดข้องในการลงทุนด้านคณาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน และห้องปฏิบัติการ (Laboratory)	8
	6.3 องค์กรวิชาชีพต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะผู้รับบริการจำเป็นต้องได้รับการบริการที่ดีและมีมาตรฐาน	7
	6.4 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาขาดความเอาใจใส่ในการจัดการเรียนการสอน	4
	6.5 สถาบันอุดมศึกษาไม่ศึกษาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพโดยละเอียด	3
	6.6 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาไม่ให้ความสำคัญกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ	3
	6.7 สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาไม่ได้มาตรฐานตามหลักสูตรที่องค์กรวิชาชีพได้ให้การรับรองไว้แล้ว	3
	6.8 สถาบันอุดมศึกษาไม่ได้มีการหารือเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรและการการจัดการเรียนการสอนกับองค์กรวิชาชีพมาตั้งแต่ต้น	2
	6.9 สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนไปก่อนที่จะได้แจ้งให้องค์กรวิชาชีพทราบและไม่มีการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพเป็นการล่วงหน้า	2

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
7. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งอย่างไรบ้าง	7.1 สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนก่อนที่จะเปิดดำเนินการสอน	12
	7.2 สถาบันอุดมศึกษาควรจะได้ปรึกษาหารือกับองค์กรวิชาชีพก่อนเปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอน	12
	7.3 สถาบันอุดมศึกษาควรให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรด้วยทุกครั้ง	7
	7.4 สถาบันอุดมศึกษาต้องศึกษาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพให้ชัดเจน	3
	7.5 สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการวางแผนการจัดการศึกษาและวางแผนการขอรับการรับรองปริญญาไว้เป็นการล่วงหน้า	3
	7.6 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารหลักสูตรต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับรายละเอียดและขั้นตอนการรับรองปริญญาฯ ขององค์กรวิชาชีพ	2
	7.7 องค์กรวิชาชีพควรจัดให้สถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพต่างๆ	2
	7.8 องค์กรวิชาชีพควรต้องเป็นผู้ให้คำแนะนำสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	1
	7.9 สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นตามหลักสูตรที่องค์กรวิชาชีพได้ให้การรับรองไว้	1
8. ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรอื่นๆ ของความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีอะไรบ้าง และมีแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้นอย่างไร	8.1 สถาบันอุดมศึกษามีมาตรฐานการศึกษาที่แตกต่างกันมาก	8
	8.2 กฎ ระเบียบบางอย่างไม่เอื้อต่อความร่วมมือ	2

ตารางที่ 9 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N = 15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์		ความถี่ (N = 15)
9. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนซึ่งจะทำให้บัณฑิตที่มีใบประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพ เช่น สถาปนิก แพทย์ บัญชี ทันตแพทย์ พยาบาล และวิศวกร สามารถไปประกอบวิชาชีพดังกล่าวในประเทศสมาชิกได้	9.1	เป็นโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน	6
	9.2	ทำให้เกิดการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพในภูมิภาค	5
	9.3	เป็นโอกาสที่ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมของไทยจะได้ไปแสดงความสามารถในต่างประเทศมากขึ้น	3
	9.4	องค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษาต้องเตรียมการให้พร้อมที่จะพัฒนาตนเอง และถ้าไม่พัฒนาตนเองก็จะเสียเปรียบ	2
	9.5	เป็นประโยชน์มาก เพราะสามารถขยายความร่วมมือได้	2
	9.6	ทำให้องค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษามีการปรับตัว และได้มีการเทียบความรู้ความสามารถ	2
	9.7	เป็นดาบสองคม ประเทศไทยจำเป็นต้องมีมาตรฐานการให้บริการด้านวิชาชีพรวมทั้งมาตรฐานการกำกับให้ดี โดยต้องมีการตรวจสอบอย่างจริงจัง	1
	9.8	การแข่งขันจะทำให้เกิดความก้าวหน้า	1
	9.9	องค์กรวิชาชีพจะต้องมีกลไกการทำงานที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมมีศักยภาพในภูมิภาคมากขึ้น	1
	9.10	องค์กรวิชาชีพจะต้องมีความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในระดับภูมิภาคได้อย่างแท้จริง	1
	9.11	ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมของไทยมีศักยภาพทางด้านภาษาสู้เขาไม่ได้ ทำให้เกิดความเสียเปรียบ	1

จากตาราง พบว่า

1. องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารมีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการรับรองหลักสูตรและรับรองปริญญา กฎหมายกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีอำนาจรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา (f = 13) ตามลำดับ

2. ความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพกับสถาบันอุดมศึกษา

2.1 จุดแข็งของความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ภารกิจขององค์กรวิชาชีพและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษามีความคล้ายคลึงกันและต้องทำงานร่วมกัน (f = 15) มีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาวิชาชีพ และกรรมการองค์กรวิชาชีพมีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา (f = 13) ตามลำดับ

2.2 จุดอ่อนของความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณน้อย (f = 10) สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมาก และมีมาตรฐานการศึกษาแตกต่างกัน (f = 6) และสถาบันอุดมศึกษาไม่ยอมลงทุนในการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานตามที่องค์กรวิชาชีพกำหนด (f = 4) ตามลำดับ

2.3 โอกาสของความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ความเข้มแข็งในระบบการศึกษาของประเทศโดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ (f = 7) รัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ความสำคัญสนับสนุนงบประมาณให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับทุกภาคส่วน และนโยบายของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ (f = 5) ตามลำดับ

2.4 ภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มีสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนเพิ่มขึ้นจำนวนมาก (f = 5) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรวิชาชีพไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน (f = 4) และคุณภาพของนักเรียนมัธยมมีแนวโน้มลดต่ำลง (Input ของสถาบันอุดมศึกษา) (f = 3) ตามลำดับ

3. แรงจูงใจที่ทำให้องค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรวิชาชีพ (f = 14) ผู้ประกอบวิชาชีพ มีปณิธานร่วมกันในการพัฒนาวิชาชีพและองค์กรวิชาชีพมีความประสงค์ที่จะได้คนที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพเข้ามาสู่วิชาชีพ (f = 12) ตามลำดับ

4. นโยบาย/แผนการ/โครงการขององค์กรวิชาชีพที่จะร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา กรณีที่ยังไม่มีความร่วมมือกัน ได้แก่ มีนโยบายที่จะต้องทำความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาอยู่แล้ว เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ผลิตและเป็นต้นทางของการเข้าสู่วิชาชีพ (f =1)

5. ปัญหาขององค์กรวิชาชีพในการรับรองปริญญาให้กับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาไม่เตรียมการให้พร้อมก่อนที่จะเปิดสอน ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากความไม่พร้อมทั้งสิ้น (f = 12) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังมีข้อขัดข้องในการลงทุนด้านคณาจารย์ อุปกรณ์การเรียนการสอน และห้องปฏิบัติการ (Laboratory) (f = 8) และองค์กรวิชาชีพต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะผู้รับบริการจำเป็นต้องได้รับการบริการที่ดีและมีมาตรฐาน (f = 7) ตามลำดับ

6. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการรับรองปริญญาให้กับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนก่อนที่จะเปิดดำเนินการสอนและสถาบันอุดมศึกษาควรจะได้ปรึกษาหารือกับองค์กรวิชาชีพก่อนเปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอน (f = 12) และสถาบันอุดมศึกษาควรให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรด้วยทุกครั้ง (f = 7) ตามลำดับ

7. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการรับรองปริญญาให้กับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษามีมาตรฐานการศึกษาที่แตกต่างกันมาก (f = 8) และกฎระเบียบบางอย่างไม่เอื้อต่อความร่วมมือ (f = 2) ตามลำดับ

8. ความคิดเห็นขององค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ เป็นโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (f = 6) ทำให้เกิดการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพในภูมิภาค (f = 5) และเป็นโอกาสที่ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมของไทยจะได้ไปแสดงความสามารถในต่างประเทศมากขึ้น (f = 3) ตามลำดับ

2. ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N=15)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
1. คณะที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย หรือไม่อย่างไร และได้มีความร่วมมือระดับภาควิชา/สาขาวิชา/หลักสูตรอะไรบ้าง	1.1 มีความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	15
	1.2 มีความร่วมมือระดับหลักสูตร	15
	1.3 มีความร่วมมือในระดับสาขาวิชา	15

ตารางที่ 10 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N=15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
2. ความร่วมมือระหว่าง คณะที่ท่านเป็นผู้บริหารกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) อย่างไรบ้าง	**จุดแข็ง**	
	2.1 องค์กรวิชาชีพกำหนดคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต ตรวจและอนุมัติหลักสูตร พร้อมทั้งเป็นผู้สอบประเมินบัณฑิตให้ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทำให้ทุกคณะวิชาของทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	15
	2.2 บัณฑิตที่จบไปมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ	15
	2.3 คณะมีคณาจารย์ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ขององค์กรวิชาชีพทุกหลักสูตรที่ขอรับรองหลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพ	15
	2.4 คณะมีบทบาทในการให้ความเห็นในการกำหนดทิศทางและพัฒนาการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการนักวิชาชีพที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและมีมาตรฐานสากล ในทางกลับกันความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพทำให้ทราบข้อมูลด้านความต้องการของผู้ใช้บริการนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ	12
	จุดอ่อน	
	2.5 ยังขาดความเข้าใจและการประสานงานที่ดีระหว่างองค์กรวิชาชีพกับสถาบันอุดมศึกษาผู้ผลิตบัณฑิตในทุกๆ ด้าน	10
	2.6 บัณฑิตที่จบหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพยังไม่สามารถตอบสนองต่อผู้ใช้งานบัณฑิตได้จริง	4
	2.7 ด้วยกรอบมาตรฐานวิชาชีพเดียวกันทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะไม่หลากหลาย การจะเพิ่มคุณลักษณะพิเศษอื่น ๆ ทำได้ยาก เพราะเท่าที่กำหนดไว้ต้องใช้เวลาไปมากแล้ว นักศึกษาต้องพะวงกับการสอบใบประกอบวิชาชีพ ทำให้เครียดระหว่างการเรียนและ	1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 10 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N=15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
	ฝึกทักษะ ขณะเดียวกันก็กังวลกับการสอบ ขั้นตอนต่าง ๆ	
	2.8 ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพยังอยู่ในระดับนโยบายการนำไปปฏิบัติยังทำได้ช้า	1
3. ความร่วมมือระหว่างคณะที่ท่านเป็นผู้บริหารกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) อย่างไรบ้าง	**โอกาส**	
	3.1 ได้เรียนรู้ระหว่างคณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ รวมทั้งมีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้กัน	10
	3.2 ได้เข้าเป็นกรรมการองค์กรวิชาชีพโดยตำแหน่ง (คณบดี) ทำให้ได้รู้เห็นจุดแข็งจุดอ่อนของบัณฑิตและหลักสูตร ได้ร่วมพิจารณาประเด็นต่างๆ ของวิชาชีพ พร้อมทั้งสามารถนำมาสอน และอบรมนักศึกษาได้	8
	3.3 มีสถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่มีความพร้อมและยังไม่สมควรที่จะเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น	6
	3.4 การกำหนดนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำให้ความร่วมมือในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	4
	3.5 บัณฑิตที่จบไปมีมาตรฐานเทียบเท่ากับสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงอื่นๆ	2
	ภาวะคุกคาม	1
	3.6 ความเข้มงวดขององค์กรวิชาชีพ ทำให้บางครั้งเป็นการจำกัดความคิดและพัฒนาการของคณะ	
	3.7 กฎเกณฑ์ต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพ มีรายละเอียดเกินไป	1
	3.8 ยังกีดกันที่จะให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมหรือจัดตั้งคณะใหม่	1
4. สาเหตุใดบ้างที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้คณะที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความ	4.1 กฎหมายบังคับให้สถาบันอุดมศึกษาต้องเข้าร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพอยู่แล้ว	15

ตารางที่ 10 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N=15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์		ความถี่ (N = 15)
ร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย	4.2	ผู้บริหารคณะมีความต้องการที่จะได้รับรู้แนวคิด นโยบาย และทิศทางการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพ	11
	4.3	ความสนใจที่จะได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	11
5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งซึ่งส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่สามารถประกอบวิชาชีพได้	5.1	สถาบันอุดมศึกษาต้องให้องค์กรวิชาชีพรับรองหลักสูตรก่อนเปิดการเรียนการสอน ถ้าไม่รับรองสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต้องไม่อนุญาตให้รับนักศึกษา	15
	5.2	กรณีมีบัณฑิตจบจากหลักสูตรที่ไม่ผ่านการรับรองปริญญา อาจมีมาตรการผ่อนปรนหากทำได้ เช่น เพิ่มเติมระยะเวลาเรียนหรือฝึก และมีการสอบที่เข้มข้นขึ้น	3
6. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งอย่างไรบ้าง	6.1	การร่วมปรึกษาหารือและรับฟังเหตุผลของกันและกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ	10
	6.2	สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพต้องสื่อสารกันให้ครบถ้วนก่อน เช่น หลักสูตรจะต้องยังไม่เปิดรับจนกว่าองค์กรวิชาชีพจะได้ตรวจสอบหลักสูตร อุปกรณ์ครุภัณฑ์ ครบถ้วนแล้วค่อยเปิดรับ	8
	6.3	ให้มีองค์กรอื่นเข้าร่วมการพิจารณารับรองปริญญาร่วมกับองค์กรวิชาชีพด้วย	1
	6.4	ให้ผู้ใช้บัณฑิตได้มีส่วนร่วมในการให้ความเห็นเกี่ยวกับการรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา	1
	6.5	ควรหาหลักฐานในต่างประเทศมาให้การสนับสนุนหรือคัดค้านผลการรับรองปริญญา	1
	6.6	จัดทำระบบการรับรองปริญญาขององค์กรวิชาชีพให้เป็นระบบเดียวกันทุกองค์กรวิชาชีพ	1
	6.7	สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพต้องร่วมกันหาทางแก้ปัญหาให้ถูกจุด	1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 10 ผลการสัมภาษณ์**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (N=15) (ต่อ)

ประเด็นการสัมภาษณ์	ผลการสัมภาษณ์	ความถี่ (N = 15)
	6.8 แบ่งแยกบทบาทขององค์กรวิชาชีพให้พิจารณาได้เฉพาะผลลัพธ์โดยการสอบรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ไม่ควรก้าวล้ำไปถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต	1
7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนซึ่งจะทำให้บัณฑิตที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพ เช่น สถาปนิก แพทย์ บัญชี ทันตแพทย์ พยาบาล และวิศวกร สามารถไปประกอบวิชาชีพดังกล่าวในประเทศสมาชิกได้	7.1 การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้บัณฑิตที่มีใบประกอบวิชาชีพเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนมากขึ้น	10
	7.2 ตอนนี้ประเทศไทยยังไม่สามารถจะให้ประเทศอาเซียนมาขอใบรับรองประกอบวิชาชีพของประเทศไทยได้ ซึ่งต่อไปถ้าเปิดเสรีอาเซียนจริงก็คงตกเป็นบทบาทของทั้งองค์กรวิชาชีพ และผู้ผลิตที่จะต้องทำความร่วมมือกับประเทศในอาเซียน ซึ่ง ณ ปัจจุบัน ลาว กัมพูชา เวียดนาม ยังไม่มีใบประกอบวิชาชีพทางวิศวกรรมเลย แต่คนต่างชาติมาเรียนในไทยจบไทยตอนนี้ก็ยังไม่สามารถจะมาขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศไทยได้ ดังนั้น ถ้าในอนาคตก็จำเป็นจะต้องดูเรื่องนโยบายของประเทศเป็นหลัก ว่าจะพัฒนาสาขาวิชาชีพที่ประกาศไว้แล้วนั้นจะดำเนินการอย่างไรบ้าง	1
	7.3 สถาบันอุดมศึกษาผู้ผลิตบัณฑิตร่วมกับองค์กรวิชาชีพนั้นๆ ควรมีแนวทางหรือสร้างระบบในการรักษาบุคลากรวิชาชีพให้ทำงานอยู่ในประเทศ แต่อย่างไรก็ตามคงไม่สามารถยับยั้งการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีกฝีมือได้ทั้งหมด และในอีกมุมมองหนึ่งคือการเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนจะทำให้เกิดการแข่งขันในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อผู้รับบริการ	1

จากตาราง พบว่า

1. สถาบันอุดมศึกษามีความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ ได้แก่ มีความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ มีความร่วมมือระดับหลักสูตร และมีความร่วมมือในระดับสาขาวิชา (N = 15) ตามลำดับ

2. ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

2.1 จุดแข็งของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ ได้แก่

องค์กรวิชาชีพกำหนดคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต ตรวจและอนุมัติหลักสูตร พร้อมทั้งเป็นผู้สอบประเมินบัณฑิตให้ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทำให้ทุกคณะวิชาของทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน บัณฑิตที่จบไปมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ และคณะมีคณาจารย์ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ขององค์กรวิชาชีพทุกหลักสูตรที่ขอรับรองหลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพ (f = 15) ตามลำดับ

2.2 จุดอ่อนของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ ได้แก่ ได้เรียนรู้ระหว่างคณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ รวมทั้งมีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้กัน (f = 10) ได้เข้าเป็นกรรมการองค์กรวิชาชีพโดยตำแหน่ง (คณบดี) ทำให้ได้รู้เห็นจุดแข็งจุดอ่อนของบัณฑิตและหลักสูตร ได้ร่วมพิจารณาประเด็นต่างๆ ของวิชาชีพ พร้อมทั้งสามารถนำมาสอน และอบรมนักศึกษาได้ (f = 8) และมีสถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่มีความพร้อมและยังไม่สมควรที่จะเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น (f = 6) ตามลำดับ

2.3 โอกาสของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ ได้แก่ ได้เรียนรู้ระหว่างคณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ รวมทั้งมีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้กัน (f = 10) ได้เข้าเป็นกรรมการองค์กรวิชาชีพโดยตำแหน่ง (คณบดี) ทำให้ได้รู้เห็นจุดแข็งจุดอ่อนของบัณฑิตและหลักสูตร ได้ร่วมพิจารณาประเด็นต่างๆ ของวิชาชีพ พร้อมทั้งสามารถนำมาสอน และอบรมนักศึกษาได้ (f = 8) และมีสถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่มีความพร้อมและยังไม่สมควรที่จะเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น (f = 6) ตามลำดับ

2.4 ภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ ได้แก่ ความเข้มงวดขององค์กรวิชาชีพ ทำให้บางครั้งเป็นการจำกัดความคิดและพัฒนาการของคณะ กฎเกณฑ์ต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพ มีรายละเอียดเกินไป และยังกีดกันที่จะให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมหรือจัดตั้งคณะใหม่ (f = 1) ตามลำดับ

3. แรงจูงใจที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความร่วมมือกับองค์วิชาชีพ ได้แก่ กฎหมายบังคับให้สถาบันอุดมศึกษาต้องเข้าร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพอยู่แล้ว (f = 15) ผู้บริหารคณะมีความต้องการที่จะได้รับรู้แนวคิด นโยบาย และทิศทางการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพ และความสนใจที่จะได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ (f = 11) ตามลำดับ

4. ปัญหาองค์กรวิชาชีพไม่รับรองปริญญาให้กับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาต้องให้องค์กรวิชาชีพรับรองหลักสูตรก่อนเปิดการเรียนการสอน ถ้าไม่รับรองสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต้องไม่อนุญาตให้รับนักศึกษา (f =15) และกรณีมีบัณฑิตจบจากหลักสูตรที่ไม่ผ่านการรับรองปริญญา อาจมีมาตรการผ่อนปรนหากทำได้ เช่น เพิ่มเติมระยะเวลาเรียนหรือฝึก และมีการสอบที่เข้มข้นขึ้น (f =3) ตามลำดับ

5. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการรับรองปริญญาให้กับสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การร่วมปรึกษาหารือและรับฟังเหตุผลของกันและกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ (f = 10) และสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพต้องสื่อสารกันให้ครบถ้วนก่อน เช่น หลักสูตรจะต้องยังไม่เปิดรับจนกว่าองค์กรวิชาชีพจะได้ตรวจสอบหลักสูตร อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ครบถ้วนแล้วค่อยเปิดรับ (f = 8) ตามลำดับ

6. ความคิดเห็นของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้บัณฑิตที่มีใบประกอบวิชาชีพเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนมากขึ้น (f = 10)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารทางวิชาการ เอกสารทางกฎหมาย เอกสารในรูปแบบอิเลคทรอนิกส์จากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ผลการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง และจุดอ่อนของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา มีดังนี้

Chulalongkorn University

1. ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	
● องค์กรวิชาชีพมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการองค์กรวิชาชีพด้วยทุกครั้ง ● กรรมการหรืออนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพได้รับแต่งตั้งโดยชื่อให้เป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการแต่งตั้งคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ	● สภาสถาบันอุดมศึกษามีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ ● สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษามีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ	● กรรมการองค์กรวิชาชีพมีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการประชุมร่วมกับคณบดี/ประธานสาขาวิชาเป็นประจำทุกเดือน		1. คณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
		● ภารกิจขององค์กรวิชาชีพและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษามีความคล้ายคลึงกันและต้องทำงานร่วมกัน ● องค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษามีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาวิชาชีพ ● โดยลักษณะของวิชาชีพองค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษาจะต้องพึ่งพาอาศัยกัน ● กฎหมายกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีอำนาจรับรองหลักสูตร/ปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา	● บัณฑิตที่จบไปมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ	2. พันธกิจและเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความคล้ายคลึงกันในการมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล
			● คณะมีบทบาทในการให้ความเห็นในการกำหนดทิศทางและพัฒนาการศึกษา	3. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกันผ่าน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) (ต่อ)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	
			เพื่อตอบสนองความต้องการนักวิชาชีพที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและมีมาตรฐานสากล ในทางกลับกันความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพทำให้ทราบข้อมูลด้านความต้องการของผู้ใช้บริการนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ	ทางกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Consortium) มาตั้งแต่อดีต
	● ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ	● หลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตร/ปริญญา ขององค์กรวิชาชีพได้มาจากการมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษา ● กฎหมายกำหนดให้องค์กรวิชาชีพเป็นผู้ควบคุมการประกอบวิชาชีพ โดยผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมจะต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพ		4. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่มีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวทำให้สามารถพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันได้โดยง่าย
	● สถาบันอุดมศึกษามีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับองค์กรวิชาชีพ	● องค์กรวิชาชีพได้รับการยอมรับจากสถาบันอุดมศึกษา		5. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีองค์ความรู้ที่สะสมอยู่เป็นจำนวนมาก
● องค์กรวิชาชีพมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการใช้สถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน เช่น การจัดบริการวิชาการ การจัดสอบรับใบอนุญาต	● สถาบันอุดมศึกษามีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี			6. สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรทางการบริหารจำนวนมาก
● องค์กรวิชาชีพมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี	สถาบันอุดมศึกษามีการเรียนเชิญหรือเปิดโอกาสให้กรรมการหรือผู้บริหารองค์กร	● ในการดำเนินงานต่างๆ องค์กรวิชาชีพมีหลักเกณฑ์ว่าจะต้องใช้อาจารย์จาก	● คณะมีคณาจารย์ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ขององค์กรวิชาชีพทุกหลักสูตรที่ขอรับรอง	7. บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูง

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) (ต่อ)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	
	วิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ ● คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาได้รับทุนศึกษาต่อ จากองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษาด้วย	หลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพ	และเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป
		● กรรมการ/ผู้บริหารขององค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ดีกับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากคณาจารย์ทุกคนเป็นสามัญสมาชิกขององค์กรวิชาชีพเช่นเดียวกัน/เป็นผู้อยู่ร่วมในวิชาชีพเดียวกัน		8. บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาก่อนมีความสามัคคีและความรู้สึกเป็นหนึ่ง เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเดียวกัน
	● สถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประเมินหลักสูตรโดยจะต้องให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร ● สถาบันอุดมศึกษามีการใช้ห้องเรียนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ		● องค์กรวิชาชีพกำหนดคุณลักษณะและสมรรถนะของบัณฑิต ตรวจและอนุมัติหลักสูตร พร้อมทั้งเป็นผู้สอบประเมินบัณฑิตให้ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทำให้ทุกคณะวิชาของทุกสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเดียวกัน	9. องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น
		● คณบดี/ประธานสาขาวิชาทุกคนเป็นสามัญสมาชิกขององค์กรวิชาชีพ ● คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานในนามขององค์กรวิชาชีพจำนวนมาก		10. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มาร่วมทำงานกับองค์กรวิชาชีพสามารถนำมาคิดเป็นภาระงานได้

จากตาราง พบว่า จุดแข็ง (Strengths) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1. คณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

2. พันธกิจและเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความคล้ายคลึงกันในการมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล

3. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกันผ่านทางกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Consortium) มาตั้งแต่อดีต

4. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่มีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวทำให้สามารถพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันได้โดยง่าย

5. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีองค์ความรู้ที่สะสมอยู่เป็นจำนวนมาก

6. สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรทางการบริหารจำนวนมาก

7. บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูงและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

8. บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาก่อนมีความสามัคคีและความรู้สึกเป็นหนึ่ง เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเดียวกัน

9. องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น

10. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มาร่วมทำงานกับองค์กรวิชาชีพสามารถนำมาคิดเป็นภาระงานได้

2. ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	
● องค์กรวิชาชีพมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีองค์ประกอบของอนุกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา ● คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ● คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพมีการประชุมร่วมกับคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ● คณะกรรมการที่มีหน้าที่รับรองหลักสูตรหรือรับรองปริญญาขององค์กรวิชาชีพมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา ● คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพหรือผู้แทนองค์กรวิชาชีพได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา	● สภาสถาบันอุดมศึกษามีองค์ประกอบของกรรมการเป็นผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ ● สภาสถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ ● สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพคณะผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา (อธิการบดี/รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี) อย่างน้อยหนึ่งคนดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ ● สถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดนโยบายการพัฒนาหลักสูตรโดยให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงจะต้องมีการกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพสถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประเมินหลักสูตรโดยจะต้องให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร ● สถาบันอุดมศึกษามีการแต่งตั้งกรรมการ/ผู้บริหารขององค์กรวิชาชีพให้เป็นอาจารย์พิเศษ ● สถาบันอุดมศึกษามีนโยบายให้อาจารย์ไปเป็นกรรมการ/อนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ	● คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพไม่มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง มีเพียงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง	● ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพยังอยู่ในระดับนโยบายการนำไปปฏิบัติยังทำได้ช้า	1. องค์ประกอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่มีผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ
● องค์กรวิชาชีพได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี ● องค์กรวิชาชีพมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหญ่ประจำปี) ● องค์กรวิชาชีพมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วม	● สถาบันอุดมศึกษามีการจัดทำวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี ● สถาบันอุดมศึกษาได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี ● สถาบันอุดมศึกษามีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหม่ประจำปี) ● สถาบันอุดมศึกษามีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการนอกจาก	● องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณน้อย		2. องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณในการดำเนินงานน้อย

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) (ต่อ)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	
กับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ● องค์กรวิชาชีพมีการจัดตั้งหรือมอบหมายในสถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยบริการวิชาการหรือจัดอบรมหรือสัมมนา ● องค์กรวิชาชีพมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอทุกปี ● องค์กรวิชาชีพมีการประกาศเกียรติคุณหรือยกย่องหรือเชิดชูเกียรติคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ประสบความเร็จในวิชาชีพองค์กรวิชาชีพมีการให้ทุนศึกษาต่อกับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการให้ทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนากับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา (เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา/การออกหน่วยเคลื่อนที่) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	การจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหม่ประจำปี) อย่างสม่ำเสมอทุกปี ● สถาบันอุดมศึกษามีการยกย่องเชิดชู ประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ● คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาได้รับทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาจากองค์กรวิชาชีพ ● สถาบันอุดมศึกษามีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับองค์กรวิชาชีพสถาบันอุดมศึกษามีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ● สถาบันอุดมศึกษามีการจัดทำกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา (เช่น ออกค่ายอาสาสมัครพัฒนา/การออกหน่วยเคลื่อนที่) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ● สถาบันอุดมศึกษามีการยกย่องเชิดชู ประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลหรือได้ทำคุณงามความดีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ● สถาบันอุดมศึกษามีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ● สถาบันอุดมศึกษามีการจัดกิจกรรมการให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ			

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) (ต่อ)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	**ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ**	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	
● องค์กรวิชาชีพมีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ● องค์กรวิชาชีพมีการนำผลการวิจัยขององค์กรวิชาชีพไปใช้ให้เกิดประโยชน์	● องค์กรวิชาชีพมีการนำผลการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์	● สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมากและมีมาตรฐานการศึกษาแตกต่างกัน ● องค์กรวิชาชีพต้องใช้เงินค่าธรรมเนียมต่างๆ จากสถาบันอุดมศึกษา ในการรับรองหลักสูตร/ปริญญา ทำให้เกิดความขัดกันแห่งผลประโยชน์ ● ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมกับองค์กรวิชาชีพไม่มีอำนาจ (Authority)เบ็ดเสร็จตัดสินใจไม่ได้ สถาบันอุดมศึกษาเข้าใจผิดว่าองค์กรวิชาชีพต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำหลักสูตรให้เหมือนกันทั้งหมด ทั้งที่องค์กรวิชาชีพต้องการให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างที่หลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวบนพื้นฐานของความเหมือนหรือความเท่าเทียมกันในมาตรฐานวิชาชีพ ● คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้ามาทำงานให้กับองค์กรวิชาชีพ ไม่ค่อยทุ่มเทเท่าที่ควร เนื่องจากองค์กรวิชาชีพไม่ใช่ต้นสังกัด ● คณบดี/ประธานสาขาวิชามีภาระงานมาก ● ภาระงานของคณาจารย์ไม่สามารถกำหนดเฉพาะอย่างได้ ● สถาบันอุดมศึกษามีนโยบายในการทำความร่วมมือกับองค์กวิชาชีพแตกต่างกัน ทำให้เกิดการรวมกลุ่มในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพได้ยาก		3. บริบทของสถาบันอุดมศึกษาและบริบทขององค์กรวิชาชีพมีความแตกต่างกันสูง

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) (ต่อ)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	
		● คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามีภาระงานมาก ทำให้ไม่สามารถพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพได้อย่างเต็มที่ ● สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ ● แนวนโยบายของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมค่อนข้างยาก		
		● องค์กรวิชาชีพเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์การรับรองหลักสูตร/รับรองปริญญาทำให้สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งที่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ไม่ค่อยพอใจองค์กรวิชาชีพ ● องค์กรวิชาชีพยังขาดองค์ความรู้ในวิชาชีพ และยังต้องพึ่งพาสถาบันอุดมศึกษา		4. องค์กรวิชาชีพทำงานในรูปคณะกรรมการซึ่งส่วนใหญ่มีงานประจำและบางส่วนอยู่ต่างจังหวัดทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องและจริงจัง
● องค์กรวิชาชีพมีการเชิญคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามาเป็นวิทยากรหรือผู้บรรยายในการบริการวิช ● องค์กรวิชาชีพมีเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ	● สถาบันอุดมศึกษามีการเชิญกรรมการ/ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเป็นวิทยากร/ผู้บรรยายในกิจกรรมบริการวิชาการ	● ยังขาดความเข้าใจและการประสานงานที่ดีระหว่างองค์กรวิชาชีพกับสถาบันอุดมศึกษาผู้ผลิตบัณฑิตในทุกๆ ด้าน		5. การจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพไม่เชื่อมโยงกับระบบการเทียบคุณวุฒิของสถาบันอุดมศึกษา

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses) (ต่อ)

ผลการสอบถาม		ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์จุดอ่อน (Weaknesses)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	
• องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรที่จัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นๆ เอง • องค์กรวิชาชีพมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา • สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณหรือความประพฤติขององค์กรวิชาชีพไปใช้ในการเรียนการสอน • สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ ไปใช้ในการเรียนการสอน • องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ เอง • องค์กรวิชาชีพมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา • องค์กรวิชาชีพมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา • องค์กรวิชาชีพมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา • องค์กรวิชาชีพมีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา • องค์กรวิชาชีพมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	• สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ • สถาบันอุดมศึกษามีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณมาใช้ในการเรียนการสอน • สถาบันอุดมศึกษามีนโยบายให้ผู้บริหารนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอน • สถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินการสอน • สถาบันอุดมศึกษามีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ • สถาบันอุดมศึกษามีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ • สถาบันอุดมศึกษามีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ • สถาบันอุดมศึกษามีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับองค์กรวิชาชีพ • สถาบันอุดมศึกษามีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ • สถาบันอุดมศึกษามีการใช้สถานที่ขององค์กรวิชาชีพเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ • สถาบันอุดมศึกษามีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	• สถาบันอุดมศึกษาไม่ยอมลงทุนในการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานตามที่องค์กรวิชาชีพกำหนด • สถาบันอุดมศึกษายังคงเน้นการจัดการเรียนการสอนในภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ทำให้คณาจารย์มีบทบาทในการพัฒนาและฝึกปฏิบัติการทางวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพน้อย • สถาบันอุดมศึกษามักจะเปิดดำเนินการหลักสูตรที่มีความแตกต่างไปจากมาตรฐานขององค์กรวิชาชีพไปก่อน โดยจะแจ้งการเปิดดำเนินการหลักสูตรดังกล่าวให้กับองค์กรวิชาชีพทราบในภายหลัง เนื่องจากกลัวว่าหากแจ้งองค์กรวิชาชีพก่อนแล้วหากองค์กรวิชาชีพไม่เห็นด้วย ก็จะทำให้ไม่สามารถเปิดดำเนินการหลักสูตรได้ องค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสถาบันอุดมศึกษามาก ทำให้แยกบทบาทและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไม่ค่อยชัดเจน • สถาบันอุดมศึกษาเน้นจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตได้งานทำมากเกินไป ทำให้ขาดการพัฒนาทางวิชาการที่จำเป็นต่อสังคม	• บัณฑิตที่จบหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพยังไม่สามารถตอบสนองต่อผู้ใช้งานบัณฑิตได้จริง • ด้วยกรอบมาตรฐานวิชาชีพเดียวกันทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะไม่หลากหลาย การจะเพิ่มคุณลักษณะพิเศษอื่นๆ ทำได้ยาก เพราะเท่าที่กำหนดไว้ต้องใช้เวลาไปมากแล้ว นักศึกษาต้องพะวงกับการสอบใบประกอบวิชาชีพ ทำให้เครียดระหว่างการเรียนและฝึกทักษะ ขณะเดียวกันก็กังวลกับการสอบขั้นตอนต่างๆ	6. สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตโดยมุ่งเน้นด้านทฤษฎี แต่ในขณะที่องค์กรวิชาชีพมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ

จากตาราง พบว่า จุดอ่อน (Weaknesses) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1. องค์ประกอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่มีผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ
2. องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณในการดำเนินงานน้อย
3. บริบทของสถาบันอุดมศึกษาและบริบทขององค์กรวิชาชีพมีความแตกต่างกันสูง
4. องค์กรวิชาชีพทำงานในรูปคณะกรรมการซึ่งส่วนใหญ่มีงานประจำและบางส่วนอยู่ต่างจังหวัดทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องและจริงจัง
5. การจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพไม่เชื่อมโยงกับระบบการเทียบคุณวุฒิของสถาบันอุดมศึกษา
6. สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตโดยมุ่งเน้นด้านทฤษฎี แต่ในขณะที่องค์กรวิชาชีพมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารทางวิชาการ เอกสารทางกฎหมาย เอกสารในรูปแบบอิเลคทรอนิกส์จากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ผลก0ารตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเกี่ยวกับจุดแข็ง และจุดอ่อนของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา มีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities)

ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	
● สังคมมีความตระหนักและมีความต้องการบุคลากรที่มีคุณภาพ		1. สังคมรู้จักและให้การยอมรับองค์กรวิชาชีพมากขึ้นทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม
	● การกำหนดนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทำให้ความร่วมมือในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	2. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับ ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวในการออกกฎ ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
	● ได้เข้าเป็นกรรมการองค์กรวิชาชีพโดยตำแหน่ง (คณบดี) ทำให้ได้รู้เห็นจุดแข็งจุดอ่อนของบัณฑิตและหลักสูตร ได้ร่วมพิจารณาประเด็นต่างๆ ของวิชาชีพ พร้อมทั้งสามารถนำมาสอน และอบรมนักศึกษาได้	3. ฝ่ายการเมืองมักไม่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และไม่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
● นโยบายของรัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่สนับสนุนให้มีความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ ● รัฐบาลและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ความสำคัญสนับสนุนงบประมาณให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับทุกภาคส่วน ● นโยบายของรัฐบาลในการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์		4. รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศสู่ระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาการวิจัยพัฒนาและการฝึกอบรม/ในระดับภูมิภาคเป็นผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องไปแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรวิชาชีพมากขึ้น

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) (ต่อ)

ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	
● ความเข้มแข็งในระบบการศึกษาของประเทศโดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
● การประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) ของกระทรวงศึกษาธิการ ● การพัฒนาระบบมาตรฐานการศึกษาของประเทศอย่างต่อเนื่อง	● มีสถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่มีความพร้อมและยังไม่สมควรที่จะเปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น ● บัณฑิตที่จบไปมีมาตรฐานเทียบเท่ากับสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงอื่นๆ	5. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการรับรองหลักสูตรวิชาชีพ
● รัฐบาลให้ความสำคัญต่อความเห็นขององค์กรวิชาชีพในการวางแผนการพัฒนากำลังคนทางด้านวิชาชีพ พัฒนากำลังคนทางด้านวิชาชีพ		6. พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกำหนดให้องค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพทำให้หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
	● ได้เรียนรู้ระหว่างคณะวิชาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ รวมทั้งมีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้กัน	7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการจัดการศึกษา จึงทำให้คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับองค์กรวิชาชีพมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities) (ต่อ)

ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์โอกาส (Opportunities)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	
● การเข้าสู่การเป็นประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้องค์กรวิชาชีพและสถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ และสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพต้องทำความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ● บัณฑิตไทยมีความพร้อมต่อการแข่งขันกับประเทศอาเซียน		8. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้บัณฑิตสาขาวิชาชีพเป็นที่ต้องการและมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น และทำให้สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเพิ่มขึ้น
● ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ดีขึ้นและแนวโน้มราคาที่ถูกลงและความสามารถในการเข้าถึงที่ทำได้ง่ายขึ้น		9. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารทำให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีช่องทางการติดต่อสื่อสารและสร้างความร่วมมือกันได้ง่ายขึ้น

จากตาราง พบว่า โอกาส (Opportunities) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1. สังคมรู้จักและให้การยอมรับองค์กรวิชาชีพมากขึ้นทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม

2. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับ ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวในการออกกฎ ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

3. ฝ่ายการเมืองมักไม่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และไม่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

4. รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศสู่ระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาการวิจัยพัฒนาและการฝึกอบรม/ประชุมวิชาการในระดับภูมิภาคเป็นผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องไปแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรวิชาชีพมากขึ้น

5. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการรับรองหลักสูตรวิชาชีพ

6. พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกำหนดให้องค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพทำให้หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการจัดการศึกษา จึงทำให้คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับองค์กรวิชาชีพมากขึ้น

8. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้บัณฑิตสาขาวิชาชีพเป็นที่ต้องการและมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น และทำให้สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเพิ่มขึ้น

9. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารทำให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีช่องทางการติดต่อสื่อสารและสร้างความร่วมมือกันได้ง่ายขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ภาวะคุกคาม (Threats) ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ภาวะคุกคาม (Threats)

ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์ภาวะคุกคาม (Threats)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	
● สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายังไม่มีนโยบายในการเทียบคุณวุฒิสำหรับวุฒิบัตรขององค์กรวิชาชีพอย่างเป็นระบบทำให้การพัฒนาวิชาชีพไม่เจริญก้าวหน้ามากเท่าที่ควร	● กฎเกณฑ์ต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพมีรายละเอียดเกินไป ● ความเข้มงวดขององค์กรวิชาชีพทำให้บางครั้งเป็นการจำกัดความคิดและพัฒนาการของคณะ	1. กระทรวงที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพมีนโยบายที่แตกต่างกันเป็นผลให้นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน
● รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรวิชาชีพไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ● องค์กรวิชาชีพต้องมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสอบสวนจริยธรรมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ		2. รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพน้อยส่งผลให้องค์กรวิชาชีพไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาได้
● การแข่งขันทางการศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศสูงขึ้น ● มีสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนเพิ่มขึ้นจำนวนมาก	● ยังกีดกันที่จะให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมหรือจัดตั้งคณะใหม่	3. ภาวะการแข่งขันของตลาดด้านบริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งหวังผลกำไรมากกว่าการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
● คุณภาพของนักเรียนมัธยมมีแนวโน้มลดต่ำลง (Input ของสถาบันอุดมศึกษา ● แนวโน้มของผู้ให้ความสนใจเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีลดต่ำลง		4. ผลการประเมินความสามารถทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของ TIMSS และ PISA มีแนวโน้มลดลงส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพต่ำ
● ความเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรวิชาชีพปรับตัวไม่ทันกับการความเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้องค์กรวิชาชีพปรับตัวไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง		5. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วส่งให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ภาวะคุกคาม (Threats) (ต่อ)

ผลการสัมภาษณ์		ผลการวิเคราะห์ภาวะคุกคาม (Threats)
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	**ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา**	
● เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการนำเทคโนโลยีหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้ทดแทนผู้ประกอบวิชาชีพ ● กฎหมายใหม่ๆ ที่มุ่งให้ความคุ้มครองผู้รับบริการทางการแพทย์ ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ และองค์กรวิชาชีพทำงานยากขึ้น		

จากตาราง พบว่า ภาวะคุกคาม (Threats) ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1. กระทรวงที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพมีนโยบายที่แตกต่างกันเป็นผลให้นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

2. รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพน้อยส่งผลให้องค์กรวิชาชีพไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาได้

3. ภาวะการแข่งขันของตลาดด้านบริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งหวังผลกำไรมากกว่าการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

4. ผลการประเมินความสามารถทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของ TIMSS และ PISA มีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพต่ำ

5. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วส่งให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ส่วนที่ 4 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ SWOT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ SWOT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

จุดแข็ง (Strengths)		**จุดอ่อน (Weakness)**	
S1	คณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	W1	องค์ประกอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่มีผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ
S2	พันธกิจและเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความคล้ายคลึงกันในการมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล	W2	องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณในการดำเนินงานน้อย
S3	สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกันผ่านทางกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Consortium) มาตั้งแต่อดีต	W3	บริบทของสถาบันอุดมศึกษาและบริบทขององค์กรวิชาชีพมีความแตกต่างกันสูง
S4	สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่มีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวทำให้สามารถพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันได้โดยง่าย	W4	องค์กรวิชาชีพทำงานในรูปคณะกรรมการซึ่งส่วนใหญ่มีงานประจำและบางส่วนอยู่ต่างจังหวัดทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องและจริงจัง
S5	สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีองค์ความรู้ที่สะสมอยู่เป็นจำนวนมาก	W5	การจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพไม่เชื่อมโยงกับระบบการเทียบคุณวุฒิของสถาบันอุดมศึกษา
S6	สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรทางการบริหารจำนวนมาก	W6	สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตโดยมุ่งเน้นด้านทฤษฎี แต่ในขณะที่องค์กรวิชาชีพมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ
S7	บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูงและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป		
S8	บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาก่อน มีความสามัคคีและความรู้สึกเป็นหนึ่ง เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเดียวกัน		
S9	องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น		
S10	คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มาร่วมทำงานกับองค์กรวิชาชีพสามารถนำมาคิดเป็นภาระงานได้		

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ SWOT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย (ต่อ)

โอกาส (Opportunities)	ภาวะคุกคาม (Threats)
O1 สังคมรู้จักและให้การยอมรับองค์กรวิชาชีพมากขึ้นทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม O2 นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับ ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวในการออกกฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ O3 ฝ่ายการเมืองมักไม่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และไม่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ O4 รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศสู่ระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาการวิจัยพัฒนาและการฝึกอบรม/ประชุมวิชาการในระดับภูมิภาคเป็นผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องไปแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรวิชาชีพมากขึ้น O6 พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกำหนดให้องค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพทำให้หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ O7 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการจัดการศึกษา จึงทำให้คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับองค์กรวิชาชีพมากขึ้น O8 การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้บัณฑิตสาขาวิชาชีพเป็นที่ต้องการและมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้นและทำให้สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเพิ่มขึ้น O9 ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารทำให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีช่องทางการติดต่อสื่อสารและสร้างความร่วมมือกันได้ง่ายขึ้น	T1 กระทรวงที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพมีนโยบายที่แตกต่างกันเป็นผลให้นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน T2 รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพน้อยส่งผลให้องค์กรวิชาชีพไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาได้ T3 ภาวะการแข่งขันของตลาดด้านบริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งหวังผลกำไรมากกว่าการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา T4 ผลการประเมินความสามารถทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของ TIMSS และ PISA มีแนวโน้มลดลงส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพต่ำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วส่งให้ T5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

จากตาราง พบว่า SWOT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ได้แก่ S1-10, W1-6, O1-9 และ T1-5

ส่วนที่ 5 ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ SO

จุดแข็ง (S)	โอกาส (O)	กลยุทธ์ (SO)
S1 คณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา S2 พันธกิจและเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความคล้ายคลึงกันในการมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล S3 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกันผ่านทางกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Consortium) มาตั้งแต่อดีต S4 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่มีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวทำให้สามารถพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันได้โดยง่าย	O1 สังคมรู้จักและให้การยอมรับองค์กรวิชาชีพมากขึ้นทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม O3 ฝ่ายการเมืองมักไม่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และไม่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	1. สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ SO (ต่อ)

จุดแข็ง (S)	โอกาส (O)	กลยุทธ์ (SO)
S5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีองค์ความรู้ที่สะสมอยู่เป็นจำนวนมาก S6 สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรทางการบริหารจำนวนมาก	O4 รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศสู่ระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาการวิจัยพัฒนาและการฝึกอบรม/ประชุมวิชาการในระดับภูมิภาคเป็นผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องไปแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรวิชาชีพมากขึ้น	2. ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ 3. เพิ่มปริมาณงานวิจัยและงานบริการวิชาการด้านวิชาชีพชั้นสูง 4. พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ
S7 บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูงและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป S8 บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาก่อนมีความสามัคคีและความรู้สึกเป็นหนึ่ง เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเดียวกัน S10 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มาร่วมทำงานกับองค์กรวิชาชีพสามารถนำมาคิดเป็นภาระงานได้	O7 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการจัดการศึกษา จึงทำให้คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับองค์กรวิชาชีพมากขึ้น	5. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม 6. ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง 7. พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ

จากตาราง พบว่า กลยุทธ์ SO ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ได้แก่

1. สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ
2. ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ

3. เพิ่มปริมาณงานวิจัยและงานบริการวิชาการด้านวิชาชีพชั้นสูง
4. พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ
5. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม
6. ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง
7. พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ ST

จุดแข็ง (S)	**ภาวะคุกคาม (T)**	**กลยุทธ์ (ST)**
S1 คณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา S2 พันธกิจและเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความคล้ายคลึงกันในการมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล S3 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกันผ่านทางกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Consortium) มาตั้งแต่อดีต S4 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่มีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวทำให้สามารถพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันได้โดยง่าย	T1 กระทรวงที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพมีนโยบายที่แตกต่างกันเป็นผลให้นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน T2 รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพน้อยส่งผลให้องค์กรวิชาชีพไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาได้	1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ

จากตาราง พบว่า กลยุทธ์ ST ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ได้แก่

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ WO

จุดอ่อน (W)	โอกาส (O)	กลยุทธ์ (WO)
W1 องค์ประกอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่มีผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ W2 องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณในการดำเนินงานน้อย W3 บริบทของสถาบันอุดมศึกษาและบริบทขององค์กรวิชาชีพมีความแตกต่างกันสูง W4 องค์กรวิชาชีพทำงานในรูปคณะกรรมการซึ่งส่วนใหญ่มีงานประจำและบางส่วนอยู่ต่างจังหวัด ทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องและจริงจัง	O1 สังคมรู้จักและให้การยอมรับองค์กรวิชาชีพมากขึ้นทำให้สถาบันอุดมศึกษา ต้องแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างความ O2 เชื่อมั่นจากสังคม นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับ ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวในการออกกฎ ระเบียบและข้อบังคับที่ เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกัน O3 ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ฝ่ายการเมืองมักไม่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และไม่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	1. ปรับปรุงการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ
W5 การจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพไม่เชื่อมโยงกับระบบการเทียบคุณวุฒิของสถาบันอุดมศึกษา	O5 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุง หลักสูตร การจัดการเรียนการเรียนการสอน และพัฒนา	2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ WO

จุดอ่อน (W)	โอกาส (O)	กลยุทธ์ (WO)
	คุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการรับรองหลักสูตรวิชาชีพ O6 พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกำหนดให้องค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพทำให้หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ	
W6 สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตโดยมุ่งเน้นด้านทฤษฎี แต่ในขณะที่องค์กรวิชาชีพมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ	O8 การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้บัณฑิตสาขาวิชาชีพเป็นที่ต้องการและมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น และทำให้สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเพิ่มขึ้น	3. พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบอาชีพ

จากตาราง พบว่า กลยุทธ์ WO ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ได้แก่

1. ปรับปรุงการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ
3. พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย กลยุทธ์ WT

จุดอ่อน (W)	อุปสรรค (T)	กลยุทธ์ (WT)
W6 สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตโดยมุ่งเน้นด้านทฤษฎี แต่ในขณะที่องค์กรวิชาชีพมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ	T4 ผลการประเมินความสามารถทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของ TIMSS และ PISA มีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพต่ำ	2. พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

จากตาราง พบว่า กลยุทธ์ WT ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ได้แก่ พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

ส่วนที่ 6 ผลการจัดตารางการวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการจัดทำตารางการวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ประเด็นยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

กลยุทธ์	มาตรการ	ประเด็นยุทธศาสตร์
1. สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ	● สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต	**1. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย**
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ	● สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	
3. ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ	● ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง	
1. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ	● ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ	**2. องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ**
	● ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ	
1. ยกระดับคุณภาพงานวิจัยไปสู่ระดับโลก	● ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม	**3. สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก**
2. เพิ่มปริมาณงานวิจัยด้านวิชาชีพชั้นสูง	● สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ	
3. พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ	● สร้างนักวิจัยมืออาชีพ	
1. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้การสอนโดยการมีส่วนร่วม	● ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	**4. องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ**
2. ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง	● ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	
3. พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ	● ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
1. พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ	● ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	**5. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม**
2. พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ	● ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรม	

จากตาราง พบว่า ประเด็นยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีอยู่ 5 ประเด็น ได้แก่

1. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย

2. องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

3. สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก

4. องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ

5. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ในตอนที่ 3 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนา (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบัน อุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยมาใช้ในการพัฒนา (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยมีรายละเอียดดังนี้

(ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ
เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วม รวมกันเป็นเลิศ”

ยุทธศาสตร์ “สองคล้อง”
ยุทธศาสตร์ “สัมพันธ์”
ยุทธศาสตร์ “พร้อมนำ”
ยุทธศาสตร์ “หนุนเนื่อง”
ยุทธศาสตร์ “เกื้อกูล”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้<u>สอดคล้อง</u>ต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ

มาตรการ : สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1. จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจและอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับ

นโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพและมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน

2. จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรม Walk Rally ฯลฯ
3. จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
4. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
5. สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น
6. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ
7. สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อบูรณาการการทำงานเชิงวิชาการร่วมกันภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ
   -ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน (Partnership)
   -เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit)
   -มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship)
   -เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact)
   ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ การทำวิจัยร่วมกัน การจัดกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1. จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
2. จัดตั้งสมาคมองค์กรวิชาชีพแห่งประเทศไทย
3. จัดตั้งสมาคมที่ประชุมคณบดีสาขาวิชาชีพต่างๆ
4. จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา
5. จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา

6. จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ
7. ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการ : ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) พัฒนา และปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหา และผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ
2) พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา
3) พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา

4) ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น

มาตรการ : ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี
2) จัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย
3) ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัยเสมอ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัย<u>พร้อมนำ</u>สู่ระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยไปสู่ระดับโลก

มาตรการ : ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดตั้งศูนย์ประสานงานวิจัยระดับพื้นที่ (Node) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำวิจัยร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
2) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์
3) จัดตั้งทีมงานวิจัยเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน
4) ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัย
5) เผยแพร่งานวิจัยร่วมกัน เช่น จัดทำวารสารวิชาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
6) นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยด้านวิชาชีพชั้นสูง

มาตรการ : สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ

2) จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุนการทำงานขององค์กรวิชาชีพ
3) ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ

มาตรการ : สร้างนักวิจัยมืออาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
2) ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม

มาตรการ : ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน
2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง

กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง

มาตรการ : ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ เช่น ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น
2) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ
3) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาเพิ่มค่าน้ำหนักภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติจากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ
2) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
3) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์
4) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ

มาตรการ : ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา
2) ร่วมกันจัดทำระบบการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ให้กับนิสิตนักศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ
2) จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ
3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน

การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

4) ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ผลการพัฒนา (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ	สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต	1) จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจและอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน 2) จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรม Walk Rally ฯลฯ 3) จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 4) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 5) สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น 6) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ 7) สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อบูรณาการการ	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
		ทำงานเชิงวิชาการร่วมกันภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ -ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน (Partnership) -เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit) -มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship) -เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact) **ตัวอย่างกิจกรรม** ได้แก่ การทำวิจัย ร่วมกัน การจัดกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน	
กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ	สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	1) จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 2) จัดตั้งสมาคมองค์กรวิชาชีพแห่งประเทศไทย 3) จัดตั้งสมาคมที่ประชุมคณบดีสาขาวิชาชีพต่างๆ 4) จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา 5) จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา 6) จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ 7) ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ	
กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง	1) พัฒนา และปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ	ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ	1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิต จากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหา และผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ 2) พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา 3) พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา 4) ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น	
	ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ	1) ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี 2) จัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย 3) ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพ 4) ที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัยเสมอ	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยไปสู่ระดับโลก	ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก	1) จัดตั้งศูนย์ประสานงานวิจัยระดับพื้นที่ (Node) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำวิจัยร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ 2) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์ 3) จัดตั้งทีมงานวิจัยเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน 4) ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัย 5) เผยแพร่งานวิจัยร่วมกัน เช่น จัดทำวารสารวิชาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 6) นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	
กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยด้านวิชาชีพชั้นสูง	สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ	1) จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ 2) จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุนการทำงานขององค์กรวิชาชีพ 3) ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน	
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ	สร้างนักวิจัยมืออาชีพ	1) ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา 2) ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม	ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	1) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน 2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง	

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง	ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	1) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ เช่น ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น 2) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาเพิ่มค่าน้ำหนักภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ	ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติจากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ 2) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 3) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์ 4) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ	ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	1) ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา 2) ร่วมกันจัดทำระบบการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำให้กับนิสิตนักศึกษา	
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ	ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรม	1) จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ 2) จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่ การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพ	

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หมายเหตุ
		ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น 4) ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม	

ผลการพัฒนา (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย สามารถแสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

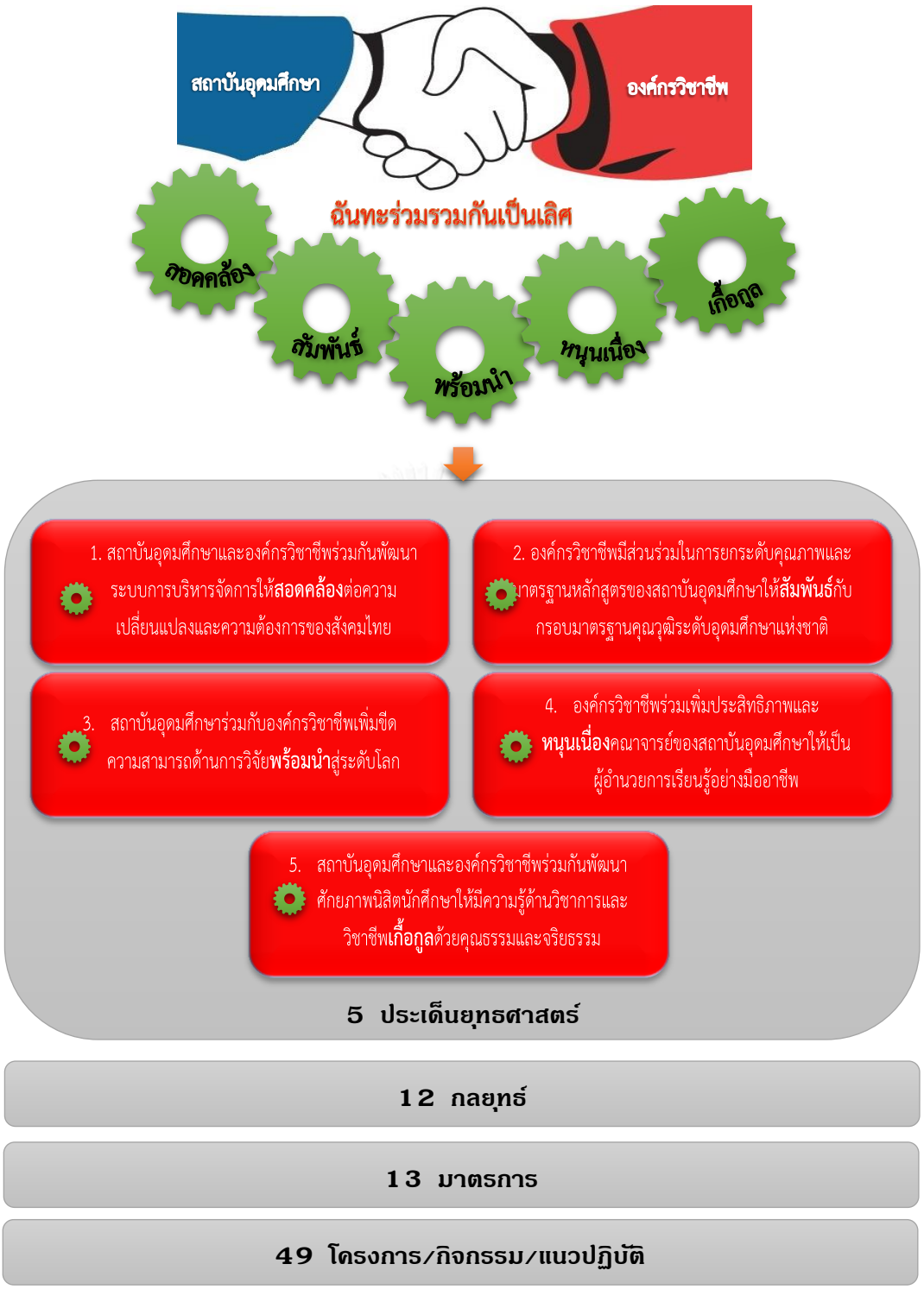

แผนภาพที่ 7 (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ด้วยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้นำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยไปทำการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ด้วยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) สรุปได้ดังนี้

จากการจัดประชุมโดยอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งจัดให้มีขึ้น ณ ห้องประชุมสถาบันวิทยาลัยชุมชน ชั้น 9 อาคารรัชมังคลาภิเษก 2 กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันเสาร์ที่ 27 มิถุนายน 2558 เวลา 10.00 น. – 12.00 น. และได้มีการจัดส่งแบบตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยให้กับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ได้เข้ามาร่วมการประชุม (รายชื่อตามภาคผนวก ก) เพื่อให้ตรวจสอบกลับมาอีกส่วนหนึ่ง ดังมีรายละเอียดดังนี้

เกณฑ์การเกณฑ์การพิจารณา (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

ร้อยละ 60 หมายถึง คงไว้

ต่ำกว่าร้อยละ 60 หมายถึง ตัดออก

1. ประเภทของผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ฯ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 21 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวน (คน)
ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา	6
ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ	7
ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	1
รวม	**14**

จากตาราง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ รองลงมาเป็นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และเป็นผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. ผลการตรวจสอบเป้าหมายของยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 22 ผลการตรวจสอบยุทธศาสตร์

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
1. ยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วม รวมกันเป็นเลิศ”	14	100.00	คงไว้
1) ยุทธศาสตร์ “สอดคล้อง”	14	100.00	คงไว้
2) ยุทธศาสตร์ “สัมพันธ์”	14	100.00	คงไว้
3) ยุทธศาสตร์ “พร้อมนำ”	14	100.00	คงไว้
4) ยุทธศาสตร์ “หนุนเนื่อง”	14	100.00	คงไว้
5) ยุทธศาสตร์ “เกื้อกูล”	14	100.00	คงไว้

จากตาราง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วม รวมกันเป็นเลิศ” ทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ “สอดคล้อง – สัมพันธ์ – พร้อมนำ – หนุนเนื่อง – เกื้อกูล”

3. ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

3.1 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม และข้อเสนอแนะ ดังตารางต่อไปนี้

Chulalongkorn University

ตารางที่ 23 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจ พันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ **มาตรการ :** สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต **โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ**			
1) จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจและอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะ ร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพและมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	13	92.85	คงไว้
2) จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน อุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรม Walk Rally ฯลฯ	12	85.71	คงไว้
3) จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
4) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	10	71.42	คงไว้
5) สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น	11	78.57	คงไว้
6) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ	11	78.57	คงไว้
7) สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อบูรณาการการทำงานเชิงวิชาการร่วมกันภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ - ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน (Partnership) - เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit) - มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship) - เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact) **<u>ตัวอย่างกิจกรรม</u>** ได้แก่ ร่วมกันทำวิจัย ร่วมกันจัดกิจกรรมทางวิชาการ	12	85.71	คงไว้

ตารางที่ 23 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ			
มาตรการ : สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	14	100.00	คงไว้
2) จัดตั้งสมาคมองค์กรวิชาชีพแห่งประเทศไทย	2	14.28	ตัดออก
3) จัดตั้งสมาคมที่ประชุมคณบดีสาขาวิชาชีพต่างๆ	2	14.28	ตัดออก
4) จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	11	78.57	คงไว้
5) จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา	11	78.57	คงไว้
6) จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ	14	100.00	คงไว้
7) ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ	11	78.57	คงไว้
กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ			
มาตรการ : ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) พัฒนาและปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	13	92.85	คงไว้
2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	14	100.00	คงไว้

จากตาราง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 โดยเสนอแนะให้ปรับปรุงชื่อประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เป็น “สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน” และปรับปรุงโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง เช่น เชิญองค์กรวิชาชีพเข้ามาร่วมเป็นกรรมการเพื่อปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เชิญ

มาร่วมเป็นกรรมการประเมินผลการดำเนินงานด้านอื่นๆ จัดให้มีกิจกรรมความร่วมมือเชิงวิชาการหรือกิจกรรมให้บริการวิชาการแก่สังคมในลักษณะคล้ายกับ CSR พร้อมกับให้ยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมว่าเป็นนโยบายอะไร จัดเป็นที่ประชุมสำหรับการอภิปราย (Forum) เพื่อสัมมนาร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี เครือข่ายต้องระบุว่ามีกี่เครือข่าย และมีวิธีการพัฒนาเครือข่ายอย่างไร เนื่องจากองค์กรวิชาชีพมีหน่วยงานของตนเองอยู่แล้วจึงไม่ควรมีการจัดตั้งเป็นสมาคมอีกเพราะต้องใช้ทั้งงบประมาณ และคนมาดำเนินการ จัดในลักษณะของศูนย์ประสานงานการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ เช่น สภาเภสัชกรรม แพทยสภา เป็นต้น ความเป็นไปได้และวิธีการจัดตั้งเป็นอย่างไร และให้เพิ่มโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และข้อเสนอแนะ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 24 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ			
มาตรการ : ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหาและผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ	11	78.57	คงไว้
2) พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา	11	78.57	คงไว้

ตารางที่ 24 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
3) พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา	13	92.85	คงไว้
4) ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น	14	100.00	คงไว้
มาตรการ : ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี	13	92.85	คงไว้
2) จัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย	12	85.71	คงไว้
3) ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัย	14	100.00	คงไว้

จากตาราง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยให้ปรับปรุงโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ได้แก่ ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหา และผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ และร่วมกันจัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย

3.3 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก และข้อเสนอแนะ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 25 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยไปสู่ระดับโลก			
มาตรการ : ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) จัดตั้งศูนย์ประสานงานวิจัยระดับพื้นที่ (Node) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำวิจัยร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ	11	78.57	คงไว้
2) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์	12	85.71	คงไว้
3) จัดตั้งทีมงานวิจัยเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน	12	85.71	คงไว้
4) ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัย	13	92.85	คงไว้
5) เผยแพร่งานวิจัยร่วมกัน เช่น จัดทำวารสารวิชาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	13	92.85	คงไว้
6) นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	14	100.00	คงไว้
กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยด้านวิชาการวิชาชีพชั้นสูง			
มาตรการ : สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ	10	71.42	คงไว้
2) จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุน	12	85.71	คงไว้
3) ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน	13	92.85	คงไว้
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ			
มาตรการ : สร้างนักวิจัยมืออาชีพ			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา	13	92.85	คงไว้
2) ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง	11	78.57	คงไว้

จากตาราง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 โดยเสนอแนะให้ปรับปรุงชื่อประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็น “สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ” ส่วนกลยุทธ์ที่ 1 เป็น

“ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ” และมาตรการ เป็น “ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยและงานบริการวิชาการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก” โดยให้ปรับปรุงโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ได้แก่ ให้พิจารณาเกี่ยวกับการพัฒนาศูนย์สู่ความเป็นเลิศ ซึ่งปัจจุบันมีศูนย์ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาประเทศ (Centre of Excellence, CoE) ในด้านต่างๆ อยู่แล้ว 11 ศูนย์ ได้แก่ ด้านนวัตกรรมเคมี ด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและพิษวิทยา ด้านการจัดการสารและของเสียอันตราย ด้านเทคโนโลยีปิโตรเคมีและวัสดุ ด้านเทคโนโลยีพลังงานและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยีชีวภาพเกษตร ด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ด้านคณิตศาสตร์ ด้านฟิสิกส์ ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการแพทย์ ซึ่งในอนาคตจะมีศูนย์ความเป็นเลิศเพิ่มขึ้นอีก 11 ศูนย์ ได้แก่ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้านพิบัติภัย ด้านการพัฒนาและการบริหารจัดการทรัพยากรทางน้ำ ด้านเทคโนโลยีทางอาหาร ด้านเทคโนโลยีออโตเมชั่นและหุ่นยนต์ ด้านเทคโนโลยีการผลิตทางอุตสาหกรรม ด้านเทคโนโลยีระบบราง ด้านเทคโนโลยียานยนต์ใหม่ และด้านเทคโนโลยีนำกลับมาใช้ ร่วมกันพัฒนาวารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาและวารสารวิชาการขององค์กรวิชาชีพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานเพื่อให้ได้รับการยอมรับให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI และร่วมกันจัดการประชุมวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ เช่น การร่วมกันจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ แทนการจัดตั้งศูนย์ประสานงานวิจัยระดับพื้นที่ (Node)

สำหรับกลยุทธ์ที่ 2 เป็น “สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยและการบริการวิชาการด้านวิชาชีพ” มาตรการ เป็น “สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยและการบริการวิชาการด้านวิชาชีพ” โดยให้ปรับปรุงโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ได้แก่ ให้พิจารณาเกี่ยวกับการมีศูนย์ความเป็นเลิศในปัจจุบันทั้ง 11 ศูนย์ ซึ่งมีการดำเนินงานในรูปแบบ *“ภาคีสถาบันอุดมศึกษา/วิจัยเพื่อการวิจัย”* มีสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วม 23 สถาบัน ประกอบด้วย 51 หน่วยปฏิบัติการวิจัยหลัก (Core Research Unit: CRU) มีคณาจารย์/นักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษา/วิจัย เข้าร่วมดำเนินการ 1,086 คน มีจำนวนห้องปฏิบัติการวิจัย (Research Lab) รวม 163 ห้องปฏิบัติการ โดยศูนย์ความเป็นเลิศมีการดำเนินการอย่างใกล้ชิดร่วมกับภาคการผลิต ทั้งอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม และภาคบริการทั้งธุรกิจและเอกชน และหน่วยงานของรัฐ ในบริบทของหุ้นส่วนไตรภาคี (Public-Private Partnership, PPP) ในอนาคตได้มีการกำหนดเป้าหมายที่จะผลิตนักวิจัยระดับต่างๆ คือ นักวิจัยระดับอาวุโสและผู้นำการวิจัย จำนวน 405 คน นักวิจัยระดับปริญญาเอก จำนวน 1,290 คน และนักวิจัยระดับปริญญาโท จำนวน 2,620 คน โดยมีเป้าหมายจำนวนทั้งสิ้น 220 โปรแกรมวิจัย ประกอบด้วย 1,100 โครงการวิจัยเพื่อผลิตทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property : IP) จำนวน 125 ชิ้นงาน ผลิตภัณฑ์ใหม่และเทคโนโลยี (Products/Technology) จำนวน 110 ชิ้นงาน และ

ดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านกิจการต่างๆ (Technology Transfer/Services) 1,185 โครงการ และองค์ความรู้ (Knowledge Creation) จำนวน 4,300 ชิ้นงาน นอกจากนี้ศูนย์ความเป็นเลิศด้านฟิสิกส์และคณิตศาสตร์ ยังมีพันธกิจเพิ่มในการพัฒนาครูผู้สอนวิชาฟิสิกส์และคณิตศาสตร์โดยการฝึกอบรม รวมทั้งสิ้น 750 คน ซึ่งเดิมมีจำนวนที่อยู่ในสภาวะวิกฤต และในการสร้างอนาคตของชาติทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมนั้น การพัฒนานักวิจัยระดับสูงเพื่อไปผลิตผลงานวิจัยตอบโจทย์ของประเทศเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่ง พันธกิจในการสร้าง/ผลิตนักวิจัยที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง (Technical Competency) มีทักษะด้านการวิจัย (Research Skill) มีความรอบรู้เท่าทันโลก (Global Competency) และมีทักษะด้านภาษาต่างประเทศนั้น ถือได้ว่าเป็นประเด็นเชิงคุณภาพของนักวิจัยที่สำคัญยิ่งพอๆ กับเรื่องจำนวนนักวิจัยที่ควรมีจำนวนมากพอที่จะทำให้เกิด Critical Mass ในการปฏิบัติงานได้ แทนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.4 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 26 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม			
มาตรการ : ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน	13	78.57	คงไว้
2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง	14	100.00	คงไว้
กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง			
มาตรการ : ส่งเสริมให้คณาจารย์ทำงานร่วมกันเป็นทีม			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น	13	92.85	คงไว้

ตารางที่ 26 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
2) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
3) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ			
มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
1) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติ จากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
2) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
3) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์	11	78.57	คงไว้
4) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ	14	100.00	คงไว้
กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง			
มาตรการ : ส่งเสริมให้คณาจารย์ทำงานร่วมกันเป็นทีม			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
4) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น	13	92.85	คงไว้
5) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
6) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ			
มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ			
5) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติ จากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้

ตารางที่ 26 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
6) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	11	78.57	คงไว้
7) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์	11	78.57	คงไว้
8) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ	14	100.00	คงไว้

จากตาราง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 โดยเสนอแนะให้ปรับปรุงชื่อประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 เป็น “องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และเป็นแบบอย่างด้านจริยธรรมวิชาชีพ” โดยให้ปรับปรุงโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ได้แก่ ให้การรับรองหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในการประกอบอาชีพ เป็นเหมือนภาระงานในการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพ

3.4 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม และข้อเสนอแนะ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 27 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและ จริยธรรม

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม **มาตรการ :** ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน **โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ**			
1) ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา	14	100.00	คงไว้
2) ร่วมกันจัดทำระบบการหางาน/การแนะแนวอาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา	14	100.00	คงไว้

ตารางที่ 27 ผลการตรวจสอบประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม (ต่อ)

รายการตรวจสอบ	เห็นด้วย		ผลการตรวจสอบ
	ความถี่	ร้อยละ	
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม **มาตรการ :** ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน **โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ**			
1) จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	14	100.00	คงไว้
2) จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ	12	85.71	คงไว้
3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่ การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาเป็นต้น	12	85.71	คงไว้
4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่ การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษาเป็นต้น	12	85.71	คงไว้
5) ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม	14	100.00	คงไว้

จากตาราง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 โดยให้ปรับปรุงโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ได้แก่ ให้พิจารณาเรื่องของคุณธรรมหรือจริยธรรม ซึ่งมีความสำคัญมากกว่าการพัฒนาคนให้มีทักษะความเป็นวิชาชีพ และเน้นให้มีการพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลได้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ส่วนที่ 3 การนำเสนอยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะที่ได้จากการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ในส่วนที่ 2 มาพัฒนาเป็นยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ฉบับสมบูรณ์ ดังนี้

ผลการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วม รวมกันเป็นเลิศ”

1. ยุทธศาสตร์ “สอดคล้อง”
2. ยุทธศาสตร์ “สัมพันธ์”
3. ยุทธศาสตร์ “พร้อมนำ”
4. ยุทธศาสตร์ “หนุนเนื่อง”
5. ยุทธศาสตร์ “เกื้อกูล”

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ

มาตรการ : สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจ และอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน
2) จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา การจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกัน ฯลฯ
3) จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น นโยบายทางด้านการวิจัยและการบริการวิชาการร่วมกัน
4) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
5) สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น
6) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ
7) สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อบูรณาการการทำงานเชิงวิชาการร่วมกันภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ
   -ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน(Partnership)
   -เกิดประโยชน์ร่วมกันและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit)
   -มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship)
   -เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact)
   ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ การทำวิจัยร่วมกัน การจัดกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน
8) เผยแพร่นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างความร่วมมือ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ
มาตรการ : สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน
โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดให้มีที่ประชุมสำหรับการอภิปราย (Forum) เพื่อสัมมนาร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี
2) จัดตั้งศูนย์ประสานงานการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ เช่น ศูนย์ประสานงานการศึกษาเภสัชศาสตร์ เป็นต้น
3) จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา
4) จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา
5) จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ
6) ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ เช่น งบประมาณ บุคลากร เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการ : ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) พัฒนา และปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
3) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหาและ

ผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ

2) พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา
3) พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา
4) ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น

มาตรการ : ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี
2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย
3) ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัยเสมอ
4) ร่วมกันปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุก 5 ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ

มาตรการ : ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยและงานบริการวิชาการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) เพิ่มภาคีความร่วมมือของศูนย์ความเป็นเลิศ (Centre of Excellence, CoE) โดยให้องค์กรวิชาชีพร่วมเป็นภาคี

2) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์และเผยแพร่สู่สังคม
3) จัดตั้งทีมงานวิจัยและงานบริการวิชาการเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน
4) ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัยและฐานข้อมูลการบริการวิชาการ
5) เผยแพร่งานวิจัยโดยร่วมกันพัฒนาวารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และวารสารวิชาการขององค์กรวิชาชีพให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อให้ได้รับการยอมรับให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI
6) นำผลการวิจัยไปใช้ในการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
7) ร่วมกันจัดประชุมวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น ร่วมกันจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ
8) ร่วมกันจัดทำวารสารนานาชาติ (International Journal)
9) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยและงานบริการวิชาการด้านวิชาชีพชั้นสูง

มาตรการ : สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยและการบริการวิชาการด้านวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพสายสังคมศาสตร์
2) จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุนการทำงานขององค์กรวิชาชีพ
3) ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ

มาตรการ : สร้างนักวิจัยมืออาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
2) ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม

มาตรการ : ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน
2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง
3) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง

มาตรการ : ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ เช่น ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น
2) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ
3) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาเพิ่มค่าน้ำหนักภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติจากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ
2) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
3) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์
4) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ

มาตรการ : ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา
2) ร่วมกันจัดทำระบบการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ให้กับนิสิตนักศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ
2) จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ
3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น
4) ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ	สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต	1) จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจ และอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	สกอ.
		2) จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา การจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกัน ฯลฯ	สกอ.
		3) จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น นโยบายทางด้านการวิจัยและการบริการวิชาการร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		4) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		5) สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น	สถาบันอุดมศึกษา /องค์กรวิชาชีพ
		6) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ	สถาบันอุดมศึกษา /องค์กรวิชาชีพ
		7) สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อ	สถาบันอุดมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		บูรณาการการทำงานเชิงวิชาการร่วมกันภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ -ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน(Partnership) -เกิดประโยชน์ร่วมกันและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit) -มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship) -เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact) **ตัวอย่างกิจกรรม** ได้แก่ การทำวิจัยร่วมกัน การจัดกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน	
		8) เผยแพร่นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างความร่วมมือ	องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ	สร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	1) จัดให้มีที่ประชุมสำหรับการอภิปราย (Forum) เพื่อสัมมนาร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี	สกอ.
		2) จัดตั้งศูนย์ประสานงานการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ เช่น ศูนย์ประสานงานการศึกษาเภสัชศาสตร์ เป็นต้น	องค์กรวิชาชีพ
		3) จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	องค์กรวิชาชีพ
		4) จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา
		5) จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา
		6) ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มี	องค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		ประสิทธิภาพ เช่น งบประมาณ บุคลากร เป็นต้น	
กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง	1) พัฒนา และปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 3) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สกอ.

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ	ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ	1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหาและผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ 2) พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้	สกอ. สกอ.

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา 3) พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา 4) ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น	สกอ. สกอ./สถาบันอุดมศึกษา
	ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ	1) ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี 2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย 3) ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัยเสมอ 4) ร่วมกันปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาทุก 5 ปี	สกอ. สกอ. สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ	ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยและงานบริการวิชาการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อ	1) เพิ่มภาคีความร่วมมือของศูนย์ความเป็นเลิศ (Centre of Excellence, CoE) โดยให้องค์กรวิชาชีพร่วมเป็นภาคี 2) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์และเผยแพร่สู่สังคม	สกอ. สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
	สร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก	3) จัดตั้งทีมงานวิจัยและงานบริการวิชาการเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		4) ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัยและฐานข้อมูลการบริการวิชาการ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		5) เผยแพร่งานวิจัยโดยร่วมกันพัฒนาวารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และวารสารวิชาการขององค์กรวิชาชีพให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อให้ได้รับการยอมรับให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		6) นำผลการวิจัยไปใช้ในการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา
		7) ร่วมกันจัดประชุมวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น ร่วมกันจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		8) ร่วมกันจัดทำวารสารนานาชาติ (International Journal)	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		9) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพในระดับนานาชาติ	องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยและงานบริการวิชาการด้านวิชาชีพชั้นสูง	สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยและการบริการวิชาการด้านวิชาชีพ	1) จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพสายสังคมศาสตร์	สกอ.
		2) จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุนการทำงานขององค์กรวิชาชีพ	องค์กรวิชาชีพ
		3) ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ	สร้างนักวิจัยมืออาชีพ	1) ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา	องค์กรวิชาชีพ
		2) ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม	ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	1) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน 2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง 3) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง	ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	1) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ เช่น ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น 2) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ 3) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาเพิ่มค่าน้ำหนักภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ สกอ.
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ	ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติจากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ 2) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 3) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์ 4) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ	องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ	ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	1) ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา 2) ร่วมกันจัดทำระบบการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ให้กับนิสิตนักศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ	ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรม	1) จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ 2) จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น 4) ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

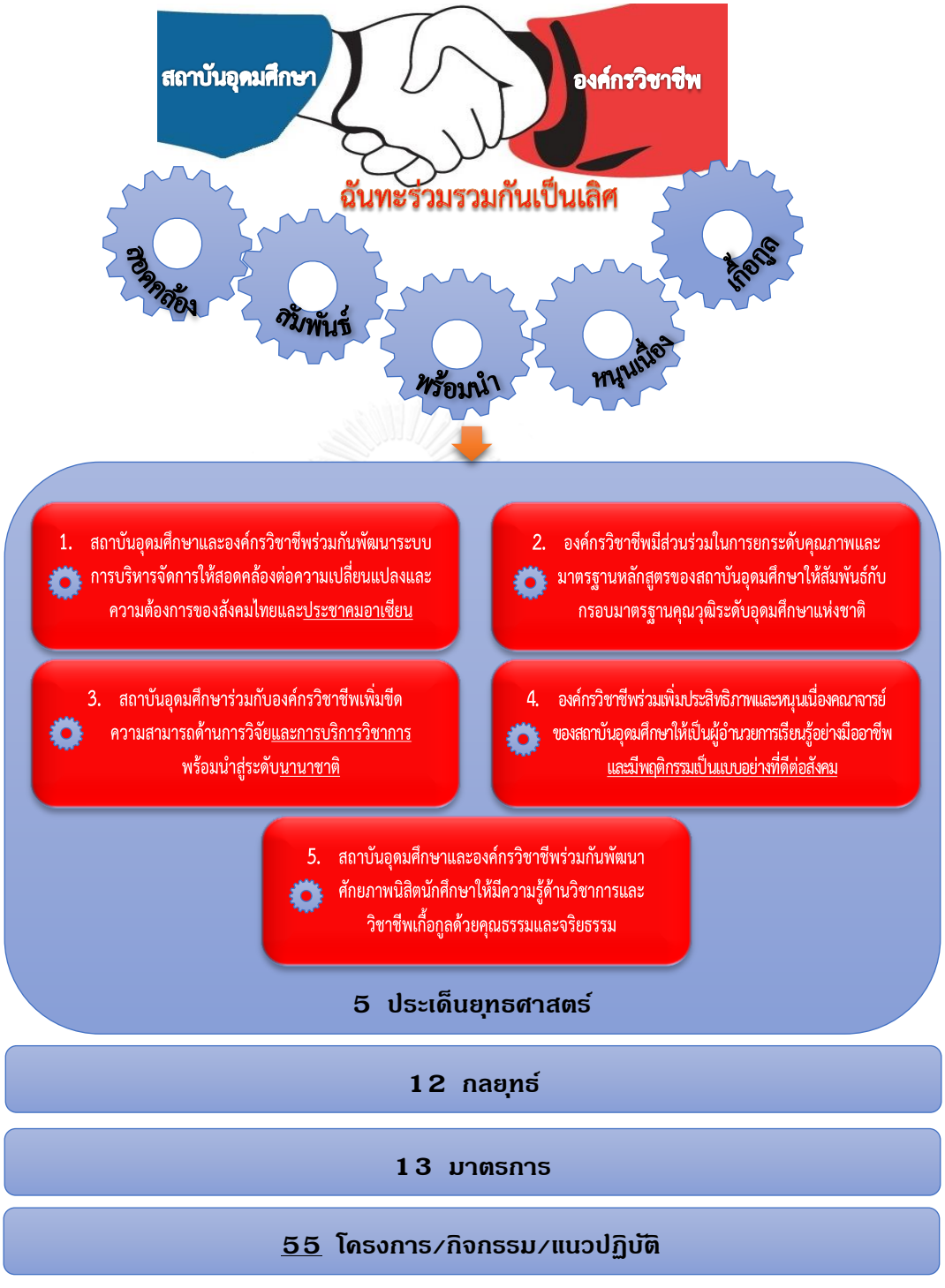

แผนภาพที่ 8 การพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย” เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย เพื่อจะเป็นประโยชน์สำหรับสถาบันอุดมศึกษา องค์กรวิชาชีพ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย
2. วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย
3. พัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทข้อมูลเอกสาร ได้แก่ เอกสารทางวิชาการ เอกสารทางกฎหมาย และเอกสารในรูปแบบอิเลคทรอนิกส์จากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรวิชาชีพ ทั้ง 15 แห่ง
2. ประเภทข้อมูลจากบุคคล ได้แก่

2.1 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 15 คน และผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพในประเทศไทย

2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวิเคราะห์สาระ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และนำมาสร้างมาแบบสอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและแบบสอบถามผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา นำแบบสอบถามไปใช้สอบถามผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 30 คน และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 146 คน วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์สถิติพื้นฐานสำหรับแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert Scale และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยการหาค่าดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority Need Index หรือ $PNI_{modifild}$)

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารตามขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ จำนวน 15 คน และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 15 คน เกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยการทำ SWOT Analysis

ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 – 2 มาจัดทำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ โดยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 14 คน จากนั้นผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) แล้วนำเสนอยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่สมบูรณ์ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ข้อค้นพบจากการวิจัย เรื่อง “ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย" ผู้วิจัยได้แบ่งการสรุปผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 3 ผลการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

1. จากการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย สรุปได้ดังนี้

1.1 องค์กรวิชาชีพแบ่งตามลักษณะของวิชาชีพได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพ กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่า องค์กรวิชาชีพในแต่ละกลุ่มนั้นมีความเข้มแข็งมีวัฒนธรรมการทำงานที่แตกต่างกัน โดยความเข้มแข็งและวัฒนธรรมการทำงานจะมีผลต่อความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

(1) กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพ อันได้แก่ แพทยสภา ทันตแพทยสภา สัตวแพทยสภา สภาเภสัชกรรม สภากายภาพบำบัด สภาเทคนิคการแพทย์ และสภาการพยาบาล จะมีความเข้มงวดในการกำกับดูแลมาตรฐานวิชาชีพมาก และมีแนวทางการพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาในลักษณะที่เป็นการเข้าไปมีส่วนร่วมหรือเข้าไปร่วมมือตั้งแต่การเริ่มคัดเลือกผู้ที่จะเข้ามาเป็นนิสิตนักศึกษา เข้าไปดูแลในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คุณสมบัติของคณาจารย์ จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาเข้าสู่การประกอบวิชาชีพ กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพจึงมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสังคม ยกเว้นสภาการสาธารณสุขชุมชนที่จัดตั้งขึ้นใหม่เมื่อ พ.ศ. 2556

(2) กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันได้แก่ สภาวิศวกร สภาสถาปนิก และสภาวิทยาศาสาตร์และเทคโนโลยี จะเป็นองค์กรวิชาชีพที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้กับผู้ประกอบวิชาชีพภายหลังจากที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพแล้ว ไม่ค่อยเข้าไปควบคุมผู้ที่จะเข้าสู่วิชาชีพตั้งแต่ก่อนที่จะเข้าสู่วิชาชีพ

(3) กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสังคม อันได้แก่ สภาทนายความ คุรุสภา สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และสภาวิชาชีพบัญชี องค์กรวิชาชีพเหล่านี้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้ที่ประกอบวิชาชีพ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้กับผู้ที่ประกอบวิชาชีพภายหลังจากที่ประกอบวิชาชีพแล้ว โดยไม่เข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิตวิชาชีพดังเช่นกรณีของกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสุขภาพมากนัก แต่จะเน้นการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องของผู้ประกอบวิชาชีพเป็นหลัก

1.2 องค์กรวิชาชีพแบ่งตามระยะเวลาในการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพ ได้เป็น 3 ระยะ คือ จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานาน จัดตั้งมาเป็นระยะเวลาปานกลาง และจัดตั้งใหม่ ดังนี้

(1) องค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานาน ได้แก่ แพทยสภา (ก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2511) สภาการพยาบาล และสภาทนายความ (ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2528) จะเห็นได้ว่าองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานานมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานค่อนข้างมาก กรณีแพทยสภา และสภาการพยาบาล จะเข้าไปควบคุมขั้นตอนในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพแพทย์และวิชาชีพพยาบาลอย่างเข้มงวด ทำให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนของสภาทนายความ เนื่องจากเป็นองค์กรวิชาชีพที่เกิดขึ้นมาโดยมุ่งเน้นที่จะช่วยเหลือหรือให้เกิดความสามัคคีกันระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพทนายความเป็นหลัก การดำเนินงานจึงไม่ได้มุ่งเน้นในเรื่องของการเข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิตที่จะไปเป็นทนายความดังเช่นกรณีของแพทยสภาและสภาการพยาบาล อย่างไรก็ตามทั้ง 3 องค์กรวิชาชีพนี้มีการดำเนินงานที่ค่อนข้างเข้มแข็ง มีประสบการณ์ในการดำเนินงานยาวนาน และมีความรู้ที่จะสามารถช่วยเหลือหรือให้ความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้เกิดความเป็นเลิศได้

(2) องค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาในระยะปานกลาง ได้แก่ ทันตแพทยสภา และสภาเภสัชกรรม (ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2537) ทันตแพทยสภา และสภาเภสัชกรรม แม้จะมีการดำเนินงานที่ไม่เข้มแข็งเท่ากับแพทยสภา สภาการพยาบาล หรือสภาทนายความ แต่ก็มีความพยายามที่จะดำเนินงานให้มีความเข้มแข็งในการควบคุมการผลิตบัณฑิต และพัฒนามาตรฐานวิชาชีพทำนองเดียวกับแพทยสภาและสภาการพยาบาล โดยทันตแพทยสภา และสภาเภสัชกรรม ได้ดำเนินการในลักษณะหรือทำนองเดียวกับ หรือคล้ายกับการดำเนินงานของแพทยสภาและสภาการพยาบาล คือ มีความเข้มงวดในการเข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิต หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคณาจารย์ แม้ปัจจุบันจะยังไม่ค่อยมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษามากนัก แต่ลักษณะการ

ดำเนินงานในทำนองเดียวกันนี้ก็จะสามารถพัฒนาให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพได้ในอนาคตต่อไป

(3) องค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งมีระยะเวลาการดำเนินงานที่ไม่มาก และอาจจะยังมีความเข้มแข็งในการดำเนินงานไม่เท่ากับองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานานและจัดตั้งมาเป็นระยะเวลาปานกลาง อันได้แก่ สภาวิศวกร (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2542) สภาสถาปนิก (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2543) สัตวแพทยสภา (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2545) คุรุสภา (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2546) สภาเทคนิคการแพทย์ สภากายภาพบำบัด และสภาวิชาชีพบัญชี (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2547) สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2551) สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และสภาการสาธารณสุขชุมชน ลักษณะการดำเนินงานในกลุ่มองค์กรวิชาชีพเหล่านี้มุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพภายหลังจากที่ประกอบวิชาชีพแล้ว ยังไม่มุ่งเน้นที่จะเข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิตเท่าใดนัก อย่างไรก็ตาม องค์กรวิชาชีพเหล่านี้ก็มีความพยายามที่จะเข้าไปควบคุมการผลิตบัณฑิตเช่นเดียวกับองค์กรวิชาชีพที่จัดตั้งมาเป็นระยะเวลานานแล้ว นอกจากนี้ยังมีความพยายาม และ มีนโยบายที่จะแสวงหาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น ซึ่งมีโอกาสที่จะพัฒนาความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดมีมากขึ้นได้ เนื่องจากองค์กรวิชาชีพเหล่านี้มุ่งเน้นที่จะทำภารกิจของตนเองให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และภารกิจขององค์กรวิชาชีพก็มีความสอดคล้องกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาเกิดความเป็นเลิศได้

2. จากการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ สรุปได้ดังนี้

(1) สภาพปัจจุบันในภาพรวม อยู่ในระดับปานกล าง ($\bar{x}$ = 2.58, SD = 1.11) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความร่วมมือด้านใดที่อยู่ในระดับมากที่สุดและน้อยที่สุด ความร่วมมือที่อยู่ในระดับมากมีเพียงด้านเดียว ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{x}$ = 3.51, SD = 0.46) ความร่วมมือที่อยู่ในระดับปานกลางมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\bar{x}$ = 2.59, SD = 1.28) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 3.13, SD = 1.58) และด้านอื่นๆ ($\bar{x}$ = 3.34, SD = 0.45) นอกนั้นมีความร่วมมือในระดับน้อย ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{x}$ = 1.80, SD = 0.99) ด้านบริการวิชาการ ($\bar{x}$ = 2.44, SD = 1.51) ด้านคณาจารย์ ($\bar{x}$ = 2.15, SD = 1.08) ด้านนิสิต/นักศึกษา ($\bar{x}$ = 1.99, SD = 1.42) และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}$ = 2.32, SD = 1.17)

(2) สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.74, SD = 1.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความร่วมมือที่อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้าน การวิจัย ($\bar{x}$ = 4.56, SD = 0.70) และด้านอื่นๆ ($\bar{x}$ = 4.57, SD = 1.45) ความร่วมมือที่อยู่ในระดับมากมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ($\bar{x}$ = 4.24, SD = 0.87) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.01, SD = 0.90) และด้านบริการวิชาการ ($\bar{x}$ = 3.84, SD = 1.13) และความร่วมมือที่อยู่ในระดับปานกลาง มี 4

ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{x}$ = 3.08, SD = 0.88) ด้านคณาจารย์ ($\bar{x}$ = 2.99, SD = 1.06) ด้านนิสิต/นักศึกษา ($\bar{x}$ = 3.01, SD = 1.32) และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}$ = 3.37, SD = 1.38) ไม่มีความร่วมมือด้านใดที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดแต่อย่างใด

2.2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา สรุปได้ดังนี้

(1) สภาพปัจจุบันในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.61, SD = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีความร่วมมือด้านใดที่อยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก มีความร่วมมือที่อยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{x}$ = 2.61, SD = 0.71) ด้านการวิจัย ($\bar{x}$ = 2.65, SD = 0.55) ด้านหลักสูตร ($\bar{x}$ = 2.68, SD = 0.80) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 3.14, SD = 0.27) ด้านบริการวิชาการ ($\bar{x}$ = 2.57, SD = 0.38) ด้านคณาจารย์ ($\bar{x}$ = 3.06, SD = 0.75) ด้านนิสิต/นักศึกษา ($\bar{x}$ = 3.35, SD = 0.55) และด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}$ = 3.38, SD = 0.56) และความร่วมมือที่อยู่ในระดับน้อยมีเพียง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านอื่นๆ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($\bar{x}$ = 2.29, SD = 0.05) ไม่มีความร่วมมือในระดับน้อยที่สุดแต่อย่างใด

(2) สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากด ($\bar{x}$ = 4.62, SD = 0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความร่วมมือที่อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ($\bar{x}$ = 4.62, SD = 0.73) และด้านหลักสูตร ($\bar{x}$ = 4.68, SD = 0.81) ความร่วมมือที่อยู่ในระดับมาก มี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการวิจัย ($\bar{x}$ = 4.24, SD = 0.47) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.44, SD = 0.50) ด้านบริการวิชาการ ($\bar{x}$ = 4.39, SD = 0.52) ด้านคณาจารย์ ($\bar{x}$ = 3.91, SD = 0.88) ด้านนิสิตนักศึกษา ($\bar{x}$ = 4.38, SD = 0.37) ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x}$ = 4.47, SD = 0.73) และด้านอื่นๆ ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ ($\bar{x}$ = 3.55, SD = 0.45)

3. ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ดังนี้

3.1 ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ พบว่า ความต้องการจำเป็นในภาพรวมทั้ง 9 ด้าน มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ = 0.45 โดยด้านที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ = 0.71) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.64) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ = 0.58) ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านการเรียนการสอน ($PNI_{modified}$ = 0.28)

3.2 ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

สถาบันอุดมศึกษา พบว่า ความต้องการจำเป็นในภาพรวม ทั้ง 9 ด้าน มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ = 0.50 โดยด้านที่มีความสำคัญอันดับที่ 1 คือ ด้านการบริหาร ($PNI_{modified}$ =0.77) อันดับที่ 2 คือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{modified}$ =0.75) และอันดับที่ 3 คือ ด้านบริการวิชาการ ($PNI_{modified}$ =0.71) ส่วนด้านที่มีความสำคัญอันดับสุดท้าย คือ ด้านคณาจารย์ ($PNI_{modified}$ = 0.28)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารทางวิชาการ เอกสารทางกฎหมาย เอกสารในรูปแบบอิเลคทรอนิกส์จากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ผลการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับจุดแข็ง และจุดอ่อนของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา มีดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

1. คณะกรรมการขององค์กรวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
2. พันธกิจและเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความคล้ายคลึงกันในการมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล
3. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความร่วมมือกันผ่านทางกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Consortium) มาตั้งแต่อดีต
4. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่มีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวทำให้สามารถพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันได้โดยง่าย
5. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีองค์ความรู้ที่สะสมอยู่เป็นจำนวนมาก
6. สถาบันอุดมศึกษามีทรัพยากรทางการบริหารจำนวนมาก
7. บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูงและเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป
8. บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาก่อน มีความสามัคคีและความรู้สึกเป็นหนึ่ง เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในวิชาชีพเดียวกัน
9. องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น

10. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มาร่วมทำงานกับองค์กรวิชาชีพสามารถนำมาคิดเป็นภาระงานได้

จุดอ่อน (Weaknesses)

1. องค์ประกอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่มีผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ
2. องค์กรวิชาชีพมีงบประมาณในการดำเนินงานน้อย
3. บริบทของสถาบันอุดมศึกษาและบริบทขององค์กรวิชาชีพมีความแตกต่างกันสูง
4. องค์กรวิชาชีพทำงานในรูปคณะกรรมการซึ่งส่วนใหญ่มีงานประจำและบางส่วนอยู่ต่างจังหวัดทำให้การทำงานขาดความต่อเนื่องและจริงจัง
5. การจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพไม่เชื่อมโยงกับระบบการเทียบคุณวุฒิของสถาบันอุดมศึกษา
6. สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตโดยมุ่งเน้นด้านทฤษฎี แต่ในขณะที่องค์กรวิชาชีพมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ

โอกาส (Opportunities)

1. สังคมรู้จักและให้การยอมรับองค์กรวิชาชีพมากขึ้นทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม
2. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาปรับเปลี่ยนสภาพไปเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับ ทำให้สถาบันอุดมศึกษามีความคล่องตัวในการออกกฎ ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
3. ฝ่ายการเมืองมักไม่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และไม่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
4. รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศสู่ระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาการวิจัยพัฒนาและการฝึกอบรม/ประชุมวิชาการในระดับภูมิภาคเป็นผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องไปแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรวิชาชีพมากขึ้น
5. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุง หลักสูตร การจัดการเรียนการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการรับรองหลักสูตรวิชาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกำหนดให้องค์กรวิชาชีพเป็นองค์กรควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพทำให้หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เปิดโอกาสให้องค์กรวิชาชีพมีบทบาทในการจัดการศึกษา จึงทำให้คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีบทบาทในการทำงานร่วมกับองค์กรวิชาชีพมากขึ้น

8. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้บัณฑิตสาขาวิชาชีพเป็นที่ต้องการและมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น และทำให้สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเพิ่มขึ้น

9. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารทำให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีช่องทางการติดต่อสื่อสารและสร้างความร่วมมือกันได้ง่ายขึ้น

ภาวะคุกคาม (Threats)

1. กระทรวงที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพมีนโยบายที่แตกต่างกันเป็นผลให้นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

2. รัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพน้อยส่งผลให้องค์กรวิชาชีพไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาได้

3. ภาวะการแข่งขันของตลาดด้านบริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต่างมุ่งหวังผลกำไรมากกว่าการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

4. ผลการประเมินความสามารถทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของ TIMSS และ PISA มีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีปัจจัยนำเข้าที่มีคุณภาพต่ำ

5. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วส่งให้สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ส่วนที่ 3 ผลการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผู้วิจัยได้ร่างขึ้นจากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อ

เสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และใช้เทคนิคการวิเคราะห์ TOWS Matrix เข้ามาช่วยในการกำหนดกลยุทธ์ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และนำไปตรวจสอบความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์โดยการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ประกอบด้วย ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 14 คน เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2558 เวลา 10.00 น. - 13.30 น. ณ ห้องประชุมสถาบันวิทยาลัยชุมชน อาคารรัชมังคลาภิเษก 2 ชั้น 9 กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยได้นำผลการประชุมและข้อเสนอแนะจากการประชุมไปปรับปรุงแก้ไขทำให้ได้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ 12 กลุยทธ์ 13 มาตรการ และ 55 โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

ผลการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ
เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วม รวมกันเป็นเลิศ”

ยุทธศาสตร์ “สอดคล้อง”

ยุทธศาสตร์ “สัมพันธ์”

ยุทธศาสตร์ “พร้อมนำ”

ยุทธศาสตร์ “หนุนเนื่อง”

ยุทธศาสตร์ “เกื้อกูล”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ

มาตรการ : สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจ และอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน
2) จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา การจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกัน ฯลฯ
3) จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น นโยบายทางด้านการวิจัยและการบริการวิชาการร่วมกัน
4) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
5) สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น
6) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ
7) สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อบูรณาการการทำงานเชิงวิชาการร่วมกันภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ
   -ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน(Partnership)

-เกิดประโยชน์ร่วมกันและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit)

-มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship)

-เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact)

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ การทำวิจัยร่วมกัน การจัดกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน

8) เผยแพร่นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างความร่วมมือ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดให้มีที่ประชุมสำหรับการอภิปราย (Forum) เพื่อสัมมนาร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี
2) จัดตั้งศูนย์ประสานงานการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ เช่น ศูนย์ประสานงานการศึกษาเภสัชศาสตร์ เป็นต้น
3) จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา
4) จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา
5) จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ
6) ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ เช่น งบประมาณ บุคลากร เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการ : ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) พัฒนา และปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
3) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหาและผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ
2) พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา
3) พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา
4) ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น

Chulalongkorn University

มาตรการ : ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี
2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย
3) ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัยเสมอ
4) ร่วมกันปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุก 5 ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ

มาตรการ : ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยและงานบริการวิชาการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) เพิ่มภาคีความร่วมมือของศูนย์ความเป็นเลิศ (Centre of Excellence, CoE) โดยให้องค์กรวิชาชีพร่วมเป็นภาคี
2) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์และเผยแพร่สู่สังคม
3) จัดตั้งทีมงานวิจัยและงานบริการวิชาการเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน
4) ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัยและฐานข้อมูลการบริการวิชาการ
5) เผยแพร่งานวิจัยโดยร่วมกันพัฒนาวารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และวารสารวิชาการขององค์กรวิชาชีพให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อให้ได้รับการยอมรับให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI
6) นำผลการวิจัยไปใช้ในการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
7) ร่วมกันจัดประชุมวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น ร่วมกันจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ
8) ร่วมกันจัดทำวารสารนานาชาติ (International Journal)
9) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยและงานบริการวิชาการด้านวิชาชีพชั้นสูง

มาตรการ : สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยและการบริการวิชาการด้านวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพสายสังคมศาสตร์
2) จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุนการทำงานขององค์กรวิชาชีพ
3) ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ

มาตรการ : สร้างนักวิจัยมืออาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
2) ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม

มาตรการ : ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน
2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง
3) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง

มาตรการ : ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ เช่น ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น
2) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ
3) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาเพิ่มค่าน้ำหนักภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติจากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ
2) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ
3) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์
4) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ

มาตรการ : ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา
2) ร่วมกันจัดทำระบบการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ให้กับนิสิตนักศึกษา

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

1) จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ
2) จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ
3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การ

บริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

4) ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ	สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต	1) จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจ และอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน	สกอ.
		2) จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา การจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกัน ฯลฯ	สกอ.
		3) จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น นโยบายทางด้านการวิจัยและการบริการวิชาการร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		4) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		5) สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		6) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพจัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา และองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		7) สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อบูรณาการการทำงานเชิงวิชาการร่วมกัน ภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ -ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน(Partnership) -เกิดประโยชน์ร่วมกันและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit) -มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship) -เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact) **<u>ตัวอย่างกิจกรรม</u>** ได้แก่ การทำวิจัยร่วมกัน การจัดกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา
		8) เผยแพร่นโยบายและทิศทางการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ	สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน	1) จัดให้มีที่ประชุมสำหรับการอภิปราย (Forum) เพื่อสัมมนาร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี	สกอ.
		2) จัดตั้งศูนย์ประสานงานการศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับองค์กรวิชาชีพ เช่น ศูนย์ประสานงานการศึกษาเภสัชศาสตร์ เป็นต้น	องค์กรวิชาชีพ
		3) จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา	องค์กรวิชาชีพ
		4) จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		5) จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา
		6) ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ เช่น งบประมาณ บุคลากร เป็นต้น	องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ	ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง	1) พัฒนา และปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		2) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		3) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สกอ.

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ	ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ	1) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพให้ได้คุณภาพและมาตรฐานสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหาและผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ	สกอ.

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		2) พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา	สกอ.
		3) พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา	สกอ.
		4) ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น	สกอ./ สถาบันอุดมศึกษา
	ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ	1) ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี	สกอ.
		2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย	สกอ.
		3) ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัยเสมอ	สถาบันอุดมศึกษา/ องค์กรวิชาชีพ
		4) ร่วมกันปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุก 5 ปี	สถาบันอุดมศึกษา/ องค์กรวิชาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ	ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยและงานบริการวิชาการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก	1) เพิ่มภาคีความร่วมมือของศูนย์ความเป็นเลิศ (Centre of Excellence, CoE) โดยให้องค์กรวิชาชีพร่วมเป็นภาคี	สกอ.
		2) สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์และเผยแพร่สู่สังคม	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		3) จัดตั้งทีมงานวิจัยและงานบริการวิชาการเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		4) ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัยและฐานข้อมูลการบริการวิชาการ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		5) เผยแพร่งานวิจัยโดยร่วมกันพัฒนาวารสารวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และวารสารวิชาการขององค์กรวิชาชีพให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อให้ได้รับการยอมรับให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		6) นำผลการวิจัยไปใช้ในการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา
		7) ร่วมกันจัดประชุมวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น ร่วมกันจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ระดับนานาชาติ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		8) ร่วมกันจัดทำวารสารนานาชาติ (International Journal)	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
		9) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพในระดับนานาชาติ	องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยและงานบริการวิชาการด้านวิชาชีพชั้นสูง	สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยและการบริการวิชาการด้านวิชาชีพ	1) จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพสายสังคมศาสตร์	สกอ.
		2) จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุนการทำงานขององค์กรวิชาชีพ	องค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		3) ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ	สร้างนักวิจัยมืออาชีพ	1) ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา 2) ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง	องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพและมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม	ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	1) จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน 2) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง 3) ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้เกี่ยวกับจริยธรรมวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง	ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม	1) ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ เช่น ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น 2) จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ 3) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาเพิ่มค่าน้ำหนักภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ สกอ.

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ	ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1) ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติจากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ 2) โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ 3) ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์ 4) สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ	องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ	ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	1) ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา 2) ร่วมกันจัดทำระบบการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ให้กับนิสิตนักศึกษา	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ	ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรม	1) จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ 2) จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การ	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ

กลยุทธ์	มาตรการ	โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
		ให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น 5) ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม	สถาบันอุดมศึกษา/องค์กรวิชาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

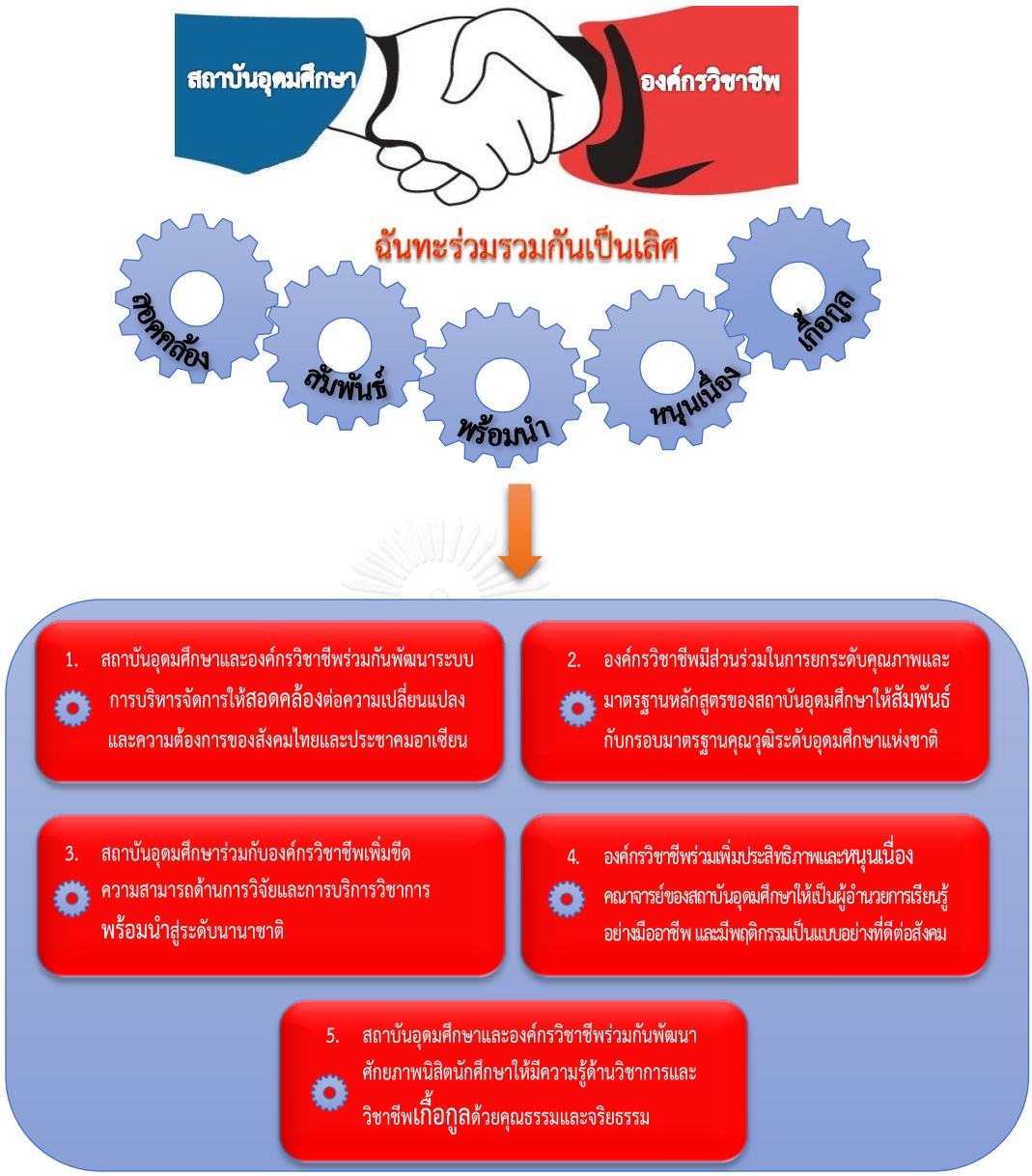

แผนภาพที่ 9 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบประเด็นสำคัญที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

1.1 สภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และรายด้านที่อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันคือ ด้านหลักสูตร และด้านการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพให้ความสำคัญในการพัฒนากำลังคนให้มีความพร้อมสำหรับการประกอบวิชาชีพจึงมุ่งเน้นความร่วมมือเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นหลัก เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถปฏิบัติงาน และสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมได้ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553) ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตที่กำหนดไว้ว่า บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก โดยมีตัวบ่งชี้ว่า บัณฑิตมีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ และสอดคล้องกับบทบาทสำคัญขององค์กรวิชาชีพในการส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรวิชาชีพทุกแห่งที่กำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาและการประกอบวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงการรับรองหลักสูตร และการรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสมศักดิ์ โล่ห์เลขา (สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2558) ที่ให้ความคิดเห็นไว้ว่า หลักสูตรแพทยศาสตร์เป็นหัวใจ เพราะเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าผู้ที่จะเป็นแพทย์จะต้องเรียนเกี่ยวกับอะไรบ้าง และต้องรับประกันได้ว่าผู้ที่จบหลักสูตรนี้แล้วจะต้องออกไปทำงานได้ทันที งานของแพทย์เป็นงานที่ต้องทำกับคนไข้ เป็นความเป็นความตายของคนไข้ ดังนั้น หลักสูตรแพทยศาสตร์ของโรงเรียนแพทย์ทุกแห่ง แพทยสภาจะให้ความสำคัญมากโดยจะพิจารณาอย่างละเอียด และหากแพทยสภายังไม่ให้ความเห็นชอบหลักสูตรโรงเรียนแพทย์ก็ไม่สามารถไปเปิดหลักสูตรได้เพราะหากเปิดไปแล้วจบไปก็ไปเป็นแพทย์ไม่ได้

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา โดยภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพอยู่ในระดับมาก และโดยภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าทั้งสองฝ่ายมีความประสงค์ที่จะร่วมมือกันให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการวิจัย ได้แก่ การเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกัน และการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับวิจิตร ศรีสอ้าน (2518) ที่ระบุว่า การวิจัยเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา เพราะสิ่งที่จะบอกได้ถึงความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษานั้นอยู่ที่ความสามารถในการสร้างความรู้จากการวิจัย โดยหากสถาบันอุดมศึกษาไม่มีความสามารถในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่แล้วสถาบันอุดมศึกษาก็คงจะไม่แตกต่างไปจากโรงเรียนธรรมดาๆ ทั่วไปนั่นเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสุวิมล ว่องวานิช และนงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ที่กล่าวว่า การวิจัยเป็นองค์ประกอบสำคัญที่แสดงถึงความเป็นสากลของสถาบันอุดมศึกษา การสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันต่างๆ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาได้ประโยชน์มากจากการสร้างเครือข่าย/ภาคีการวิจัยระดับอุดมศึกษาซึ่งสามารถใช้องค์ความรู้และกระบวนการวิจัยเป็นกลไกในการพัฒนาองค์กร คณาจารย์ การเรียนการสอน นิสิตนักศึกษาได้ในคราวเดียวกัน

1.3 ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา มีความสอดคล้องกันโดยด้านที่มีความสำคัญอันดับที่หนึ่ง คือ ด้านการบริหาร อันดับที่สองคือ ด้านหลักสูตร และอันดับที่สาม คือ ด้านบริการวิชาการ แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพโดยเฉพาะด้านการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับ Coombs (1981) และอมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษณ์ (2546) ที่กล่าวว่า การบริหารเป็นองค์ประกอบหลักในการนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และความร่วมมือระหว่างองค์กรจะเกิดผลขึ้นได้จะต้องเกิดจากการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะการกำหนดนโยบายและแผนงาน และยังสอดคล้องกับเรวัตร ชาตรีวิศิษฐ์ (2539) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่จะให้ความร่วมมือบรรลุผลได้นั้น การบริหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยผู้บริหารขององค์กรจะต้องส่งเสริมการสร้างบรรยากาศในการประสานงานและการทำงานร่วมกันของทั้งสองฝ่ายให้เกิดขึ้น

2. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มี 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ 12 กลยุทธ์ 13 มาตรการ และ 50 โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ยุทธศาสตร์ที่ได้นั้นมีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยของผู้บริหารองค์กรวิชาชีพและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา ในทั้ง 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร และด้านบริการวิชาการ และสอดคล้องกับมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2555 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2555) ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านบริหาร และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายยุทธศาสตร์แล้วสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ตามลำดับดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทยและประชาคมอาเซียน มี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ และ 3) ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาให้มีธรรมาภิบาล โดยการสร้างความเปลี่ยนแปลงในสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับไพฑูรย์ สินลารัตน์ (สัมภาษณ์, มกราคม 2558) ที่กล่าวว่า การสร้างความ

ร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพจะต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการทำงานร่วมกัน และเนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีภารกิจที่คล้ายคลึงกัน จึงควรมาปรึกษาหารือร่วมพูดคุยกัน และพยายามเอาภารกิจที่คล้ายคลึงกันมาทำงานร่วมกันให้ได้มากที่สุด มาเป็นเพื่อนกัน มาทำวิจัยและบริการวิชาการร่วมกัน เป็นต้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มี 1 กลยุทธ์ ได้แก่ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) ในส่วนของวัตถุประสงค์ที่กำหนดว่า กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุง หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2555) เรื่อง การศึกษาการพัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติของประเทศไทย : เชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิอาเซียน ซึ่งกล่าวไว้ว่า กรอบคุณวุฒิจะช่วยให้เกิดการเทียบเคียงคุณวุฒิ และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและการบริการวิชาการพร้อมนำสู่ระดับนานาชาติ มี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) ยกระดับคุณภาพงานวิจัยและงานบริการวิชาการไปสู่ระดับนานาชาติ 2) เพิ่มปริมาณงานวิจัยและงานบริการวิชาการด้านวิชาชีพชั้นสูง และ 3) พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ สอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) เกี่ยวกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานวิจัย และจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านต่างๆ และมีห้องปฏิบัติวิจัย และสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (2555-2559) (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2554) ที่กำหนดวิสัยทัศน์ว่า ประเทศไทยมีและใช้งานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน และกำหนดพันธกิจไว้ว่า พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศให้สูงขึ้น และสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่า สามารถประยุกต์และพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสมและแพร่หลาย รวมทั้งให้เกิดการเรียนรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ตลอดจนเกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยใช้ทรัพยากรและเครือข่ายวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ และมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มี 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม 2) ผนึก

พลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง และ 3) พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ สอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์เน้นการพัฒนา จากการทำงานจริงกับภาคการผลิต ภาคสังคม โดยร่วมมือกับ หน่วยงานวิจัย ภาคการผลิต องค์กรวิชาชีพ และภาคประชาสังคม สร้างมาตรการจูงใจให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาคณาจารย์ด้วยมาตรการทางการเงิน เช่น การให้ทุนเพื่อเพิ่มจำนวนคณาจารย์ที่ได้รับการพัฒนา ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคณาจารย์ให้มีการทำงานเป็นทีม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม มี 1 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ และ 2) พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ รายงานสรุปองค์ความรู้โครงการประชุมเสวนา เรื่อง การเตรียมความพร้อมผลิตบัณฑิตไทยในศตวรรษที่ 21 (ออนไลน์, 2558) ที่กล่าวว่า บัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ต้องพึ่งพาตนเองได้ สร้างงานเอง และมีความสามารถในการทำงานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสอดคล้องกับกิตติ พิทักษ์นิตินันท์ (สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2558) ที่กล่าวไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพโดยให้นิสิตนักศึกษาไปฝึกการประกอบวิชาชีพในสถานที่จริงเพื่อให้มีความคุ้นเคยกับสภาพการทำงาน เช่น นิสิตนักศึกษาเภสัชศาสตร์จะต้องได้ไปฝึกงานในโรงพยาบาลจริงโดยสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ประสานงานโรงพยาบาลที่มีมาตรฐานเพื่อให้นิสิตนักศึกษาไปฝึกงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรนำยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ไป

ขับเคลื่อนโดยนำโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติไปกำหนดไว้ในแผนงานประจำปีงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเกิดการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้น

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรจัดการประชุมร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อร่วมกันกำหนดบทบาทและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพให้มีความชัดเจน ป้องกันไม่ให้เกิดความปัญหาการก้าวก่ายการทำงาน และความซ้ำซ้อนของงานระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

1.3 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย เช่น สถาบันอุดมศึกษาในฐานะผู้ผลิตบัณฑิต หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในฐานะผู้ใช้บัณฑิต องค์กรวิชาชีพในฐานะผู้ควบคุมการประกอบวิชาชีพ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียต่อไป

1.4 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน และจะต้องมีมาตรการบังคับหรือมาตรการลงโทษสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาไม่ได้คุณภาพมาตรฐานอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันอุดมศึกษา

2.1 สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบายเสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพและควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด

2.2 สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้มีการประเมินศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพและตามมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาก่อน และเมื่อได้รับการประเมินศักยภาพและความพร้อม และได้รับการรับรองหลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้วจากนั้นจึงจัดให้มีการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบ และสถาบันอุดมศึกษาจะต้องคงไว้ซึ่งคุณภาพและมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบตลอดระยะเวลาที่จัดการเรียนการสอน

2.3 สถาบันอุดมศึกษาควรทำโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพในระยะเริ่มแรกให้มาเป็นงานประจำ

2.4 สถาบันอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกับองค์กรวิชาชีพให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมตามแนวคิด USR (University Social Responsibility)

2.5 สถาบันอุดมศึกษาควรจัดทำระบบฐานะข้อมูลนิสิตนักศึกษาและฐานข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพ

2.6 สถาบันอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรมปฐมนิเทศนิสิตนักศึกษาใหม่และกิจกรรมการปัจจิมนิเทศนิสิตนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาและกำลังจะเข้าสู่วิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี

3. ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรวิชาชีพ

3.1 องค์กรวิชาชีพควรเพิ่มบทบาทเกี่ยวกับการวิจัยและการบริการวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา

3.3 องค์กรวิชาชีพควรจัดให้มีระบบการเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจประเมินศักยภาพและความพร้อม และการตรวจประเมินเพื่อการรับรองหลักสูตรและการรับรองปริญญาจากสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยให้สถาบันอุดมศึกษาชำระเงินค่าธรรมเนียมให้กับฝ่ายการเงินขององค์กรวิชาชีพ หลีกเลี่ยงไม่ให้มีการชำระเงินกับกรรมการผู้ตรวจประเมินโดยตรงเพื่อป้องกันปัญหาความอคติหรือลำเอียง และเพื่อป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ของกรรมการผู้ตรวจประเมิน

3.4 องค์กรวิชาชีพควรจัดการศึกษาต่อเนื่อง(Continuious Profession Development) โดยอาจแต่งตั้งให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยจัดการศึกษาต่อเนื่องหรือเป็นหน่วยงานผู้จัดการฝึกอบรมในหลักสูตรที่สามารถนำมาใช้สะสมหน่วยกิตหรือสะสมจำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

3.5 องค์กรวิชาชีพควรจัดให้มีระบบโรงเรียนพี่เลี้ยงขึ้นเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาที่จะผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพแห่งใหม่ได้เรียนรู้ประสบการณ์การจัดการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาพี่เลี้ยง และเพื่อป้องกันปัญหาการทอดทิ้งหรือลอยแพนิสิตนักศึกษาเนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาแห่งใหม่นั้นจัดการศึกษาไม่ได้คุณภาพมาตรฐานจนองค์กรวิชาชีพไม่สามารถรับรองปริญญาได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาติดตาม หรือประเมินการใช้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยเฉพาะโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยได้เสนอในการนำไปใช้ได้จริง

2. ควรมีการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา เช่น กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเก่าและสถาบันอุดมศึกษาใหม่ และกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการวิจัย เป็นต้น

3. ควรมีการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ที่เฉพาะเจาะจงกับกลุ่มองค์กรวิชาชีพ เช่น กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มองค์กรวิชาชีพทางด้านสังคม เป็นต้น

4. ควรมีการพัฒนายุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรประเภทอื่น เช่น สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัย หรือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยไปใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546. ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา, 120 (ตอนที่ 63 ก).

กนิษฐา นาวารัตน์. 2549. **การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์ส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กุลพล พลวัน. 2541. **บทบาทขององค์กรวิชาชีพกับการศึกษา.** กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

เกศินี วิฑูรชาติ. 2554. สถาบันการศึกษากับสภาวิชาชีพ. **กรุงเทพธุรกิจ.** ฉบับประจำวันที่ 21 เมษายน.

ข้อบังคับสภาการพยาบาล ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2550. ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา, 124 (ตอนพิเศษ 97ง).

คนึงนิจ อินทร์อ่อง. 2548. **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความร่วมมือในการทำงานของพนักงานบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด เขตจตุจักร กรุงเทพฯ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คมศร วงษ์รักษา. 2540. **การเปรียบเทียบคุณภาพและความสอดคล้องของเทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่อิงโมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการจำเป็น.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตติ ติงศภัทิย์. 2542. **หลักวิชาชีพนักกฎหมาย.** กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จินตนา บุญบงการ และคณะ. 2544. **การจัดการเชิงกลยุทธ์.** กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ณัฏฐพันธ์ เขจรนันทร์. 2552. **การจัดการเชิงกลยุทธ์.** กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ทินพันธุ์ นาคะตะ. 2546. **มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล.** กรุงเทพฯ: สหายบล๊อกและการพิมพ์.

ธีรพงษ์ แก้วหาวงษ์. 2542. **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐ NGOs และองค์กรประชาชนในการนำนโยบายการสาธารณสุขมูลฐานไปสู่การปฏิบัติระดับจังหวัด.** ขอนแก่น: ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. **การวิเคราะห์อภิมาน.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตยา เงินประเสริฐศรี. 2540. **ทฤษฎีองค์การ: แนวทางการศึกษาเชิงบูรณาการ.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นิศากร พ่วงมทา. 2536. **การเปรียบเทียบความเข้าใจภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือต่อบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอบอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL-PLUS กับการสอนการอ่านตามคู่มือ.** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณาธิการ. 2554. โผล่อีกเทคนิคการแพทย์ ว.นครราชสีมา หลักสูตรไม่ผ่านสภาเทคนิคการแพทย์ 19 นักศึกษา มบส. ขอย้ายคณะเรียนครู. **เดลินิวส์** ฉบับประจำวันที่ 15 เมษายน. หน้า 22.

บรรณาธิการ. 2554. แก้ปม นศ.ถูกขู่สกัดร้อง ป.บัณฑิตเก๊. **ผู้จัดการรายวัน.** ฉบับประจำวันที่ 3 พฤษภาคม. หน้า 10.

บรรณาธิการ. 2554. สัตวแพทย์ 4 แห่ง ชะลอรับ “น.ศ.” ปี 2554. **มติชน** ฉบับประจำวันที่ 28 มีนาคม หน้า 23.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. 2528. **ภาพรวมความรับผิดในวิชาชีพของสถาปนิกและวิศวกรในกฎหมายฝรั่งเศสและไทย.** กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. 2545. **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

ปทีป เมธาคุณวุฒิ. 2546. **การพัฒนารูปแบบและกลไกการจัดการศึกษาเชิงความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานเอกชนกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2555 . **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา**, 128 (ตอนพิเศษ 47 ง) 44-46.

ประกาศคุรุสภา เรื่อง การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษาเพื่อการประกอบวิชาชีพ. 2549. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา**, 123 (ตอนที่ 66 ง) 117.

ปรีดี เกษมทรัพย์. 2543. **หลักวิชาชีพกฎหมายในภาคพื้นยุโรป.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.

พนม เอี่ยมประยูร. 2542. **วิชากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน.** กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พยุงศักดิ์ จันทรสุรินทร์. 2543. **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรชัย ทองเจือ. 2550. **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับโรงเรียนในการเปลี่ยนผ่านด้านการเรียนการสอนในโรงเรียน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2535. **จิตวิทยาครอบครัว.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา**, 125 (ตอนที่ 29 ก) 56-82.

พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 102 (ตอนที่ 129 ฉบับพิเศษ), 1-20.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 122 (ตอนที่ 6 ก) 17-40.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2531. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 105 (ตอนที่ 206 ฉบับพิเศษ) 1-15.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 121 (ตอนพิเศษ 23 ก) 1-22.

พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. 2547. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 121 (ตอนพิเศษ 65 ก), 52-71.

พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 102 (ตอนที่ 120 ฉบับพิเศษ), 10-27.

พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. 2545. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 119 (ตอนที่ 36 ก),1-20.

พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. 2537. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 111 (ตอนที่ 40 ก), 1-17.

พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 121 (ตอนพิเศษ 65 ก), 33-52.

พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** เล่ม 121 (ตอนพิเศษ 65 ก), 1-19.

พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. 2537. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 111 (ตอนที่ 28 ก), 22-38.

พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 99 (ตอนที่ 111 ฉบับพิเศษ), 1-15.

พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 116 (ตอนที่ 120 ก), 1-14.

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2551. ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา, 125 (ตอนที่ 31 ก), 4-23.

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 120 (ตอนที่ 107ก) 1-30.

พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 117 (ตอนที่ 10 ก), 1-20.

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546. **ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา.** 120 (ตอนที่ 52 ก), 1-29.

พลาพรรณ คำพรรณ์. 2553. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศ. **วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์.** 50(4) : 131-150.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ. 2552. **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย: จากการวิจัยสู่การปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล ด่านธานินทร์ และคณะ. ม.ป.พ. **รายงานการวิจัยเรื่องประสบการณ์และผลกระทบของการพัฒนาชนบทและศักยภาพชุมชนในภาคอีสาน.** ขอนแก่น.

เรวัตร ชาตรีวิศิษฏ์. 2539. **การบริหารองค์กรยุคใหม่.** กรุงเทพฯ: ธรรมนิติ.

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฏ์. 2539. **พัฒนาระบบงานสู่ความสำเร็จ.** พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ดีไลท์.วัชรวี จันทรประกายกุล. 2543. **กลยุทธ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทางวิศวกรรม). ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ. 2548. **การวางแผลกลยุทธ์: ศิลปะการกำหนดแผนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ.** กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิกส์.

วาริธ ราศรี. 2550. **ความร่วมมือระหว่างไทย-ลาว ในด้านวิชาการ (2544-2549): กรณีศึกษาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยในภาคอีสานของไทยกับลาว.** วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิจารณ์ พานิช. 2554. สารประธานกรรมการการอุดมศึกษา. ใน **รายงานประจำปี 2554 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักอำนวยการ.

วิจิตร ศรีสอ้าน. 2518. **หลักการอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

วิจิตร อาวะกุล. 2542. **เทคนิคมนุษยสัมพันธ์.** พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์.

วิฑูรย์ สิมะโชคดี. 2593. **การปฏิรูปราชการและการจัดการภาครัฐ.** กรุงเทพฯ: โนเบิลมีเดีย.

ศักดา สกนธวัฒน์. 2555. **ยุทธศาสตร์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภนิตย์ วัฒนธาดา. 2520. **พื้นฐานการศึกษาไทย.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เทียนวัฒนา.

สภาการพยาบาล. 2551. **พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2540 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.** นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมยศ นาวีการ. 2545. **การบริหารเชิงกลยุทธ์.** กรุงเทพฯ: บรรณกิจ 1991.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. 2536. **การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม.** ขอนแก่น: คลังนานาวิทยา.

สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. 2550. **กระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์.** Retrieved พฤศจิกายน 15, 2552, from http: //www.tpa.or.th/.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา. 2553. **มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง.** กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554. **รายงานประจำปี 2554 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักอำนวยการ.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2554) **นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559).** กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2555. **การศึกษาการพัฒนากรอบคุณวุฒิแห่งชาติของประเทศไทย : เชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิอาเซียน.** กรุงเทพฯ : หจก. เจริญผลกราฟฟิค.สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2551. **รวมกฎหมายสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2557. **รายงานการสังเคราะห์นโยบายความร่วมมือด้านการศึกษากับต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ: กลุ่มพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษากับต่างประเทศ สำนักนโยบายความร่วมมือกับต่างประเทศ.

สุธิญา จันทร์เจ้าฉาย. 2553. **การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเหล่าทัพสู่การเป็นองค์กรอัจฉริยะ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทรี วรรณไพเราะ. 2555. **ยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุเมธ แย้มนุ่น. 2552. **มหาวิทยาลัยกับความรับผิดชอบต่อสังคม (University Social Responsibility : USR).** Retrieved มิถุนายน 10, 2558, from http://www.mua.go.th/data_pr/data_sumate_52/Retreat_4.pdf

สุเมธ แย้มนุ่น. 2554. **ภาพรวมอุดมศึกษา ใน รายงานประจำปี 2554 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักอำนวยการ.

สุรพล นิติไกรพจน์ และคณะ. 2547. **รายงานวิจัยเรื่องหลักกฎหมายปกครองฝรั่งเศส.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุวิมล ว่องวาณิช. 2550. **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น.** กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. 2554. **สารนายกรัฐมนตรี ใน รายงานประจำปี 2554 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักอำนวยการ.

อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์. 2546. **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรรถ อินทรศักดิ์. 2549. **ปัญหาทางกฎหมายขององค์กรวิชาชีพ: ศึกษาเฉพาะกรณีสภาวิศวกร.** วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อาณัติ อาภาภิรมณ์. 2531. **การพึ่งตนเองของมหาวิทยาลัยของรัฐกับความเป็นเลิศทางวิชาการ.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อุทัย บุญประเสริฐ. 2529. ความเป็นเลิศทางวิชาการ. **วารสารครุศาสตร์.** 14, 3 (มกราคม – มีนาคม): 132-142.

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. 2536. **การพัฒนาดัชนีสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุไรวรรณ คนึงสุขเกษม อละอมรา สุนทรธาดา. 2532. **การประเมินโครงการแง่คิดพัฒนาสาธารณสุขมูลฐานเพื่อสุขภาพดีถ้วนหน้า.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาษาอังกฤษ

Astin, A.W. 1993. **What matter in college?.** San Francisco: Jossey-Bass, 1993.

Baum F.E. 1993. **"Healthy Cities and Changes: Social Movement and Bureaucratic Tool,"** Health Promotion International.

Baumgart, N. 1987. **Equity, Quality and Cost in Higher Education.** Bangkok: UNESCO Principal Regional office For Asia and the Pacific.

Conrad, C.F. and Blackburn, R.T. 1985. Program Quality in Higher Education. In Smart, J.C. (ed.). **Higher Education: Handbook of Theory and Research.** (Vol. 1). New York: Agathorn.

Coombs, Phillip H. 1981. **New Strategy for Improving Rural Family Life Essex.** Connecticut: International Council for Education Development.

Donald, J.G. 1984. **Quality Indices of Faculty Evaluation.** Assessment and Evaluation in Higher Education.

Dubrion Michael and Ireland G.D. 1993. **Management and Organization.** Ohio: South Western Publishing company.

Enarson, H.L. 1983. **Quality-Indefinable Bit Not Unattainable.** Educational Record.

Eysenck, Han J. 1972. **The Structure of Human Personality.** London: Methuen.

Gardner, J. 1961. **Excellence.** New York: Haper and Row.

Gregory, M.K. 1992. **"Collaboration for music teacher education between institution of higher education and K-12 schools"** Doctoral Dissertation. Pepperidge University.

Jacobi, M., Astin, A.W. and Ayala, F. 1987. **College student Outcome Assessment: A Talent Development Perspective.** Washington D.C.: ASHE-ERIC Higher Education Report No.7.

K. J. Holsti. 1995. **International Politics A Framework.** For Analysis (Seven Edition). Engle wood.Clill, New Jersey: Prentice Hall.inc.

Saez, Marco & Arribas. 2002. Collaboration in R&D with Universities and Research Centre. **An Empirical Study of Study of Spanish films R&D Management,** 32: 321-341.

Seppanen and Strang. 1988. **"Promoting voluntary inter organizational arrangements: An analysis of three school-college collaborative Project in Massachusetts"** Doctoral Dissertation. Massachusetts: Harvard University.

Slavin, R.E. 1983. **Cooperative Learning**. New York: Longman.

Tucker, A. and Bryan, R.A. 1988. The Academic Dean. New York: Macmillan Publishing Company.

Yong, Lee S. 2000. The Sustainability of Univerisity-Industry Research Collaboration: An Assessment of Behaviroal Outcomes. **Journal of Technology Transfer,** 2(25): 111-133.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย จำนวน 5 คน ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1.1 ศ.เกียรติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์	ประธานกรรมการคุรุสภา
1.2 ดร.วราภรณ์ สีหนาท	รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
1.3 ดร.สุภัทร จำปาทอง	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
1.4 รศ.ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1.5 รศ.ดร.ศิริเดช สุชีวะ	รองคณบดี (วิจัยและบริการวิชาการ) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์ จำนวน 30 คน ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

2.1 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา

2.1.1 ศ.ดร.สุพจน์ หารหนองบัว	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2.1.2 ศ.ดร.สัมพันธ์ ฤทธิเดช	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2.1.3 ศ.คลินิก นพ.สุรวิทย์ เตชธุวานันท์	คณบดีวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
2.1.4 รศ.ดร.รุ่งทิวา วัจฉละฐิติ	คณบดีคณะกายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยมหิดล
2.1.5 รศ.ดร.มรรยาท รุจิวิชชญ์	คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2.1.6 รศ.ดร.วสุธร ตันวัฒนกุล	คณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2.1.7 รศ.น.สพ.ชูชาติ กมลเลิศ	คณบดีคณะสัตวแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2.1.8 รศ.ทพ.ดร.ณรงค์ศักดิ์ เหล่าศรีสิน	คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2.1.9 ผศ.ดร.วาสนา ศิริรังษี	คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.1.10	ผศ.ดร.สิริรัศมิ์ ปิ่นสุวรรณ	คณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2.1.11	ผศ.ดร.วิณัฏฐา แสงสุข	คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
2.1.12	ผศ.เกษมศรี อัศวศรีพงศ์ธร	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2.1.13	ผศ.ธีรวัลย์ วรรธโนทัย	คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2.1.14	ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู	คณบดีคณะการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2.1.15	อาจารย์นวลใย วัฒนกูล	คณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2.2 ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ

2.2.1	ศ.นพ.สมศักดิ์ โล่ห์เลขา	นายกแพทยสภา
2.2.2	ศ.เกียรติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์	ประธานกรรมการคุรุสภา
2.2.3	รศ.ดร.ทัศนา บุญทอง	นายกสภาการพยาบาล
2.2.4	รศ.น.สพ.ดร. สุวิชัย โรจนเสถียร	นายกสัตวแพทยสภา
2.2.5	รศ.สมชาย วิริยะยุทธกร	นายกสภาเทคนิคการแพทย์
2.2.6	รศ.อภิญญา เวชยชัย	นายกสภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
2.2.7	รศ.ยุพยง เหมะศิลปิน	นายกสภาสถาปนิก
2.2.8	ภก.รศ.(พิเศษ) กิตติ พิทักษ์นิตินันท์	นายกสภาเภสัชกรรม
2.2.9	ผศ.ดร.กานดา ชัยภิญโญ	นายกสภากายภาพบำบัด
2.2.10	ดร.กมล ตรรกบุตร	นายกสภาวิศวกร
2.2.11	นพ.ธรณินทร์ จรัสจรุงเกียรติ	นายกทันตแพทยสภา
2.2.12	นายสัญญา เชื้อพานิช	นายกสภาวิชาชีพบัญชี
2.2.13	นายนิรุจน์ อุทธา	นายกสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์
2.2.14	นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์	นายกสภาทนายความ
2.2.15	นางทัศนีย์ บัวคำ	รองเลขาธิการสภาการสาธารณสุขชุมชน

3. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 16 คน ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

3.1	ศ.นพ.สมศักดิ์ โล่ห์เลขา	นายกแพทยสภา
3.2	รศ.ดร.ภูริชญา วัฒนรุ่ง	อดีตรองคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3.3	รศ.สมชาย วิริยะยุทธกร	นายกสภาเทคนิคการแพทย์
3.4	รศ.วรวรรณ โรจนไพบูลย์	รองคณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3.5	ภก.รศ.(พิเศษ) กิตติ พิทักษ์นิตินันท์	นายกสภาเภสัชกรรม
3.6	ผศ.ดร.ชัยนรินทร์ วีระสถาวณิชย์	กรรมการสภาวิชาชีพบัญชี
3.7	ผศ.ดร.วรศิษฐ์ ตรูทัศนวินท์	รองคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3.8	ผศ.ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์	ผู้ช่วยคณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3.9	ดร.สุภัทร จำปาทอง	กรรมการสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3.10	ดร.ศรีสุดา วงศ์วิเศษกุล	ผู้แทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3.11	นายอาณัติ พงศ์สุวรรณ	รักษาการที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผน สกอ.
3.12	นายศิระวิทย์ คลี่สุวรรณ	กรรมการคุรุสภา
3.13	นางวราณี สัมฤทธิ์	รองผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง
3.14	นางทัศนีย์ บัวคำ	รองเลขาธิการสภาการสาธารณสุขชุมชน
3.15	รศ.ดร.วราภรณ์ บวรศิริ	อาจารย์อาวุโสประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3.16	ผศ.ดร.สิริฉันท์ สถิรกุล เตชพาหพงษ์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบวิเคราะห์สาระ

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ด้าน	สถาบันอุดมศึกษา	องค์กรวิชาชีพ
1. การบริหาร		
2. การวิจัย		
3. หลักสูตร		
4. การเรียนการสอน		
5. บริการวิชาการ		
6. คณาจารย์		
7. นิสิตนักศึกษา		
8. สิ่งอำนวยความสะดวก		
9. อื่นๆ		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ ศธ 0512.6(2771)/57- 3724

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

11 พฤศจิกายน 2557

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสุภัทร บุญส่ง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สถิรกุล เตชพาหพงษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสัมภาษณ์ กับ ท่าน ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฝ่ายวิชาการ
โทร. 0-2218-2681-2 ต่อ 608

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานหลักสูตรและการจัดการเรียนฯ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ โทร. 82681-2 ต่อ 608
ที่ ศธ 0512.6(2771)/57- **3723** **วันที่** 11 พฤศจิกายน 2557
เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน

ด้วย นายสุภัทร บุญส่ง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริฉันท์ สถิรกุล เตชพาหพงษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลวิจัยด้วยแบบสัมภาษณ์ กับ ท่าน ทั้งนี้นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวนิตย์ สงคราม)
รองคณบดี

แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

COOPERATION STRATEGIES BETWEEN

HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS AND PROFESSIONAL ORGANIZATIONS

FOR THE PROMOTION OF THAI HIGHER EDUCATION INSTITUTION EXCELLENCE

คำชี้แจง

การสัมภาษณ์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อนำความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์และมีคุณค่าไปใช้จัดทำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ได้รับความกรุณาจากท่านในการสละเวลาให้ข้อมูลและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้วิจัยสำนึกในบุญคุณและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....
2. ระดับการศึกษาสูงสุด.....สาขาวิชา.....
3. ตำแหน่ง.....
4. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน.....

ตอนที่ 2 สภาพความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

- **ประเด็นคำถามสำหรับคณบดี**

1. คณะที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยหรือไม่ อย่างไร และได้มีความร่วมมือระดับภาควิชา/สาขาวิชา/หลักสูตร อะไรบ้าง
2. ความร่วมมือระหว่างคณะที่ท่านเป็นผู้บริหารกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) อย่างไรบ้าง
3. ความร่วมมือระหว่างคณะที่ท่านเป็นผู้บริหารกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) อย่างไรบ้าง
4. สาเหตุใดบ้างที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้คณะที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย
5. กรณีคณะที่ท่านเป็นผู้บริหารไม่มีความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย ท่านมีนโยบาย/แผนการ/โครงการที่จะร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพหรือไม่ อย่างไรบ้าง
6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งซึ่งส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่สามารถประกอบวิชาชีพได้
7. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งอย่างไรบ้าง
8. ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคอื่นๆ ของความร่วมมือระหว่างคณะที่ท่านเป็นผู้บริหารกับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีอะไรบ้าง และมีแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้นอย่างไร
9. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนซึ่งจะทำให้บัณฑิตที่มีใบประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพ เช่น สถาปนิก แพทย์ บัญชี ทันตแพทย์ พยาบาล และวิศวกร สามารถไปประกอบวิชาชีพดังกล่าวในประเทศสมาชิกได้

- **ประเด็นคำถามสำหรับนายกสภาองค์กรวิชาชีพ**

1. องค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย หรือไม่ อย่างไร และได้มีความร่วมมือกับคณะ/สถาบันอุดมศึกษาอะไรบ้าง
2. ความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) อย่างไรบ้าง
3. ความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) อย่างไรบ้าง
4. สาเหตุใดบ้างที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้องค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารมีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย
5. กรณีองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารไม่มีความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา ท่านมีนโยบาย/แผนการ/โครงการที่จะร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย หรือไม่ อย่างไรบ้าง
6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งซึ่งส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่สามารถประกอบวิชาชีพได้
7. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาองค์กรวิชาชีพที่ไม่สามารถรับรองปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งอย่างไรบ้าง
8. ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคอื่นๆ ของความร่วมมือระหว่างองค์กรวิชาชีพที่ท่านเป็นผู้บริหารกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีอะไรบ้าง และมีแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้นอย่างไร
9. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างต่อกรณีที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนซึ่งจะทำให้บัณฑิตที่มีใบประกอบวิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพ เช่น สถาปนิก แพทย์ บัญชี ทันตแพทย์ พยาบาล และวิศวกร สามารถไปประกอบวิชาชีพดังกล่าวในประเทศสมาชิกได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

COOPERATION STRATEGIES BETWEEN

HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS AND PROFESSIONAL

FOR THE PROMOTION OF THAI HIGHER EDUCATION INSTITUTION EXCELLENCE

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

2. โปรดตอบข้อคำถามตามสภาพที่เป็นจริง เพราะข้อมูลที่เป็นจริงของท่านจะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัยนี้

3. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ

4. ข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด และผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น

5. แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความกรุณาจากท่านในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ-นามสกุล .....
2. ตำแหน่ง.....
3. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน.....
4. ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) .....
5. เพศ.....
6. อายุ.....
7. ระดับการศึกษาสูงสุด.....สาขาวิชา.....

ตอนที่ 2 สภาพความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาในแต่ละรายการ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด โดยพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**มากที่สุด**
4 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**มาก**
3 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**ปานกลาง**
2 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**น้อย**
1 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**น้อยที่สุด**

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ด้านการบริหาร										
9.3 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการเป็นผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพ										
9.4 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ										
9.5 สภาสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ										
9.6 สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรวิชาชีพหรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ										
9.7 สภาวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ										

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.8 คณะผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของท่าน (อธิการบดี/รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดี) อย่างน้อยหนึ่งคน ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ/อนุกรรมการในองค์กรวิชาชีพ										
9.9 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพ										
9.10 อื่นๆ (ระบุ)										
10. ด้านการวิจัย										
10.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี										
10.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี										
10.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการทำวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำทุกปี										
10.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับองค์กรวิชาชีพ										
10.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
10.6 องค์กรวิชาชีพมีการนำผลการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาของท่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์										
10.7 อื่นๆ (ระบุ)										
11. ด้านหลักสูตร										
11.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงจะต้องมีการกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพ										

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
11.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรโดยให้มีองค์ประกอบจากองค์กรวิชาชีพ										
11.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบหลักสูตรโดยจะต้องเป็นหลักสูตรที่ได้ผ่านการวิพากษ์หลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพแล้ว										
11.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประเมินหลักสูตรโดยจะต้องให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร										
11.5 อื่นๆ (ระบุ)										
12. ด้านการเรียนการสอน										
12.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแต่งตั้งกรรมการ/ผู้บริหารขององค์กรวิชาชีพให้เป็นอาจารย์พิเศษ										
12.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
12.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณมาใช้ในการเรียนการสอน										
12.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้ผู้สอนนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอน										
12.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการกำหนดให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนการสอน										
12.6 อื่นๆ (ระบุ)										

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13. ด้านบริการวิชาการ										
13.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหญ่ประจำปี)										
13.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการนอกจากข้อ 5.1 ร่วมกับองค์กรวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอทุกปี										
13.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเชิญกรรมการ/ผู้บริหารองค์กรวิชาชีพมาเป็นวิทยากร/ผู้บรรยายในกิจกรรมบริการวิชาการ										
13.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการเรียนเชิญหรือเปิดโอกาสให้กรรมการหรือผู้บริหารองค์กรวิชาชีพเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ										
13.5 อื่นๆ (ระบุ)										
14. ด้านคณาจารย์										
14.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีนโยบายให้คณาจารย์ไปเป็นกรรมการ/อนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ										
14.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับองค์กรวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอทุกปี										
14.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่องเชิดชูประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
14.4 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนศึกษาต่อจากองค์กรวิชาชีพ										
14.5 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาของท่านได้รับทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาจากองค์กรวิชาชีพ										
14.6 อื่นๆ (ระบุ)										

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15. ด้านนิสิต/นักศึกษา										
15.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
15.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
15.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา (เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา/การออกหน่วย เคลื่อนที่) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง										
15.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการยกย่อง เชิดชู ประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลหรือได้ทำคุณงามความดีร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
15.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
15.6 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมการให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
15.7 อื่นๆ (ระบุ)										
16. ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก										
16.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
16.2 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
16.3 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
16.4 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
16.5 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
16.6 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการใช้สถานที่ขององค์กรวิชาชีพเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการ										
16.7 อื่นๆ (ระบุ)										
17. ด้านอื่น ๆ (ระบุ)										
17.1 สถาบันอุดมศึกษาของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำ ร่วมกับองค์กรวิชาชีพ										
17.2 อื่นๆ (ระบุ)										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

COOPERATION STRATEGIES BETWEEN

HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS AND PROFESSIONAL

FOR THE PROMOTION OF THAI HIGHER EDUCATION INSTITUTION EXCELLENCE

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการทำวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

2. โปรดตอบข้อคำถามตามสภาพที่เป็นจริง เพราะข้อมูลที่เป็นจริงของท่านจะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัยนี้

3. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารองค์กรวิชาชีพ

4. ข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด และผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น

5. แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความกรุณาจากท่านในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ-นามสกุล .....
2. ตำแหน่ง.....
3. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน.....
4. ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) .....
5. เพศ.....
6. อายุ.....
7. ระดับการศึกษาสูงสุด.....สาขาวิชา.....

ตอนที่ 2 สภาพความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาในแต่ละรายการ โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงมากที่สุด โดยพิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**มากที่สุด**
4 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**มาก**
3 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**ปานกลาง**
2 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**น้อย**
1 หมายถึง ตรงกับการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของหน่วยงานของท่าน**น้อยที่สุด**

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ด้านการบริหาร										
1.7 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษา										
1.8 คณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่าน มีองค์ประกอบของอนุกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา										
1.9 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา										
1.10 คณะอนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านมีการกำหนดนโยบายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา										
1.11 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของ										

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
สถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมการประชุมด้วยทุกครั้ง										
1.12 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพของท่านมีการประชุมร่วมกับคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง										
1.13 อื่นๆ (ระบุ)										
2. ด้านการวิจัย										
2.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีทุนสนับสนุนการวิจัยให้กับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี										
2.2 องค์กรวิชาชีพของท่านได้รับทุนสนับสนุน การวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี										
2.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการทำวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำทุกปี										
2.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา										
2.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
2.6 สถาบันอุดมศึกษามีการนำผลการวิจัยขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์										
2.7 อื่นๆ (ระบุ)										
3. ด้านหลักสูตร										
3.1 คณะกรรมการที่มีหน้าที่รับรองหลักสูตรหรือรับรองปริญญาขององค์กรวิชาชีพของท่านมีองค์ประกอบของกรรมการที่เป็นผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาหรือมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษา										
3.2 คณะกรรมการองค์กรวิชาชีพหรือผู้แทนองค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา										

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการวิพากษ์หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา										
3.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษาเจ้าของหลักสูตรนั้นๆ เอง										
3.5 อื่นๆ (ระบุ)										
4 ด้านการเรียนการสอน										
4.1 กรรมการองค์กรวิชาชีพหรืออนุกรรมการด้านต่างๆ ขององค์กรวิชาชีพของท่านได้รับแต่งตั้งโดยชื่อให้เป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันอุดมศึกษา										
4.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
4.3 สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานจริยธรรมหรือจรรยาบรรณหรือความประพฤติขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน										
4.4 สถาบันอุดมศึกษามีการนำกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพขององค์กรวิชาชีพของท่านไปใช้ในการเรียนการสอน										
4.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนซึ่งจัดการประเมินโดยสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ เอง										
4.6 อื่นๆ (ระบุ)										
5 ด้านบริการวิชาการ										
5.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการประจำปีร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพ (งานบริการวิชาการใหญ่ประจำปี)										

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมบริการวิชาการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง										
5.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษามาเป็นวิทยากรหรือผู้บรรยายในการบริการวิชาการ										
5.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการเชิญคณบดีหรือหัวหน้าสาขาวิชาหรือผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการ										
5.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดตั้งหรือมอบหมายให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยบริการวิชาการหรือจัดอบรมหรือสัมมนา										
5.6 อื่นๆ (ระบุ)										
6 ด้านคณาจารย์										
6.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแต่งตั้งคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการขององค์กรวิชาชีพ										
6.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอทุกปี										
6.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการประกาศเกียรติคุณหรือยกย่องหรือเชิดชูเกียรติคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ										
6.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการให้ทุนศึกษาต่อกับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา										
6.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการให้ทุนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนากับคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา										
6.6 อื่นๆ (ระบุ)										

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7 ด้านนิสิต/นักศึกษา										
7.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมต้อนรับนิสิต/นักศึกษาใหม่ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
7.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดทำจริยธรรม/จรรยาบรรณของนิสิตนักศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
7.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรม การพัฒนานิสิต/นักศึกษา (เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา/การออกหน่วยเคลื่อนที่) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง										
7.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการยกย่องเชิดชู ประกาศเกียรติคุณให้กับนิสิต/นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จหรือได้รับรางวัลหรือได้ทำคุณงามความดี										
7.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพ										
7.6 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการจัดกิจกรรมการให้โอวาทและมอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
7.7 อื่นๆ (ระบุ)										
8 ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน/สิ่งอำนวยความสะดวก										
8.1 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องสมุด (หนังสือ ตำรา และวารสาร) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
8.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องเรียนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
8.3 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
8.4 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องทดลอง/ห้องปฏิบัติการร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
8.5 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้ห้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
8.6 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการใช้สถานที่ของ										

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา	ระดับการปฏิบัติในปัจจุบัน					ระดับการปฏิบัติที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
สถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน เช่น การจัดบริการวิชาการ การจัดสอบรับใบอนุญาต										
8.7 อื่นๆ (ระบุ)										
9 ด้านอื่น ๆ (ระบุ)										
9.2 องค์กรวิชาชีพของท่านมีการแนะแนวอาชีพ/การหางานทำร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา										
9.3 อื่นๆ (ระบุ)										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กำหนดการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)
เรื่อง ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ
เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ณ ห้องประชุมสถาบันวิทยาลัยชุมชน ชั้น 9
อาคารรัชมังคลาภิเษก 2 กระทรวงศึกษาธิการ
วันเสาร์ที่ 27 มิถุนายน 2558 เวลา 10.00 น. – 12.00 น.

10.00 – 10.15 น.	ลงทะเบียน และรับประทานอาหารว่าง
10.15 – 10.30 น.	ผู้ดำเนินการประชุมกล่าวต้อนรับ ● ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ
10.30 – 11.00 น.	ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลโครงการวิจัยโดยสรุป ● ความเป็นมา วัตถุประสงค์ คำจำกัดความ และขั้นตอนการวิจัย ● ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ● ร่างยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย
11.00 – 12.00 น.	ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย
12.00 – 12.15 น.	ผู้ดำเนินการประชุมกล่าวสรุปและปิดการประชุม
12.15 น.	ขอเชิญร่วมรับประทานอาหารกลางวัน

<u>หมายเหตุ</u> : ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิทำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย และส่งคืนผู้วิจัยหลังจากเสร็จสิ้นการประชุม

แบบตรวจสอบ

(ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ
เพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย

<u>คำชี้แจง</u> ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ (ร่าง) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทย โดย (ร่าง) ยุทธศาสตร์ฯ นี้ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วม รวมกันเป็นเลิศ” ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ มาตรการ และโครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยลงความเห็นและให้คะแนนดังนี้

ให้ค่า +1 เห็นด้วย
0 ไม่แน่ใจ
1 ไม่เห็นด้วย

ชื่อ/สกุลผู้ทรงคุณวุฒิ.....สังกัด.....

รายการตรวจสอบ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. ยุทธศาสตร์ “ฉันทะร่วม รวมกันเป็นเลิศ” 1) ยุทธศาสตร์ “สอดคล้อง” 2) ยุทธศาสตร์ “สัมพันธ์” 3) ยุทธศาสตร์ “พร้อมนำ” 4) ยุทธศาสตร์ “หนุนเนื่อง” 5) ยุทธศาสตร์ “เกื้อกูล”				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมไทย

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพันธกิจพันธมิตรสู่ความเป็นเลิศ

มาตรการ : สร้างพันธกิจและเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาความร่วมมือในอนาคต

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. จัดการสัมมนา/ประชุมระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อให้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจพันธกิจ และอื่นๆ ของการสร้างการมีฉันทะ ร่วมกัน โดยสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพมีความเข้าใจภาพรวมในระดับนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน				
2. จัดให้มีกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น การแข่งขันกีฬา กิจกรรม Walk Rally ฯลฯ 3. จัดทำนโยบายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				
4. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				
5. สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท พันธกิจและทิศทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการประชุมระหว่างผู้บริหาร เป็นต้น				
6. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ จัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินของความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ และเผยแพร่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ฯลฯ				
7. สร้างพันธกิจสัมพันธ์ (Engagement) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพ เพื่อบูรณาการการทำงานเชิงวิชาการร่วมกันภายใต้พันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 4 ประการ คือ -ร่วมคิดร่วมทำแบบหุ้นส่วน (Partnership) -เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mutual benefit) -มีการใช้ความรู้และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Scholarship) -เกิดผลกระทบต่อสังคมที่ประเมินได้ (Social impact) <u>ตัวอย่างกิจกรรม</u> ได้แก่ ร่วมกันทำวิจัย ร่วมกันจัดกิจกรรมทางวิชาการ				

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				
2. จัดตั้งสมาคมองค์กรวิชาชีพแห่งประเทศไทย				
3. จัดตั้งสมาคมที่ประชุมคณบดีสาขาวิชาชีพต่างๆ				
4. จัดตั้งสำนักงานสาขาขององค์กรวิชาชีพในส่วนภูมิภาคเพื่ออำนวยความสะดวก และประสานการทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา				
5. จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการประสานงานกับองค์กรวิชาชีพขึ้นในสถาบันอุดมศึกษา				
6. จัดทำฐานข้อมูลของนิสิต/นักศึกษาและบัณฑิตหลักสูตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประกอบการรับรองปริญญา/ควบคุมการประกอบวิชาชีพ				
7. ระดมทรัพยากรจากเครือข่ายองค์กรวิชาชีพเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ				

กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

มาตรการ : ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความต่อเนื่อง

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. พัฒนา และปรับปรุง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการทำงานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				
2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาให้สัมพันธ์กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเทียบโอนหน่วยกิตจากระบบการศึกษาต่อเนื่องขององค์กรวิชาชีพสู่สถาบันอุดมศึกษา โดยองค์กรวิชาชีพสะท้อนปัญหา และผลักดันปัญหาเข้าสู่การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ ให้ผู้เข้ารับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบโอนหน่วยกิตเข้าสู่ระบบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเป็นระบบ				
2. พัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank System) เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาต่อเนื่องจากองค์กรวิชาชีพสามารถเทียบความรู้เป็นหน่วยกิตและสะสมหน่วยกิตไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา				
3. พัฒนาระบบเทียบโอนประสบการณ์ความรู้จากการประกอบวิชาชีพเพื่อเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา				
4. ร่วมกันพัฒนาระบบควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น				

มาตรการ : ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันสู่ความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก 5 ปี				
2. จัดทำแนวทางการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักสูตรต้นแบบของอุดมศึกษาไทย				
3. ร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาชีพที่พัฒนาร่วมกัน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพให้มีความทันสมัย				

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับองค์กรวิชาชีพเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยพร้อมนำสู่ระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพงานวิจัยไปสู่ระดับโลก

มาตรการ : ส่งเสริมการผลิตงานวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่สู่สังคมโลก

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. จัดตั้งศูนย์ประสานงานวิจัยระดับพื้นที่ (Node) ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำวิจัยร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ				
2. สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อประโยชน์เชิงสร้างสรรค์				
3. จัดตั้งทีมงานวิจัยเพื่อแก้โจทย์ ปัญหาสำคัญของสังคมร่วมกัน				
4. ร่วมกันพัฒนาระบบฐานข้อมูลการวิจัย				
5. เผยแพร่งานวิจัยร่วมกัน เช่น จัดทำวารสารวิชาการที่มีคุณภาพและมาตรฐานร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				
6. นำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มปริมาณงานวิจัยด้านวิชาชีพชั้นสูง

มาตรการ : สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการวิจัยด้านวิชาชีพ				
2. จัดตั้งกองทุนวิจัยด้านวิชาชีพ โดยให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนที่สนับสนุน				
3. ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์/ห้องปฏิบัติการวิจัยร่วมกัน				

CHULALONGKORN UNIVERSITY

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนานักวิจัยวิชาชีพ

มาตรการ : สร้างนักวิจัยมืออาชีพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. ให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทุนวิจัยเฉพาะสาขาวิชาชีพแก่นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา				
2. ร่วมกันพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ด้วยระบบพี่เลี้ยง				

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 องค์กรวิชาชีพร่วมเพิ่มประสิทธิภาพและหนุนเนื่องคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วม

มาตรการ : ส่งเสริมให้องค์กรวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. จัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านการใช้ทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน				
2. ร่วมกันจัดทำแนวทางการเรียนรู้บนฐานการทำงานวิชาชีพ (Work-based Learning) เพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง				

กลยุทธ์ที่ 2 ผนึกพลังคณาจารย์เพื่อความเป็นหนึ่ง

มาตรการ : ส่งเสริมให้คณาจารย์มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. ส่งเสริมให้คณาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ เช่น ร่วมเป็นกรรมการ ร่วมเป็นอนุกรรมการ และร่วมเป็นผู้ตรวจประเมิน เป็นต้น				
2. จัดให้มีการประกาศเกียรติคุณคณาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมและวิชาชีพ				
3. ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการโดยพิจารณาภาระงานของคณาจารย์ที่ทำร่วมกับองค์กรวิชาชีพ				

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาคณาจารย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์สามารถวิจัย สอน และบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. ให้ทุนการเสนอผลงานในระดับนานาชาติ จากภาคเอกชนผู้สนับสนุนงบประมาณแก่องค์กรวิชาชีพ				
2. โครงการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพ				
3. ร่วมกันพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสำหรับคณาจารย์				
4. สนับสนุนให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์กับบุคลากรขององค์กรวิชาชีพ				

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพนิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพเกื้อกูลด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้พร้อมในการประกอบวิชาชีพ

มาตรการ : ปฏิรูประบบการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพสู่การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. ปรับปรุงมาตรฐานการฝึกปฏิบัติการวิชาชีพร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรวิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะการปฏิบัติการวิชาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา				
2. ร่วมกันจัดทำระบบการหางาน/การแนะแนวอาชีพให้กับนิสิตนักศึกษา				

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

มาตรการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรม และจริยธรรม

โครงการ/กิจกรรม/แนวปฏิบัติ	ระดับความเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	1	
1. จัดทำประมวลจริยธรรม/จรรยาบรรณนิสิตนักศึกษาของแต่ละวิชาชีพร่วมกับองค์กรวิชาชีพ				
2. จัดให้มีการร่วมกันยกย่องเชิดชูเกียรตินิสิตนักศึกษาที่ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมและวิชาชีพ				
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรวิชาชีพร่วมจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรด้านวิชาชีพ เช่น การจัดหน่วยบริการทันตกรรมเคลื่อนที่ การจัดค่ายบริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน การบริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การให้ความรู้เกี่ยวกับจัดทำบัญชีครัวเรือน และการจัดตั้งชมรมวิชาชีพในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น				
4. ร่วมกันพัฒนาระบบการติดตามผลการพัฒนานิสิตนักศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างพระราชบัญญัติองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตัวอย่างพระราชบัญญัติองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม มีดังนี้

1. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่
   1) พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528
   2) พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525
   3) พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547
2. กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ได้แก่
   1) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505
   2) พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543
3. กลุ่มสังคมศาสตร์ ได้แก่
   1) พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547
   2) พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ

1) พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2528

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์
พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘
เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์" หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการพยาบาลและการผดุงครรภ์

"การพยาบาล" หมายความว่า การกระทำในการช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยเพื่อบรรเทาอาการของโรค และการลุกลามของโรค การประเมินภาวะสุขภาพ การส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพอนามัย และการป้องกันโรครวมทั้งการช่วยเหลือแพทย์ และการกระทำตามคำสั่งในการรักษาโรคของแพทย์ ทั้งนี้ โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการพยาบาล

"การผดุงครรภ์" หมายความว่า การตรวจ การแนะนำ การส่งเสริมสุขภาพและการปฏิบัติต่อหญิงมีครรภ์ การป้องกันความผิดปกติในระยะตั้งครรภ์และระยะคลอด การทำคลอด การดูแลและส่งเสริมสุขภาพมารดาและทารกในระยะหลังคลอด รวมทั้งการช่วยเหลือ

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒/ตอนที่ ๑๒๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐/๕ กันยายน ๒๕๒๘

แพทย์และการกระทำตามคำสั่งในการรักษาโรคของแพทย์ ทั้งนี้ โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และศิลปะการผดุงครรภ์

"ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลจากสภาการพยาบาล

"ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์จากสภาการพยาบาล

"ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์จากสภาการพยาบาล

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งสภาการพยาบาลออกให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาการพยาบาล

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาการพยาบาล

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาการพยาบาล

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสภาการพยาบาล

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาการพยาบาล

มาตรา ๖ ให้มีสภาการพยาบาล มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภาการพยาบาลเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ สภาการพยาบาลมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ให้ถูกต้องตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์

(๒) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และความก้าวหน้าในวิชาชีพการพยาบาลการผดุงครรภ์ การพยาบาลและการผดุงครรภ์

(๓) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก

(๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการพยาบาล การผดุงครรภ์ และการสาธารณสุข

(๕) ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการพยาบาล การผดุงครรภ์ และการสาธารณสุข

(๖) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์หรือการพยาบาล และการผดุงครรภ์ในประเทศไทย

(๗) ผดุงความเป็นธรรมและส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก

มาตรา ๘ สภาการพยาบาลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(๒) สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(๓) รับรองหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับการศึกษา การฝึกอบรมของสถาบันที่จะทำการสอน และฝึกอบรมในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(๔) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการสอนและฝึกอบรมตาม (๓)

(๕) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตรหรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ของสถาบันต่าง ๆ

(๖) ออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทางและหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาการพยาบาล

มาตรา ๙ สภาการพยาบาลอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) ค่าจดทะเบียนสมาชิกสามัญ ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) ผลประโยชน์จากกิจกรรมอื่นของสภาการพยาบาล ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาการพยาบาล

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินอื่นตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาการพยาบาลและมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

สมาชิก

มาตรา ๑๑ สภาการพยาบาลประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(ก) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(ข) มีความรู้ในวิชาชีพการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ โดยได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาล และการผดุงครรภ์ที่สภาการพยาบาลรับรอง

(ค) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ง) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(จ) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการพยาบาล

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภาการพยาบาลเชิญให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีดังต่อไปนี้

(๑) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และขอหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทาง หรือหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการนั้น

(๒) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาการพยาบาลส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกสามัญร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของสภาการพยาบาล คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า

(๓) เลือกตั้ง รับเลือกตั้งหรือรับเลือกเป็นกรรมการ

(๔) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสามัญสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ (๑)

หมวด ๓
คณะกรรมการ

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการสภาการพยาบาล ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภาการพยาบาล ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยสามคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขสามคน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมสามคน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน และผู้แทนสภากาชาดไทยหนึ่งคน ซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้เสนอให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง และสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาลอีกสิบสองคนซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาล เป็นกรรมการและให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์เป็นกรรมการที่ปรึกษาได้

ให้กรรมการที่ปรึกษาดำรงตำแหน่งตามวาระของคณะกรรมการที่แต่งตั้ง

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอุปนายกสภาการพยาบาลคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาการพยาบาลคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาการพยาบาลเลือกสมาชิกสามัญผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ เพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการหนึ่งคน และเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการประชาสัมพันธ์และเหรัญญิกตำแหน่งละหนึ่งคน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้กรรมการผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

ให้นายกสภาการพยาบาลมีอำนาจถอดถอนเลขาธิการก่อนครบวาระตามวรรคสามได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

กรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรานี้แต่ละตำแหน่ง อาจพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวก่อนครบวาระได้โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ การแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ และการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่างๆ ตามมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาการพยาบาล

มาตรา ๑๘ กรรมการนอกจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขและกรรมการที่ปรึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๑๙ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและรับเลือกตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งหรือรับเลือกตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งและรับเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘

(๓) ลาออก

มาตรา ๒๑ ในกรณีตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกสามัญผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมด ให้วาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งอื่นที่คงอยู่สิ้นสุดลง และให้มีการเลือกตั้งกรรมการใหม่แทนโดยสมาชิกสามัญภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินกึ่งหนึ่ง

ถ้าวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะไม่ให้มีการเลือกกรรมการแทนก็ได้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่ยังเหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการสภาการพยาบาลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๗

(๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจริยธรรม คณะอนุกรรมการสอบสวน และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของสภาการพยาบาล

(๓) ออกข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดโรคตามมาตรา ๑๑ (๑) (จ)

(ค) การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิกสามัญ ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(ง) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการ และการแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๗

(จ) หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนและการออกใบอนุญาตแบบและประเภท

ใบอนุญาต

(ฉ) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทาง และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(ช) ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(ซ) การรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(ฌ) การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(ญ) หลักเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(ฎ) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสอบความรู้ตามอำนาจหน้าที่ของสภาการพยาบาล

(ฏ) หลักเกณฑ์ว่าด้วยการสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีมีการกล่าวหาหรือกล่าวโทษว่ามีผู้ประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(ฐ) เรื่องอื่น ๆ ที่อยู่ภายในวัตถุประสงค์ของสภาการพยาบาล หรืออยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของสภาการพยาบาลตามกฎหมายอื่น

ข้อบังคับสภาการพยาบาล เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๓ นายกสภาการพยาบาล อุปนายกสภาการพยาบาลคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาการพยาบาลคนที่สอง เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์และเหรัญญิก มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาการพยาบาลมีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินกิจการของสภาการพยาบาลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนสภาการพยาบาลในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกสภาการพยาบาลอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควรได้

(๒) อุปนายกสภาการพยาบาลคนที่หนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกสภาการพยาบาลในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาการพยาบาลตามที่นายกสภาการพยาบาลมอบหมายและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาการพยาบาลเมื่อนายกสภาการพยาบาลไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาการพยาบาลคนที่สองเป็นผู้ช่วยนายกสภาการพยาบาลในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาการพยาบาลตามที่นายกสภาการพยาบาลมอบหมายและเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาการพยาบาลเมื่อทั้งนายกสภาการพยาบาลและอุปนายกสภาการพยาบาลคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาการพยาบาลทุกระดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของสภาการพยาบาล

(ค) รับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และทะเบียนอื่น ๆ

(ง) ควบคุม ดูแลทรัพย์สินของสภาการพยาบาล

(จ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(๕) รองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยเลขาธิการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการเมื่อเลขาธิการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) ประชาสัมพันธ์มีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำ เผยแพร่กิจการของสภาการพยาบาล และให้การศึกษาแก่ประชาชน และองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการพยาบาลการผดุงครรภ์ และการสาธารณสุข

(๗) เหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงินและการงบประมาณของสภาการพยาบาล

หมวด ๔
การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มติของที่ประชุมในกรณีให้สมาชิกสามัญพ้นจากสมาชิกภาพเนื่องจากขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ (๑) (ค) (ง) และ (จ) ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังคณะกรรมการในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดงบประมาณของสภาการพยาบาล

(๓) การให้สมาชิกสามัญพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๔) การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม (๔) และ (๕)

ให้นายกสภาการพยาบาลเสนอมติตามวรรคหนึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสภาการพยาบาลเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับทราบการยับยั้ง ในการประชุมนั้น ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๕
การควบคุมการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล หรือมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ หรือมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์กระทำการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ที่กระทำต่อตนเอง

(๒) การช่วยเหลือหรือเยียวยาแก่ผู้ป่วยตามหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามธรรมจรรยาโดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน แต่การกระทำดังกล่าวต้องมิใช่เป็นการฉีดยาหรือสารใด ๆ เข้าไปในร่างกายของผู้ป่วย หรือการให้ยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ของรัฐ หรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้ง หรือสถาบันการศึกษาที่คณะกรรมการรับรอง ทั้งนี้ ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดหรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้กระทำการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ผู้ประกอบโรคศิลปะซึ่งประกอบโรคศิลปะตามข้อจำกัดและเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

(๖) การพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถาบันการศึกษาของรัฐ ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ของต่างประเทศ โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

(๗) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพยาบาลหรือการผดุงครรภ์ เพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ในกรณีที่มีสาธารณภัยหรือเกิดภัยพิบัติอย่างร้ายแรง

(๘) บุคคลซึ่งช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยในสถานพยาบาลในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามระเบียบซึ่งรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้หรือความชำนาญเฉพาะทางและหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาการพยาบาล

มาตรา ๒๙ การขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แบ่งเป็นสามประเภท คือ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ และผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

ผู้ประกอบวิชาชีพในแต่ละประเภทตามวรรคหนึ่งให้แบ่งเป็นสองชั้น คือ ชั้นหนึ่งและชั้นสอง

มาตรา ๓๐ ผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๒๙ ต้องมีความรู้ดังนี้ คือ

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ต้อง

(ก) ได้รับปริญญา อนุปริญญาที่มีหลักสูตรการศึกษาไม่น้อยกว่าสามปี หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาหรืออนุปริญญาในสาขาการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์จากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการรับรองหรือ

(ข) ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาในสาขาการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จากสถานศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ตนได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร ซึ่งคณะกรรมการได้สอบความรู้จนเป็นที่พอใจแล้ว แต่ถ้าเป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรก็ได้

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นสอง ต้อง

(ก) ได้รับประกาศนียบัตรในสาขาการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ระดับต้น จากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการรับรอง หรือ

(ข) ได้รับประกาศนียบัตรในสาขาการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จากสถานศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ตนได้รับประกาศนียบัตร ซึ่งคณะกรรมการได้สอบความรู้จนเป็นที่พอใจแล้ว แต่ถ้าเป็นผู้มีสัญชาติไทย ไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ผู้นั้นได้รับประกาศนียบัตรได้

มาตรา ๓๑ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสามัญแห่งสภาการพยาบาลและมีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการพยาบาล

เมื่อผู้ประกอบผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ผู้ใดขาดจากสมาชิกภาพ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ให้ผู้ซึ่งขาดจากสมาชิกภาพตามวรรคสองส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขาธิการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการขาดจากสมาชิกภาพ

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ต้องรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาการพยาบาล

มาตรา ๓๓ บุคคลผู้ซึ่งได้รับความเสียหายเพราะผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพการการพยาบาลและการผดุงครรภ์ มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อสภาการพยาบาล

กรรมการมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ว่าประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ โดยแจ้งเรื่องต่อสภาการพยาบาล

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง หรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจริยธรรมวิชาชีพดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพนั้น

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๔ เมื่อสภาการพยาบาลได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๓ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่ามีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับจริยธรรมแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ผู้ใด ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจริยธรรมโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจริยธรรมจากสมาชิก

สามัญประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคนมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๔ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

มาตรา ๓๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรมแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าว แล้วมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน ในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล

(๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนจากสมาชิกสามัญ ประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคนมีหน้าที่สอบสวนสรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการจริยธรรมและของคณะอนุกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการจริยธรรมและอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำและมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการดังกล่าว

มาตรา ๓๙ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะอนุกรรมการสอบสวน คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานนั้น ให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะขยายให้

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้าเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของ

คณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าว

คณะกรรมการอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒) ว่ากล่าวตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตหรือมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๖ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรานี้ให้ทำเป็นคำสั่งสภาการพยาบาล และให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาการพยาบาลตามมาตรา ๔๑ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบโดยไม่ชักช้า และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ด้วย

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพดังกล่าวหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว นับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาการพยาบาลที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใด กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ และถูกลงโทษจำคุกตามมาตรา ๔๖ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์ซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่เรียกหรือแจ้งให้ส่งตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาการพยาบาล สาขาการผดุงครรภ์ หรือสาขาการพยาบาลและผดุงครรภ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ในสาขาการพยาบาล สาขาการผดุงครรภ์ หรือสาขาการพยาบาลและผดุงครรภ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเภทและชั้น แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาลเป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นนายกสภาการพยาบาลและผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ เป็นกรรมการ การแต่งตั้งดังกล่าวจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเลือกผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ ให้ทำหน้าที่เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคนทั้งนี้ จนกว่าจะได้เลือกตั้งสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาลเป็นกรรมการแล้วเสร็จ

การเลือกตั้งสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาลเป็นกรรมการ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม

การประกอบโรคศิลปะในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นหนึ่ง	ฉบับละ	๓๐๐	บาท
(๒) ค่าขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง	ฉบับละ	๓๐๐	บาท
(๓) ค่าขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง	ฉบับละ	๓๐๐	บาท
(๔) ค่าขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นสอง	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๕) ค่าขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ชั้นสอง	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๖) ค่าขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นสอง	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๗) ค่าหนังสืออนุมัติ หรืออุฒิบัตรเกี่ยวกับความรู้และความชำนาญเฉพาะทางหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๘) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล การผดุงครรภ์ หรือการพยาบาลและการผดุงครรภ์	ฉบับละ	๑๕๐	บาท
(๙) ค่าใบแทนใบอนุญาต และค่าใบแทนเอกสารตาม (๗)	ฉบับละ	๑๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมทั้งการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาทันตกรรม เภสัชกรรม การพยาบาล การผดุงครรภ์ กายภาพบำบัด เทคนิคการแพทย์ และการประกอบโรคศิลปะแผนโบราณในสาขาเวชกรรม เภสัชกรรม การผดุงครรภ์ และในปัจจุบันมีผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์เป็นจำนวนมาก สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพดังกล่าวออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะโดยจัดตั้งสภาการพยาบาลขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว และผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้วยกันเอง เป็นกรรมการ เพื่อความคล่องตัวในการทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์โดยอิสระเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปัทมา/ตรวจ
๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒

2) พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพเวชกรรม
พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๕
เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพเวชกรรม" หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์เกี่ยวกับการตรวจโรค การวินิจฉัยโรค การบำบัดโรค การป้องกันโรค การผดุงครรภ์ การปรับสายตาด้วยเลนซ์สัมผัส การแทงเข็มหรือการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือเพื่อระงับความรู้สึก และหมายความรวมถึงการกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยาหรือสสาร การสอดใส่วัตถุใด ๆ เข้าไปในร่างกาย ทั้งนี้ เพื่อการคุมกำเนิด การเสริมสวย หรือการบำรุงร่างกายด้วย

"โรค" หมายความว่า ความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ ความผิดปกติของร่างกายหรือจิตใจ และหมายความรวมถึงอาการที่เกิดจากภาวะดังกล่าวด้วย

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙/ตอนที่ ๑๑๑/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๕

"ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภา

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากแพทยสภา

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกแพทยสภา

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการแพทยสภา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการแพทยสภา

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการแพทยสภา

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
แพทยสภา

มาตรา ๖ ให้มีสภาขึ้นสภาหนึ่งเรียกว่า "แพทยสภา" มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้แพทยสภาเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ แพทยสภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้ถูกต้องตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(๒) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพในทางการแพทย์

(๓) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก

(๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการแพทย์และการสาธารณสุข

(๕) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาการแพทย์และการสาธารณสุขของประเทศ

(๖) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย

มาตรา ๘ แพทยสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันต่าง ๆ

(๔) รับรองหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับการฝึกอบรมในวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันทางการแพทย์

(๕) รับรองวิทยฐานะของสถาบันทางการแพทย์ที่ทำการฝึกอบรมใน (๔)

(๖) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม

มาตรา ๙ แพทยสภาอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) ผลประโยชน์จากการลงทุนและกิจกรรมอื่น

(๔) ทรัพย์สินที่ได้จากการบริจาคและการช่วยเหลือ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งแพทยสภา มีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒
สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกแพทยสภาได้แก่ผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีความรู้ในวิชาชีพเวชกรรมโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ที่แพทยสภารับรอง

(๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๕) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา

มาตรา ๑๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

(๑) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ขอหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม โดยปฏิบัติตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการนั้น

(๒) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของแพทยสภาส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของแพทยสภา คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า

(๓) เลือก รับเลือก หรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ

(๔) มีหน้าที่ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๓) หรือ (๔)

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) หรือ (๕)

หมวด ๓
คณะกรรมการแพทยสภา

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการแพทยสภา” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย เจ้ากรมแพทย์ทหารบก เจ้ากรมแพทย์ทหารเรือ เจ้ากรมแพทย์ทหารอากาศ นายแพทย์ใหญ่กรมตำรวจ คณบดีคณะแพทยศาสตร์ในมหาวิทยาลัย ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกอีกจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการโดยตำแหน่งในขณะเลือกตั้งแต่ละวาระ และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการโดยการเลือกตั้งประชุมกันเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกแพทยสภา อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่ง และอุปนายกแพทยสภาคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกแพทยสภาเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ เพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการหนึ่งคน และเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ และเหรัญญิกอีกตำแหน่งละหนึ่งคน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมกรรมการ

นายกแพทยสภา อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่ง และอุปนายกแพทยสภาคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง และเลขาธิการ รองเลขาธิการ และเหรัญญิก ให้พ้นจากตำแหน่งตามนายกแพทยสภา

มาตรา ๑๖ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๕ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๐ ให้เป็นไปตามข้อบังคับแพทยสภา

มาตรา ๑๗ กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๕ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๒) เป็นผู้ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) เป็นผู้ไม่เคยถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๑๘ กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้

มาตรา ๑๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ วรรคสี่แล้ว กรรมการซึ่งได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๒๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ เป็นกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีตำแหน่งกรรมการดังกล่าวว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนโดยสมาชิกภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินกึ่งหนึ่ง

ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการแพทยสภาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา ๗

(๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของแพทยสภา

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดโรคตามมาตรา ๑๑ (๕)

(ค) การกำหนดค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(ง) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๖

(จ) หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียน และการออกใบอนุญาต แบบและประเภทใบอนุญาต

(ฉ) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม

(ช) การรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

(ซ) การประชุมคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(ฌ) การจัดตั้ง การดำเนินการ และการเลิกวิทยาลัยวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

(ญ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามมาตรา ๒๘

(ฏ) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของแพทยสภา หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของแพทยสภาตามกฎหมายอื่น

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ ข้อบังคับแพทยสภาที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ นายกแพทยสภา อุปนายกแพทยสภา เลขาธิการ รองเลขาธิการและเหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกแพทยสภามีอำนาจหน้าที่

(ก) ดำเนินกิจการของแพทยสภาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนแพทยสภาในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกแพทยสภาอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควรได้

(๒) อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกแพทยสภาในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกแพทยสภาตามที่นายกแพทยสภามอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกแพทยสภาเมื่อนายกแพทยสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกแพทยสภาคนที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกแพทยสภาในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกแพทยสภาตามที่นายกแพทยสภามอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกแพทยสภา เมื่อทั้งนายกแพทยสภา และอุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่แพทยสภาทุกระดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของแพทยสภา

(ค) รับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและทะเบียนอื่น ๆ

(ง) ควบคุม ดูแลทรัพย์สินของแพทยสภา

(จ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(๕) รองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยเลขาธิการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการเมื่อเลขาธิการไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) เหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของแพทยสภา

หมวด ๔

การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๓) มติของที่ประชุม ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุม และชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังแพทยสภาในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๕ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดงบประมาณของแพทยสภา

(๓) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๓)

(๔) การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๓๙

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การดำเนินการตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องอื่นใด หากคณะกรรมการเห็นสมควร อาจขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อนได้

ให้นายกแพทยสภาเสนอมติในเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นสมควรขอความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษต่อ

สภานายกพิเศษโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทยสภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๕
การควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ว่าพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่กระทำต่อตนเอง

(๒) การช่วยเหลือเยียวยาผู้ป่วยตามศีลธรรมโดยไม่รับสินจ้างรางวัล แต่การช่วยเหลือเยียวยาดังกล่าวต้องมิใช่เป็นการกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสี การฉีดยาหรือสสารใด ๆ เข้าไปในร่างกายของผู้ป่วย การแทงเข็มหรือการฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือระงับความรู้สึก หรือการให้ยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี แก่ผู้ป่วย

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ในความควบคุมของสถาบันการศึกษาของรัฐบาล สถาบันการศึกษาที่รัฐบาลอนุมัติให้จัดตั้ง สถาบันทางการแพทย์ของรัฐบาล สถาบันการศึกษาหรือสถาบันทางการแพทย์อื่นที่คณะกรรมการรับรอง ที่กระทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมวิชาชีพเวชกรรม หรือการประกอบโรคศิลปะภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัด หรือผู้ให้การฝึกอบรม ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะ

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือสภากาชาดไทยมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือประกอบโรคศิลปะในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขานั้น ๆ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ผู้ประกอบโรคศิลปะซึ่งประกอบโรคศิลปะตามข้อจำกัด และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

(๖) การประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

(๗) การประกอบโรคศิลปะของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการ ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะของต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำว่า แพทย์ นายแพทย์ แพทย์หญิง หรือนายแพทย์หญิง หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าว หรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางแพทยศาสตร์ หรือใช้อักษรย่อของวุฒิดังกล่าวประกอบกับชื่อหรือนามสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขานั้น ๆ จากแพทยสภาหรือที่แพทยสภารับรองหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับแพทยสภา

มาตรา ๒๙ การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในวิชาชีพเวชกรรม ให้เป็นไปตามข้อบังคับแพทยสภา

มาตรา ๓๐ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งแพทยสภาและมีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา

เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใดขาดจากสมาชิกภาพ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา

มาตรา ๓๒ บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใด มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้นโดยทำเรื่องยื่นต่อแพทยสภา

บุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมว่าประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม โดยทำเรื่องยื่นต่อแพทยสภา

คณะกรรมการมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้มีพฤติการณ์ที่สมควรให้มีการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

สิทธิการกล่าวหา และสิทธิการกล่าวโทษ สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้นไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ เมื่อแพทยสภาได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๒ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๔ คณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าคณะละสามคน คณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๓ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

มาตรา ๓๕ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าวแล้วมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล

(๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล

มาตรา ๓๖ คณะอนุกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งจากสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าคณะละสามคน คณะอนุกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม และของคณะอนุกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมและอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การสืบสวนสอบสวน

มาตรา ๓๘ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวน แจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะอนุกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะขยายให้

มาตรา ๓๙ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าว

คณะกรรมการอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒) ว่ากล่าวตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด และให้ทำเป็นคำสั่งแพทยสภา

มาตรา ๔๐ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งแพทยสภาตามมาตรา ๓๙ ไปยังผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบ และให้บันทึกคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้วย

มาตรา ๔๑ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ถือว่ามิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามพระราชบัญญัตินี้นับแต่วันที่คณะกรรมการสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดถูกศาลพิพากษาลงโทษตามมาตรา ๔๓ และคดีถึงที่สุดแล้ว ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีก

ต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๕ ให้แพทยสภาซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เป็นแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้

ให้บรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิและเงินงบประมาณของแพทยสภาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นของแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการแพทยสภาซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

การเลือกตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกของแพทยสภาอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสมาชิกของแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๘ ให้ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือเป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ ให้บรรดาลูกจ้างของแพทยสภาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงเป็นลูกจ้างของแพทยสภาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ในระหว่างที่แพทยสภายังมิได้ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำข้อบังคับแพทยสภาที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมที่ออกตามความพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๓) ค่าหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	ฉบับละ	๓๐๐	บาท
(๔) ค่าใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมเพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพเวชกรรมและคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนให้รัดกุมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปริญสินีย์/แก้ไข
วศิน/ตรวจ
๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๓

2) พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. 2547

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพเทคนิคการแพทย์
พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพเทคนิคการแพทย์" หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์เพื่อให้ได้สิ่งตัวอย่างทางการแพทย์ และการดำเนินการโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการตรวจทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย และการรายงานผลการตรวจ เพื่อการวินิจฉัย การติดตามการรักษา การพยากรณ์โรค และการป้องกันโรคหรือเพื่อการประเมินภาวะสุขภาพ

"ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์จากสภาเทคนิคการแพทย์

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนพิเศษ ๖๕ ก/หน้า ๓๓/๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๗

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของสภาเทคนิคการแพทย์

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาเทคนิคการแพทย์

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาเทคนิคการแพทย์

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสภาเทคนิคการแพทย์

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงการประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ หรือผู้แทนคณะกรรมการวิชาชีพสาขาเทคนิคการแพทย์ให้หมายความถึงการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ หรือผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๖ ให้มีสภาเทคนิคการแพทย์เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ สภาเทคนิคการแพทย์มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๒) ควบคุม กำกับ ดูแล และกำหนดมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๓) ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๔) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษาแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการเทคนิคการแพทย์และการสาธารณสุข

(๕) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการเทคนิคการแพทย์และการสาธารณสุข

(๖) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก

(๗) ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก

(๘) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของประเทศไทย

มาตรา ๘ สภาเทคนิคการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๒) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๒ วรรคสี่

(๓) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก

(๔) รับรองหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมดังกล่าว

(๕) รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (๔)

(๖) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์สาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๗) จัดทำแผนดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง

(๘) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๙ สภาเทคนิคการแพทย์อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ผลประโยชน์ที่ได้จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา ๗

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาเทคนิคการแพทย์

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาเทคนิคการแพทย์และมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

สมาชิก

มาตรา ๑๑ ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีความรู้ในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์โดยได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตร ในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์จากสถาบันการศึกษาที่สภาเทคนิคการแพทย์รับรอง

(๓) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๑๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

(๑) ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ขอหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์สาขาต่าง ๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์โดยปฏิบัติตามข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์ว่าด้วยการนั้น

(๒) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาเทคนิคการแพทย์ส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาเทคนิคการแพทย์ คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

(๓) เลือก รับเลือก หรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ

(๔) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๑) (๒) หรือ (๕)

(๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา ๑๑ (๓) หรือ (๔)

หมวด ๓
คณะกรรมการ

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการสภาเทคนิคการแพทย์ ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขและนายกสมาคมเทคนิคการแพทย์แห่งประเทศไทย

(๒) กรรมการซึ่งเป็นคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์ หรือคณบดีคณะที่เรียกชื่ออย่างอื่นหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ให้จัดตั้งขึ้นแห่งละหนึ่งคน เลือกกันเองให้เหลือห้าคน

(๓) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขสามคน กระทรวงกลาโหมหนึ่งคน และกรุงเทพมหานครหนึ่งคน

(๔) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (๑) (๒) และ (๓) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาได้ และให้มีอำนาจถอดถอนที่ปรึกษาด้วย

ให้ที่ปรึกษาดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔)

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับจากวันเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) เพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาเทคนิคการแพทย์ อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่หนึ่งและอุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาเทคนิคการแพทย์เลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ และเหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาเทคนิคการแพทย์มีอำนาจถอดถอนเลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาเทคนิคการแพทย์ อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่สอง ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔)

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาเทคนิคการแพทย์พ้นจากหน้าที่ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๑๗ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ และการเลื่อนหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๑๘ กรรมการตามมาตรา ๑๔ นอกจากปลัดกระทรวงสาธารณสุข ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๒) เป็นผู้ไม่เคยสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) เป็นผู้ไม่เคยถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๑๙ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งใหม่ได้ แล้วแต่กรณี แต่กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๒๐ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘

(๓) ลาออก

(๔) พ้นจากตำแหน่งคณบดีคณะเทคนิคการแพทย์ หรือคณบดีคณะที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตเทคนิคการแพทย์ในสถาบันอุดมศึกษา ในกรณีเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒)

มาตรา ๒๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการให้ผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) เลือกกันเองเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ถ้าวาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๒ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ว่างลงไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลื่อนสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และได้รับคะแนนจากการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ในลำดับถัดไปขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกขึ้นเป็นกรรมการแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จำนวนกรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินหนึ่งในสาม

ในกรณีไม่มีผู้ได้รับการเลื่อนขึ้นเป็นกรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ยังไม่ครบตามจำนวนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าวาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน ไม่ต้องเลื่อนหรือเลือกตั้งกรรมการแทน

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินกิจการสภาเทคนิคการแพทย์ตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๗ และมาตรา ๘

(๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน และคณะอนุกรรมการอื่นเพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาเทคนิคการแพทย์

(๓) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาเทคนิคการแพทย์

(๔) ออกข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์ว่าด้วย

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดโรคตามมาตรา ๑๑ (๕)

(ค) การกำหนดค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(ง) การเลือก การเลือกตั้งกรรมการ การเลื่อนผู้มีคุณสมบัติขึ้นเป็นกรรมการแทน การแต่งตั้งที่ปรึกษา และการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖

(จ) การประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะที่ปรึกษา

(ฉ) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕

(ช) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

(ซ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามมาตรา ๓๒

(ฌ) แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต

(ญ) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์สาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(ฏ) หลักเกณฑ์การพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(ฏ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(ฐ) การจัดตั้ง การดำเนินการ และการเลิกสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๗) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบความรู้ตามมาตรา ๓๒

(๗) หลักเกณฑ์การสืบสวนหรือสอบสวนในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(ณ) ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(ด) เรื่องอื่น ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์หรืออยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาเทคนิคการแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๔ นายกสภาเทคนิคการแพทย์ อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่หนึ่ง อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่สอง เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เหรัญญิก ที่ปรึกษาและผู้ดำรงตำแหน่งอื่น มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาเทคนิคการแพทย์ มีอำนาจหน้าที่

(ก) บริหารและดำเนินกิจการของสภาเทคนิคการแพทย์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามมติของคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกสภาเทคนิคการแพทย์อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตามที่เห็นสมควร

(๒) อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่หนึ่ง เป็นผู้ช่วยนายกสภาเทคนิคการแพทย์ในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาเทคนิคการแพทย์ตามที่นายกสภาเทคนิคการแพทย์มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาเทคนิคการแพทย์เมื่อนายกสภาเทคนิคการแพทย์ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่สอง เป็นผู้ช่วยนายกสภาเทคนิคการแพทย์ในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาเทคนิคการแพทย์ตามที่นายกสภาเทคนิคการแพทย์มอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาเทคนิคการแพทย์เมื่อทั้งนายกสภาเทคนิคการแพทย์และอุปนายกสภาเทคนิคการแพทย์คนที่หนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการ มีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาเทคนิคการแพทย์ทุกระดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของสภาเทคนิคการแพทย์

(ค) รับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ และทะเบียนอื่น ๆ ของสภาเทคนิคการแพทย์

(ง) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภาเทคนิคการแพทย์

(จ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(๕) รองเลขาธิการ เป็นผู้ช่วยเลขาธิการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขาธิการเมื่อเลขาธิการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๖) ประชาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำ และเผยแพร่กิจการของสภาเทคนิคการแพทย์แก่ประชาชนและองค์กรอื่น

(๗) เหรัญญิก มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาเทคนิคการแพทย์

(๘) ผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาตามมาตรา ๑๕ มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๙) ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔
การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ในการลงคะแนนกรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มติของที่ประชุมในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๔) ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การประชุมคณะที่ปรึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๒๖ สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการหรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาเทคนิคการแพทย์ในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาเทคนิคการแพทย์

(๓) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๓ (๔)

(๔) การวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาตหรือให้เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๔) หรือ (๕)

ให้นายกสภาเทคนิคการแพทย์เสนอมติตามวรรคหนึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มิได้ยับยั้งมติตามวรรคหนึ่ง (๑) ภายในสามสิบวันหรือมิได้ยับยั้งมติตามวรรคหนึ่ง (๒) (๓) หรือ (๔) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสภาเทคนิคการแพทย์เสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนั้น ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๕
การควบคุมการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ทำการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิเป็นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวเว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ที่กระทำต่อตนเอง

(๒) การช่วยเหลือแก่ผู้ป่วยตามหน้าที่ ตามกฎหมาย หรือตามธรรมจรรยา โดยมิได้รับประโยชน์ตอบแทน

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาเทคนิคการแพทย์ของรัฐหรือที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการให้จัดตั้ง สถาบันทางการแพทย์ของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา หรือสถาบันทางการแพทย์อื่นที่สภาเทคนิคการแพทย์รับรอง ทั้งนี้ ภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดหรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด หรือสภากาชาดไทย มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์หรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเษกษา

(๕) บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลกระทำการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) ผู้ประกอบโรคศิลปะหรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ซึ่งประกอบโรคศิลปะหรือประกอบวิชาชีพอื่นตามข้อจำกัดและเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะหรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพนั้น

(๗) การประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถาบันการศึกษา ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ของต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยอนุมัติของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ใช้คำหรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่าเทคนิคการแพทย์ หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าว หรือใช้คำแสดงวุฒิการศึกษาทางเทคนิคการแพทย์ หรือใช้อักษรย่อของวุฒิดังกล่าวประกอบกับชื่อหรือชื่อสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์สาขาต่าง ๆ ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้นั้นเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรว่าเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์สาขานั้น ๆ จากสภาเทคนิคการแพทย์ หรือที่สภาเทคนิคการแพทย์รับรอง หรือเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๓๑ การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์สาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๓๒ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งสภาเทคนิคการแพทย์รวมทั้งมีคุณสมบัติและต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์

เมื่อสมาชิกภาพของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ผู้ใดสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ให้ผู้ซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๓ (๒) (๓) และ (๔) ส่งคืนใบอนุญาตต่อเลขาธิการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสิ้นสุดสมาชิกภาพ

มาตรา ๓๓ ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไข และต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสภาเทคนิคการแพทย์

มาตรา ๓๔ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๓ ของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือยื่นต่อสภาเทคนิคการแพทย์

บุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ว่าประพฤติผิดตามมาตรา ๓๓ โดยทำคำกล่าวโทษเป็นหนังสือยื่นต่อสภาเทคนิคการแพทย์

กรรมการมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ว่าประพฤติผิดตามมาตรา ๓๓ โดยแจ้งเรื่องต่อสภาเทคนิคการแพทย์

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองหรือวรรคสามสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๓ และรู้ตัวผู้ประพฤติผิด ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๓

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้นไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ เมื่อสภาเทคนิคการแพทย์ได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๓๔ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่ามีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการประพฤติผิดตามมาตรา ๓๓ ของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจากสมาชิกประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สืบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๕ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณเกินกว่าหนึ่งคณะก็ได้

ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณแจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา

มาตรา ๓๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้วให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าวแล้วมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล

(๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนจากสมาชิกประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนเกินกว่าหนึ่งคณะก็ได้

ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณและของคณะอนุกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำและมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการดังกล่าว

มาตรา ๔๐ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้คณะอนุกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐานให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวน หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการสอบสวนจะขยายให้

มาตรา ๔๑ เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแต่ต้องไม่เกินกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสาม เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๒ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้และให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒) ว่ากล่าวตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามมาตรานี้ ให้ทำเป็นคำสั่งสภาเทคนิคการแพทย์พร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๔๓ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาเทคนิคการแพทย์ตามมาตรา ๔๒ ไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์พร้อมทั้งแจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษทราบด้วย

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์นับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาเทคนิคการแพทย์ที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๔๔ และถูกลงโทษจำคุกตามมาตรา ๕๐ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตในครั้งต่อ ๆ ไปได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

หมวด ๖
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า จะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจค้นเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ประกอบกับกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือวัตถุดังกล่าวจะถูกยักย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๓) ยึดเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคสาม หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่เรียกหรือแจ้งให้ส่งตามมาตรา ๓๙ โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๗ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์เป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกสภาเทคนิคการแพทย์และกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) และ (๓) เป็นกรรมการ การได้มาซึ่งกรรมการดังกล่าวจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ทำหน้าที่เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทคนิคการแพทย์เป็นกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๘ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออก

ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพเทคนิคการแพทย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ ให้ถือว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มีการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามพระราชบัญญัตินี้และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการดำเนินการกับผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียมวิชาชีพเทคนิคการแพทย์

(๑) ค่าขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาต	ฉบับละ	๒,๕๐๐	บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๔) ค่าหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๕) ค่าใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ และมีคณะกรรมการวิชาชีพสาขาเทคนิคการแพทย์ ทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ รวมทั้งจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ซึ่งในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีทางด้านเทคนิคการแพทย์ในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาเทคนิคการแพทย์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงสมควรแยกการกำกับดูแล และการควบคุมการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบโรคศิลปะและคณะกรรมการวิชาชีพสาขาเทคนิคการแพทย์ โดยจัดตั้ง "สภาเทคนิคการแพทย์" ขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ กำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้อันก่อให้เกิดภัยและความเสียหายแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปริญสินีย์/แก้ไข
วศิน/ตรวจ
๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

2. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1) พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
วิชาชีพวิศวกรรม
พ.ศ. 2505

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2505
เป็นปีที่ 17 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2505"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพวิศวกรรม" หมายความว่า วิชาชีพการช่างในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมเหมืองแร่ และสาขาวิศวกรรมอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

"ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม" หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในกิจการที่รัฐบาลตกลงกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติหรือรัฐบาลต่างประเทศ หรือในกิจการอื่นใดซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

มาตรา 6 รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้วิชาชีพวิศวกรรมสาขาใด แขนงใด หรือขนาดใด เป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมการกำหนดเช่นว่านี้ให้กระทำโดยระบุในกฎกระทรวง

*[2]

“มาตรา 7 ให้มีกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม” เรียกโดยย่อว่า “ก.ว.” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานและกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก

(1) วุฒิวิศวกรซึ่งเป็นข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมจำนวนสองคน

(2) วุฒิวิศวกรซึ่งเป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัยในตำแหน่งศาสตราจารย์ประจำจำนวนสองคน

(3) วุฒิวิศวกรในสาขาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหการ วิศวกรรมเหมืองแร่ และในสาขาวิศวกรรมอื่น ซึ่งจะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาสาขาละสองคน โดยคนหนึ่งในแต่ละสาขานั้นจะแต่งตั้งจากวุฒิวิศวกรซึ่งสมาคมวิชาชีพวิศวกรรมที่ ก.ว. รับรองเสนอมาก็ได้

ให้ ก.ว. เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน มีหน้าที่ช่วยประธานตามที่ประธานมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนประธานในเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจแต่งตั้งซ้ำอีกได้แต่ไม่เกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน”

*[2]

“มาตรา 8 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ครบวาระ

(2) ตาย

(3) ลาออก

(4) ถูกพักหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(5) ขาดจากการเป็นข้าราชการสำหรับกรรมการตามมาตรา 7 (1)

(6) ขาดจากการเป็นข้าราชการหรือขาดจากการเป็นศาสตราจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยสำหรับกรรมการตามมาตรา 7 (2)

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นในจำพวกเดียวกันเป็นกรรมการแทน

กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน"

มาตรา 9 เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นคงอยู่รักษาการต่อไปจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา 10 ให้จัดตั้งสำนักงาน ก.ว. ขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย มีนายทะเบียนคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการอื่นทั่วไป และให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร ให้นายทะเบียนเป็นเลขานุการ ก.ว.ด้วย

มาตรา 11 การประชุม ก.ว. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมคราวใดประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา 12 มติของที่ประชุม ก.ว. ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 12 มติของที่ประชุม ก.ว. ดังต่อไปนี้จะต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองคนในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(1) มติให้สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(2) มติออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาต

*[2]

“(3) มติยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา 18 (3)”

*[1]

*[2]

“มาตรา 13 ให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลซึ่งมีสิทธิและสมควรเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(2) สั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(3) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทดสอบความรู้ การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต แบบใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การไต่สวน การสั่งพักใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(4) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพการช่าง เป็นคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม

(5) ออกข้อบังคับวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

(6) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันศึกษาอื่นในการศึกษาวิชาในสาขาต่าง ๆ ของวิศวกรรมศาสตร์”

มาตรา 14 ให้ ก.ว. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อทำกิจการหรือไต่สวนพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของ ก.ว.ได้

ให้นำมาตรา 11 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

*[1]

*[2]

“มาตรา 14 ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบใบอนุญาตหรือการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม และเพื่อการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานได้

(2) เข้าไปในสถานที่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือมีเหตุผลพอเชื่อได้ว่าได้ใช้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น ต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (1) หรือ (2) ถ้าปรากฏว่าผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับใบอนุญาตแต่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณี

ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการค้นมาใช้บังคับแก่การยึดหรือการรวบรวมเอกสารหรือหลักฐานตามวรรคสองโดยอนุโลม"

*[1]

"มาตรา 14 ตรี พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 14 ทวิ ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ"

*[1]

"มาตรา 14 จัตวา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 14 ทวิ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา"

หมวด 2
การออกใบอนุญาต

*[1]

"มาตรา 15 ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจาก ก.ว."

มาตรา 16 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขามี 3 ประเภท คือ

(1) ภาคีวิศวกร

(2) สามัญวิศวกร

(3) วุฒิวิศวกร

*[2]

"มาตรา 17 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา 18 และต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตาม

มาตรา 19 หรือผ่านการทดสอบความรู้ตามมาตรา 19 ทวิ แล้วแต่กรณี"

มาตรา 18 คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม คือ

(1) มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว

(2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

*[2]

"(3) ไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่ ก.ว. เห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันพ้นโทษ และ ก.ว. เห็นสมควรยกเว้นให้"

(4) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

*[1]

*[2]

"มาตรา 19 ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจะต้องมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรม ดังต่อไปนี้

(1) สำหรับภาคีวิศวกรจะต้องมีปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาตตามหลักสูตรการศึกษาและจากสถานศึกษาที่ ก.ว. รับรอง หรือมีประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาในสาขาที่ขอรับใบอนุญาต หรือมีปริญญาหรือประกาศนียบัตรที่ ก.ว. เทียบตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4)

(2) สำหรับสามัญวิศวกรจะต้องเป็นภาคีวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (5) ในสาขาที่ได้รับใบอนุญาตในฐานะภาคีวิศวกรมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี

ระยะเวลาสามปีใน (2) ให้เปลี่ยนเป็นสองปีสำหรับภาคีวิศวกรที่ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

(3) สำหรับวุฒิวิศวกรจะต้องเป็นสามัญวิศวกรซึ่งได้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (5) ในสาขาที่ได้รับอนุญาตในฐานะสามัญวิศวกรมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

ระยะเวลาเจ็ดปีใน (3) ให้เปลี่ยนเป็นห้าปีสำหรับสามัญวิศวกรที่ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.

ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4) เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือ

วุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

*[2]

“มาตรา 19 ทวิ นอกจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา 16 ก.ว. อาจออกใบอนุญาตพิเศษให้ผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 18 ซึ่งผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. และ ก.ว. พิจารณาเห็นว่าอาจประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามขนาดที่เหมาะสมในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขาได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ขอรับใบอนุญาตนั้นจะมีคุณวุฒิในวิชาชีพวิศวกรรมตามมาตรา 19 หรือไม่ก็ตาม

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตพิเศษตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในหมวด 1 หมวด 3 หมวด 4 และหมวด 5 ตามพระราชบัญญัตินี้”

*[2]

“มาตรา 20 การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 16 และการขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 19 ทวิ ทั้งนี้ ไม่ว่าในวิชาชีพวิศวกรรมสาขาใดหรือหลายสาขา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.”

*[1]

*[2]

“มาตรา 21 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภาคีวิศวกรหรือคำขอรับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 20 ให้เลขานุการ ก.ว. ประกาศชื่อ ที่อยู่ และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาตพร้อมทั้งรายละเอียดอื่นเพื่อการนี้ไว้ ณ สำนักงาน ก.ว. เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดแล้ว ให้เลขานุการ ก.ว. เสนอคำขอรับใบอนุญาตต่อ ก.ว. พร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ก.ว. จะเรียกผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ยื่นคำคัดค้านมาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นเพิ่มเติมก็ได้

นอกจากเหตุอื่นอันไม่สมควรออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ว. มีอำนาจปฏิเสธการออกใบอนุญาตได้ในเมื่อได้พิจารณาเห็นว่าผลงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพตามมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (5) ตามระยะเวลาที่กำหนด

ไว้ในมาตรา 19 (2) หรือ (3) นั้น มีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอแก่การออกใบอนุญาตประเภทนั้น”

*[2]

“มาตรา 22 ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและใบอนุญาตพิเศษ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตประเภทวุฒิวิศวกรที่เสียค่าธรรมเนียมในอัตราตลอดชีพ ให้มีอายุตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อบังคับของ ก.ว.

ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำร้องขอรับใบแทน ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือถูกทำลาย”

หมวด 3

การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและมรรยาทแห่งวิชาชีพ

---

*[2]

“มาตรา 23 ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 19 และมาตรา 34 ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ ภายในข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกฎกระทรวง สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตพิเศษตามมาตรา 19 ทวิ ต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามขนาดและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทและสาขาใดจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาอื่นนอกจากที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตได้เพียงใดให้เป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในกฎกระทรวง”

มาตรา 24 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต้องรักษามรรยาทแห่งวิชาชีพตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

หมวด 4

การพักใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 25 ให้ ก.ว. มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมได้เมื่อปรากฏว่า

(1) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 18

(2) ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

การสั่งพักใบอนุญาต ให้สั่งได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

ก่อนพิจารณาสั่งพักใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ ก.ว. ดำเนินการไต่สวน โดยให้โอกาสแก่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้นั้นได้ทราบข้อกล่าวหาและยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

มาตรา 26 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อ ก.ว. ได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ ก.ว. ปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้า ก.ว. ปฏิเสธการออกใบอนุญาตในครั้งที่สองนี้แล้ว ผู้นั้นหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

หมวด 5
บทกำหนดโทษ

*[1]

*[2]

“มาตรา 26 ทวิ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ตอบหนังสือสอบถามของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ไปชี้แจงข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา 14 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา 27 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 15 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 29 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 22 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 30 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 23 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

*[2]

“มาตรา 31 ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในระหว่างถูกพักใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

หมวด 6
บทเฉพาะกาล

มาตรา 32 ในวาระเริ่มแรก ให้ ก.ว. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากข้าราชการกรมโยธาเทศบาลสองคน ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยสองคนและบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิในทางวิชาชีพวิศวกรรมอีกสาขาละสองคน จนกว่าจะได้มีวุฒิวิศวกรในทางวิชาชีพวิศวกรรมครบจำนวนสาขาละสิบคน

เมื่อได้มีวุฒิวิศวกรครบจำนวนสาขาละสิบคนดังกล่าวในวรรคก่อนแล้ว ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง ก.ว. ใหม่ตามมาตรา 7

มาตรา 33 ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอยู่ในวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับให้ผู้นั้นมีสิทธิประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้อีกห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ และถ้าประสงค์จะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปต้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับและเมื่อผู้นั้นได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ผู้นั้นประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมต่อไปได้จนกว่า ก.ว. จะได้มีหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ทราบ

มาตรา 34 ในการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 33 ให้ ก.ว.มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีคุณวุฒิตามมาตรา 19 (1) แต่ได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ และเป็นผู้ผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว. ก.ว. จะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นภาคีวิศวกรในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขาก็ได้

ระยะเวลาห้าปีใน (ก) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกร และสิบห้าปีสำหรับวุฒิวิศวกร

*[1]

“(ข) ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณวุฒิตามมาตรา 19 (1) แต่มิใช่โดยการได้รับเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรตามข้อบังคับออกตามมาตรา 13 (4) และได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขารวมกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันที่กฎกระทรวงออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับ ก.ว. จะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นสามัญวิศวกรในสาขาหนึ่งสาขาใดหรือหลายสาขาก็ได้

ระยะเวลาสามปีใน (ข) ให้เปลี่ยนเป็นสิบปีสำหรับการขอรับใบอนุญาตเป็นวุฒิวิศวกร”

*[1]

“มาตรา 35 ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 34 (ก) หรือผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามมาตรา 34 (ข) ในสาขาที่ไม่ตรงกับคุณวุฒิของตน เมื่อขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร ต้องผ่านการทดสอบความรู้จาก ก.ว.”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ส.ธนะรัชต์
นายกรัฐมนตรี

*[2]

"อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

(ก) ประเภทภาคีวิศวกร 200 บาท

(ข) ประเภทสามัญวิศวกร 300 บาท

(ค) ประเภทวุฒิวิศวกรอายุ 5 ปี 400 บาท

ตลอดชีพ 1,200 บาท

(ง) ตามมาตรา 19 ทวิ 200 บาท

(2) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ

(ก) ประเภทภาคีวิศวกร 100 บาท

(ข) ประเภทสามัญวิศวกร 150 บาท

(ค) ประเภทวุฒิวิศวกร 200 บาท

(ง) ตามมาตรา 19 ทวิ 100 บาท

สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมตาม (ก) เป็น 200 บาท (ข) เป็น 300 บาท (ค) เป็น 400 บาท และ (ง) เป็น 200 บาท

(3) ใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต 20 บาท

(4) ค่าทดสอบความรู้ครั้งละ 400 บาท"

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก วิชาชีพวิศวกรรม เช่น การก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ การจัดตั้งโรงงานที่มีการใช้และการสร้างซ่อมเครื่องกลจักร เครื่องไฟฟ้า ได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สมควรควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเหล่านี้เพื่อความปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สมบัติ โดยกำหนดมาตรฐานความรู้ ความสามารถของผู้ประกอบและควบคุมงาน ตลอดจนส่งเสริมในทางวิทยาการและควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้อยู่ในมาตรฐานอันดี

บทเฉพาะกาล

พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อกำหนดให้ ก.ว. มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการเทียบคุณวุฒิวิชาชีพวิศวกรรม ทดสอบความรู้ในกรณีขอเลื่อนประเภท และตรวจสอบคุณวุฒิผู้ได้รับใบอนุญาตประเภทต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับและมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งป้องกันผู้มีความรู้ต่ำกว่ามาตราฐานหรือผู้หลีกเลี่ยงประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยแอบอ้างว่ามิได้กระทำเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ สินจ้าง หรือบำเหน็จรางวัลอีกด้วย

พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505 และพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม คุณวุฒิ คุณสมบัติ และระยะเวลาประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ขอรับใบอนุญาต การประกาศชื่อที่อยู่ และคุณวุฒิของผู้ขอรับใบอนุญาต อายุใบอนุญาตบางประเภท ข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต โทษ อัตราค่าธรรมเนียมที่ไม่เหมาะสม และเพื่อให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมมีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละรายได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

เชิงอรรถ

*[1] แก้ไขโดย พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2512

*[2] แก้ไขโดย พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2520

2) พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. 2543

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
สถาปนิก
พ.ศ. ๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิชาชีพสถาปัตยกรรม" หมายความว่า วิชาชีพสถาปัตยกรรมที่ใช้ศาสตร์และศิลป์สร้างสรรค์สถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อมในสาขาสถาปัตยกรรมหลัก สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรม สาขาสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ และสาขาสถาปัตยกรรมอื่น ๆ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

"วิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม" หมายความว่า วิชาชีพสถาปัตยกรรมที่กำหนดในกฎกระทรวง

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๑๐ ก/หน้า ๑/๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมจากสภาสถาปนิก

"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกสภาสถาปนิก

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภาสถาปนิก

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสภาสถาปนิก

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสภาสถาปนิก

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาสถาปนิก

มาตรา ๖ ให้มีสภาสถาปนิก มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้สภาสถาปนิกเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ สภาสถาปนิกมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

(๒) ส่งเสริมความสามัคคีและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสมาชิก

(๓) ส่งเสริมสวัสดิการและผดุงเกียรติของสมาชิก

(๔) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมให้ถูกต้องตามมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม

(๕) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการต่าง ๆ แก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาการและเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม

(๖) ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาด้านสถาปัตยกรรมรวมทั้งด้านเทคโนโลยี

(๗) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมของประเทศไทย

(๘) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ สภาสถาปนิกมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๒) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๔) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๕) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดและการเลิกสาขาวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๖) ออกข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วย

(ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๖)

(ข) การรับสมัครเป็นสมาชิก ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

(ค) การเลือกและการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒

(ง) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(จ) คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ตรวจตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

(ฉ) หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละระดับตามมาตรา ๔๖

(ช) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๙

(ซ) จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ฌ) มาตรฐานในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(ญ) การประชุมของที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก

(ฎ) การใด ๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ข้อบังคับสภาสถาปนิกนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก

มาตรา ๙ สภาสถาปนิกอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) ค่าจดทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาสถาปนิก

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาสถาปนิก

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาสถาปนิกและมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒
สมาชิก

มาตรา ๑๑ สมาชิกสภาสถาปนิกมีสามประเภทดังนี้
(๑) สมาชิกสามัญ
(๒) สมาชิกวิสามัญ
(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้
(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
(๒) มีสัญชาติไทย
(๓) มีความรู้ในวิชาชีพสถาปัตยกรรมโดยได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่สภาสถาปนิกรับรอง
(๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก
(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก
(๖) ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

สมาชิกวิสามัญต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับวิชาชีพสถาปัตยกรรมและมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกแต่งตั้ง

มาตรา ๑๓ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญมีดังต่อไปนี้
(๑) แสดงความคิดเห็นในการประชุมใหญ่สภาสถาปนิก
(๒) ออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สภาสถาปนิก
(๓) แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของสภาสถาปนิกต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของสภาสถาปนิก คณะกรรมการต้องพิจารณา และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า
(๔) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการ
(๕) ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกและค่าบำรุงตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก
(๖) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกวิสามัญ หรือสมาชิกกิตติมศักดิ์ให้มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตาม (๒) และ (๔)

มาตรา ๑๔ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ สำหรับกรณีสมาชิกสามัญและสมาชิกวิสามัญ แล้วแต่กรณี

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกมีมติเพิกถอนการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๕) ไม่ชำระค่าจดทะเบียนสมาชิกหรือค่าบำรุง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

(๖) สภาสถาปนิกมีมติเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๔

มาตรา ๑๕ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่สามัญปีละหนึ่งครั้ง การประชุมใหญ่คราวอื่นนอกจากนี้เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่ตามที่จำเป็น

สมาชิกสามัญอาจขอให้ประชุมใหญ่วิสามัญได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก ในการนี้ คณะกรรมการต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำร้องขอ

มาตรา ๑๗ ในการประชุมใหญ่สภาสถาปนิก ถ้าสมาชิกสามัญมาประชุมไม่ครบจำนวนหนึ่งร้อยคนและการประชุมใหญ่นั้นได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอ ให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาสถาปนิกเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

มาตรา ๑๘ ในการประชุมใหญ่สภาสถาปนิก ให้นายกสภาสถาปนิกเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาสถาปนิกผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาปนิกและอุปนายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้สมาชิกที่มาประชุมเลือกสมาชิกคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๙ ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี กิจการอันพึงกระทำได้แก่

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปีของคณะกรรมการ

(๒) พิจารณาและอนุมัติงบดุลประจำปีของสภาสถาปนิก

(๓) ตั้งผู้สอบบัญชีและกำหนดค่าตอบแทนผู้สอบบัญชี

มาตรา ๒๐ ให้มีผู้ตรวจคนหนึ่งหรือหลายคนตามที่ที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกแต่งตั้งจากสมาชิกหรือบุคคลภายนอก

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

ผู้ตรวจมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการแล้วทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก

มาตรา ๒๑ ในการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้ผู้ตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจในสถานที่ทำการงานต่าง ๆ ของสภาสถาปนิกในระหว่างเวลาทำงานได้ และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ หรือให้คำชี้แจงแก่ผู้ตรวจตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๒ กรรมการ อนุกรรมการ เจ้าหน้าที่สภาสถาปนิก ลูกจ้าง และตัวแทนของสภาสถาปนิกมีหน้าที่ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งตนเก็บรักษาหรืออยู่ในอำนาจของตนให้แก่ผู้ตรวจ และให้คำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินงานต่าง ๆ ในกิจการของสภาสถาปนิก ทั้งนี้ เมื่อผู้ตรวจร้องขอ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พบว่าคณะกรรมการมิได้ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานประจำปี หรือดำเนินงานไปในทางที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก ให้ผู้ตรวจแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกหรือสมาชิกสามัญตามที่ตนเห็นสมควรเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓
คณะกรรมการ

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการสภาสถาปนิกประกอบด้วย

(๑) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และมิได้ดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนสิบคน

(๒) กรรมการซึ่งสมาชิกสามัญเลือกตั้งขึ้นจากสมาชิกสามัญ และดำรงตำแหน่งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา จำนวนห้าคน

(๓) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญโดยการเสนอชื่อของรัฐมนตรีจำนวนห้าคน

ในการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสัดส่วนของสมาชิกสามัญจากสาขาสถาปัตยกรรมควบคุมต่าง ๆ ในสัดส่วนที่เหมาะสม

มาตรา ๒๕ เมื่อได้มีการแต่งตั้งกรรมการและทราบผลการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้สภานายกพิเศษกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสามสิบวัน และให้ถือว่าวันประชุมดังกล่าวเป็นวันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาปนิก อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาสถาปนิกคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาสถาปนิกเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาสถาปนิกมีอำนาจถอดถอนเลขาธิการ เหรัญญิก และตำแหน่งอื่นตามวรรคสองออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

นายกสภาสถาปนิก อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาสถาปนิกคนที่สอง ให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาปนิกพ้นจากหน้าที่ ให้เลขาธิการ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสองพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๗ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญสถาปนิกมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีหรือระดับวุฒิสถาปนิก

(๒) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๒๘ กรรมการให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔

(๒) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗

(๓) ลาออก

(๔) สภาสถาปนิกมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

(๕) ตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน

(๖) รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๙

มาตรา ๓๐ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระให้คณะกรรมการเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันคณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ในกรณีตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งทั้งหมดและวาระของกรรมการเหลืออยู่ตั้งแต่เก้าสิบวันขึ้นไปให้มีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่าง

ให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๑ เมื่อตำแหน่งกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ (๓) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง แต่ถ้าวาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๒ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๒) การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๖ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๐ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และข้อบังคับของสภาสถาปนิก

(๒) สอดส่องดูแลและดำเนินการทางกฎหมายกับผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการใด ๆ ตามที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกมอบหมาย

(๔) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาสถาปนิก

(๕) วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ ซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๖๒

มาตรา ๓๔ นายกสภาสถาปนิก อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่หนึ่ง อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่สอง เลขาธิการ และเหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาสถาปนิกมีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนสภาสถาปนิกในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

(ข) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ และที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก

(ค) ดำเนินกิจการของสภาสถาปนิกให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ

(๒) อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่หนึ่งเป็นผู้ช่วยนายกสภาสถาปนิกในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาสถาปนิก ตามที่นายกสภาสถาปนิกมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาสถาปนิกเมื่อนายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาสถาปนิกคนที่สองเป็นผู้ช่วยนายกสภาสถาปนิกในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกสภาสถาปนิก ตามที่นายกสภาสถาปนิกมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกสภาสถาปนิกเมื่อนายกสภาสถาปนิกและอุปนายกสภาสถาปนิกคนที่หนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่สภาสถาปนิกทุกระดับ

(ข) เป็นเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมการ และที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก

(ค) ดำเนินการตามที่นายกสภาสถาปนิกมอบหมาย

(๕) เหรัญญิกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของสภาสถาปนิก

นายกสภาสถาปนิกอาจมอบหมายให้อุปนายก กรรมการ เลขาธิการ เหรัญญิก หรือเจ้าหน้าที่ของสภาสถาปนิกกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

หมวด ๔
การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาสถาปนิกเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อุปนายกสภาสถาปนิกผู้ทำการแทนตามมาตรา ๓๔ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาสถาปนิกและอุปนายกสภาสถาปนิกไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๔ (๓) มติของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มาประชุม

มาตรา ๓๖ สภานายกพิเศษจะเข้าร่วมการประชุม และชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการ หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาสถาปนิกในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๓๗ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานและงบประมาณประจำปีเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิก เมื่อที่ประชุมมีมติเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินงานได้

ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบาย พร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายได้และรายจ่ายประจำปีซึ่งผู้สอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีรับรองเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบคณะกรรมการ

มาตรา ๓๙ ให้มีสำนักงานสภาสถาปนิกทำหน้าที่ธุรการต่าง ๆ ให้แก่คณะกรรมการและสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๐ ให้นายกสภาสถาปนิกแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภาสถาปนิกตามมติของคณะกรรมการจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย บุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) คุณสมบัติอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดค่าจ้าง และเงื่อนไขอื่นในการทำงานในหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาสถาปนิกให้เป็นไปตามแบบสัญญาจ้างที่สภาสถาปนิกกำหนด

มาตรา ๔๒ หัวหน้าสำนักงานสภาสถาปนิกมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ควบคุมรับผิดชอบงานธุรการทั่วไปของสภาสถาปนิก

(๒) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาต และทะเบียนอื่น ๆ ของสภาสถาปนิก

(๓) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสภาสถาปนิก

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการมอบหมาย

หมวด ๕
ข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๓ ร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะกรรมการหรือสมาชิกสามัญ

การเสนอร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกของสมาชิกสามัญจะกระทำได้เมื่อมีสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนรับรอง

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมใหญ่สภาสถาปนิกเพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกที่มีการเสนอตามความเหมาะสมแก่กรณี การพิจารณาร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกจะเสนอเป็นวาระจรไม่ได้แต่ต้องกำหนดเป็นวาระในหนังสือนัดประชุมให้ชัดเจนและแนบร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกที่เสนอไปพร้อมกันด้วย

มาตรา ๔๔ เมื่อที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกมีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสามัญที่เข้าประชุมให้นายกสภาสถาปนิกเสนอร่างข้อบังคับสภาสถาปนิกต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้แต่ต้องแสดงเหตุผลโดยแจ้งชัด ในกรณีที่มิได้ยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับที่นายกสภาสถาปนิกเสนอให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับนั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการประชุมอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้ง ในการประชุมครั้งหลังนี้ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษแล้ว

หมวด ๖
การควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละสาขามี ๔ ระดับ คือ

(๑) วุฒิสถาปนิก

(๒) สามัญสถาปนิก

(๓) ภาคีสถาปนิก

(๔) ภาคีสถาปนิกพิเศษ

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมแต่ละระดับให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้างวาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำดังกล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมสาขานั้น ๆ จากสภาสถาปนิกหรือสถาบันที่สภาสถาปนิกรับรอง หรือผู้ได้รับใบอนุญาต ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๘ การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๔๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิกและถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคลไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใดนิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการผู้จัดการของบริษัทหรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๕๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายหรือพบการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมของผู้ได้รับใบอนุญาต มีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อสภาสถาปนิก

กรรมการหรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมว่าผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมโดยแจ้งเรื่องต่อสภาสถาปนิก

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ เมื่อสภาสถาปนิกได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๓ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วยประธานกรรมการจรรยาบรรณคนหนึ่งและกรรมการจรรยาบรรณตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่น้อยกว่าสามคน

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมติของที่ประชุมใหญ่สภาสถาปนิกจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๕๔ กรรมการจรรยาบรรณให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณใหม่

มาตรา ๕๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง

(๔) สภาสถาปนิกมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

มาตรา ๕๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของกรรมการจรรยาบรรณเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือไม่ก็ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัย กรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรม

วิธีพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๘ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการจรรยาบรรณได้

การปฏิบัติการของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้ง ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา แต่ถ้าเป็นการมีคำสั่งต่อบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษหรือผู้ซึ่งสภานายกพิเศษมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๐ ให้ประธานกรรมการจรรยาบรรณมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ส่งให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากประธานกรรมการจรรยาบรรณ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการจรรยาบรรณมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๖๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยชี้ขาดต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการให้ทำเป็นคำสั่งสภาสถาปนิกพร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาสถาปนิกที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๖๓ ให้สภาสถาปนิกมีมติเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๖๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้มีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตของผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคลและพนักงานหรือลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นเหตุให้ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือนิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาต และห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวเป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้บริหารของนิติบุคคล ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

การกำกับดูแล

มาตรา ๖๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสภาสถาปนิกและการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๒) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาสถาปนิกและการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาสถาปนิก และจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการก็ได้

(๔) สั่งเป็นหนังสือให้สภาสถาปนิกระงับหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก กฎหมาย หรือข้อบังคับสภาสถาปนิก

มาตรา ๖๗ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาสถาปนิก หรือในสถานที่ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๙ เมื่อปรากฏว่าสภาสถาปนิกไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๖ หรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ นายกสภาสถาปนิก หรือกรรมการคนหนึ่งคนใดกระทำการอันผิดวัตถุประสงค์ของสภาสถาปนิก หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภาสถาปนิก ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการ นายกสภาสถาปนิก หรือกรรมการคนนั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญจำนวนห้าคนเป็นคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

คำสั่งของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๙ ให้กรรมการทั้งคณะของสภาสถาปนิกพ้นจากตำแหน่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลจากสมาชิกสามัญของสภาสถาปนิกเท่ากับจำนวนกรรมการที่จะมีได้ตามมาตรา ๒๔ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้กรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเพียงเท่าที่จำเป็น และดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราวเพื่อให้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการใหม่ตามมาตรา ๒๔

เมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๖๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๕๙ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลให้หุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท ผู้แทนของนิติบุคคล หรือผู้ซึ่งมีส่วนในการกระทำความผิดดังกล่าวมีความผิดในฐานะเป็นผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในการกระทำความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคลต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามมาตรา ๒๔ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับสภาสถาปนิกตามมาตรา ๘ (๖) เท่าที่จำเป็น เพื่อใช้เป็นการชั่วคราว ข้อบังคับดังกล่าวให้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับนั้น ทั้งนี้ โดยไม่ให้นำมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับ

ให้สำนักงาน ก.ส. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานสภาสถาปนิกตามมาตรา ๓๙ และให้นายทะเบียน ก.ส. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาสถาปนิกตามมาตรา ๔๒ เป็นการชั่วคราวไปจนกว่าสำนักงานสภาสถาปนิกจะมีบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันเริ่มวาระของการอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการตามมาตรา ๒๕

ในวาระแรกมิให้นำความในมาตรา ๒๗ (๑) มาใช้บังคับแก่สถาปนิกสาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรม และสาขาสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ ที่มีวุฒิและผลงานไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ตามเงื่อนไขที่ ก.ส. ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ กำหนด

การเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๔ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทภาคีสถาปนิก สามัญสถาปนิก และวุฒิสถาปนิกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสมาชิกสามัญของสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ประเภทใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามใบอนุญาตหรือพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า ให้สมาชิกภาพของสมาชิกตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเป็นอันสิ้นสุดลง เว้นแต่จะสมัครและได้เป็นสมาชิกของสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้รับรองแล้วเป็นปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรที่สภาสถาปนิกให้การรับรองตามมาตรา ๘ (๓)

มาตรา ๗๗ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทวุฒิสถาปนิก สามัญสถาปนิก ภาคีสถาปนิก หรือใบอนุญาตพิเศษตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมระดับวุฒิสถาปนิก สามัญสถาปนิก ภาคีสถาปนิก หรือภาคีสถาปนิกพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

เพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ (๑) ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทสามัญสถาปนิก ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นกำหนดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตระดับสามัญสถาปนิกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘ คำขอรับใบอนุญาตซึ่งได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ โดยให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้อง

ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในวรรคก่อนเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิกตามความในมาตรา ๗๖ โดยอนุโลม

มาตรา ๗๙ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๐ ให้ถือว่าการกระทำผิดมรรยาทหรือข้อกำหนดและเงื่อนไข ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสถาปัตยกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการดำเนินการกับผู้กระทำผิดมรรยาท หรือข้อกำหนดและเงื่อนไขในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	
บุคคลธรรมดา	
(ก) ระดับวุฒิสถาปนิก	๑๐,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๗,๕๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๕,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	
ค่าใบอนุญาตนิติบุคคล	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่ ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	
บุคคลธรรมดา	
(ก) ระดับวุฒิสถาปนิก	๓,๐๐๐ บาท
(ข) ระดับสามัญสถาปนิก	๒,๐๐๐ บาท
(ค) ระดับภาคีสถาปนิก	๑,๐๐๐ บาท
(ง) ระดับภาคีสถาปนิกพิเศษ	๑,๐๐๐ บาท
สำหรับผู้ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม	๒,๐๐๐ บาท
นิติบุคคล	
(ก) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตหมดอายุ	๓๐,๐๐๐ บาท
(ข) ค่าต่อใบอนุญาตนิติบุคคลที่ขอต่ออายุใบอนุญาตหลังจากใบอนุญาตหมดอายุ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าใบแทนใบอนุญาตหรือหลักฐานรับรองการได้รับใบอนุญาต	
บุคคลธรรมดา	๕๐๐ บาท
นิติบุคคล	๕,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าทดสอบความรู้ในการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ครั้งละ	๒,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่วิทยาการด้านสถาปัตยกรรมมีการพัฒนาในเนื้อหาและวัตถุประสงค์แตกต่างจากเดิมจนครอบคลุมการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อมให้มีประโยชน์ใช้สอย ความงาม และมั่นคง เพื่อสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ เอกลักษณ์ วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ทำให้มีภาระที่ต้องควบคุมดูแลมากกว่าเดิม และการรวมตัวของสถาปนิกในการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพก็ได้ดำเนินการมาจนมั่นคงเป็นที่ประจักษ์ในผลงานแล้ว สมควรให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมรวมตัวกันตั้งองค์กรวิชาชีพเพื่อช่วยรัฐในการควบคุมดูแลมาตรฐานความรู้และการประกอบวิชาชีพให้สามารถดำเนินการควบคุมได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น และจากนโยบายเปิดเสรีในการค้าและบริการในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทำให้ต้องเร่งการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมคุณภาพการประกอบวิชาชีพให้พร้อมกับการแข่งขันกับต่างประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภิรมย์พร/แก้ไข
วศิน/ตรวจ
๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

3. กลุ่มสังคมศาสตร์

1) พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๖ ให้มีสภาวิชาชีพบัญชี มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๗ สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการศึกษา การอบรม และการวิจัยเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

(๒) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ระหว่างสมาชิก

(๓) กำหนดมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

(๔) กำหนดจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๕) รับขึ้นทะเบียนการประกอบวิชาชีพบัญชี ออกใบอนุญาต พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๖) รับรองปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาการบัญชีของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการรับสมัครเป็นสมาชิก

(๗) รับรองความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพบัญชี

(๘) รับรองหลักสูตรการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการและการศึกษาต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๙) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของสมาชิกและผู้ขึ้นทะเบียนอันเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพบัญชีให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี

(๑๐) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการวิชาการแก่ประชาชนเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี

(๑๑) ออกข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(๑๒) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๑๓) ให้คำปรึกษาและเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาของวิชาชีพบัญชี

(๑๔) ดำเนินการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ สภาวิชาชีพบัญชีอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าบำรุงสมาชิกและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพบัญชี

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาวิชาชีพบัญชี

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับบทบัญญัติหมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการสอบบัญชี และหมวด ๖ การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการทำบัญชี ในกรณีที่การประกอบวิชาชีพบัญชีด้านใดมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์ที่จะให้มีการคุ้มครองประชาชนและพัฒนาหรือจัดระเบียบการประกอบวิชาชีพบัญชีด้านใด จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้การประกอบวิชาชีพบัญชีด้านนั้นต้องได้รับใบอนุญาตหรือต้องขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีก็ได้

มาตรา ๑๐ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๙ ใช้บังคับสำหรับวิชาชีพบัญชีด้านใด ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพบัญชีด้านนั้น เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนกับสภาวิชาชีพบัญชี

การขอรับใบอนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาต และการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ในการขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพบัญชี สภาวิชาชีพบัญชีจะกำหนดให้ผู้ขึ้นทะเบียนซึ่งมิได้เป็นสมาชิกต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นรายปีก็ได้ แต่จะกำหนดค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สูงกว่าค่าบำรุงสมาชิกและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่เรียกเก็บจากสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีเป็นรายปีไม่ได้

มาตรา ๑๑ นิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการให้บริการด้านการสอบบัญชีหรือด้านการทำบัญชีหรือให้บริการวิชาชีพบัญชีด้านอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๙ ต้องจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชีตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลนั้นต้องจัดให้มีหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดต่อบุคคลที่สามทั้งนี้ ตามประเภท จำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีประกอบกิจการให้บริการการสอบบัญชี บุคคลซึ่งมีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลในการให้บริการการสอบบัญชีต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

การกำหนดหลักประกันตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้คำนึงถึงขนาดและรายได้ของนิติบุคคลนั้น และให้นำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสภาวิชาชีพบัญชีมาพิจารณาประกอบด้วย

ในกรณีที่ผู้สอบบัญชีต้องรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม ให้นิติบุคคลซึ่งผู้สอบบัญชีนั้นสังกัดอยู่ร่วมรับผิดด้วยอย่างลูกหนี้ร่วม และในกรณีที่ยังไม่สามารถชำระค่าเสียหายได้ครบจำนวน ให้หุ้นส่วนหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หรือผู้แทนนิติบุคคลใดซึ่งต้องรับผิดชอบใน

การดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องร่วมรับผิดจนครบจำนวน เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำผิดที่ต้องรับผิด

หมวด ๒
สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๑๒ สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีมีสี่ประเภท ดังนี้
(๑) สมาชิกสามัญ
(๒) สมาชิกวิสามัญ
(๓) สมาชิกสมทบ
(๔) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๓ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้
(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
(๒) มีสัญชาติไทย
(๓) สำเร็จการศึกษาวิชาการบัญชีไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี หรือได้รับประกาศนียบัตร หรือวุฒิอื่นเทียบเท่าปริญญาตรีสาขาวิชาชีพการบัญชีที่สภาวิชาชีพบัญชีรับรอง หรือสำเร็จการศึกษาสาขาอื่นตามที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด
(๔) ไม่เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชีตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี
(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๑๔ สมาชิกวิสามัญและสมาชิกสมทบต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับผู้ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยแต่มีสัญชาติของประเทศซึ่งยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยประกอบอาชีพสอบบัญชีในประเทศนั้นได้ และประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกวิสามัญ แต่ผู้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

มาตรา ๑๕ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเชิญเป็นสมาชิกตามมติของคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี

ให้อุปนายกสภาวิชาชีพบัญชีคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิชาชีพบัญชีและอุปนายกสภาวิชาชีพบัญชีไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้สมาชิกสามัญที่มาประชุมเลือกสมาชิกสามัญคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

หมวด ๓
คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย

(๑) นายกสภาวิชาชีพบัญชี ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีทุกด้าน ประธานคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี และประธานคณะกรรมการจรรยาบรรณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกสภาวิชาชีพบัญชีและกรรมการโดยตำแหน่งตาม (๒) มีมติแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวิชาการบัญชีสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมายหนึ่งคน

(๔) กรรมการซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ มีจำนวนไม่เกินห้าคน

ให้เลขาธิการสภาวิชาชีพบัญชีเป็นกรรมการและเลขานุการ และจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ตามความจำเป็นและตามมติของคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของนายกสภาวิชาชีพบัญชี กรรมการตาม (๓) และ (๔) และหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพบัญชี และกรรมการตาม (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๒๓ นายกสภาวิชาชีพบัญชี และกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพบัญชี หรือกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือในกรณีที่ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๔) เพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งเลือกตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้เลือกตั้งหรือแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) หรือยังมิได้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๔) ขึ้นใหม่ ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่านายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

นายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งอีกได้ แต่นายกสภาวิชาชีพบัญชีจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีและกรรมการตามมาตรา ๒๒ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(๕) รัฐมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๓

มาตรา ๒๕ ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีเลือกกรรมการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอุปนายกตามจำนวนที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนด ตำแหน่งเลขาธิการ เหรัญญิก และนายทะเบียน ตำแหน่งละหนึ่งคน และตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนดตามความจำเป็น

การปฏิบัติหน้าที่ อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๒๖ การประชุมคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชี จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่มอบหมายก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสภาวิชาชีพบัญชีให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) กระทำกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เสนอร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีในกิจการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ต่อที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชี

(๔) จัดให้มีการประชุมใหญ่

(๕) ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ สมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนจะเข้าชื่อเสนอร่างข้อบังคับตามมาตรา ๒๘ (๓) ต่อสภาวิชาชีพบัญชีด้วยก็ได้

ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีจัดให้มีการประชุมใหญ่เพื่อพิจารณาร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีตามวรรคหนึ่งโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๐ วิธีการเสนอและการพิจารณาร่างข้อบังคับ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีเกี่ยวกับค่าบำรุงสมาชิกหรือค่าธรรมเนียม หรือร่างข้อบังคับตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๔ วรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีก่อน

ร่างข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีซึ่งสภาวิชาชีพบัญชีอนุมัติ หรือคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีให้ความเห็นชอบตามวรรคสองแล้ว แล้วแต่กรณี เมื่อนายกสภาวิชาชีพบัญชีลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๑ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้นายกสภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจกระทำการแทนสภาวิชาชีพบัญชี ในการนี้ นายกสภาวิชาชีพบัญชีจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการอื่นกระทำการแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมการประกอบวิชาชีพบัญชีด้านต่าง ๆ ให้มีคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีของแต่ละด้าน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นมีจำนวนตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนด

ประธานกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านต่าง ๆ ให้มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสามัญโดยที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชี

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการหรือกรรมการวิชาชีพบัญชีตามวรรคหนึ่ง การแต่งตั้งหรือการเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ และการดำเนินการอื่นของประธานกรรมการหรือกรรมการวิชาชีพบัญชี ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

หมวด ๔
คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี

มาตรา ๓๓ ให้มีคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์เกี่ยวกับการบัญชี มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน และผู้แทนกรมการประกันภัย ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การคัดเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีมีอำนาจหน้าที่กำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น

มาตรฐานการบัญชีต้องจัดทำขึ้นเป็นภาษาไทย

มาตรฐานการบัญชีที่คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีกำหนดและปรับปรุงเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

เมื่อได้รับแจ้งจากผู้ทำบัญชี ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน กรมการประกันภัย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือหน่วยงานอื่นใด ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดไว้ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือการปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ หรือเป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีต้องดำเนินการตรวจสอบและรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง และกำหนด ปรับปรุง หรือพัฒนามาตรฐานการบัญชีโดยพลัน

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดตามที่มอบหมายได้

มาตรา ๓๖ ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีและคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีแต่งตั้งโดยอนุโลม

หมวด ๕
การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการสอบบัญชี

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีการสอบบัญชี หรือให้เอกสารใดต้องมีผู้สอบบัญชีลงลายมือชื่อรับรองหรือแสดงความเห็น ห้ามมิให้ผู้ใดลงลายมือชื่อรับรองการสอบบัญชี รับรองเอกสาร หรือแสดงความเห็นในฐานะผู้สอบบัญชี เว้นแต่เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หรือเป็นการกระทำในอำนาจหน้าที่ทางราชการ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดจะเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาวิชาชีพบัญชี

การขอรับใบอนุญาต การอนุญาต และการออกใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตให้เป็นไปตามแบบและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วและใบอนุญาตนั้นมิได้ถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตต่ออธิบดีกรมสรรพากรในการตรวจสอบและรับรองบัญชีตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๓๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง แต่ในกรณีเป็นสมาชิกวิสามัญซึ่งเป็นคนต่างด้าวต้องเป็นผู้มีความรู้ภาษาไทยดีพอที่จะสามารถสอบบัญชีและจัดทำรายงานเป็นภาษาไทยได้ และมีภูมิลำเนาในประเทศไทย และเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วต้องได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวด้วย จึงจะปฏิบัติงานเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตได้

(๒) ผ่านการทดสอบหรือฝึกอบรมหรือฝึกงานหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชีมาแล้วตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เนื่องจากกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖๙ มาตรา ๓๒๓ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์เว้นแต่ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์และความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี กฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี หรือกฎหมายว่าด้วยการกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ เฉพาะที่เกี่ยวกับการรับรองงบการเงินหรือบัญชีอื่นใดอันไม่ถูกต้องหรือทำรายงานเท็จ หรือความผิดตามหมวด ๕ และหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๔๐ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

มาตรา ๔๑ ใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตไม่มีอายุ แต่ผู้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนด

ใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตสิ้นผล เมื่อผู้รับใบอนุญาต

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙

(๔) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตเนื่องจากประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๕) ไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและไม่ได้รับการผ่อนผันตามที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีกำหนด

(๖) ไม่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรที่สภาวิชาชีพบัญชีกำหนดให้ครบถ้วนตามมาตรา ๔๓ และสภาวิชาชีพบัญชีไม่ได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๔๒ เมื่อสภาวิชาชีพบัญชีได้รับคำขอรับใบอนุญาตแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ ให้สภาวิชาชีพบัญชีพิจารณาออกใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่สภาวิชาชีพบัญชีไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ สภาวิชาชีพบัญชีต้องแสดงเหตุผลของการไม่ออกใบอนุญาตไว้โดยชัดแจ้ง ในกรณีเช่นนี้ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์การไม่ออกใบอนุญาตต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนด

มาตรา ๔๓ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมประชุมสัมมนา ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง สภาวิชาชีพบัญชีจะมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นไว้จนกว่าผู้นั้นจะได้ปฏิบัติตามก็ได้

หมวด ๖
การควบคุมการประกอบวิชาชีพด้านการทำบัญชี

มาตรา ๔๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพเป็นผู้ทำบัญชี เว้นแต่เป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีหรือขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชี

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๔๕ ผู้ทำบัญชีที่จะขึ้นทะเบียนกับสภาวิชาชีพบัญชีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

(๒) มีความรู้ภาษาไทยเพียงพอที่จะทำบัญชีเป็นภาษาไทยได้

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เนื่องจากกระทำความผิดตามฐานความผิดหรือกฎหมายที่กำหนดในมาตรา ๓๙ (๓) เว้นแต่ต้องคำพิพากษาหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๔) มีคุณวุฒิการศึกษาตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

หมวด ๗

จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนตามมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการสอบบัญชี หรือมาตรฐานอื่นใดที่เกี่ยวข้องที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

บุคคลตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๗ ให้สภาวิชาชีพบัญชีจัดทำจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีขึ้นเป็นภาษาไทย และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต

(๒) ความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

(๓) ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ

(๔) ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีปฏิบัติหน้าที่ให้

มาตรา ๔๘ ข้อความใดในสัญญาจ้างสอบบัญชีที่กำหนดให้มีผลเป็นการจำกัดหรือปฏิเสธความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ข้อความนั้นเป็นโมฆะ

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจะรายงานผลการสอบบัญชีโดยระบุข้อความใดอันแสดงว่าตนไม่รับผิดชอบในผลการตรวจสอบ หรือแสดงความไม่ชัดเจนในผลการตรวจสอบเพราะเหตุที่ตนมิได้ปฏิบัติหน้าที่โดยครบถ้วนที่พึงคาดหวังได้จากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตหรือโดยครบถ้วนตามมาตรฐานการสอบบัญชีมิได้

การกระทำตามวรรคสองถือว่าเป็นการพฤติผิดจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๙ โทษการประพฤติผิดจรรยาบรรณ มีดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือนเป็นหนังสือ

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) พักใช้ใบอนุญาต พักการขึ้นทะเบียน หรือห้ามการประกอบวิชาชีพบัญชีด้านที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณโดยมีกำหนดเวลา แต่ไม่เกินสามปี

(๔) เพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการขึ้นทะเบียนหรือสั่งให้พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๕๐ ให้มีคณะกรรมการจรรยาบรรณ มีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชีจากผู้ซึ่งมีความเที่ยงธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสมาชิกสามัญ

(๒) ประกอบวิชาชีพบัญชีมาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

(๓) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี

(๔) ไม่ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพบัญชีหรือเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เป็นการสมควรให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐและคณะกรรมการจรรยาบรรณได้วินิจฉัยเรื่องเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณโดยมีมาตรฐานเดียวกัน ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชีขอให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่ดูแลเรื่องจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งผู้แทนของตนเพื่อเป็นกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีนี้ไม่ให้นำความในวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเลือกกรรมการจรรยาบรรณด้วยกันคนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ และจะให้มีผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนดก็ได้

มาตรา ๕๑ ให้กรรมการจรรยาบรรณมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการจรรยาบรรณใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๕๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐

(๔) ที่ประชุมใหญ่สภาวิชาชีพบัญชีมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญที่มาประชุม แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองร้อยคะแนนเสียง

ในกรณีที่ตำแหน่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณแทนตำแหน่งที่ว่างไปพลางก่อน และให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ได้จนถึงการประชุมใหญ่คราวต่อไป

มาตรา ๕๓ เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือปรากฏต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณว่าผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการสอบสวนพิจารณาโดยเร็ว

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวหารู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณและรู้ตัวผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ ทั้งนี้ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้น

การยื่นคำกล่าวหา การสอบสวน และการพิจารณาเรื่องจรรยาบรรณให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

ในการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะกรรมการจรรยาบรรณจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยประกอบด้วยกรรมการจรรยาบรรณอย่างน้อยหนึ่งคนและอนุกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ (๑) (๓) และ (๔) ตามจำนวนที่เห็นสมควร

คณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนก็ได้

เมื่อคณะอนุกรรมการทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอเรื่องพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการจรรยาบรรณเพื่อพิจารณา

การถอนเรื่องการกล่าวหาที่ได้ยื่นหรือแจ้งไว้แล้วนั้น ไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาจากผลการสอบสวนแล้วมีมติว่าผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ ให้มีคำสั่งลงโทษผู้นั้นตามมาตรา ๔๙

ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณให้สั่งยกคำกล่าวหา

การออกคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือการออกคำสั่งยกคำกล่าวหาตามวรรคสองให้แจ้งคำสั่งให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

มาตรา ๕๕ ผู้กล่าวหาหรือผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๕๔ ต่อคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งลงโทษ เว้นแต่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีจะสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการจรรยาบรรณและอนุกรรมการจรรยาบรรณที่คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๕๗ กรรมการจรรยาบรรณหรืออนุกรรมการจรรยาบรรณผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่ปรึกษาหารือเรื่องหนึ่งเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณา ปรึกษาหารือ หรือลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๕๘ ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยอนุโลม

หมวด ๘
การกำกับดูแล

มาตรา ๕๙ ให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย

(๑) ปลัดประทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการประกันภัย อธิบดีกรมสรรพากร ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นายกสภาวิชาชีพบัญชี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย และประธานกรรมการหอการค้าไทย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับวิชาการบัญชีสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมายหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นผู้ช่วยเลขานุการตามความจำเป็น

ให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าทำหน้าที่ธุรการและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ตามที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีมอบหมาย

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๖๐ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพบัญชีให้เป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพบัญชี

(๒) เสนอแนะให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๙

(๓) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง และมาตรฐานการบัญชีตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม

(๔) พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๕) พิจารณาอุทธรณ์ของผู้กล่าวหาหรือผู้ซึ่งถูกคณะกรรมการจรรยาบรรณสั่งลงโทษตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๖๑ ในการดำเนินการของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีตามมาตรา ๖๐ (๑) ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวิชาชีพบัญชี

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้สมาชิก กรรมการ หรืออนุกรรมการอื่นใดของสภาวิชาชีพบัญชี หรือบุคคลใดชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพบัญชี

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้สภาวิชาชีพบัญชี คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ระงับ แก้ไข หรือวางมาตรการแก้ไขการกระทำอันเป็นการขัดต่อกฎหมาย วัตถุประสงค์ หรือข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๖๒ ให้นำความในมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และคณะอนุกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๖๓ เมื่อปรากฏว่านายกสภาวิชาชีพบัญชี กรรมการ หรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี หรือกระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่สภาวิชาชีพบัญชี ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีทำการสอบสวนโดยเร็ว และเสนอผลการพิจารณาเพื่อให้รัฐมนตรีมีคำสั่งให้นายกสภาวิชาชีพบัญชี กรรมการ หรืออนุกรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๒๒ (๒) ผู้ใดถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๒ (๒) ด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๓ อันเป็นผลให้จำนวนกรรมการของคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่พึงมี ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสามัญเท่าจำนวนกรรมการที่จะมีได้ตามมาตรา ๒๒ เป็นกรรมการชั่วคราวแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง

ให้มีการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งกรรมการใหม่ตามมาตรา ๒๒ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชั่วคราว เว้นแต่มีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน รัฐมนตรีจะสั่งให้ไม่มีการเลือกตั้งก็ได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ให้กรรมการชั่วคราวซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อกรรมการใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ นิติบุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๓ ทำการสอบบัญชีในระหว่างนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหรือผู้ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับสภาวิชาชีพบัญชีผู้ใดถูกลงโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณตามมาตรา ๔๙ (๓) หรือ (๔) ทำการประกอบวิชาชีพบัญชีในระหว่างนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๕๓ วรรคห้า หรือคำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีตามมาตรา ๖๑ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลให้กรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้แทนนิติบุคคล หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๓ ให้ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยทำหน้าที่คณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีจนกว่าคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้จะเข้ารับหน้าที่ และให้ถือว่านายกสมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยเป็นนายกสภาวิชาชีพบัญชีจนกว่าจะมีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในระหว่างที่สภาวิชาชีพบัญชียังมีสมาชิกไม่ถึงห้าร้อยคน ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีทำหน้าที่สภาวิชาชีพบัญชีเพื่ออนุมัติหรือให้ความเห็นชอบข้อบังคับของสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรา ๗๖ ให้บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องเดียวกันออกใช้บังคับ

ในกรณีที่มีปัญหาไม่อาจปฏิบัติตามกฎกระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติผู้สอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ในเรื่องใด ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีกำหนดวิธีปฏิบัติหรือยกเว้นการปฏิบัติในเรื่องนั้นขึ้นเป็นการเฉพาะหรือเป็นการทั่วไปได้

มาตรา ๗๗ ในวาระเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการกำหนดมาตรฐานการบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชีจะกำหนดให้ใช้มาตรฐานการบัญชีที่สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทยได้กำหนดขึ้นและใช้กันแพร่หลายอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นมาตรฐานการบัญชีตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนก็ได้

มาตรา ๗๘ นิติบุคคลใดให้บริการการสอบบัญชีหรือการทำบัญชีอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นขอจดทะเบียนต่อสภาวิชาชีพบัญชีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลนั้นต้องจัดให้มีหลักประกันตามมาตรา ๑๑ (๑) ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินกว่าสามปี

(๒) ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๑ (๒) ให้ครบถ้วนภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนี้การประกอบวิชาชีพบัญชีได้ขยายครอบคลุมออกไปหลายด้านไม่ว่าการทำบัญชี การสอบบัญชี การบัญชีบริหาร การวางระบบบัญชี การบัญชีภาษีอากร การศึกษาและเทคโนโลยีการบัญชี หรือบริการด้านอื่น ซึ่งมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกิจกรรมในทางธุรกิจต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง สมควรส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีอยู่ภายใต้การดูแลของสภาวิชาชีพบัญชีเดียวกันเพื่อเป็นศูนย์รวมและส่งเสริมความเป็นปึกแผ่น รวมทั้งให้ความรู้และพัฒนาส่งเสริมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพ เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพมีคุณภาพและมาตรฐานและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ตลอดจนเพื่อให้มีการควบคุมจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภิรมย์พร/แก้ไข
วศิน/ตรวจ
๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

2) พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546

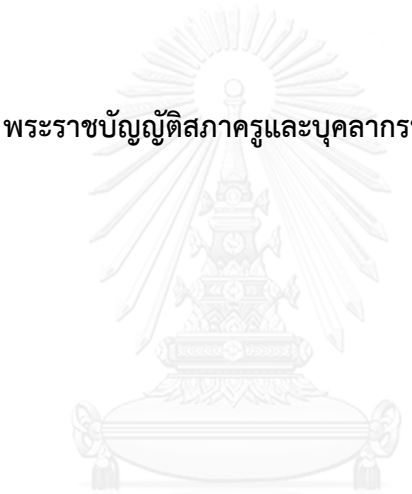

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖"

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘

(๒) พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

(๓) พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙

(๔) พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๙

(๕) พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๖) พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓

---

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๕๒ ก/หน้า ๑/๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ คำสั่งอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"กระทรวง" หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

"วิชาชีพ" หมายความว่า วิชาชีพทางการศึกษาที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งการรับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน และการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตลอดจนการสนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

"ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา" หมายความว่า ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"ครู" หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน

"ผู้บริหารสถานศึกษา" หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

"ผู้บริหารการศึกษา" หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารนอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา

"บุคลากรทางการศึกษาอื่น" หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานการศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณวุฒิทางการศึกษา

"หน่วยงานการศึกษา" หมายความว่า สถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่กำกับดูแล สนับสนุน ส่งเสริมให้บริการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

"สถานศึกษา" หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่ หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพซึ่งออกให้ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ การประกอบวิชาชีพต้องอยู่ภายใต้บังคับหลักเกณฑ์การมีใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกี่ยวกับการปฏิบัติการ อำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง หรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา เรียกว่า "คุรุสภา" มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๘ คุรุสภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาต กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพ

(๒) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาวิชาชีพ

(๓) ประสาน ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ

มาตรา ๙ คุรุสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(๒) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(๓) ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอประกอบวิชาชีพ

(๔) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๕) สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน ยกย่อง และผดุงเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

(๗) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิบัตรของสถาบันต่าง ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ

(๘) รับรองความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพ รวมทั้งความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ

(๙) ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ

(๑๐) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของประเทศไทย

(๑๑) ออกข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วย

(ก) การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓

(ข) การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการรับรองความรู้ ประสบการณ์ทางวิชาชีพ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ

(ค) หลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต

(ง) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต

(จ) จรรยาบรรณของวิชาชีพ และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(ฉ) มาตรฐานวิชาชีพ

(ช) วิธีการสรรหา การเลือก การเลือกตั้ง และการแต่งตั้งคณะกรรมการคุรุสภาและคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

(ซ) องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ วิธีการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา

(ฌ) หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการคุรุสภา

(ญ) การใด ๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายหรือปัญหาการพัฒนาวิชาชีพ

(๑๓) ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพหรือการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ

(๑๔) กำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคุรุสภา

(๑๕) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคุรุสภา

ข้อบังคับของคุรุสภาตาม (๑๑) นั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

การเสนอร่างข้อบังคับของคุรุสภาจะกระทำได้เมื่อคณะกรรมการคุรุสภามีมติเห็นชอบกับร่างข้อบังคับดังกล่าว และให้ประธานกรรมการคุรุสภาเสนอร่างข้อบังคับนั้นต่อรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า รัฐมนตรีอาจยับยั้งร่างข้อบังคับนั้นได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลโดยแจ้งชัด หากมิได้ยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับ ให้ถือว่ารัฐมนตรีให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับนั้น ถ้ารัฐมนตรียับยั้งร่างข้อบังคับใด ให้คณะกรรมการคุรุสภาประชุมอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการยับยั้งในการประชุมครั้งหลังนี้ถ้ามีคะแนนเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ให้ประธานกรรมการคุรุสภาเสนอร่างข้อบังคับดังกล่าวต่อรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง ถ้ารัฐมนตรีมิได้ให้ความเห็นชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับ ให้ถือว่าร่างข้อบังคับนั้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีแล้ว

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คุรุสภามีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินหรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๒) ทำนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ

(๓) กู้ยืมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของคุรุสภา

(๔) สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๐ คุรุสภาอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของคุรุสภา

(๔) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่คุรุสภา

(๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

รายได้ของคุรุสภาไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ รวมทั้งไม่อยู่ในข่ายการบังคับตามกฎหมายภาษีอากร

มาตรา ๑๑ ค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามประกาศของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒
คณะกรรมการคุรุสภา

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการคุรุสภา ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงด้านการศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือกฎหมาย

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงด้านการบริหารการศึกษา การอาชีวศึกษา การศึกษาพิเศษ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกฎหมายด้านละหนึ่งคน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นครู ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารการศึกษา ไม่น้อยกว่าสามคน

(๔) กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งเลือกกันเองจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวนสามคน และจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งเลือกตั้งมาจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจำนวนสิบเก้าคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น และมาจากสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา สถานศึกษาเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามสัดส่วนจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ให้เลขาธิการคุรุสภาเป็นเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกผู้แทนสถาบันอุดมศึกษา และหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา ๑๓ ประธานกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) มีความซื่อสัตย์และยุติธรรมเป็นที่ประจักษ์

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบวิชาชีพ

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างหรือที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีสัญญาจ้างกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาหรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๖) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับกิจการคุรุสภาหรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๘) มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา

ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตาม (ข) (๔) หรือ (ข) (๕) ผู้นั้นต้องลาออกจากตำแหน่งเดิมก่อนปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง แต่ถ้ามิได้ลาออกภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและให้รัฐมนตรีพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ที่ได้รับการสรรหาในลำดับถัดไปดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา ๑๔ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ กรรมการที่มาจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งครู ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีใบอนุญาตและไม่เคยถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนมาแล้วรวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี หรือดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๓ หรือมีวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการขึ้นไป

มาตรา ๑๕ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ กรรมการที่มาจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารการศึกษา หรือบุคลากรทางการศึกษาอื่น ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตามมาตรา ๑๔ (๑) และต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอน และมีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารการศึกษา หรือบุคลากรทางการศึกษาอื่น รวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี

มาตรา ๑๖ กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีก แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะมีการแต่งตั้งแทนหรือไม่ก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๑) (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๑๒ (๑) (๓) (๔) และ (๕) ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนสิบเอ็ดคนจากคณะกรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ (๒) จำนวนห้าคน และจากผู้แทนสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพด้านการศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหกคน ทำหน้าที่สรรหาบุคคลที่สมควรเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ (๑) และ (๓) และจัดให้มีการประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และการศึกษา เพื่อเลือกกันเองให้ได้กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๔) รวมทั้งจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการที่มาจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาของคณะกรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ (๕)

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน และดำเนินการสรรหาและเลือกตั้งให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา

ให้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภารับผิดชอบดำเนินการในทางธุรการของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่กรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ (๑) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นซึ่งได้รับการสรรหาในลำดับถัดไปดำรงตำแหน่งแทนก็ได้และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ผู้ได้รับการเลือกหรือเลือกตั้งในลำดับถัดไป ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ และให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีรายชื่ออยู่ไม่พอเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ดำเนินการสรรหา คัดเลือก หรือเลือกตั้งใหม่ตามมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๒ (๑) (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้กรรมการคุรุสภาที่มีอยู่เป็นกรรมการคุรุสภาต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง

กรรมการแทน และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้กรรมการที่เหลือเลือกผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการคุรุสภามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารและดำเนินการตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของคุรุสภาซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามมาตรา ๕๔

(๔) เร่งรัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการ หรือคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุรุสภา

(๖) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาและขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(ข) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะ อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นของพนักงานเจ้าหน้าที่ของคุรุสภา

(ค) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งวิธีการเงื่อนไขในการจ้างพนักงานเจ้าหน้าที่ของคุรุสภา

(ง) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของคุรุสภา

(จ) กำหนดอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน

(๗) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุรุสภา

(๙) พิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ส่วนที่ ๓
คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการคุรุสภา

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งคณะกรรมการคุรุสภาสรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงด้านการศึกษา การบริหาร และกฎหมาย

(๔) กรรมการจากคณาจารย์ในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ หรือการศึกษา ซึ่งเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๕) กรรมการจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจำนวนหกคน ซึ่งเลือกตั้งมาจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งครูที่มีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่าสิบปี หรือดำรงตำแหน่งอาจารย์ ๓ หรือมีวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการขึ้นไป ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่าสิบปี ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารการศึกษาที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่าสิบปี และบุคลากรทางการศึกษาอื่นที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่าสิบปี

ให้เลขาธิการคุรุสภา เป็นกรรมการและเลขานุการ

การกำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา ๒๒ การสรรหา การเลือก และการเลือกตั้งกรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามมาตรา ๒๑ (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา ๒๓ กรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามมาตรา ๒๑ (๓) (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๔ กรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามมาตรา ๒๑ (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีก แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้นำความในมาตรา ๑๖ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการมาตรฐานวิชาชีพตามมาตรา ๒๑ (๑) (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี

(๕) คณะกรรมการคุรุสภามีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๒) กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

(๓) ส่งเสริม พัฒนา และเสนอแนะคณะกรรมการคุรุสภากำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ

(๔) ส่งเสริม ยกย่อง และพัฒนาวิชาชีพไปสู่ความเป็นเลิศในสาขาต่าง ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือมอบหมายกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ

(๗) พิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการคุรุสภามอบหมาย

ให้คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเสนอรายงานการดำเนินงานประจำปีต่อคณะกรรมการคุรุสภา ตามระเบียบที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

ส่วนที่ ๔
การดำเนินงานของคุรุสภา

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการคุรุสภามีการประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง การประชุมคณะกรรมการคุรุสภาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๗ ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการคุรุสภาไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๒๘ รัฐมนตรีจะเข้าร่วมประชุม และชี้แจงแสดงความเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการคุรุสภา หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังคุรุสภาในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพหรือคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการคุรุสภา กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการควบคุมการประกอบวิชาชีพเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการคุรุสภาและคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานที่จำเป็นต่อการดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่

หนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำหรือหนังสือแจ้งให้ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุด้วยว่าจะให้มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือวัตถุพยานในเรื่องใด

มาตรา ๓๒ ให้กรรมการคุรุสภา กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ อนุกรรมการและคณะทำงานได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ กรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ (๓) (๔) และ (๕) และมาตรา ๖๔ (๓) และ (๔) แล้วแต่กรณีในคราวเดียวกันไม่ได้

มาตรา ๓๔ ให้มีสำนักงานเลขาธิการคุรุสภามีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของคุรุสภา

(๒) ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับกิจการอื่นที่คุรุสภามอบหมาย

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินงานเสนอต่อคุรุสภา

มาตรา ๓๕ ให้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภามีเลขาธิการคุรุสภาคนหนึ่งบริหารกิจการของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา รวมทั้งดำเนินการตามที่ประธานกรรมการคุรุสภา

คณะกรรมการคุรุสภา ประธานกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ หรือคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมอบหมาย

คณะกรรมการคุรุสภาเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนเลขาธิการคุรุสภา

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาเลขาธิการคุรุสภาให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา ๓๖ เลขาธิการคุรุสภาต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบห้าปี

(๓) เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับกิจการของคุรุสภา ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓ (ข) (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๒) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับคุรุสภา

มาตรา ๓๗ เลขาธิการคุรุสภามีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกแต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๓๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการคุรุสภาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการคุรุสภาให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการคุรุสภากับเลขาธิการคุรุสภา

(๕) มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๖

มติของคณะกรรมการคุรุสภาให้เลขาธิการคุรุสภาออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๙ เลขาธิการคุรุสภามีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ของคุรุสภา ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ และประกาศของคณะกรรมการคุรุสภาและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในให้ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการคุรุสภาตามระเบียบที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดรวมทั้งให้มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลรักษาทะเบียนผู้ได้รับใบอนุญาต

(๒) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของคุรุสภา

(๓) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภารวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะกรรมการคุรุสภาเพื่อพิจารณา

(๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคุรุสภาต่อคณะกรรมการคุรุสภา

เลขาธิการคุรุสภาต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการคุรุสภาในการบริหารกิจการของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

มาตรา ๔๐ เลขาธิการคุรุสภา มีอำนาจดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานเจ้าหน้าที่ตลอดจนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

มาตรา ๔๑ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการคุรุสภาเป็นผู้แทนของคุรุสภาเพื่อการนี้ เลขาธิการคุรุสภาจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการคุรุสภาเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการคุรุสภาโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๕
การประกอบวิชาชีพควบคุม

มาตรา ๔๓ ให้วิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ การกำหนดวิชาชีพควบคุมอื่นให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพควบคุม โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่เข้ามาให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษาเป็นครั้งคราวในฐานะวิทยากรพิเศษทางการศึกษา

(๒) ผู้ที่ไม่ได้ประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนแต่ในบางครั้งต้องทำหน้าที่สอนด้วย

(๓) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมหรือผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติการสอน ซึ่งทำการฝึกหัดหรืออบรมในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งเป็นผู้ให้การศึกษาหรือฝึกอบรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

(๔) ผู้ที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย

(๕) ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในศูนย์การเรียนตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือสถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

(๖) คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

(๗) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษา

(๘) บุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

มาตรา ๔๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพควบคุม ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติ

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีวุฒิปริญญาทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง

(๓) ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องโทษจำคุกในคดีที่คุรุสภาเห็นว่าอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

มาตรา ๔๕ การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การกำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา

ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพพิจารณาวินิจฉัยไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการคุรุสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ต่อใบอนุญาต หรือการไม่ออกใบแทนใบอนุญาตไม่ตัดสิทธิผู้ขอที่จะประกอบวิชาชีพที่ได้รับอนุญาตต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าคณะกรรมการคุรุสภาจะได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุด

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากคุรุสภา และห้ามมิให้สถานศึกษารับผู้ไม่ได้รับใบอนุญาตเข้าประกอบวิชาชีพควบคุมในสถานศึกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคุรุสภา

มาตรา ๔๗ ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขตามข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา ๔๘ ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตต้องประพฤติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา ๔๙ ให้มีข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ประกอบด้วย

(๑) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

(๒) มาตรฐานการปฏิบัติงาน

(๓) มาตรฐานการปฏิบัติตน

การกำหนดระดับคุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการประเมินระดับคุณภาพของผู้รับใบอนุญาตอย่างต่อเนื่องเพื่อดำรงไว้ซึ่งความรู้ ความสามารถ และความชำนาญการ ตามระดับคุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คุรุสภากำหนด

มาตรา ๕๐ มาตรฐานการปฏิบัติตน ให้กำหนดเป็นข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกอบด้วย

(๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง

(๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

(๓) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

(๔) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

(๕) จรรยาบรรณต่อสังคม

การกำหนดแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา

มาตรา ๕๑ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพของผู้ได้รับใบอนุญาตมีสิทธิกล่าวหาผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นโดยทำเรื่องยื่นต่อคุรุสภา

กรรมการคุรุสภา กรรมการมาตรฐานวิชาชีพ หรือบุคคลอื่นมีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพว่าผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ โดยแจ้งเรื่องต่อคุรุสภา

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง หรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด

การถอนเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วนั้นไม่เป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๒ เมื่อคุรุสภาได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามมาตรา ๕๑ ให้เลขาธิการคุรุสภาเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๓ ให้ประธานกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มพิจารณา

ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ ส่งให้คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ หรืออนุกรรมการ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ หรือภายในเวลาที่คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพกำหนด

มาตรา ๕๔ คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหา

(๒) ตักเตือน

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินห้าปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๕๔ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อคณะกรมการคุรุสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัย

การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการคุรุสภาให้ทำเป็นคำสั่งคุรุสภา พร้อมด้วยเหตุผลของการวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตผู้ใดประกอบวิชาชีพควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมจะประกอบวิชาชีพควบคุมนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๕๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนจะยื่นขออีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นห้าปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอน

ส่วนที่ ๖
สมาชิกคุรุสภา

มาตรา ๕๘ สมาชิกของคุรุสภามีสองประเภท ดังนี้

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์

การจดทะเบียนเป็นสมาชิกให้เป็นไปตามที่คุรุสภากำหนด

มาตรา ๕๙ สมาชิกสามัญต้องเป็นผู้ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ (ข) (๑) (๒) และ (๓) และเป็นผู้มีใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกกิตติมศักดิ์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการคุรุสภาแต่งตั้งโดยมติเป็นเอกฉันท์

มาตรา ๖๐ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญ มีดังต่อไปนี้

(๑) แสดงความเห็นและซักถามเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของคุรุสภาต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๒) เลือก รับเลือกตั้ง หรือรับแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๒๑

(๓) ชำระค่าธรรมเนียม ตามประกาศของคุรุสภา

(๔) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกกิตติมศักดิ์ มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตาม (๒) และ (๓)

มาตรา ๖๑ สมาชิกภาพของสมาชิกย่อมสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการคุรุสภามีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพเพราะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๙ สำหรับกรณีสมาชิกสามัญ

(๔) คณะกรรมการคุรุสภามีมติถอดถอนการเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๕) ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๒
คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๖๒ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาทำหน้าที่บริหารงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ สิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น และความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา

(๒) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของกระทรวงในเรื่องสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์การศึกษาและเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา การดำเนินงานด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ และผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

มาตรา ๖๓ คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ สิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่น และความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน ยกย่อง และผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา

(๓) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษาได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร

(๔) ให้ความเห็น คำปรึกษา และคำแนะนำในเรื่องการส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ สิทธิประโยชน์และความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษาแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ดำเนินงานและบริหารจัดการองค์การจัดหาผลประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๖) ออกข้อบังคับและหลักเกณฑ์ในการดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ หรือมอบหมายให้กรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อกระทำการใด ๆ แทน

(๘) สรรหาและแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๙) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคุรุสภา และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในด้านสวัสดิการสังคม บริหารธุรกิจ และกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

(๔) กรรมการที่ได้รับการเลือกตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา จำนวนสิบสองคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่มาจากสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา สถาบันอาชีวศึกษา สถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งผู้แทนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๖๕ กรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๖๔ (๓) และ (๔) ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี

การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๖๔ (๓) และ (๔) ให้นำความในมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๖ การประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้นำความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๖๗ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคล ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับกิจการอื่นที่คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามอบหมาย

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

นอกจากอำนาจและหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ รวมทั้งให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ หรือมีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินหรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๒) ทำนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ

(๓) เข้าร่วมลงทุนกับนิติบุคคลอื่น ในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๔) กู้ยืมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการบริหารงานสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๕) สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๖๘ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

(๒) เงินค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๓) เงินผลประโยชน์ต่าง ๆ จากการลงทุนและการจัดหาผลประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่นรวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและการดำเนินกิจการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๖) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕)

รายได้ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๖๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาคนหนึ่งบริหารกิจการของสำนักงาน รวมทั้งดำเนินการตามที่คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามอบหมาย

คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๗๐ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เต็มเวลา และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกแต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษากับเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๕) มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๖

มติของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๗๑ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและ

สวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติและประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจสอบภายในให้ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามระเบียบที่คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด รวมทั้งให้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมดูแลทรัพย์สินของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพิจารณา

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาในการบริหารกิจการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๗๒ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา มีอำนาจดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานเจ้าหน้าที่ตลอดจนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติหรือประกาศที่คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

มาตรา ๗๓ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้แทนของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อการนี้ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด

มาตรา ๗๔ ให้คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓
การกำกับดูแล

มาตรา ๗๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของคุรุสภาและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณของรัฐให้คุรุสภา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของคุรุสภา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาและจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการคุรุสภาและคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาก็ได้

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้คุรุสภาและคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาระงับหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อวัตถุประสงค์ของคุรุสภาและคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎหมาย หรือข้อบังคับคุรุสภา และคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๗๖ ให้คุรุสภาเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของคุรุสภา รวมทั้งรายงานการเงินและบัญชี ตลอดจนเสนอแผนดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณของปีต่อไปต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๗๗ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านการเงินการบัญชีของคุรุสภาเป็นประจำทุกปี แล้วรายงานให้รัฐสภาทราบ

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๐ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาเท่าที่มีอยู่ตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการคุรุสภาและคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง มีหน้าที่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ และคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๖๔ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคนจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในด้านการศึกษา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านการศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งเลือกกันเองจำนวนห้าคน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการคุรุสภาตามมาตรา ๑๒ และคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๖๔ ดำเนินการให้มีการแต่งตั้งเลขาธิการคุรุสภาและเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการคุรุสภา และคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการแต่งตั้ง

มาตรา ๘๒ ให้เลขาธิการคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการคุรุสภา และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาและให้รองเลขาธิการคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ปฏิบัติหน้าที่รองเลขาธิการคุรุสภาและรองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ไปก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามมาตรา ๘๑

ให้เจ้าหน้าที่และพนักงานของคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ เป็นเจ้าหน้าที่และพนักงานของคุรุสภา และของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ให้ดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าที่ได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

หลักเกณฑ์และวิธีการโอนเจ้าหน้าที่และพนักงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเหมาะสมตามภารกิจของคุรุสภาและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๘๓ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิต่าง ๆ ของคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ดังนี้

(๑) องค์การค้าของคุรุสภาและส่วนการลงทุนหรือสวัสดิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๒) ส่วนที่นอกเหนือจาก (๑) ไปเป็นของคุรุสภา

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้มีการปรับปรุงการบริหารจัดการขององค์การค้าของคุรุสภาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันอย่างเสรีได้

มาตรา ๘๔ ผู้ใดเป็นครูซึ่งเป็นสมาชิกของคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ อยู่แล้วก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หลักเกณฑ์และวิธีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้เป็นไปตามข้อบังคับของคุรุสภา

บทบัญญัติมาตรา ๔๓ ยังมิให้นำมาใช้บังคับจนกว่าคุรุสภาจะออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

มาตรา ๘๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คุรุสภาออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแก่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาที่ดำรงตำแหน่งครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น และภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามข้อบังคับของคุรุสภา ทั้งนี้ ให้ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวมีสิทธิได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำความในมาตรา ๑๔ (๑) มาใช้บังคับแก่กรรมการคุรุสภาและกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาจนกว่าคุรุสภาจะออกใบอนุญาต

มาตรา ๘๗ ในวาระเริ่มแรกของการเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์ หรือการศึกษา ให้เลือกผู้แทนจำนวนสี่คนจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จนกว่าจะมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนครบจำนวนสามแห่ง จึงจะเลือกผู้แทนตามบทบัญญัติมาตรา ๑๒ (๔)

มาตรา ๘๘ ให้วุฒิปริญญาทางการศึกษา หรือปริญญาอื่นที่ ก.ค. กำหนดให้เป็นคุณวุฒิที่ใช้ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคุณวุฒิในการขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๙ ให้สมาชิกคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ที่ได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่างๆ อยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการนั้นๆ ต่อไป

มาตรา ๙๐ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกคำสั่ง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำคำสั่ง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ	ฉบับละ	๖๐๐	บาท
(๒) ค่าต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ	ครั้งละ	๒๐๐	บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ	ฉบับละ	๓๐๐	บาท
(๔) ค่าหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
(๕) ค่าใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาของชาติ จึงต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะอย่างสูงในการประกอบวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรมและประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งมีคุณภาพและมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายเพื่อ

๑. พัฒนาวิชาชีพครูตามมาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. เพื่อปรับสภาในกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๔๘๘ เป็นองค์กรวิชาชีพครูตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้เป็นไปตามมาตรา ๗๓ โดยกำหนดให้มี

๒.๑ สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา เรียกชื่อว่า "คุรุสภา" มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการพัฒนาวิชาชีพ

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมสวัสดิการ สวัสดิภาพ ความมั่นคงของผู้ประกอบวิชาชีพและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของกระทรวงการศึกษา

๓. เพื่อสืบทอดประวัติศาสตร์และเจตนารมณ์ของการจัดตั้งคุรุสภาให้เป็นสภาวิชาชีพครูต่อไป

พัชรินทร์/แก้ไข
๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗

สัญชัย/ปรับปรุง
๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสุภัทร บุญส่ง เกิดวันที่ 15 พฤษภาคม 2518 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (1) วิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เมื่อปีการศึกษา 2538 และ (2) นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา 2547 และปริญญาโท (1) ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2541 และ (2) นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายมหาชน) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เมื่อปีการศึกษา 2557

ปฏิบัติงานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ระดับ 4-5 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 – 2547 ตำแหน่งนิติกร ระดับ 5 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2551 ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551– 2558 และปฏิบัติงานที่สถาบันวิทยาลัยชุมชนในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2558 – จนถึงปัจจุบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University